VIITOR DEJA PREZENT

Prefata celui care ti se adreseaza, cu toata iubirea

Draga cititorule, mai intai as vrea sa iti spun ca te iubesc. Te iubesc pentru ca sunt la fel cu tine si pentru ca te cunosc si te inteleg pe de-a intregul. Asta nu inseamna nici pe departe ca sunt de acord cu alegerile pe care le faci ci doar constient ca, atata timp cat esti in acel punct al tau, probabil vei alege tot ceea ce, din acel punct, iti este accesibil. Stiu sigur ca asa se intampla, deoarece exact asa am facut si eu. Nici eu nu stiam ca se poate infinit mai mult, adica practic TOTUL...

Daca am ales sa iti atrag atentia pentru cateva momente ale vietii tale, iti sunt recunoscator in schimb pentru ca ai gasit potrivit sa intinzi mana dupa acest volum. Se cheama ca, intr-un fel, ai intrat deja in rezonanta cu acest continut. Pentru ca nimic nu este intamplator.

Nu as fi scris niciodata o carte pentru semenii mei daca nu as sti ca le poate fi utila, din propria mea cautare. Pentru ca suntem multi cei care acum suntem foarte aproape de a intelege pe deplin totul si aceasta apropiere ne face sa cautam cu febrilitate pe ”ultima suta de metri”, dar aproape niciodata nu gasim un ajutor real. Gasim multe lucruri minunate, spuse candva de oameni care au fost minunati dar, se pare ca au luat cumva miracolul cu ei. Este si firesc sa fie asa, ne vom da seama de asta abia mai tarziu, cand vom intelege ca un adevar este viu doar in prezent, si cu atat mai viu in preajma celui care l-a formulat.

Daca nu v-as iubi experientele de viata nu as avea ce va spune, daca nu as fi strans sute de mii de miini poate la fel, nu aveam prea multe de zis. Daca eu insumi nu as fi dorit cu ardoare sa stiu cine si ce si cum suntem si as fi pus inaintea acestor intrebari oricare altele, nu m-as fi gasit niciodata in acest punct.

Asa am ales in viata aceasta, bucuria imi umple acum sufletul si stiu ca nici o singura secunda din viata nu trebuie

renegata caci iata, ea intotdeauna te duce exact acolo unde trebuia sa mergi.

As fi bucuros daca nu v-ati indoi nici o clipa de ceea ce veti citi, dar stiu sigur ca nu se poate, ca mintea limitata asta stie cel mai bine sa faca, pentru a pune reale piedici in calea trezirii noastre. Veti intelege probabil ca nu este un scop al ei ci o functie care deriva din calitatea ei de releu al Constiintei Colective pe langa individualitatea care sunteti. Si apoi, ea este gestionarul tuturor fricilor si limitarilor noastre iar infinitul o sperie foarte tare, prin neprevazut.

Desigur o carte nu poate fi mai mult de atat si daca a reusit macar putin sa va atraga interesul catre esenta voastra atunci si-a indeplinit pe deplin misiunea.

Desi cartea starneste reactii egotice prin continut, indraznesc sa cred ca nu va veti limita la o atitudine de acest gen in raport cu continutul ei. Daca veti face aceasta neinspirata alegere, va sfatuiesc sa o faceti cadou unui prieten, fara a va mai bate capul cu ea: inca nu a venit momentul vostru pentru a o putea aborda firesc.

Pentru ca acest firesc va va duce catre Esenta care sunteti, unde Cunoasterea este practic nelimitata in orice directie si unde deveniti pentru prima data propriul vostru stapan. Atunci cand va veni momentul vostru veti intelege ca, chiar daca ati fost genial nu ati fost mai nimic, din punct de vedere al Cunoasterii si Intelegerii. Este o provocare la care va sfatuiesc cu toata iubirea sa raspundeti, in folosul propriei voastre evolutii si al Armoniei Intregului din care suntem parte.

Cum poti sa iti duci experienta la acest nivel este si deosebit de simplu dar si foarte complex, deoarece din punctul in care majoritatea ne aflam, totul pare foarte complicat si apoi prea ni se spune ca totul este OK si prea vedem normalitate acolo unde, de fapt, lipseste cu desavarsire. In esenta este foarte simplu, dar aceasta o intelegi abia dupa ce ai ales sa iti asumi constient responsabilitatea de ”centru” al Universului. Dupa ce, renuntand la neintelegeri si false valori, vei fi priceput ca chiar numai din aceasta pozitie te poti regasi, cel ce Esti cu adevarat, si vei putea incepe sa vindeci prin Iubire si Armonie absolut totul. ”Corpul expansionat al Constiintei care esti” va cuprinde in el galaxii intregi si vei vedea ca acest corp se va suprapune peste altele, avand ”centrul” undeva alaturi de tine, in niste semeni de-ai tai. Vei simti cu adevarat ce insemna sa fii

in comuniune cu restul Creatiei si vei aprecia exact inteligenta fiecarui atom.

Pana atunci, Iubirea mea te va intovarasi pretutindeni si, fii sigur, te va ajuta cand chiar vei crede ca iti este mai greu.

Cu aceeiasi iubire imi permit sa ma adresez comunitatii stiintifice si celor care si-au asumat ”un rol” in piramida sociala. Si voi sunteti semenii nostrii, egalii nostri, si indiferent la ce nivel va situati, ”beneficiati” la fel de entropia pe care, ca civilizatie, o generam. Ceea ce chiar v-ati asumat in mod special este o fantastica responsabilitate in acest joc, ale carui reguli depind de aportul si de deschiderea sau dogmatismul fiecaruia din voi. Voi chiar stiti multe din aspectele pe care eu le-am introdus in aceste pagini dar preferati sa nu le faceti publice, lasand impresia celorlalti ca ceea ce au fost invatati chiar isi pastreaza valabilitatea. Multi dintre voi stiu ca se merge inertial, la nivel de civilizatie, pe un drum alaturat, atat fata de Cunoastere cat si fata de Adevar.

Voi sunteti primii indreptatiti sa va treziti, caci ati descoperit de mult piese ale puzzle-ului care nu se potrivesc, iar trezirea voastra va constitui pentru toti semenii un semnal de trezire. Ei va privesc permanent si considera ca, in linistea voastra aparenta se gaseste certitudinea unui drum corect. Daca voi ati afirmat ca cunoasterea este exclusiv instrumentala ei nu va pot contrazice, din punctul limitat de cunoastere in care se gasesc. Voi insa stiti ca nu este asa si ca **nici nu ar putea fi.**

”POVESTE PENTRU...TREZIT COPIII”

sau

INCURSIUNE INTR-UN VIITOR DEJA PREZENT

A fost odata, ca de n-ar fi nu s-ar povesti, **Inteligenta Deplina**, pe deplin Constienta... desigur. Altfel nici nu s-ar putea...

A considerat ca acest Deplin si Absolut pentru Totdeauna ar merita sa participe la un joc al Experimentelor... din care chiar si Absolutul si Deplinul sa creasca in Absolutul si Deplinatatea lor, pentru Totdeauna...

Unii spun ca a explodat intr-o infinitate de particule, gasind o explicatie mai aproape de fizicalitatea cu care simturile noastre ne-au obisnuit... De fapt s-a replicat, ca informatie, in toate Universurile, pline oricum de energie avida de o informatie care sa o structureze.

Daca va imaginati o incapere cu diferite obiecte si un clopot in mijloc, veti intelege ca toate particulele vor intra in rezonanta cu vibratiile acelui clopot, atunci cand el le va emite, indiferent daca ele se afla in constitutia scaunului, a mesei sau a peretilor..., a aerului din incapere... Va trebui insa sa intelegem ca, clopotul emite si atunci cand nu este actionat de nimic, dar si ca el permanent **este** actionat, de tot ceea ce-l inconjoara, indiferent ca un privitor este sau nu constient de aceasta. Tot asa, este firesc sa si emita permanent, si nu numai intr-o banda ci si in multiple armonici. Putem spune "lumi" sau "universuri"... Relatia dintre el, emitator, si particulele receptoare este una **armonioasa**. Acest tip de relatie este singura care tine la un loc Creatia si pe care absolut nimic din cadrul Creatiei nu si-ar putea propune sa o conteste, cu o singura exceptie, despre care voi vorbi mai tarziu. Aceasta "relatie" armonioasa, chiar fizic vorbind, este o forta greu de imaginat, **mai ales daca nu vrei sa fii constient de ea.**

Putem sa ne imaginam **TOTUL** ca fiind un infinit pachet legat element de element, toate luate cate unul si luate apoi ca toate, cu o infinitate de atisoare bine innodate, stabilind distante, locuri, o infinitate de "parametrii" incuantificabili.

Atunci cand un singur atom, in vesnica curgere a momentului de acum isi schimba pozitia relativa, el angreneaza o infinitate de modificari in toate universurile in care vibratia lui se regaseste, ca armonica... Toate "atisoarele" cu care se gasea ancorat in curgerea lui s-au rupt instantaneu pentru ca, tot instantaneu, altele sa fie innodate...

Cu toate astea, curgerea este permanenta, dinamica interrelatiilor ce se stabilesc, la fel. Iar curgerea este legica, nimic nu i se poate opune...

Este foarte greu sa ne imaginam un ordin de marime al particulelor despre care vorbim... .**"Cum este sus este si jos"...** citim mai peste tot... Mult timp am crezut ca atomul este particula elementara si indivizibila... acum am coborat mai jos, dar inca nu suficient deoarece inca ne referim la particule ale fizicalitatii... Chiar si superstringul -*ca teorie*- tot de

fizicalitate tine, desi pomeneste de nivel vibratoriu ca in formatie...

Adevarul este si mai simplu si situat in afara fizicalitatii. Aceasta este doar un efect, indiferent nivelul ei...

Privim monitorul P.C.-ului si ne bucuram de imaginile, textele, playerele video si audio, muzica de pe hard... Toate sunt atat de frumoase, par atat de reale incat arareori ne mai amintim ce anume sunt ele cu adevarat...

Putina energie si multa informatie, structurata atat de simplu... Biti si octeti, alcatuind programe,fisiere, foldere, etc.

Daca relatia cu P.C.-ul devine mai atenta putem observa ca intre el si noi exista foarte multe interdependente. Miniaturizarea si curentii din ce in ce mai mici care vehiculeaza informatia in universul lui interior fac ca emisiile noastre sa perturbe sau dimpotriva functionarea lui. Se poate ajunge pina acolo incat el, in dorinta de a te servi, sa-si creeze pentru cateva momente un driver "E" virtual, care nu se afla fizic in constitutia sa, unde sa aiba inmagazinata exact informatia pe care tu ai sters-o din greseala. Dupa recuperarea informatiei, "E"-ul dispare ca si cand nu ar fi fost... Faptul este petrecut, nu este ipoteza...

El vine sa confirme iar si iar un mare adevar: **in Univers nu exista nimic altceva decat energie si informatie.** Orice altceva tine de perceptie, care si ea este, desigur, tot o rezultanta a unui program informational.

Acum vom ajunge la exceptia despre care vorbeam si anume **omul**. Din toata Creatia el este singurul facut "dupa chipul si asemanarea Creatorului". El are atributele Creatorului... Dar trebuie sa ne lamurim putin asupra a ceea ce denumim **om**. Ne-am obisnuit prea mult cu identificarea cu corpul fizic, lucru absolut fals si deosebit de perdant. Ca sa ne intoarcem la P.C., este ca si cand am considera ca el este definit de **carcasa**. Caracteristicile unui calculator nu au nimic de-a face cu culoarea sau marimea cutiei sau forma tastaturii... Daca la alegerea calculatorului vom cere vanzatorului o cutie si nu-i vom spune ce sa contina ca hard sau microprocesor, placa de baza, video sau sunet nu i-am spus decat ce nepregatiti suntem... Acum ganditi-va ce absurd este faptul ca **noi suntem calculatorul dar ne identificam cu cutia**. Pur si simplu oglinda, acest "ochiul Dracului" ne joaca cel mai mare renghi cu putinta. Dar vina nu este a ei, desigur, vina este a

mintii noastre limitate, care se bazeaza pe simturi limitate si rezultatul unei astfel de procesari de date eronate nu poate fi decat o cumplita si amuzanta eroare. Amuzanta insa devine abia dupa trezirea constiintei.

Noi, oamenii, suntem acum din toate punctele de vedere o problema a Creatiei. Si, indiferent punctul de vedere la care facem referire, tot la limitele mintii ajungem. Voi cauta sa ma explic.

Sa ne imaginam o solutie de sulfat de cupru. Pentru a cristaliza putem face cateva operatii: in primul rand putem accelera procesul plantand in ea un mic cristal samanta de sulfat de cupru. Apoi ar fi indicat sa o lasam linistita, fara a o agita. Daca putem sa o si acoperim o vom feri de impuritati iar rezultatul va fi ca solutia va cristaliza frumos, cristale regulate si pure. Daca vom analiza aceste conditii vom afla ca: *am introdus un pachet informational plantand cristalul samanta, apoi am lasat sa se armonizeze fara perturbari energoinformationale ceea ce avea sa devina manunchiul nostru de cristale.* Facand acum o paralela cu ce se petrece la formarea unui corp fizic omenesc, s-ar putea sa ne amuzam putin. **Cristalul samanta, in cazul nostru, este mult mai material, este pur si simplu o arhiva de "omniscienta si omnipotenta" deosebit de compacta, care detine absolut toata cunoasterea din toate Universurile**. Aici se afla asemanarea noastra cu Creatorul. Daca ne-o imaginam ca pe-o arhiva zip, am putea scrie sub ea "Dumnezeu", dar nu scriem nimic. Aceasta minunata arhiva vine ambalata intr-un folder gol, pe care scrie Costel sau Gigel, de la caz la caz. De fapt inca nici asta nu scrie, o vor scrie parintii pe certificatul de nastere abia. Intre timp insa, folderul se umple cu "**"diverse"** din cele care nu i s-au intamplat cristalului de sulfat de cupru... Asupra lui sunt proiectate fricile parintilor inca inainte de a se naste. Acestea sunt programe infoenergetice deosebit de puternice, deoarece sunt sustinute de energiile emotiilor parintilor, avand un puternic caracter deformant. La ele se adauga cele ale corpului medical care se teme pentru cifrele statistice, apoi sunt proiectate toate nemultumirile celor pe care un sugar ii poate deranja.

Despre vaccinuri nici nu ma incumet sa pomenesc caci ar fi prea multe de spus despre cum ar cristaliza sulfatul de cupru daca am varsa o fiola de noroi in solutie... Iar caracterul de

obligativitate pe care societatea isi permite sa-l dea vaccinurilor mi se pare **un abuz total impardonabil, nedemn de nici un fel de nivel de constiinta.** Chiar si elementarul bun simt ne avertizeaza ca milenii omul a trait pe acest pamant fara vaccinuri iar ultimii 50 de ani nu reprezinta absolut nimic la aceasta scara a timpului. Este o infatuare aroganta cea care legitimeaza un astfel de abuz, ale carui urmari nu au practic cum sa se cunoasca.

Pe masura ce "copilul" creste, folderul Gigel se umfla si el, dar informatiile care se aduna acolo sunt, cu foarte mici exceptii, doar **virusuri informationale**. Replici de genul "imbraca-te ca ai sa racesti", "nu pune mana ca..." si o infinitate de fraze care incep cu Nu... abunda in universul copilariei, toate avand profund caracter limitativ si fiind proiectii ale fricilor "celor mai iubiti dintre Pamanteni", parintii si rudele apropiate...

Copilul ajunge in societate, grevat deja la nivel grosier, psihologic, de diferite handicapuri. Nu arareori isi fac aparitia ochelarii de "miopie", semn al dorintei copilului de a se pune la adapost de aspecte care nu-i fac deloc placere sau ii dau un puternic sentiment de insecuritate, de cele mai multe ori generat de universul familiei. Virusarile informationale adevarate abia acum incep, odata cu nasterea ideii de competitie... apoi cu cea de proprietate... *Mai cuminte decat, mai destept ca, mai frumos, mai puternic, mai mare*, tot felul de nimicuri irelevante dar care au un profund caracter deformator. Apoi "galetusa ta", "masinuta ta", "mamica ta" si insiruirea nu mai conteneste pana la finalul evolutiei terestre. Desigur acum vorbim de masina ta, vila ta, parcela ta pe Luna...

De cele mai multe ori, cand privesti rezultatul cristalizarilor iti vine sa lacrimezi. *Fiinte profund tematoare, care nu au nimic mai bun de facut decat sa plece ochii in jos si sa fie efect de efect de efect*. In balmajeala informationala din folderul Gigel, nici daca ai stii ca trebuie sa cauti si tot nu ai mai gasi arhiva pe care oricum nimeni nu a scris vreodata "Dumnezeu" si nici nu te-a atentionat ca ea se afla acolo... Asa ca nu cauti, mergi din iluzie in iluzie catre destrupare, in cel mai fericit caz cu o liniste oarecare legitimata de un "mi-am facut datoria" sau "nu am facut rau nimanui", chipurile valori pe care societatea sau biserica le mai predica pe ici pe colo...

Amuzant insa este ca nu ai venit aici pentru "a-ti face vreun fel de datorie" si la fel de amuzant ca nu exista nimic bun sau rau pe care sa- l poti face cuiva altuia decat tie, daca alegi sa le pui astfel de etichete...

Pana aici nu am facut decat sa schitez usor niste aspecte din cele ce tin de "problematica om"... Privit in ansamblu, *totul este mult mai dezastruos*... Spuneam despre interrelatiile care exista intre toate elementele in cadrul Creatiei. Despre atisoarele care leaga fiecare aspect din **INTREG**, facand ca el sa-si merite numele. Nu exista atom care sa dea din picioare sau coate si sa spuna ca locul lui nu e acolo, desi Inteligenta se regaseste la nivel chiar subatomic.

Absolut singurul din toata creatia care genereaza dizarmonii si inca majore este omul. Iar asta este cu putinta din doua motive. Primul ar fi acela ca, din toate atributele aflate in Arhiva, unul singur se lanseaza automat si anume capacitatea de a crea. Al doilea motiv ar fi acela ca este ”proprietar de” sau "proprietate a" unei minti limitate, echipament cu functie limitata si incapabil de a procesa mai mult decat adevaruri limitate ale acestui plan dens si limitat si el. Aceasta minte limitata este terminal - daca agreati comparatia - al egregorului colectiv sau constiintei colective, spatiu informational deosebit de viciat. Calitatea informatiei depusa acolo de toate entitatile trecute prin acest plan se vede bine dupa rezultate si poate fi dedusa din calitatea vietilor petrecute aici, pe pamant, de majoritatea.

Creativitatea seamana cu o bomba pusa in bratele unui copil care habar nu are ce este aia... El se va apuca sa o arunce jos si sa o rostogoleasca, amuzandu-se. Atunci cand nu esti constient de ceea ce ai in brate, pericolul este evident. La fel stau lucrurile si cu capacitatea de a crea...”realitati”. Noi ne cream propria realitate inconstient si apoi blestemam "Cerul pentru ceea ce ne-a dat". Cum ajungem la astfel de performante este simplu de inteles: **Creatorul Este Iubire** si ca atare **Creatia este Armonie**. Noi oamenii suntem FRICI iar rezultatul este contorsionat si dizarmonios. Desigur primii afectati de aceasta "creatie" noi vom fi, dar in cadrul interrelatiei cu tot restul Creatiei, afectam intreaga Armonie Universala. Frumos este insa faptul ca nu stim...

Dar de ce am ajuns sa fim frici si nu Iubire?... Mai intai pentru ca mintea limitata proceseaza deformat niste realitati.

Dupa ea Iubirea este slabiciune, caci nu vrea sa accepte **Forta Iubirii care sustine intreaga Creatie**. Ea are senzatia ca duritatea de comportament sau rigiditatile, acutele de vreun fel au darul de a impresiona, desi orice copil sau orice caine, percepe frica omului ca pe o dovada de slabiciune si le si taxeaza ca atare.

Daca analizezi cu atentie, **peste 85 % din concluziile mintii limitate sunt false**, incepand cu relatia cu temperaturile mediului ambiant si terminand cu asa zisa "alimentatie". Cel mai amuzant insa mi se pare ca lucruri pe deplin probate timp indelungat nu au nici o relevanta in fata ei. Ca exemplu as lua **bretarianismul**: sunt pe planeta peste 10 000 de oameni care au renuntat la a se mai "hrani" cu ceva, care traiesc mult mai bine si se gasesc in conditii de sanatate mult superioare celor pe care le aveau pe cand se "hraneau". Stiam ca un experiment confirmat de trei ori devine lege si totusi 10000 de experimente de aceasta importanta nu au suscitat interesul nici macar cat o partida de fotbal. Pe majoritatea daca ii intrebi, nici nu au auzit termenul, desi s-au scris carti traduse si la noi, au fost difuzate si interviuri la televiziune... Dar sa vedem cam ce ar fi "hrana"...

Dupa stiinta mea nu exista vreun atom care sa manance ceva si nici o constelatie sau sistem solar. **Cum e sus este si jos**, nu?! Noi insa suntem undeva intre sus si jos, pozitie care probabil ne confera cali tatea de **"exceptie"**... Vom vedea cat de logic este acest "statut"...

Daca in intreaga Creatie nu exista decat energie si informatie atunci si noi, in ansamblu si pe particule suntem tot **energie modulata de informatie.** Banuind ca nimeni nu s-ar gindi sa creada ca energia are nevoie de hrana, mai ramane ideea ca informatia ar avea nevoie de energie suplimentara pentru a exista, gand stupid, demn de o minte limitata... Ma si amuza ideea de a turna o farfurie de ciorba peste hardul P.C.-ului la care scriu, de teama sa nu se piarda pretioasele mele cuvinte din lipsa de energie... (*Sper sa mai functioneze dupa ce am scris aceasta glumita)*... La maniera mai sobra, cum raspunde mintea noastra limitata la provocarea lansata de cei minimum 10 000 de insi?! Va spun eu cum, va zice ca sunt niste nebuni si va prefera sa le conteste existenta, deoarece aceasta provocare spre nelimitare o sperie... Asa incepem sa facem cunostiinta cu minunea pe care craniul nostru o

adaposteste, mirandu-ne necontenit de ce folosim doar 5-7% din disponibilitatile ei...

Atunci cand chiar te decizi sa te trezesti si incepi sa "faci cunostinta cu tine insuti", surprizele nu mai contenesc... Chiar pot spune ca ai ocazia sa faci niste descoperiri absolut incredibile, care ulterior te vor uimi prin firescul si evidenta lor, dar de care nimeni nu e constient.

Toti stim cam ce este un receptor radio... Poate chiar si un emitator. Dar nimeni nu intelege ca functionam exact ca un emitator-receptor radio. Ca ne acordam pur si simplu vibratia dupa dorinta si exploram "realitati" specifice frecventei benzii la care suntem acordati. Fara sa vreau am experimentat cu sotia o "realitate".

Plecam catre o reuniune a unor fiinte interesate de spiritualitate, unde aveam numerosi prieteni. Ca niciodata, parca pentru a ni se sublinia ceea ce aveam sa "descoperim", am mancat foarte serios inainte de a pleca de acasa... Se poate spune ca eram imbuibati. Drumul a durat cam jumatate de ora. Acolo ne-a intampinat o prietena care ne relata faptul ca, de o saptamana postea sever si ca "se simtea bine". In urmatoarele trei minute am fost loviti de-a dreptul de o foame cumplita, si eu si sotia... De fapt ce se intampla? Acea prietena se ambitionase sa posteasca sever pentru a-si dovedi ceva anume, lipsit de importanta. Era o hotarare a mintii ei care guverna universul care ea era. Ca atare, pentru mintea ei era o cucerire si o satisfactie care o impiedica sa simta foamea, "realitate informationala a intregului ei univers", reprimata insa de minte. Noi, fiind "deschisi" comunicarii cu ea, ne-am acordat instantaneu nivelului ei vibrator si am primit din plin informatia pe care totul din ea o emitea cu disperare. Daca ea ar fi actionat cu o motivatie mai inalta si din adevaratul centru de comanda, nu din minte, nu ar fi ajuns la acest rezultat. Bretarianismul este o realitate minunata dar la el nu se poate ajunge din minte, deoarece, mai devreme sau mai trarziu universul care esti nu mai suporta represiunea si se revolta. Pentru ca, da, o fi el bretarianismul realitate dar si moartea prin inanitie este la fel de reala. Tarile subdezvoltate o probeaza din plin....

Mintea limitata se va intreba cum este posibil sa coexiste doua astfel de adevaruri perfect opuse. Raspunsul este simplu si la fel de real: **depinde ce ”pachet informational” se**

gaseste in spatele renuntarii la "hrana". Daca motivatia este de iubire si aflare a nelimitarii totul decurge absolut firesc si devii mult mai puternic, pe multiple planuri. Daca, din contra, traiesti teama ca nu vei avea ce manca si iti este impusa, dinauntru sau din afara aceasta situatie, destruparea este un rezultat firesc. Daca vom analiza din punct de vedere strict informational lucrurile, vom vedea ca sunt destul de coerente.

Cunoasterea adevarata a ajuns periculos trunchiata chiar pentru adevaratii cautatori. Postul poate fi deosebit de util daca nu e dublat de frustrare, dar daca acest aspect nu se cunoaste raul este incuantificabil. regimul terapeutic al lui Oshawa este deosebit de eficient, practic el poate rezolva toate cazurile de cancer si este destul de logic sa fie asa. Problema este insa ca, cei aflati in faze terminale si care au tot fost supusi la diferite cazne terapeutice, prefera sa renunte decat sa inteleaga si sa se priveze timp de 40 de zile de orice hrana.

Dar, vorbind de sanatate, boala si acte terapeutice, sa vedem cam ce ar fi boala. Daca suntem receptoare perfect acordabile la o banda foarte larga de frecvente, de ce anume alegem frecvente unde se manifesta vibrator (informational) astfel de "realitati"?! In primul rand din **necunoastere** as spune, si mai completez cu ceva: **programata, cultivata asiduu la scara planetara.**

Suntem energie modulata vibrator de informatie si nimic altceva, chiar daca oglinda si simturile ne acrediteaza o altfel de "realitate". Cam **ce anume se poate imbolnavi, energia sau informatia ?** Presupunand ca suntem de acord ca energia este OK, mai ramane sa ne aplecam asupra informatiei. Ea nu se poate "imbolnavi" ci doar poate fi inlocuita de pseudoinformatie sau informatie viciata. Dar acest lucru se intampla frecvent cu computerele noastre si totusi nu le aruncam, dezinstalam programul viciat si-l reinstalam pe cel original, nevirusat zicem noi.

Daca stim cat este de simplu si de lipsit de dramatism, de ce oare dramatizam cand noi devenim computerul virusat?!

Desigur **pentru simplul motiv ca nu stim cine si ce suntem**. Cu alte cuvinte, ne place sau nu, **din inconstienta**, din grava identificare cu ceea ce vedem in oglinda si din frici induse din afara noastra. Pentru ca racordarea la anumite benzi de frecventa va spuneam ca se face deosebit de simplu,

asa cum schimbi postul la orice radioreceptor, **dar pentru a o face trebuie sa fii constient de faptul ca asa stau lucrurile.** Acest adevar odata ti l-ai ascuns singur, ratacind arhiva arhetipala prin mereu mai aglomeratul folder Gigel, apoi iti este mereu reprogramata frecventa din afara ta pe toate caile posibile si va asigur ca sunt deosebit de multe.

Mintea limitata ia nota de aparitia unui nou medicament cu bucurie si aceasta aparitie ii este adusa la cunostiinta printr-o infinitate de cai, reclame afisate, spoturi publicitare, pliante. Toate *spun mintii cata grija acorda nu stiu ce structuri starii tale de sanatate iar ea o ia ca atare si se bucura...* In realitate este cea mai infailibila si draconica modalitate de a te tine acordat pe frecventele joase, specifice aparitiei informatiilor referitoare la boala, la care tu te (r)acordezi. Ca urmare boala se va manifesta, mai devreme sau mai tarziu, alimentata de energia contorsionata a fricilor noastre. Odata declansata, ea se va croniciza prin proiectiile mentale ale celor din jur, din "grija pe care o au fata de tine". Rezulta o furtuna informationala din care chiar si un avizat se poate retrage cu mare greutate, cu atat mai mult cu cat "boala" face parte din randul celor etichetate ca "grave"...

In ceea ce priveste fumatul, desigur nu este un obicei firesc dar victimele facute de tutun sunt convins ca sunt mult mai putine decat cele facute de mesajul "fumatul dauneaza grav sanatatii", mesaj aparut cu obstinatie pe toate caile posibile. Acesta este un adevarat program informational de distrugere in masa si este etichetat desigur de mintea limitata drept o dovada a grijii pe care Consiliul Europei o manifesta fata de toti membrii sau inca nemembrii sai.

Nu este nevoie ca un virus ucigator sa scape de sub control si sa decimeze intreaga planeta. Daca oricare din noi va inventa o denumire sugestiva pentru o noua maladie si va povesti numai la 10 insi despre ea, ne putem astepta ca in sase luni un sfert din populatie sa dispara. Laboratoarele din lume vor sfarsi prin a-l izola pe impricinat pe o lamela de microscop si disponibilitati imense vor incepe o "ofensiva" reala impotriva unei glumite informationale. Aceasta este "lumea in care traim", sunt pe planeta **forte pe deplin constiente** de aceasta stare de lucruri si care au grija sa asigure o regie de inalt nivel in propriul lor interes.

Ceea ce eu afirm aici este pe deplin verificat si rezulta din cunoasterea dobandita in maniera cea mai simpla: cautarea arhivei din folderul Gigel si dezarhivarea ei. Ea se afla dintotdeauna la dispozitia fiecaruia din noi, **fara ea nu am exista.** Ea a fost cristalul samanta din momentul intruparii noastre. Dar suntem prea preocupati de "lucruri importante" pentru a avea timp de ea... Trebuie sa tot facem cate ceva, pentru a tot dobandi cate ceva, ca asta sa ne pricinuiasca cine stie ce stari iluzorii.

Realitatea spusa dintotdeauna de intelepti suna invers, dar ce conteaza! Ei erau **doar bieti intelepti, simplii iluminati,** cine are timp sa-i creada sau sa-i inteleaga... Iar daca chiar se dovedesc prea virulenti si devin incomozi, crucificarea este o solutie tocmai buna pentru rezolvarea lucrurilor. Totul este sa fim lasati sa dormim, chiar daca civilizatia actuala mai are zile numarate... Ei au spus ca totul este, ca nu trebuie sa facem nimic. Verbul omului este **A FI**. Este verbul care rezulta din dezarhivarea omniscientei si omnipotentei din folderul Gigel... Din starea de A FI omul poate crea realitati, constient, lucrand doar cu informatia, necum cu tarnacopul. Fizicalitatea se supune firesc, daca ceea ce gandim se inscrie in legile Armoniei Universale. Daca nu se inscrie si alegem barosul ca unealta, este o alegere la care, macar formal, avem dreptul dar exista un ciclu cauza-efect caruia nu ne putem sustrage. Este o iluzie ca Dumnezeu ne pedepseste, o legenda ca oricare alta. **Pedeapsa este continuta in chiar gestul nostru, ca manifestare dizarmonica generatoare a unui lant intreg de dizarmonii. Este simplu.**

Tot ceea ce traim in acest plan este o iluzie, caci pleaca de la iluzoria perceptie conform careia noi suntem corpul nostru... Apoi, cautand sa obtinem efecte vizibile in acest plan dens si neintelegand ca, pentru a se manifesta aici, cu slaba noastra coerenta, o intentie are nevoie de timp, din nerabdarea necunoasterii producem foarte multe dizarmonii care se vor rasfrange in principal asupra noastra.

Asist clipa de clipa la manifestarile lipsite de orice sens ale semenilor mei si ma intreb mereu unde or fi dorind sa ajunga... De ce nu trag o secunda aer in piept inainte de a face o nazbatie, poate si-ar gasi timpul sa observe si sa nu o mai faca... *Pana unde vor escalada, deo potriva cei **care au** cu cei care **si-ar dori sa aiba**, goana iluzorie dupa proprietati, averi,*

bunuri... Este oare atat de greu de inteles ca nu suntem proprietari nici asupra corpului fizic, iar detinerea lui limitata nu face decat sa demonstreze **cat de nepriceputi administratori suntem** ! El a fost proiectat perfect, indestructibil si noi l-am adus la uzuri si deteriorari inimaginabile. Cu chiu cu vai, in stari avansate de decrepitudine, cate unul ajunge la 90 de ani terestrii. Restul parasesc planul destrupandu-se si uitand varstele matusalemice la care aveau posibilitatea sa ajunga...

Cand corpul nostru moare, ce anume moare, energia sau informatia?! Oare nu cumva mintea limitata produce informatia care taie legaturile energetice firesti si duce la destrupare? Desigur **acesta este procesul** si oricine s-a aplecat putin asupra unui suferind a priceput ca acolo se manifesta dezechilibre info-energetice. Oare ce anume poate produce anomalii energetice decat o informatie si cine guverneaza universul informational al corpului nostru fizic daca nu mintea limitata, si ea produsul acestui plan dens...

Acestea sunt singurele lucruri care ar trebui sa ne preocupe acum cand doar cateva sute de zile ne mai despart de soarta avuta ca Atlanti... Inca s-ar mai putea face ceva pentru a lungi termenul sau a atenua urmarile. Acel ceva insa nu poate fi facut decat dupa ce ai dezarhivat, fiecare in parte. Fiecare trebuie sa devina un mare generator de armonie si echilibru si, prin dezvoltarea constienta a structurilor sale subtile sa ajunga sa sustina armonia in galaxii intregi. Este singura cale care exista... Si **este reala!...**

Sunt absolut o infinitate de lucruri pe care as dori sa vi le spun, poate-poate aceasta povestire va reusi sa trezeasca. Este vorba de trezirea constientei constiintei, care nu este altceva decat **adevarata noastra identitate**, un corp energo-informational din cele considerate a fi sub tile... Este un corp cu o capacitate infinita de a se dezvolta, apt de a cuprinde in el universuri intregi, cu tot ce exista -energie si informatie- in ele.

Atunci cand aceasta "lucrare" a fost implinita, nimic nu mai este aidoma cu ceea ce ai cunoscut inainte. In primul rand pentru ca simti si devii constient ca absolut tot ce se petrece nu numai "in jur" dar si pe planeta sau in galaxie **se petrece nu undeva, ci chiar in tine, in cadrul "corpului tau"**... Te simti responsabil si participi activ si constient la guvernarea

Armoniei Universale in tot spatiul pe care simti ca existi. Abia atunci **afli cu adevarat sensul Principiului Unicitatii, Legea Lui Unu sau mai simplu, cum noi Una Suntem...**

Legile dar si conventiile sau convenientele statutate de om iti apar in toata micimea sau injustetea lor, nu mai ai cum sa te subordonezi lor stiind bine ca ele ti se subordoneaza, frica a disparut demult, ai si uitat ca a existat candva... Exista riscul de a nu mai putea intelege prea bine de ce oamenii aleg experiente de viata absurde, incepi sa uiti ca si tu ai fost acolo... Pe de o parte astepti sa mai creasca, **pe de alta stii ca nu prea mai au cand sa o faca...**

Multe din cele ce le-ai trait au disparut, nu mai cunosti durerea fizica dar nici alta, stii ca celulele tale nu mai mor si nu mai imbatranesc, mananci numai daca vrei si apa chiar ai uitat ca beai odata... Mai persista unele perceptii senzoriale, nu multe insa, nu prea mai ai preferinte, mirosul se acutizeaza, auzul la fel... **Atentia devine Stare de Atentie, instrument de lucru.**

Am preferat mult prea multe milenii sa consideram Divinitatea exclusiv exterioara noua, am fost prea mici probabil pentru a ne asuma responsabilitatea de a fi constient Cauza si nu Efect, am tot aratat cu degetul in afara noastra sau in Sus... Dar a venit vremea sa ne maturizam, sa ne asumam responsabilitati constiente sau sa renuntam la acest plan, pe care nimic nu-l va mai putea sustine... A venit momentul sa fim mai treji decat aproapele nostru si sa-l ajutam si pe el sa se trezeasca, sa-i aratam intelegerea si compasiunea noastra, nu sa-l tot impricinam... **Sa-i lasam lui iluzia nevoii, daca chiar tine la ea si sa-i aratam ca se poate si fara ea**... Sa-i cedam bucatica "noastra", de care am devenit constienti ca nu avem nevoie, pana devine si el constient si o cedeaza altuia, mai adormit decat el...

Acesta este timpul pe care il avem de traversat si majoritatea dintre noi, cand am ales sa ne intrupam, **stiam ca venim sa salvam acest minunat plan dens**, loc al experimentelor minunate... **Acum am uitat si de trezirea noastra depinde totul.** Mai sunt zile, dar ar mai fi timp, inca... **Buna dimineata, copii !** Octav 11.09.2003

POVESTE PENTRU... TREZIT COPIII II

Spuneam mai sus despre **iluzii**, despre ideea atat de inradacinata de **proprietate** si as dori sa vorbesc despre toate astea... Cu atat mai mult cu cat, cei mai hotarati cautatori in aflarea adevarului, aici simt cel mai acut stransoarea clestelui, o buna bucata de vreme. Acest "timp" variaza de la caz la caz, dar **oricum este dur... deci lung** si are parca menirea de a te intoarce din drum. Am cunoscut multi care au sfarsit cu cautarile inghesuiti de neintelegerea acestor aspecte....

Atunci cand ajungi sa intelegi si sa traiesti ca pe o realitate cotidiana perceptia faptului ca informatia este singura "realitate", care, structurand energia, creeaza absolut toate aspectele din toate domeniile, atat perceptibile cat si dincolo de limitele perceptiilor noastre de vreun fel, **Creatia** iti apare in adevarata ei maretie. Privesti un microcip si te minunezi cate functii este el capabil sa coordoneze fara gres, daca chiar banalitatea serviciului pe care el il face nu te-a facut sa-i uiti existenta in cadrul ansamblului in care functioneaza... Avem ceasuri care costa cat doua paini, cu baterie cu tot si functioneaza doi ani... Si totusi microcipul din ele incumba multa informatie referitoare la multi parametrii: conduce atat frecventa cat si functiile legate de afisare, are facilitati de programare, etc... El masoara totusi milimetrii patrati iar volumul informatiei este absolut insignifiant raportat la Omniscienta arhivata in Cristalul Samanta care este esenta noastra si care, practic nu are dimensiuni in aceasta ”Lume”.

Cand universul interior al microcipului, tehnologia de obtinere, iti sunt macar vag cunoscute realizezi ca minunea care el este si cele pe care el apoi le genereaza sunt rezultate firesti ale unor relatii matematice exprimate in forma grafica si suprapuse tehnologic, strat peste strat... Astfel el devine **minunat de banal**, daca ma pot exprima asa... Poti face abstractie de existenta lui iar daca bateria din ceas se termina nici nu te mai obosesti sa pui o alta, iei altul si pe el il arunci...

Ceea ce as vrea sa subliniez este faptul ca **noi stim** -la un anumit nivel- **cat de importanta este informatia** si credem ca stim si toate modalitatile de stocare sau vehiculare a ei. Realitatea insa este cu totul alta, noi alegem sa constientizam, fiecare in parte, **doar anume parti accesibile noua** ca nivel de intelegere sau mijloace de orice alta natura... Iar ca

civilizatie am ales sa fim total lipsiti de cunoastere in ceea ce priveste nivelele elementare la care se manifesta inteligenta sau cum este distribuita informatia sau se stocheaza ea... Pentru a da un exemplu, cei mai multi utilizatori inca apeleaza la casetofon pentru a asculta muzica preferata, in ciuda tehnologiei lipsite de fiabilitate si calitate, desi inregistrarile digitale pe suporturi mai noi coexista tehnologic cu primele, la costuri sensibil egale... Este o optiune care opereaza si care este functie de nivelul de intelegere.

Revenind la tema pe care mi-am propus sa o abordez, privita de la acest nivel de intelegere ea **nici nu exista ca problematica**... Energia Este pretutindeni, chiar ar fi dificil de obtinut un spatiu lipsit de energie, iar informatia care sa o structureze se afla la dispozitia noastra din totdeauna, in arhiva din folderul Gigel, despre care discutam mai sus putin... Ca atare, **daca chiar doresti, poti obtine orice "proprietate", creand-o ca realitate in fizicalitate.** Va trebui insa sa cunosti cum sa o faci, apoi cunoasterea respectiva **sa-ti mai permita sa doresti** crearea acelei "proprietati" si mai apoi sa nu uiti ca, din punctul fizic unde te afli va fi necesar sa ai putina rabdare pentru ca "realitatea" respectiva sa se manifeste... Ar mai fi de adaugat ca trebuie sa ramai consecvent si coerent centrat pe ceea ce ti-ai propus sa aduci in plan fizic... iar acel ceva, este necesar sa fie hranit cu **iubirea** si nu cu **fricile** tale...

Sa analizam putin lucrurile. Armonia Universala si legitatile ei matematice intrinseci fac ca intre ceea ce cunosti si ceea ce traiesti ca ansamblu "dorinte, nevoi, etc", sa existe o relatie permanenta. Doar o cunoastere limitata face ca mintea limitata sa cunoasca iluzii ale nevoilor. Aici insa trebuie adaugat ceva **foarte important**: a cunoaste in minte si a cunoaste ca traire sunt doua realitati bine distantate una de alta... Da, eu v-am adus la cunostiinta acum acest aspect dar asta nu inseamna decat ca, prin intermediul intelectului, ati luat la cunostiinta de ceea ce eu am spus. Ca atare puteti spune ca ati aflat cum stau lucrurile, in cazul in care mintea voastra nu va va convinge ca sunt nebun si spun doar ineptii...

De aici si pana la a cunoaste ca asa stau lucrurile este exact distanta necesara pentru ca voi insiva sa va luati responsabilitatea experimentului personal si sa va aduceti in realitatea voastra interna ca traire ceea ce eu doar v-am

relatat. Este o diferenta, cred eu... Este exact motivul pentru care acest plan dens exista: locul minunat unde avem posibilitatea de a experimenta prin traire concepte altfel abstracte, care oricum se regasesc arhivate in folderul Gigel dintotdeauna, ca si concept teoretic.

Aici voi face o paranteza pentru a adauga o observatie: cel care crede -desigur din frici induse- ca viata trebuie evitata de teama aspectelor ei "neplacute" face cea mai grava eroare: nu pentru asta am venit in corp fizic. Nu poti cunoaste gustul lacrimilor daca nu ai plans macar o data, nu poti cunoaste nimic cu adevarat daca nu ai trecut prin experienta respectiva... Da, daca chiar crezi ca pentru asta ai venit in corp fizic, poti sta pe margine si sa te tot uiti la ceilalti, spunandu-ti ca esti mai istet si ai priceput si fara implicare de vreun fel, dar este fals: asa cum gustul lacrimilor nu iti devine accesibil decit dupa ce ai plans, la fel este cu orice aspect. Prin **trairea lui**, oricat de frustrant sau dureros ar parea mintii pe moment, evenimentul respectiv **te imbogateste**. Ceea ce nu inseamna, in nici un caz, ca trebuie sa reiei un experiment mereu de la capat ci, dimpotriva, l-ai inteles si l-ai depasit, mergand catre un altul, de regula de un nivel superior. Doar ai devenit mai pregatit, in urma experientelor anterioare... Acest **firesc al evolutiei in plan terestru** este insa boicotat de minte din tot felul de motive, toate avand in spate fricile. Parte din ele se datoreaza functiei mintii limitate de releu al egregorului colectiv, parte din dorinta mintii limitate de a se feri de noi probleme, in ideea falsa ca o realitate a unui moment poate fi aceiasi si in momentele urmatoare.

Securitatea pare mintii ca provenind din ceva static, fara ca ea sa realizeze cu adevarat ca, in curgerea generala, static nu exista si nici nu ar putea exista, iar daca chiar ar fi cu putinta, energiile cheltuite pentru acest static ar fi mult mai mari decat cele necesare pentru a face fata curgerii generale.

Experimentand tot felul de "realitati" ale planului dens, te gasesti la un anumit nivel de intelegere. Daca nivelul de intelegere ar fi foarte ridicat, majoritatea experimentelor nu ar mai putea avea loc. Este firesc sa fie asa, dupa cum firesc este ca un copil sa fie fascinat de un castel de nisip in timp ce un om matur, care poate a devenit chiar arhitect sau constructor, sa aiba alte nivele ale "realitatii" ca fascinatie.

Pe masura ce ai experimentat intens si apoi ti-ai mai amintit si de experimente avute in alte incarnari, care te fac sa ai sentimentul cunoasterii si a ceea ce nu ai trait in aceasta viata, aria experimentelor de interes se ingusteaza si incepi sa urci, ca nivel de intelegere, in planuri superioare (geometric vorbind), de unde perspectivele sunt altele. Asa se face ca ai plecat de la a-ti dori o galetusa, ai trecut apoi prin tot felul de alte "nevoi sau necesitati", pentru ca, mai apoi sa intelegi ca toate au fost iluzii ale mintii si ale momentului tau respectiv. Cand te apropii de intelegerea Absoluta afli cu uimire ca chiar nu ai nevoie de nimic. Dar pentru acest nivel de intelegere chiar trebuie sa fii hotarat. Altfel iluziile nevoilor proiectate de minte te insotesc pana la destrupare.

Nu trebuie insa sa neglijam un aspect. Cunoasterea acumulata in vieti anterioare este o realitate foarte materiala uneori si am sa va relatez cazul unui baietel de 8 ani, venit cu mama sa de la mare distanta, aceasta fiind biolog si temandu-se ca nu cumva, prin placenta, sa fi transmis fatului virusul hepatitei de care ea suferea. In timp ce vorbeam cu mama, copilul s-a ridicat din fotoliul sau si a pornit sa exploreze cu palmitele sale structurile minipiramidale aflate in numar mare pe biroul meu. Dupa ce le-a "masurat" pe toate cele 10-12 de la o distanta de expert, s-a retras trei pasi si ne-a intrerupt hotarat, decretand: "Aceasta lucreaza cel mai puternic". Desigur a indicat corect, o ministructura din cuart brazilian.

Va puteti imagina chipul mamei, care nu stia nimic despre piramide si care stia bine ca nici copilul nu avea de unde sti de ele. Desigur pentru cel aflat in situatia acelui baiat **iluziile nu mai pot fi aceleasi,** el chiar nu s-ar mai putea imbolnavi deoarece in vieti anterioare a fost un initiat si gradul de transparenta al mintii este destul de ridicat acum pentru **a-i mai permite astfel de experiente.**..

Noi ne privim unul pe altul si, cand ne convine ne consideram realitati distincte, cand ne convine spunem si credem ca suntem toti la fel. De fapt noi chiar **UNA SUNTEM,** dar diferentele pot fi majore, functie de gradul de constienta al constiintei. Acel minunat baiat care si-a lasat mama fara replica va avea mari probleme in intelegerea evolutiei semenilor lui in acest plan, totul i se va parea absurd si se va adapta foarte dificil, probabil **obligandu-si apropiatii sa-l accepte asa cum este**.

Am abordat, asa cum este si firesc, **nevoia** de la sursa ei, desigur aceasta fiind **iluzia mintii**. Pentru ca stiu ca mi se va reprosa daca raman doar aici, voi vorbi si de la nivele mai joase. Sa ne imaginam o familie numeroasa: copii, parinti, bunici, etc. In economia familiei exista o balanta de intrari-iesiri de valori materiale (bani), care, pe unitatea de timp (luna, an) ar fi de dorit sa se mentina echilibrata. La acest echilibru, de regula vegheaza unul din membrii familiei, mai inzestrat pentru genul acesta de preocupari si mandatat de ceilalti sa o faca. La nivel de stat lucrurile ar trebui sa se regaseasca si ar trebui sa fie valabil pentru toata societatea umana.

Daca in familie cel ce guverneaza este de cele mai multe ori de buna credinta si vegheaza la o repartizare judicioasa a valorilor, in organizarile sociale aflate la nivele mai ridicate, lucrurile nu mai stau la fel. Aici opereaza concurenta, relatiile sunt reglate de norme, reguli si legi pe care cei ce le fac le apara si le impun prin orice mijloace, scopul fiind nu o pretinsa balanta economica ci doar acumularile de "bunuri materiale" ale unora in defavoarea altora.

In acest joc, vinovati de dizarmonii sunt si unii si ceilalti, deoarece deopotriva **au uitat cine sunt cu adevarat si isi permit atat unii cat si ceilalti sa se regaseasca in pozitia respectiva.** Nu poate exista stapan daca nu are sclav, deci sclavul ii da dreptul stapanului de a exista. Trebuie inteles foarte bine ca **piramida sociala este o realitate atata timp cat nu exista individualitati puternice.** Ea nu este o realitate fara de care nu se poate, nu a existat intotdeauna si nu va dainui mereu. Ea se legitimeaza tocmai prin iluziile nevoii, intretinute foarte calificat de cei ce conduc destinele umanitatii...

Conditionarea mintii are loc la fel de bine in orice operatiune de dresaj. Animalul care se dreseaza nu are neaparat nevoie de bucatica de zahar pentru a exista, dar prefera sa faca giumbuslucuri pentru a o primi. Exact acesta este mecanismul de conditionare a mintii care este folosit si cu oamenii, fara ca ei sa se opuna in vreun fel. Se poate spune chiar ca le face placere.

Marea majoritate a lucrurilor pe care oamenii le consuma sau achizitioneaza sunt in mod clar si de la mare distanta inutile. Asta in cel mai bun caz, daca nu cumva le sunt chiar ostile sau daunatoare si ei, de regula cunosc asta. Si, desi asa

stau lucrturile, se inregimenteaza si accepta de buna voie un loc chinuit in piramida sociala, deoarece acel loc le da dreptul de **a avea** te miri ce nimicuri. Acest loc insa inseamna foarte multe aspecte: pentru a-l pastra renunti de bunavoie la foarte mult timp din viata ta, cel putin la o treime din viata. Apoi renunti la dreptul de a avea o opinie a ta, o pozitie detasata, trebuie sa o adopti pe cea solicitata de pozitia ta din cadrul piramidei. Daca esti cuminte, ai dreptul sa privesti in sus si sa speri ca, atunci cand unul din cei aflati la etajul imediat urmator iese cumva din joc sau urca el insusi un etaj mai sus, locul lui va fi ocupat de tine... Este inca o bucatica de zahar care ti se arata mereu, pana si tu iesi din joc cumva, facand loc altuia... Va amuza ce va spun?!... Sa continui?

Este o iluzie in plus cu asa numita "patura de mijloc", chipurile oameni liberi, micii intreprinzatori. Acestia se mint singuri ca, daca se trezesc cand vor si isi regleaza de capul lor agenda zilnica, ar fi chiar liberi. In realitate ei sunt cu adevarat cei care ar putea sa iasa cel mai usor din piramida si care se apropie mai mult de nivele de constiinta constienta si, ca atare, **"sunt lasati"** in aceasta iluzie. Este acea zona aparent caldicica a experientei umane in care orgoliului i se da dreptul sa se mai umfle odata, facand mai greu de observat **locul clar din piramida** in care te gasesti. Aici ai ocazia sa te dresezi singur si nu arareori ajungi chiar sa fii sado-masochist cu tine insuti. Dar realizezi mai greu ca tot structurii piramidale ii apartii, ca presiunile pe care le exerciti singur asupra ta pentru a fi competitiv au ca finalitate tot propasirea unor forte economice centralizatoare de valori si plusvalori rezultate din exploatarea semenilor.

Cei preocupati de spiritualitate ajung la un moment dat sa isi puna clar problema banilor, in sensul rolului lor si daca este bine sau nu sa ii ai sau sa te preocupe... Este chiar un punct foarte dificil de trecut, cand te intrebi cu totala buna credinta daca ai dreptul sau nu sa ceri sau sa primesti bani pentru cate ceva, eventual o "terapie" sau altceva asemanator.

Despre ei, la cel mai inalt nivel, nu pot spune decat ca **sunt un rau nenecesar**, o inventie menita sa aduca si sa statuteze nefirescul in randul oamenilor. Iata de ce!

Relatiile interumane ar trebui sa fie exclusiv de colaborare si, daca e cazul, de intr-ajutorare. Trocul care se practica pana la aparitia banilor inca nu era comert, eu dadeam ce-mi

prisosea in schimbul a ceva ce imi trebuia. Nu exista decat dorinta celor doi de a-si acoperi reciproc nevoile. Daca vreti, ca un proces firesc de osmoza intre celule cu aceleasi nevoi si conditii. Odata cu aparitia organizarilor statale a fost necesara si aparitia monedei, deoarece aceasta modalitate de organizare reclama si mijloace de sustinere a diferitelor structuri care se infiripeaza. Cu alte cuvinte, din acel moment nu mai exista indivizi care au doar raporturi directe cu natura sau semeni de-ai lor, apare si "un ceva" care mereu se interpune si din ce in ce mai mult in relatiile individului cu natura sau cu un altul. Acest "ceva", **structura deasupra individului**, este structura statala. La un anumit nivel de intelegere, **daca a aparut inseamna ca trebuia sa apara dar cred ca experienta umana a "beneficiat" suficient de acest experiment, si ar putea sa revina la statutul firesc de individualitate.**

Nu voi insista asupra acestor aspecte, nefirescul apare cu deosebita claritate abia cand individualitatea din tine si-a preluat constiinta constienta. Nu-mi propun aici sa fac referire la un stat anume, este vorba despre principiul de functionare si atat.

Cu referire clara la momentul prezent as adauga doar atat: **practic nu cunosc activitate pe care sa o poti desfasura pentru a obtine bani atunci cand ai devenit constiinta constienta.** Mai intai pentru ca **ar trebui sa recunosti necesitatea banilor in timp ce tu stii bine ca practic nu ai nevoie de nimic.** Este o singura problema cu structurile care, chipurile, sunt reprezentante ale statului si care te pun sa platesti pentru ca sa ai dreptul sa traiesti: nu poti exista decat daca ai cumparat un loc sau platesti chirie pentru un loc unde sa vietuiesti. In viziunea mintii limitate asa o fi, dar **Armonia Universala nu recunoaste astfel de situatii ca fiind firesti.** Apoi trebuie sa platesti tot felul de drepturi. Ca atare ar trebui sa te simti obligat sa te inregimentezi in piramida sociala, chiar daca esti constient ca ea este o structura artificiala si diabolic de bine sustinuta, din simplul motiv ca te-ai nascut pe planeta Pamant. Desigur nu o poti face, stii bine ca acestea sunt parghiile cu care se obtine dresajul si atunci esti obligat sa gasesti **semeni care sa te inteleaga**. Dar a te intelege inseamna ca, mai devreme sau mai tarziu **si ei vor ajunge constiinte pe deplin constiente,** care la randul lor

vor gasi intelegerea si apoi **vor trezi alte constiinte**. Acesta este procesul care probabil nu a fost prevazut ca facand parte din joc.

Pentru ca celor treji le raman doar doua lucruri de facut: **creatia si indrumarea semenilor catre constiinta deplina.** Orice alta activitate nu se incadreaza in legile Armoniei Universale, oricat de mult am cauta. In cel mai fericit caz si tot te faci vinovat macar de prelungirea starii de somn a semenilor tai, in cazul practicilor terapeutice treaz fiind, si de minciuna, caci tu stii ca nu poate exista terapie si totusi "o faci".

Am deschis iar documentul pentru ca mi-am amintit de un interviu acordat de ”un VIP” unui post de televiziune, interviu in care acesta spunea cum "da el de mancare" la 10 000 de insi. Am fost **profund socat** de declaratia aceasta care **presupunea ca ori vorbeste pentru prosti ori nu mai stiu eu ce inseamna salariat**. Din interviu ar fi reiesit ca societatile ”sale” sunt locuri unde se fac opere caritabile incepand cu angajatii, ca ei nu muncesc pentru a produce plusvaloare, ca ar fi tinuti acolo din motive umanitare. Si ma intrebam in prostia mea cam ce profit aduc aceste biete scule pentru a-si primi "mancarea"... Cum ar zbura oricare din ei daca nu ar contribui la modesta "mancare" a patronului... Atunci cand, in cadrul piramidei sociale ai ajuns pe un palier suficient de inalt, **ar fi poate cazul ca si gradul de constienta sa creasca**, aceasta ne mai permitindu-ti sa faci astfel de gafe.

De asemeni imi vine in minte vorba romanului...**"Bani albi pentru zile negre"**. Daca ar sti el cum isi prefigureaza drumul, cum isi construieste singur aceste "zile negre" pentru a da sens destinatiei banilor pusi deoparte, pentru ca mai apoi sa vina si sa spuna: "Ai vazut, daca nu ii aveam, cum ma descurcam acum?" El nu stie ca **"acum" nu ar fi aratat asa daca forta creatoare a gandului sau nu ar fi facut inconstienta programare**.

Fiecare aspect va merita **reanalizat si recuantificat** deoarece tot ceea ce **stim nu este corect**... Atunci cand fac aceasta afirmatie stiu bine ce spun dar voi nici nu va puteti imagina ce cuprindere va avea acesta schimbare pe care fiecare va trebui sa o opereze in mintea si viata sa... Atunci cand ai fost invatat ca totul este intr-un anume fel iti vine

deosebit de greu sa accepti ca poate totusi nu e asa, pentru ca **apoi sa afli cum stau de fapt toate si... cit de simplu este... TOTUL.**

Civilizatia noastra iubeste deosebit de mult legendele, povestile, miracolul, sfarsind prin a opune rezistenta aflarii adevarului... Iubim conventiile, conventionalismele, ne atasam de orice ni s-a spus ca ar merita sa o facem... Ne iubim suferintele, limitele si ingradirile de tot felul, am renuntat sa fim creativi si spontani, traim in trecut cu frica fata de ineditul la care ne-ar putea supune momentul ce va sa vina...

Nu ne gandim deloc ca paseismul si traditionalismele de fapt sunt nu atat cat pretindem rezultat al aprecierii unor valori reale cat **o reflectare a dorintei noastre de a evada din fata momentului prezent**, cu toate provocarile lui... Suntem tematori in toate gesturile noastre si **in toate gandurile din spatele lo**r, iar atitudinile belicoase pe care nu arareori le vedem sunt cele mai bune dovezi ale profunzimii in care s-au strecurat fricile si lipsei noastre de robustete.

Dragi semeni ai mei, daca numai pentru cinci minute v-ati putea situa in punctul de cunoastere din care va vorbesc nu ati mai putea reveni vreodata acolo unde va aflati acum... Totul este absolut aiurea, sunt multe ”invataturi spirituale” care **pretind ca nu exista greseala,** dar exista un nivel de la care, privind, vezi numai aiureala si te intrebi, oare **chiar poate fi O.K....?** In cadrul Armoniei Universale, care are dimensiuni inimaginabile, aiureala de aici, de pe Pamant nu conteaza prea mult, dar daca ea a fost posibila, daca a putut rezista, s-a facut doar prin inasprirea continua a dizarmoniilor locale. Suntem **ca un grup de celule bolnave intr-un infinit ansamblu de sanatate, care ne restrange arealul si ne izoleaza firesc, pana vom autocapitula intr-un fel sau altul...**

Daca ne vom aminti cine suntem, ne vom prelua **nelimitarea** si ne vom manifesta **creativitatea** prin toate gandurile si gesturile noastre, care vor avea in spate **doar motivatia Iubirii.** Nu vom mai alerga bezmetici, lovindu-ne unii de altii, de teama sa nu ramanem mereu ultimii intr-o infinita cursa contra cronometru lipsita de sens...

Iluzia nevolior, teama lipsurilor au constituit si continua sa fie cele mai bune parghii pentru **manipularea constiintelor inconstiente.** PRIN ACEASTA se obtin, fara prea multa bataie

de cap, **toate beneficiile aparente ale acestui plan**, rezultat in primul rand al unei cunoasteri adevarate dar **lipsita de iubire si deci in afara Armoniei.**

Multi isi inchipuie ca detinerea unei Cunoasteri adevarate trebuie sa te duca la obtinerea unei **bunastari materiale**, idee acreditata si de unele ”scoli spirituale”. Unii au ajuns pana la a-si ”cultiva in aura **verdele financiar**”... S-a inradacinat ideea ca cunoasterea este cea care se manifesta prin ”miracole, paranormal, puteri oculte”... Este exact ceea ce spuneam mai sus despre deschiderea pe care mintea noastra, ca civilizatie, o are pentru legende de tot felul.

In realitate nimic din aceasta arie de cuprindere nu te mai poate interesa deoarece **chiar nu ai nevoie de toate acestea**. Imaginati-va o melodie sublima, imaginati-va armonia dintre notele care o compun, imaginati-va ca ea poate fi extinsa pe multiple octave, prin armonici de tot felul, poate fi incredintata rand pe rand diferitelor instrumente, imaginati-va ca sunteti in acelasi timp melodia care se tot dezvolta si totodata si fiecare instrument care participa, cu sensibilitatea lui, apoi fiecare instrumentist care o executa, cu creativitatea sa, apoi chiar si compozitorul, sunteti toate astea la un loc si aveti doar o dorinta, aceea de a vedea cat de ampla poate deveni melodia care sunteti, pe care iata, o interpretati genial si simultan la o infinitate de instrumente, intr-o diversitate de octave si armonici de tot felul si apoi spuneti-mi ce rost au banii sau giumbuslucurile mintii in tot acest minunat ansamblu... Retineti ca **Armonia Universala va sustine pe toate planurile in acest timp de autocreatie, nu mai aveti nimic de care sa va temeti si nici nevoi de implinit... Unde este locul banilor aici?!!**

V-am sugerat aceasta imagine pentru a va face mai accesibila **starea** pe care dezarhivarea v-o aduce. La inceput aceasta stare nu poate fi permanentizata dar, cu timpul devine foarte usor accesibila pentru ca apoi sa nu ne mai paraseasca. Cel ajuns in acest punct va constata ca constientul colectiv cauta, printr-o infinitate de mijloace, sa te traga inapoi, sub sfera lui de influenta... O va face prin intermediul fiecarui releu pe care il are la dispozitie, adica prin intermediul mintilor limitate ale tuturor celor pe care ii ai in preajma ta. Cel mai dur te vei confrunta cu cei mai apropiati tie, care se vor simti datori sa-ti explice lucruri pe care ”le stii dintotdeauna” si tu, din

minte limitata, iti vor aduce aminte de toate pseudovalorile mintii limitate, te vor suspecta ca ti-ai pierdut mintile, iti vor aduce aminte de ”obligatii”, s.m.m.a. In cazul meu pot spune ca **Armonia Universala a vegheat ca cel mai apropiat om sa ma si inteleaga si sustina cel mai bine** si consider ca, daca chiar esti hotarat sa dezarhivezi cunoasterea aflata in tine, se vor gasi resurse din cele nelimitate si pentru tine pentru a-ti fi facilitata **ascensiunea.**

Daca insa te vei balbai, experienta ta va semana si ea tot cu o balba... Am cunoscut deosebit de multi nehotarati si nu au ajuns decat tot in punctul de plecare, vesnice bucle de feed-back ale experientei umane limitate...

Spuneam undeva mai sus despre modul in care cel ce ”guverneaza” in universul familiar mijloacele materiale se achita de ”sarcini”. La nivelul marii familii a civilizatiei Pamant, fiecare din noi are un locsor al lui. Uneori se incearca de catre cei care ”guverneaza” mijloacele acestei mari familii sa ne fie insinuat sentimentul ca am putea fi exclusi din ”familie” daca nu suntem cuminti... Adevarul este ca, daca inconstienta noastra accepta, putem experimenta chiar si aceasta frica absurda, dar odata veniti in corp fizic, **nimeni nu ne poate lua acest drept de a-l folosi dupa priceperea noastra...** Din el deriva si alte drepturi, pe care, oricat de deformata ar fi, nici o justitie omeneasca nu ti le poate contesta. Doar **tu insuti...** Aici insa intram in neplacuta arie a responsabilitatilor, despre care voi vorbi ulterior.

Revenind la paralela dintre mica si marea familie, este logic ca ”bugetul” disponibil la un moment dat sa fie cumva limitat. Daca acest lucru este evident pentru oricine gandind la mica familie, cand ne imaginam cum stau lucrurile ”sus”, nu mai vedem similitudinea cu ”jos”. In ”celula de baza a societatii”, este **evident ca repartitia se face exclusiv dupa nevoi, nicidecum dupa aportul adus.** Parintele oricand va renunta in favoarea nevoii micutilor, la eventualele lui ”necesitati”. Nu cred ca i-a trecut cuiva prin cap sa-i spuna copilului ”vei manca doar daca esti mai competitiv decat fratele tau la **„te miri ce”** ...

Cu toate astea, ”sus” lucrurile stau diametral opus. Aici fiecare traieste cu convingere ideea ca ”mijloacele” sunt nelimitate si el se poate ”infrupta” cat poate mai mult din orice doreste, comportandu-se cu **imaturitatea unui tanc** care da

iama prin borcanele bunicii, fara sa se gandeasca la dezamagirea fratiorului in fata borcanului de dulceata ramas gol... Chipurile ”piramida sociala” regleaza lucrurile, in sensul dereglarii lor definitive: daca esti la baza ai o mare portie de ”obligatii” si aproape nici un ”drept”, ca atare nu participi la iama prin borcane... Cu asta se ocupa cei aflati pe palierele superioare, cu cat mai sus cu atat mai multe borcane... Problema este insa ca aici ”bunicile” se afla intotdeauna la baza piramidei si, ramase fara borcane si dulceata, o data viitoare nu mai ramane nimic de... lins. Bunicile vor fi dezamagite de truda lor si de egoismul ”tancilor” si nu vor mai roboti pe langa cratite, facind mici minuni...

Astfel ”piramida sociala” risca sa pluteasca in deriva, lipsita fiind de mijloacele de ancorare in materialitatea acestei lumi, baza prin care a tot smuls materialitatii ”valori”. Odata cu catararea pe palierele superioare ale acestei piramide, gradul de constienta al constiintei ar trebui sa creasca, asa incat sentimentul **parintesc** sa inceapa sa fie preponderent: **acest lucru nu se intampla deoarece piramida sociala este o ”structura” absolut diferita de o alta, tot piramidala, a Cunoasterii...** Daca ele ar fi suprapuse perfect totalitatea aspectelor acestei lumi s-ar modifica esential. Pentru ca, atata timp **cat urci** doar **pe cea sociala**, mijloacele pe care le ai la dispozitie cresc odata cu fiecare etaj cucerit. Pe de alta parte **ascensiunea pe palierele cunoasterii te elibereaza**, odata cu fiecare etaj, de iluzii ale nevoilor si lipsurilor, facandu-te sa simti ca **ai suficient din orice dar nu iti trebuie cu adevarat nimic**. Prin ”suprapunerea” celor doua structuri, ”borcanele ar ramane in camara” si ”dulceata” ar fi folosita in beneficiul tuturor, cu armonia ”familiei” intacta si cu atentia atintita constructiv asupra celor ”mici”, ca sa creasca si ei mari...

Stiu bine ca ceea ce scriu vi se va parea neverosimil, cunosc bine senzatia de pe vremea cand si mie imi parea la fel ceea ce citeam uneori... Cu toate astea exact asa stau lucrurile. Numai si numai proiectiile mintii noastre limitate sunt cele care ne construiesc ”**realitatea**” pe care noi ”**o vom trai**” ca experienta... Deci lipsurile, nevoile, boala sau alte ”necazuri” aici isi au punctul de plecare. Nu exista nimic de blestemat pentru ceea ce noi ”induram”, dupa cum nu exista Nimeni care sa poata fi blestemat...

Se spune despre Biblie ca a fost scrisa si se poate citi pe multiple nivele de intelegere si e firesc sa fie asa, dar ne scapa **adevarul ca** orice aspect poate fi perceput pe multiple nivele, uneori nu numai diferite dar chiar contrare ca sens... Doar daca am fi putin mai atenti si am gasi ragazul sa intelegem... Aceste nivele de intelegere deosebite fac comunicarea verbala sa nu fie intotdeauna o reusita si nu arareori cele mai simple si esentiale aspecte nu mai pot fi corect comunicate.

Voi lua ca exemplu **Iubirea** si o voi defini la diferite nivele de perceptie, de jos in sus: iubirea carnala, iubirea platonica, iubirea materna-paterna, iubirea camaradereasca, comuniunea, iubirea Ca Armonie constienta, iubirea ca energie, Iubirea Creatorului pentru Creatia Sa, iubirea ca relatie matematica armonioasa la un anumit nivel Numarul de Aur, Sirul lui Fibonnacci sau Pi *sunt expresiile cele mai condensate a ceea ce merita denumit prin cuvantul* ***IUBIRE.***

Abia aceasta ultima acceptiune face ca lucrurile sa poata fi cu adevarat intelese. Aceasta iubire chiar **leaga elementele Creatiei intr-un Tot**, ea face posibil ca relatia noastra cu P.C.-ul, spre exemplu, sa depaseasca cu mult nivelele pe care mintea limitata le-ar putea intelege. Acesta este nivelul cel mai ridicat unde Iubirea mai poate fi individualizata, dupa care se topeste si ea, ca si altele putine care au mai ajuns la acest nivel, in pacea lui **TOTUL ESTE...**

Dragii mei, parti din aceste adevaruri se gasesc peste tot, rezulta chiar din faptul ca pe adevaruri au fost trunchiate cel mai ades lucrari ale mintii, in dorinta -sincera de altfel- de a intregi o imagine. Trebuie iar sa subliniez ca **imaginea intreaga se regaseste in fiecare din noi**, in arhiva din folderul ”Gigel”. Daca o vom iubi suficient si vom subordona pornirile mintii noastre limitate de a ne guverna universul care fiecare suntem, dezarhivarea are loc de la **Sine**.

Sunt acum foarte multi oameni care se afla deosebit de aproape de intelegerea deplina, pe tot globul, din cei preocupati constient de trezirea lor si a altora. Dar si mai interesant este cat de multi se apropie inconstient de acest punct, traind chipurile adevarate ”drame existentiale”, rezultate tocmai **din dezacordul dintre cunoastere si traire**. Acestia sunt cu un pas inainte ca traire fata de intelegere si asta oboseste exact mintea limitata, care uneori cedeaza...Toti ar trebui ajutati sa inteleaga, pentru a-si gasi linistea necesara unei dezarhivari complete. Apoi toti vor contribui la Armonia Universala, armonizandu-se pe ei insisi iar mai apoi extinzandu-se din ce in ce mai mult

inspre afara. Este singura modalitate de a schimba ceva in **acest Timp** pe care-l vom traversa numai recapatandu-ne constienta Constiintei.

Pentru ca vorbeam de nivelele de intelegere ale termenului, notiunii de iubire, voi reveni la el ca exemplu. Frecventele de baza la care noi functionam in corp fizic pot fi considerate cele ale centrilor energetici principali, numiti Chakre. Dupa cum se stie, ele sunt reprezentate in traditiile orientale ca fiind flori cu numere de petale foarte diferite, crescator geometric aproximativ, de la cea a bazei catre Sahashrara. Primele trei sunt asa numitele ”de supravietuire” si corespund unei evolutii spirituale incipiente... Aflat la acest nivel vibratoriu, omul percepe iubirea -vibratia cea mai inalta din toata Creatia- ca pe o vibratie mai ridicata, dar o coboara cat poate, conferindu-i atribute ale mintii lui limitate, functie de nivelul lui de intelegere. Ca atare ea va fi carnala, posesiva, va avea anexata obligatoriu gelozia, relatiile vor avea conotatii dramatice iar aria de cuprindere va fi foarte restransa: sexul opus, parintii-copii, eventual cateva posesiuni materiale...

Odata cu ridicarea vibratiei sistemului care suntem si aducerea dominantei la nivelul celei de-a patra chakre iubirea devine mai aerata, diminueaza simtul de proprietate iar aria de cuprindere se extinde cuprinzand mai multe elemente ale Creatiei. Se mentin cateva confuzii mari rezultat al insuficientei dezvoltari a comunicarii, care dispar odata cu ridicarea vibratiei la nivelul celui de-al cincilea centru. Acum stii ca dai si apoi primesti iubire, incepe interesul constient pentru a te expansiona la nivel subtil, percepi ca relatiile nu au nevoie de suport material pentru a exista... Ca ele Sunt intre majoritatea aspectelor Creatiei, indiferent ca o constientizam sau nu...

Cel de-al saselea centru aduce un plus de clarviziune: starea de atentie iti faciliteaza perceptii ale unor aspecte pe care nu le vedeai pana acum, incepi sa intuiesti Logici dincolo de mintea limitata. Aici iubirea capata aspecte diafane, altruismul este total si rezulta din intelegere nu din ”bun simt”, incepi sa translatezi catre statutul de **CAUZA** si nu EFECT al fenomenologiei. Pe masura ce constientizezi tot mai mult cum stau lucrurile, incepe un anumit joc nevinovat, interactiv intre Cauza care Esti si Efectele care se manifesta... Este inca un popas in care anumite aspecte doar le tatonezi, in care Sublimul Ansamblului inca nu il vezi. Iubirea o percepi ca fiind adevaratul element care asigura coeziunea Intregului Creatiei, cu atat mai mult cu cat ridici, **de asta data absolut constient**, vibratia intregului sistem care esti catre cel de-al saptelea centru. De acum nimic nu mai este ”intamplator” iar presiunile care se fac din afara ”ta” pentru scaderea vibratiei iti devin deosebit de clare si te solicita, la inceput, deosebit de mult...

Pe masura ce le ”clasezi” si te impaci cu ele, le vei face fata tot mai usor... Cel mai greu te vei descurca cu ramasitele ”omului” din tine, care este din cand in cand insinuat de ramasite ale mintii limitate, de multe ori in virtutea unui gen

de inertie... Din cand in cand te surprinzi ca mai manifesti cate o preferinta, alteori esti prea deschis si primesti informatii de un nivel vibrator inferior...

Aici intelegi exact jocul iluziei, o vezi cat de frumos functioneaza si te intrebi cum a fost posibil ca pana acum sa nu-l fi vazut... Ii intelegi pe Maestrii si rolul lor, ai fi foarte bucuros sa ai in preajma ta pe toti semenii tai... Partial nu-i mai intelegi, unele aspecte traite candva si de tine aproape au disparut...

Vezi Simplitatea, Armonia, Iubirea manifestandu-se in toata Creatia si te intrebi de ce am ales noi, oamenii, asa un joc complicat si de ce ne-am indepartat chiar periculos de mult de Esenta noastra, Ea fiind permanent vie in noi?!? Mi-ar placea sa stiu daca, luand-o putin mai aproape de regulile initiale ale jocului, acesta nu ar fi fost ”mai frumos”! Vedeti, asa se manifesta preferinta, comparatia, etc...

Acest Lotus cu o mie de petale are o vibratie deosebit de inalta, la care nu poti ajunge foarte usor ci doar treptat. Sunt etape evolutive pe care le distingi destul de clar si care dureaza fiecare suficient pentru a o putea percepe, cu particularitatile ei. Dezarhivarea completa este in acelasi timp foarte aproape dar si suficient de departe, o simti cumva si stii ca nu mai este nici mult de dezarhivat si nici timp mult nu mai poate dura.

Orice aspect care te face sa zabovesti putin **te face mai atent**, il percepi cu claritate ca **obstacol** si tare nu il doresti in calea ta, desi daca este acolo, **in mod sigur are rolul lui...** Daca vreti, poate ca **Credinta** asta ar si trebui sa insemne: **sa ai convingerea ca, in cadrul Armoniei Universale nimic nu poate fi intamplator**, deci sa stii ca nu e nimic de hulit sau de comentat, ca totul este exact asa cum trebuie sa fie si probabil ansamblul iti scapa intelegerii de moment...

Trebuie sa intelegem odata ca, in cadrul **Curgerii generale** fiecare atom este legat cu o infinitate de ”atisoare” de toate celelalte aspecte ale Creatiei si deci, daca toate aceste legaturi exista, el isi are locul lui bine determinat acolo... Atunci cand recunosti acest lucru, deja starea ta de atentie, capacitatea de a intelege superior ”realitatea” cresc simtitor, o asa numita ”predare” iti devine accesibila.

Vedeti voi, asa cum unui utilizator de calculator acesta ii poate deveni si scula dar si un mod de viata, un univers aparte, fiindu-i totusi straina oarecum modalitatea prin care s-a ajuns la crearea acestui instrument, tehnologiile de fabricatie si alte amanunte (limbaj-masina sau programarea in DOS), asa si noi, evoluand in ”viata noastra” de zi cu zi putem face abstractie de cate **”amanunte”** dorim. Odata insa ce ai devenit constient ca, in spatele ”programului ”utilizat, exista **Altceva**, acolo fiind depozitate toate ”regulile si legitatile” care permit chiar jocului sa existe, pana sa poti spera a le intelege, este preferabil *sa constientizezi macar existenta lor si* ***sa accepti.*** Daca nu o

faci, **aparent jocul merge inainte** dar **nu stii** ce linie de program ai sters sau adaugat si ca atare, **cand ti se va ”bloca” calculatorul...**

Noi ne vedem corpul fizic si ne identificam cu el dar aproape nici unul nu constientizeaza ca, aceasta miraculoasa alcatuire nu este decat **o proiectie**, un sir intreg de efecte, el aratand exact asa cum arata dintr-o infinitate de ”cauze”, cele mai multe aflate in zona asa numita ”subtila”, mai precis care scapa capacitatii noastre de perceptie... Ne entuziasmam de un corp superb si suntem gata oricand de a face din el o ”cauza” a multor evenimente din ”viata noastra”, sau ne simtim distrusi daca propriul corp nu se incadreaza in apropierea vreunor baremuri estetice, uitand cu desavarsire ca, chiar cel mai distrus corp si tot este un miracol al perfectiunii, atata timp cat nici un om nu va reusi vreodata sa creeze macar o falanga completa, un banal si chiar stramb degetel...

Ne-am obisnuit sa credem ca nu avem timp pentru a ne gandi la astfel de lucruri, ca avem mereu ceva mai important de facut, dar aici este mintea fiecaruia din noi, care ”are dreptul” -zice ea- sa stabileasca prioritatile... Adevarul este ca, **prin aceasta decizie a ei, ea te va priva de ”dreptul tau la constienta”**, care ar trebui sa primeze, dupa parerea mea... A te lasa mereu dus de val si apoi sa spui ca nu intelegi nimic si sa te tot simti o victima a tot si toate nu mi se pare o cale de ales, desi peste 95 % din oameni pe ea merg... Si totusi, aceasta nu este o scuza, fiti siguri...

Toate nefericirile, neintelegerile, suferintele si bolile noastre aici incep dar noi nu stim si nu avem timp de astfel de **"nimicuri"**! Mi se pare chiar amuzant ce poate face mintea noastra, instrument dens apartinand si el lumii efectelor, din **Cauza** ca trebuia noi sa fim, nu credeti?!

CUVANT INTRODUCTIV

V-as ruga sa nu fiti prea mirati de ce abia acum... Desi aveam intentia de a scrie o carte de mult timp, aceasta era doar o eliberare pe hartie de niste ganduri, apoi a urmat ideea de a deveni carte.

Puteam sa incep abia acum, dar coerenta de stil nu mai este o preocupare si deci spontaneitatea gandului este cea care are cuvantul. Acele lucruri spuse acolo probabil nu le-as mai fi spus sau o voi face in context diferit ...

Nu ca ar fi fost o pierdere, cea mai mare bucurie pentru mine ar fi fost ca acest gen de carte sa nu-si mai aiba rostul, toti semenii mei fiind constiinte treze, constiente... dar, intr-un moment deloc potrivit ei continua sa doarma... Cu un secol in urma aceasta dramatica constatare o facea Gurdjieff, Ouspenski si nimic nu s-a schimbat, chiar daca un OSHO a venit sa mai trezeasca odata si el... a continuat adancirea in iluzii, ni le-am mai diversificat cum am putut si am putut bine, iar atentia s-a fragmentat si mai mult. Cuvantul la moda este **stresul**,

a carui responsabilitate evident tot in afara noastra o consideram, noi fiind mereu si mereu biete victime...

Cata vreme asa vom considera chiar asta vom continua sa fim pana la destrupare individuala sau cea anuntata dintotdeauna de toti, Marea Cernere... Asta in ciuda faptului ca **Suntem Omniscienta si Omnipotenta, dupa Chipul si Asemanarea Creatorului...**

Am fost foarte selectivi, Il iubim pe Iisus dar nu dam nici un credit sau atentie cuvintelor Lui, care incumba **responsabilitatea proprie**... Am ales sa ne inchinam Lui, diferitelor Sale reprezentari, dar nu sa-I urmam exemplul... Oare ne-a spus El sa fim lasi sau umili? **”Toti puteti face ce Eu am facut, ba inca mai mult!...**” ar fi trebuit sa ne rasune in toata fiinta, daca chiar am mai sti sa iubim si sa avem un imbold catre nelimitare... Atunci cand tinerii nostri sunt mai rebeli, mai nonconformisti nu uitam sa le spunem, sa-i amenintam cu ”venirea mintii la cap” sub povara ”grijilor ce vor veni”... Oare risca vreunul din ei sa fie mai ”rebel” decat a fost Iisus, risca vreunul sa puna mai putin pret pe ”valorile limitate” ale lumii noastre? Eu unul nu cred,dar ma uit cu drag si speranta la ei, poate-poate va avea vreunul taria sa-si manifeste **Esenta** pana la capat...

"Eu cu Tatal Una Suntem" si **"Voi sunteti fratii mei"** cred eu ca semnifica ceva, daca noi nu ne facem ca nu intelegem... Ne-a adus **paradigma iubirii** dar noi preferam, decat sa crestem maturi si responsabili, sa ne tot temem de **Pedeapsa Tatalui**... Am putea sa alegem intelegerea corecta a ciclului cauza-efect, cu care noi insine ne **"pedepsim"**. Daca permanent suntem generatori de dizarmonii este firesc ca ele sa se rasfranga in primul rand asupra noastra, macar si pentru simplul motiv ca "ne aflam chiar in **epicentru**". Dar suntem atat de "nevinovati", mereu victime ale nu stiu caror nedreptati, incat parca tot asteptam sa ne planga cineva de mila...

Eu nu spun ca nu suntem victime, dar si aceasta postura tot noi o facilitam... Daca am avea constiinta treaza am sesiza ce nu este in regula, pentru ca in acest joc nimeni nu ne poate impune cu adevarat ceva daca noi nu acceptam. Dar, in inconstienta noastra, nu numai ca acceptam dar si multumim intodeauna, bucurandu-ne de bucatica de zahar cu care suntem mereu amagiti.

In acest caz, cel ce are bucatica de zahar nu poate fi invinuit ca face regulile, noi ii dam, cu fiecare gest, acest drept. Evident ca si el ar putea sa se trezeasca, si el este de cele mai multe ori adormit, dar **”lucrarea incepe cu tine”** nu o spun eu pentru prima data !

De aceea am ales sa scriu aceasta carte, ca unul dintre voi care s-a trezit. Atunci cand afli ca exista cineva contemporan tie care traieste toate acestea ca pe singura realitate imi imaginez ca ar putea constitui un imbold, macar si pentru unul singur dintre semeni. Tot ar fi un ”castig”!

Desigur am stat de vorba cu multi oameni si este fantastic cat de mult vrea intotdeauna mintea lor sa ma convinga ca sunt ”destepti”. Evident ca banalitatea celor spuse este reala pierdere de timp pentru amandoi, el ratand ocazia de a afla cu adevarat ceva de teama sa nu cred ca ar fi neinstruit. Aflu cu aceste ocazii, ca pe adevarate noutati, ceea ce am invatat in ciclul primar sau cunostinte minimale de radiestezie sau te miri ce altceva, aflu ca exista aspirina sau piramidonul...

Sunt oameni care mitraliaza cu vorbe fara continut ore intregi, daca stai sa asculti, apoi se simt zdrobiti si se intreaba de ce!? Daca si-ar face bucuria unei clipe de ragaz, ar fi un cadou pe care si l-ar face lor, celor din jur si Armoniei Universale.. Dar au fost invatati cu acest tip de ofensiva, care li s-a spus ca i-ar acredita mai repede in fata interlocutorului. Inca o cumplit de perdanta eroare! Dar, ce mai conteaza una in plus, nu?

A sti sa asculti este nu atat o dovada de politete cat un real castig. Desigur conteaza ce anume asculti, dar atunci oricum **primesti** ceva... Un semen de-al tau iti face un cadou, iti acorda atentia lui... Chiar daca nu intotdeauna continutul este o valoare, gestul, de regula este...

Multora le-am vorbit despre muzica... Toti manifestam preferinte muzicale si, la un anumit nivel de intelegere, este dreptul nostru... Daca ne saltam putin mai sus vom incerca sa intelegem ce este acea muzica, oricare ar fi ea? Mai intai **este o creatie,** adica autorul a fost probabil **inspirat** sa o faca. Apoi a adus-o inaintea noastra, nu s-a delectat singur cu ea, deci este **o ofranda de iubire pentru semeni**. Iar preferintele noastre ce altceva ar putea fi decat **ganduri de separare** pe criterii ale mintii.

Invit pe fiecare sa mediteze asupra **gandurilor sale care separa**. Este singurul mecanism din Univers care **taie** pur si simplu racordari energoinformationale, dar de care nu avem cunostinta. Iar muzica in sine oricum este o colectie de armonii care se subordoneaza armoniei Intregului, garantat fiind chiar de game, octave si reguli ale compozitiei pe care chiar un neinstruit le intuieste si nu le incalca. Asa cum formatul colii de scris denumit A4 nu ar putea avea alt raport al laturilor decat cel pe care il are caci altfel am simti ca ”nu ne place”... Si aici opereaza tot legi ale Armoniei Universale, indiferent ca stim sau nu...

Dar muzica este in primul rand vibratie, deci informatie, la un anumit nivel. Fiecare compozitie se adreseaza unui centru energetic al corpului nostru fizic, care rezoneaza cu el si primeste informatie si energie. Acesta se „deschide”. Au fost facute bucati muzicale bine studiate care iau rand pe rand centrii nostri energetici, deschizandu-i, aceasta avand rol terapeutic, de armonizare. Apoi sunt cunoscute practicile de meloterapie... Nimic nu este intamplator daca noi nu facem din totul un haos, in principal din necunoastere.

Multi s-au mirat vazand ca meditez pe muzica foarte diferita, cuprinzind aproape toate genurile si ritmurile posibile, cu un amendament: niciodata nu le amestec si, de regula, pastrez o melodie mai multe ore. Iata de ce procedez asa: eu folosesc muzica pentru a contempla simultan cu meditatia. Atunci cand pastrez o singura melodie, de regula aleasa dupa unicitatea momentului respectiv, ea se va adresa cu precadere vibrational unei zone a corpului meu, asigurandu-ma ca nu-mi va distrage atentia prin ceva inedit. Va fi doar o curgere vibratorie ce va trece prin si pe langa mine, racordandu-ma cu o anumita zona de unde provine si cu un semen care mi-a facut-o cadou... Si sufletul meu ii este recunoscator pentru darul lui de iubire...

Si eu ascultam cu placere radioul dar amestecul continuu de mesaje vibratorii agrementate de pauze publicitare si stiri care, de regula, nu spun nimic, este o sursa de oboseala si de acum o evit.

Multi fac confuzia de a considera muzica de meditatie ca este muzica folosita pentru relaxare. Desi pare minora, urmarile ei sunt mari, mai ales daca cel ce mediteaza mai are si implicatii socio-profesionale. Asa cum un sofer nu are voie sa conduca daca a luat tranchilizante, tot asa exista si muzica total incompatibila cu anumite activitati ulterioare. Inductiile vibratorii au remanenta surprinzator de lunga si, cel ce a testat un aparat de producere a unor stari de constiinta modificate in zona undelor theta, stie desigur ca urmarile le poate simti si dupa 24 de ore.

Am exemplificat ce inseamna muzica atunci cand devii constiinta treaza pentru a putea fi inteles mai bine cand afirm ca fiecare aspect trebuie reanalizat si recuantificat, cele mai multe dintre ele pierzandu-si valoarea sau semnificatiile pe care noi eram obisnuiti sa le acordam si capatand cu totul altele... Dar **tot nu este suficient pana nu facem translatarea si in traire,** nu numai in cunoastere. Abia atunci putem spune ca **”am inteles”** aspectul respectiv, ca **”l-am cunoscut”**. Nu mai stiu daca pare greu sau usor dar stiu nu numai ca se poate dar si ca ”trebuie”. Nu sunt adeptul acestui termen, la cel mai inalt nivel nimic nu trebuie pentru ca oricum Armonia intregului are rezolvari pentru orice particica, dar cand tu insuti esti particica, s-ar putea sa nu poti avea acea detasare pe care o are, logic si de bun simt, Marea Armonie fata de tine... Ponderea pe care tu o ai fata de Armonia Intregului este in acelasi timp nesemnificativa sau dimpotriva, foarte semnificativa, dar alegerea iti apartine...Cita vreme tu te consideri mic si neajutorat, un biet pacatos, **asta si esti pentru Ansamblu**, dar o sursa mica de dezechilibru si dizarmonii. Ansamblul nu-si va modifica, de dragul mintii tale limitate, curgerea lui fireasca si armonioasa, va incerca mai intai sa te determine sa te recunosti ca facand parte din el, apoi va tine cont de separarile pe care tu le operezi si va accepta separarile respective... De aici pana la destrupare nu mai este decat o problema de timp pentru tine, caci intregul nu are habar de aceasta notiune...

Daca ai ales insa sa devii constiinta constienta, sa recunosti Maretia Creatiei si sa te simti parte responsabila din Ea, sa-ti expansionezi corpurile subtile si sa cuprinzi cu iubire cat poti mai multe particele din Ea, atunci si Ea te va recunoaste ca fiind o particica semnificativa a Intregului. Legitatile Ei, devenite constient si ale tale, **te vor ajuta acolo unde nici nu iti imaginezi,** pentru simplul motiv ca altfel nici nu s-ar putea... Cel mai banal exemplu: atunci cand plec de acasa nu apelez la mijloacele de transport, de regula ma deplasez pe jos, pieton care iubeste orasul si oamenii sai. In aceste drumuri, deseori chiar de peste 10 Km., semaforul poate deveni un obstacol nesuferit. A fost insa suficient sa aleg ca semafoarele sa aiba culoarea verde atunci cand am nevoie sa trec si nu cred ca este 1% care sa contrazica aceasta regula. Cert este ca, la asa frecventa nu ma mai poate deranja daca astept la vreunul cateva clipe.

Exemplul ales este minor dar, poate mai usor de inteles decat ar fi relatia mea cu computerul, care depaseste si cele mai fantasmagorice imaginatii.

De mai multi ani eu si sotia am descoperit ca avem relatii interactive cu electronica din casa, fie CD playerul (doua tipuri diferite), fie cu calculatoarele perindate, in numar de trei, foarte diferite ca configuratie, capabilitati sau provenienta, cu ceasurile electronice, etc. si **am fost obligati** sa constientizam ce se intampla. Pentru noi nu este decat o dovada in plus si deosebit de clara ca **inteligenta este activa si constienta** la nivele de baza, subatomice. Nu este vorba doar de memorie ci de interactiune, ele **raspund deosebit de clar** stimulilor pe care noi ii transmitem mental, chiar involuntar. Exemplele ar putea umple pagini intregi, dar cateva voi da: Playerele noastre, pe vremea cand nu ne era foarte clara aceasta interrelatie lucrau foarte ciudat, ba luau un CD, ba il refuzau, apoi iar il luau, uneori cantau o melodie, alteori nu... Le-am tot curatat dar degeaba... Apoi am inteles. **Au trecut ani de atunci, ele au mai imbatranit, praful s-o mai fi asezat pe lentila pe care nu am mai sters-o, dar functioneaza neintrerupt intre 12-18 ore zilnic.** Niciodata nu s-a mai intamplat sa refuze un CD, chiar ars pe CDWriter-ul altora sau al nostru.

Si pentru ca tot am vorbit despre muzica, sa va mai atentionez asupra unui fapt uimitor. Aparent noi o receptionam prin organul de simt specializat, urechea, cu functia pe care ea o asigura, auzul. Aparent aici lucrurile sunt clare. Si totusi, va recomand un experiment ciudat, care as avea bucuria sa le atraga atentia in special fizicienilor si medicilor, adica acelora care cred ca chiar stiu ceva despre cele ce vor urma. Puneti in CD player-ul vostru un disc cu muzica house. Ascultati cu atentie o melodie bine ritmata, la un volum normal. Intre timp conectati niste casti audio la iesirea specializata pentru casti. In timp ce muzica canta, puneti rapid castile pe urechi. Veti avea o mare surpriza: nu numai ca ”pare” o alta muzica, dar ”obiectiv” saisprezecimile devin aproape optimi, iar intervalul dintre note aproape se dubleaza. Practic descoperiti o melodie mult mai lenta. Stiu ca de multe ori ati facut aceasta operatie si nu ati

observat nimic de acest gen, dar va asigur ca nu ati fost atenti absolut deloc. Ati avut convingerea ca auditia la casti este ”mai buna” din diferite alte considerente, dar atent precis nu ati fost. Repetati operatiunea de cate ori veti dori si cele spuse aici se vor confirma de fiecare data.

V-am solicitat sa faceti aceasta experienta din multiple motive. Primul ar fi acela de a atrage atentia mintii voastre asupra caracterului ”obiectiv” pe care noi tot avem impresia ca simturile noastre il sesizeaza corect. Esafodajul convingerilor voastre trebuie zdruncinat cu argumente pertinente, ca mintea sa se poata deschide catre o corecta observatie. Apoi veti proba practic relativitatea timpului. Pentru ca, in fond, timpul este cel care ”se dilata” marind atat durata unei note cat si intervalul dintre ele. Dar, va dati seama ca nu atat el se dilata, ci perceptia voastra se modifica brusc la asezarea castilor pe ureche. Practic, treceti cumva ”in alta dimensiune”. Daca veti gasi modalitatea de a largi si mai mult spatiul dintre doua note, nu ar trebui sa va mire prea tare daca ati si reusi sa treceti printre ele, ca printr-un portal interdimensional. Si nu glumesc deloc. Experimentati insa neaparat, nu va ratati bucuria unei descoperiri simple, dar cu un impact major, de dragul mintii, care precis va spune ”prostii!... Doar eu stiu ce stiu”.

Calculatorului ii acord acum o atentie mai mare, timp mai mult si deci avem o relatie mai puternica. Este acum un **Pentium 2** cu 10 Gb HDD, 64 MB RAM si 400 Mhz Procesorul, dar are instalate sute de programe diferite, in special de grafica, imagine, muzica, toate solicitandu-l din plin. Adaugati o puternica personalizare incepand cu Walpaperul si aparenta paginii si terminand cu cele vreo zece Screen-savere, toate dopate cu fel si fel de imagini. Mai adaugati functia de fax pe care o asigura activ si faptul ca, de regula functioneaza fara oprire cam de la opt dimineata si pana pe la doua-trei a doua zi, asta zilnic, inclusiv sambata si duminica. A avut in dotare un CDW si o unitate disc, ambele noi-noute, din pacate unitatea disc fiind distrusa repede, evident datorita faptului ca am ales sa lucrez cu ea intr-unul din deosebit de rarele mele momente de ”nervozitate”. Ca atare discul introdus s-a spart in interior, transformandu-se intr-un fel de ”pesmet” mai mare, dar nu inainte de a taia cateva trasee din conductorul multifilar tip panglica ce duce semnalul la capul de citire... Asa incat, degeaba am desfacut-o si curatat-o bine in interior, acea panglica nu am unde o gasi, nu face parte din piesele uzuale de schimb si nu se importa separat iar de luat de la alta unitate dezafectata este greu, fiind de generatie noua si suratele ei avand inca de functionat ani de zile pana sa devina piese de schimb... **O clipa de inconstienta si o stare nefiresc dizarmonica** mi-au adus neplacerea de a uza CDW si atunci cand nu este necesar, facand si imposibila o copiere directa. De aceea insist, pentru a va arata ca Armonia Universala **are oricand mijloacele de a ne atentiona** cand ne indepartam de la Legile Ei, iar **cel avizat este si mai rapid facut sa inteleaga...**

Cand caut un program folosesc de obicei Total Commander-ul si, de cele mai multe ori gasesc programul deja afisat pe unul din panouri: calculatorul a stiut si a deschis, inainte de a da eu vreo comanda, toate folderele sau subfolderele necesare pentru a-mi facilita accesul... Aceasta a ajuns deja rutina, exceptie ar fi sa nu se petreaca asa.

Am dat doar cateva exemple nu pentru a va plictisi ci a va face **mai atenti la propriile voastre relatii**. Nu este cazul sa insist asupra faptului ca florile noastre, de cele mai variate genuri si proveniente, plesnesc de sanatate, in ciuda sau poate tocmai datorita muzicii house care inunda foarte des incaperea. Ca sunt zeci de lamii, trandafiri japonezi, cactusi diferiti, violete de Parma si multe altele, toate intr-o armonie perfecta, ca un deget de vin pe fundul unei sticle nu se oteteste luni in sir, ca chiar ideea de depreciere, alterare sau distrugere au fost demult indepartate din incapere. Ca nu concep ca becurile trebuie sa se consume vreodata si nici nu am schimbat vreunul in peste doi ani...

”Sfintirea” unei incaperi asta inseamna: **ridicarea nivelului vibrator prin informatie inalt vibratorie** asa incat spatiul sa devina o **sursa de sanatate, echilibru, armonie.** Din aceste locuri au fost indepartate orice urme de informatii de distrugere, boala, moarte, tensiuni, dezechilibre de orice natura. De aceea, **omul** poate **sfinti locul**, daca alege sa o faca, constient. Nu trebuie un ”personal calificat” pentru aceasta, iar **daca este necesar sa apelam la vreunul apoi este clar ca noi vom strica in urmatoarele trei minute tot ceea ce el a armonizat**. Informatia nu este batuta in cuie, ea este foarte volatila si poate fi inlocuita instantaneu daca cineva nu-i asigura activ permanenta. Iar si iar, **degeaba gasim solutii in afara noastra**, ele nu pot fi nici macar paleative. Un preot va veni si, daca are har, va ”sfinti” un loc, dar el pleaca si noi ne certam in urma lui pentru un nimic oarecare... Totul a fost degeaba, informatia inalt vibratorie inlocuita de dizarmonii si ceea ce urmeaza va fi functie de ultima informatie impregnata vibrator in tot ce se afla acolo... Asa stau lucrurile iar vechii indieni stiau ei bine ce stiau atunci cand se bucurau daca vreun boddhisattva alegea comunitatea lor pentru a medita: ii aduceau mancare si sperau sa ramana cat mai mult pe langa ei. Astfel stiau ca mai putine boli se vor abate asupra lor, mai bogate le vor fi recoltele, in general starea de bine va creste. Noi insa am ales sa uitam totul...

Spuneam undeva la inceput ce inseamna puterea creatiei in bratele inconstientei. Obisnuiti de-acum cu ideea ca suntem exclusiv efecte, bucurosi de "era informationala si binefacerile ei", ascultam cu interes diverse stiri si buletinul meteo, evident. La acesta din urma un "specialist" ne spune daca, in intervalul ce va sa vina, sa ne luam umbrela sau paltonul sau palaria de soare. Noi facem ce spune el si, de-acum **bine facem, daca tot am ales sa fim "inconstienta turma"**. Pentru ca da, sunt toate sansele ca el sa aiba dreptate, dar nu pentru ca satelitii au aratat configuratia si se cunoasc nu stiu ce curenti si

nu stiu ce viteze, ci pentru bunul si realul motiv ca el a plantat prin intermediul radioului aceasta informatie in sute de mii de creatori de realitati inconstienti" care desigur vor sustine infoenergetic informatia respectiva, ducand la materializarea ei. Fenomenul este identic, dar la alta scara, cand cineva se duce la ghicitoare: el merge motivat de niste dorinte sau temeri. Aceea are intuitia de a afla putin mai mult decat el spune in clar, apoi ii preda in brate o speranta sau o teama, pe care el o va sustine energoinformational pana la implinirea ei. Nu-i dragut cum se vede lumea de la alt nivel de intelegere?!...

Dragii mei eventuali cititori -inca nu sunt convins ca va ajunge la tipar- cartea de fata nu poate fi catalogata in vreun fel nu are un plan, nu va avea probabil, sau poate da, inca nu stiu, capitole, este pur si simplu o insiruire de observatii menite doar sa va atraga atentia asupra propriilor voastre experimente de viata si asupra nivelului de intelegere la care doriti sa le percepeti. Atunci cand veti alege sa trageti o linie, rezultatul sa nu va imaginati ca va fi o insumare obiectiva ci dimpotriva, **veti aduna doar impresiile traite, doar etichetele puse de voi insiva.** Cele lipite de ceilalti oricum nu conteaza decat pe moment, doar cele acceptate de noi raman si se indosariaza. Dar etichetele le lipim functie de nivelul nostru de intelegere de la momentul producerii lor, cand si alegem, de fapt, calitatea experientei respective. Aceeasi experienta poate primi semnificatii infinit de diferite.

Am cunoscut, spre exemplu, o tanara femeie care avusese parte de trei violuri, la ani distanta unul de altul, primul pe la 12 ani. Am cunoscut-o ca prietena a unui prieten, apoi am vazut-o a doua zi dupa ultimul eveniment. Era desigur putin socata, poate mai mult de ineditul circumstantelor decat de incidentul propriu-zis. Acum avea cam 20 de ani. O felicit in gand si acum pentru modul in care a ales sa depaseasca toate aceste evenimente. Rezultatul este ca **are peste 26 de ani, o fetita de cativa anisori foarte frumoasa si ea este o fiinta normala si perfect integrata.**

Am cunoscut de asemenea o fiinta ajunsa la 44 de ani care, in timpul facultatii se indragostise de un baiat. Acesta a avut nefericita fantezie de a-i conditiona cumva sentimentele de invitatia de a se culca si cu cel mai bun prieten. Culmea este ca **era studenta la psihologie,** poate ar fi putut fi mai inarmata mental, dar nu a fost. Aceasta simpla idee aberanta a fost absolut suficienta pentru ca acea fiinta sa fie tot restul vietii o asistata social, doar pentru **ceea ce a ales sa considere ca a reprezentat pentru ea propunerea respectiva**. Desigur **restul a fost operat de medicatie, care a facut din ea o vesnica leguma**. La aceasta varsta, un moment de luciditate i-a revelat toata distrugerea operata in viata ei si a determinat-o sa se arunce de la etajul la care locuia. Peste greutatile de pana atunci a mai adaugat altele, rezultate din multiplele fracturi si suruburi cu care a fost repusa pe picioare... dupa mai mult de un an de chin.

Nu pot gasi exemple mai placute deoarece **asta ofera experientele umane, asta aleg semenii nostri sa-si procure ca experienta in cadrul Armoniei Universale.**

Daca vom incerca sa vedem insa de la nivelul cel mai inalt, s-ar putea sa fim putin uimiti. Violul este de fapt un contact sexual in care lipseste acordul uneia din parti. Nu arareori lipseste acordul partii care, la un anumit nivel, este posibil chiar sa-l fi incitat, deci generat, ca responsabilitate. Acordul lipsa uneori este real, alteori este formal sau vine in urma unei revizuiri a atitudinii. Vinovat va fi gasit invariabil cel mai puternic. Dar vinovatia sa rezulta din niste legitati plecate din anumite considerente etice si morale, valori in cadrul societatii dar **fara relevanta in Absolut**. Banuiesc ca este clar cititorului ca nu fac decat sa duc niste notiuni pe verticala Piramidei Cunoasterii si atat, pentru a atentiona asupra a ceea ce indeobste consideram a fi reprobabil.

Privit de la nivel absolut, contactul fizic este o experienta, iar atributele pe care mintea i le da nu mai exista. Deja placut sau neplacut tin de un nivel de intelegere limitat. Experimentul respectiv imbogateste deopotriva pe participanti iar ceea ce ei indosariaza va fi **conform nivelului de intelegere la care au ajuns pana la acel moment al evolutiei lor.** Calitatea trairii este data **exclusiv** de capacitatea lor de intelegere. Refuzul de participare este evident **al mintii limitate si al egoului,** care va spune: ”cum sa treaca peste vointa mea?!” Dar vointa nu este a Esentei, Ea chiar nu are un astfel de atribut si nu ar avea ce face cu el! **Esenta Este Iubire si raspunde doar cu iubire la orice vine spre Ea**. Ori, la un nivel absolut, violatorul este un semen care, ori manifesta pe moment o serie de neintelegeri ori are realmente o lipsa de iubire atat de mare incat nu stie cum sa faca sa o primeasca, nepricepandu-se sa o ofere.

Ca exemplu, am cunoscut un alt caz in care o tanara a luat noaptea un taxi iar soferul nu a gasit ceva mai bun de facut decat sa o scoata in afara orasului si sa o ameninte cu un pistol pentru a obtine un contact sexual. Dupa consumarea incidentului a urmat o discutie intre cei doi in care **ceva din atributele Esentei a functionat**, ca urmare ea a fost condusa cu masina acasa si el a inteles probabil ca ar fi putut sa se manifeste altfel. Nu au urmat cele obisnuite in astfel de cazuri iar incidentul mi-a fost relatat de cea implicata, ca fapt divers.

Ceea ce vreau sa subliniez este ca, **nu arareori ”valorile” socio-morale sunt cele care se fac responsabile, in ultima instanta, de grave perturbari ale experimentelor Esentei venite special pentru a le face, fara limitari impuse din afara**. Daca mintea noastra nu ar fi indoctrinata de la bun inceput cu ”se face-nu se face, se cade-nu se cade, e frumos-nu e frumos”, libertatea de a experimenta ar creste iar valoarea experimentelor ar fi garantata doar de Atributele Esentei, ceea ce **ar fi mai mult decat suficient**. Tare nu imi pot inchipui un violator venind la o faptura plina de gratie si intampinandu-l cu iubire, neopunandu-i vreun fel de rezistenta, iar acesta rastindu-se la ea pentru

a-si continua jocul pe tonul pe care o pornise. Dar cum ar mai putea cineva sa aiba astfel de porniri daca totul in jur ar fi Iubire? De ce oare Etica si Morala nu statuteaza o astfel de ”normalitate”, in care chiar nici o manifestare contravenind Esentei nu ar mai avea loc, unde politistul si judecatorul nu ar avea ce cauta...

Oare de ce Etica si Morala se fac ca nu vad atunci cand violul sau prostitutia fac jocurile in societate, corpul fizic fiind tratat ca moneda forte? Oare toate astea, care evident la nivel absolut nu au nici o valoare, nu ar trebui aici, la nivelul la care opereaza Legile Omenesti sa fi fost eradicate, daca acestea chiar tin sa se impuna? Oare nu cumva stim cu totii ca nu este decat un joc !?

De la nivelul cel mai Inalt se vede clar ca majoritatea neintelegerilor noastre vin din neintelegerea a ceea ce este corpul fizic, a raporturilor noastre cu el, ceea ce duce si la deprecierea lui si a calitatii experimentelor noastre cu ajutorul lui si in final la distrugerea lui si eliberarea noastra. De aceea, iata, voi scrie un capitol intitulat :

CORPUL FIZIC

Spuneam mai la inceput cam cum se formeaza corpul fizic, facand o paralela cu cristalizarea unei solutii de sulfat de cupru. Desigur lucrurile sunt mult mai complexe.

Ceea ce nu avem voie sa uitam este faptul ca intreg corpul fizic este o **lume a efectelor.** Si, la fel de bine de stiut: **noi suntem cauza si nu efect.** Iata deci o prima distinctie clara intre cine suntem noi si ce este el. El este un instrument alcatuit in intregime din elemente ale acestui plan dens, jos vibrator si limitat, dar **o minunata realizare capabila sa ne serveasca nelimitat, fara nevoi reale sau uzuri, capabil de regenerare nelimitata la o uzura ”normala”,** ca sa spunem asa. La un nivel si mai inalt de cunoastere el este o proiectie informationala sustinuta permanent de Energia Universala din care este alcatuit, prin racordare permanenta, ca toate elementele Creatiei.

Daca am vrea am putea spune ca este un minunat avion, dotat cu absolut toate facilitatile imaginabile. Noi suntem pilotul. Ne urcam in el si pornim, dupa priceperea noastra. Dar, pentru a fi ajutati in micile nevoi de pilotare in acest plan, avem la bord si un copilot automat. In activitati de rutina putem comuta pe pilot automat si noi ne putem relaxa putin. Putem chiar atipi. Unii aleg chiar sa doarma, altii dorm tot itinerariul. Este o alegere. Dar, **poate nu este de dorit sa ai ocazia sa pilotezi o astfel de minune si sa alegi sa dormi tot parcursul.**

Pentru a nu nedreptati pe nimeni, ce este pilotul automat? Este mintea limitata, instrument liniar menit sa rezolve probleme imediate, liniare, specifice

planului dens. Ca atare pilotarea avionului de catre acest instrument este una total lipsita de interes pentru **Esenta** care **Suntem**. Ea nu-l poate exploata la intreaga capacitate, ii lipseste creativitatea necesara. Doar noi o putem face, pe deplin calificati si pentru aceasta. Suntem Omniscienta si Omnipotenta si mai suntem Iubire si Armonie. Daca intreaga civilizatie ar fi respectat ”Indicatiile de Zbor”, evolutia noastra in plan terestru ar fi fost evolutia adamica in Rai... Dar am ales altceva. Majoritatea au ales sa treaca pe pilot automat si sa atipeasca, apoi au adormit de-a binelea. Pilotarea se face exclusiv de catre pilotul automat, racordat la Constientul Colectiv, plin de informatii eronate. **Evolutia este, ca atare, grav compromisa. Experimentul individual are valoare minima, creativitatea nefiind deloc pusa la treaba. Evolutia este rigida, nu are Iubirea ca suport ci teama**, imbracand o infinitate de forme. Chiar ajunsi la sfarsitul evolutiei... TERESTRE tot se doarme, in majoritatea cazurilor. Risipa de energie fara vreun rost... *Dar tot ar fi prea simplu sa fie numai atat...*

Spuneam despre arhiva ZIP continand in ea toate atributele Creatorului, ambalata intr-un folder ”Gigel”... De fapt, deschizand acest dosar in interior gasesti mai intai un alt dosarel continand acea minunat de compacta arhiva de cunoastere dar si instructiuni pentru formarea corpului fizic precum si un executabil de care am mai pomenit, *creativitate.exe, cu autolansare.*

Conform instructiunilor, ajuns in plan fizic, se porneste strangerea din jur a elementelor necesare corpului fizic arhetipal, adica fara nici o linie de program compromisa. Strangerea incepe din placenta si se continua dincolo de 9 luni in afara, cu respectarea riguroasa a programului initial. Totul ar fi perfect daca acest ”pachetel informational” nu ar fi supus unui tir din ce in ce mai inversunat de informatii aleatoare, sau macar unui ”zgomot informational”... Rezultatul va fi o alcatuire a corpului cu ceva linii de program compromise dar altfel perfect functional. Functionalitatea va avea si ea de suferit pe masura ce Constientul Colectiv, prin intermediul releului-Minte limitata ce-l reprezinta, va proiecta asupra lui mereu si mereu informatii false dar care, nimeni verificandu-le, sunt luate de bune si introduse in exploatare. Astfel dispar multe din capabilitati, scad multi parametrii printre care **vitalitatea si longevitatea**...

De altfel, intreaga evolutie "terestra" este un sir neintrerupt de bombardamente informationale care vin sa inlocuiasca nefericit liniile de program initiale. Din nelimitarea conforma programului initial nu mai ramane practic nimic. Mintea preia din egregor numai informatii cu caracter limitativ si de distrugere, Ea va ”acorda” in acest sens centrii energetici principali, inchizandu-i conform unor ”preferinte”, ganduri de separare care spuneam ca realmente taie frecvente infoenergetice.

Rezultatul va fi o combinatie cu un caracter foarte ”personal” de distrugeri provocate vehiculului fizic, traduse de noi prin tablouri clinice... *Dar, inca ar fi foarte simplu daca ar fi numai atat...*

Peste toate aceste programe **se mai adauga cele bine puse la punct de cei ce detin de vreo cincisprezece secole destinele umanitatii.** Din aparent dulcele lor anonimat elaboreaza strategii deosebit de variate, bine instruiti fiind despre cum pot fi manipulate toate informatiile inspre propriul si meschinul interes. Astfel multe din ”valorile” pe care le-am acceptat ne-au fost mai intai induse, apoi mentinute si la nevoie impuse ca fiind valori. Ele au fost completate apoi cu noi ”necesitati” care desigur isi aveau deja rezolvarea si care ne-a fost oferita rapid, noi multumind pentru ”inca o iluzie”.

Toate acestea sunt posibile doar datorita alegerii noastre de a ramane adormiti, din grava eroare de a ne identifica cu corpul si respectiv cu pilotul automat, mintea limitata. Odata cu trezirea totul se mondifica, dar deja ai de reparat multe deteriorari. Interesant este insa faptul ca exista o dependenta intre ceea ce ai reusit sa intelegi si ceea ce ai reusit sa recuperezi din capabilitatile arhetipale care au fost prevazute pentru corpul fizic, fapt care a mai permis inca o iluzie si anume aceea ca evolutia spirituala se poate face pe seama energiilor, fie ele si subtile, ale corpului fizic. Insistentele care se fac pe posturi, pe respiratie si pe seama energiei Kundalini nu au decat rezultate iluzorii. In Yoga consider ca sunt de interes armonizarile Chakrelor si rolul infoenergetic a unor Mantre, Uantre si Mandale.

De asemeni nu am nici un motiv sa apreciez interesul manifestat de multi pentru informatiile culese din eteric si cu atat mai putin din Astral, indiferent de nivelul acestuia. Din Eteric nu avem datele necesare pentru a exploata informatiile culese, iar in astral densitatea informatiei viciate este atat de mare incat este suficienta proiectarea permanenta care se face cu date culese de acolo in somn sau pe alte cai accidentale, ne mai fiind nevoie si de explorarea cu buna stiinta, in meditatii.

Si totusi, daca ar fi numai atat, inca ar fi destul de simplu.

Stim bine ca ”asa cum e Sus este si Jos”. De fapt... ar fi cazul sa stim... Prin asta ar fi util sa intelegem ca exista o Legitate care opereaza la orice nivel, facand din toate **un Tot** si facand ca fiecare aspect sa functioneze la fel cu Intregul si cu fiecare particica a lui... Am fost capabili sa vedem ca exista o lege si la formarea fractalilor si bine am facut... Din nefericire ne-am obisnuit sa credem ca, pentru a intelege trebuie sa operam separari, disecari, uitand cu desavarsire ce inseamna sa intelegi, situandu-te undeva la distanta si privind un ansamblu cum functioneaza...

Oricum, avem datele necesare pentru a putea intelege, mai trebuie sa vrem. Am studiat macrocosmosul si microcosmosul si stim ca in jurul unui Soare central orbiteaza planetele sistemului, dupa cum in jurul nucleului graviteaza

electronii. Putem intelege ca acolo este o energie infinita care, la scara respectiva, misca perpetuu niste ”mase”. Stim bine ca nimeni nu alimenteaza acele sisteme din afara cu energie, deci am putea intelege ca TOTUL este un perpetuum mobile, la orice nivel l-am privi, chiar daca nu am priceput mecanismul. Iar daca am inteles, cum putem admite formularea **”perpetuum mobile” nu poate exista** !

Dragi semeni ai mei, trebuie o data sa va hotarati sa revizuiti, fiecare pentru sine, ceea ce ati fost invatati la scolile urmate. Trebuie sa o faceti deoarece acest sistem a fost conceput special **nu pentru a va instrui ci pentru a va conditiona mecanismele gandirii**. Aveti curajul si **descoperiti singuri verigile care nu se leaga**. Sunt deosebit de multe si ne sunt ”administrate” de la varste la care nu avem vigilenta de a le descoperi, apoi le-am luat deja ”de bune” si nu ne mai gasim timpul sau motivatia de a le mai verifica. Va voi exemplifica, mai incolo putin.

Pentru ca **acum este important sa intelegeti esenta**: *Intr-un ocean de energie, noi insine energie, traim teroarea lipsei de energie. Nu avem nevoie de nimic, nici ”hrana” nu ne este necesara sau apa sau aerul si totusi avem o infinitate de nevoi,* iar **implinindu-le nu facem nimic mai mult decat sa ramanem la fel de mici, neajutorati, muritori**... suntem Omniscienta si Omnipotenta dar suntem si mici si prosti si neajutorati... Care sunt Adevarurile, dragii mei?!! De unde stim toate cele pe care le stim si de ce ne-au fost predate-inoculate?!!

Ne stimam si iubim dascalii, care si ei i-au stimat pe ai lor si asa mai departe, dar **cunoasterea respectiva a verificat-o cineva?**! Va dati seama cat de bine trebuie concertate eforturile pentru a ascunde unei civilizatii cele mai evidente lucruri?! Va aduceti cu totii aminte cand vi s-a predat ca apa disociaza in atomi de oxigen si hidrogen la trecerea curentului continuu si ca ele pot fi culese in eprubete separate, experientele respective, etc. De fapt **acolo ni se ascundea pentru totdeauna dreptul de a afla vreodata in cate modalitati foarte simple poate fi extras hidrogenul si folosit ca sursa inepuizabila de energie,** deoarece prin arderea lui s-ar obtine iar apa, ciclul continuand la infinit. Cand totusi au aparut indivizi care si-au alimentat motorul cu ardere interna clasic, fara modificari semnificative, din apa raului, acestia au disparut. Nu a fost numai unul, dar cazul unui italian aparut in urma cu vreo 30 de ani il stiu eu. **”De la el”** am aflat si eu cum se procedeaza, dar cum nu imi doream sa ”dispar” in vreun fel, am ramas doar cu bucuria de a sti.

Dar **energia nu trebuie produsa nicicum,** nici macar de arderea hidrogenului nu este nevoie, **ENERGIA ESTE si atat**. Daca chiar vrem sa fim putin atenti se gasesc o infinitate de modalitati de a o prelua direct si folosi in tehnologiile noastre slabute si energofage. In urma cu cateva luni am inregistrat o cerere de brevet cu aceasta tema si, de atunci caut un partener dornic si el de a

face ca aceasta sa devina **realitate**. Credeti ca chiar se doreste? Pare a fi un pas pe care civilizatia **nu s-a hotarat inca sa-l faca,** uitand ca, daca nu se grabeste sa-l faca nu numai pe el ci si alti cativa foarte repede si foarte hotarat, **prea multi pasi nu mai are de facut**.

Un alt exemplu care trebuie sa ne dea de gandit se refera la ”hrana”. Undeva mai sus am mai facut referire la ea. Din proprie experienta va asigur ca **nu avem nevoie nici de hrana si nici de apa**. Bretarienii m-au pus pe ganduri serios si am facut mai multe etape de incercare de a renunta la hrana pe parcursul ultimului an si jumatate. La inceput aveam oarece teama pentru ca prea ne-a fost inoculat ca, daca nu mananci nu stiu ce interval de timp, mori, daca nu bei cateva zile, la fel, etc... Citisem mult pe aceasta tema si nelimitarea ma tot indemna sa o fac... Cand am ajuns sa nu ma mai identific cu corpul fizic a disparut orice urma de teama si m-am apropiat mult mai usor de acest mod de viata. Te astepti sa slabesti si, ca atare chiar slabesti dar greutatea se stabilizeaza. Daca nu ne-am astepta la acest rezultat el precis nu ar avea loc dar mintea limitata tot repeta ca e firesc sa slabesti daca nu maninci si e foarte greu uneori sa o faci sa-si inceteze actiunea distructiva. Pana la urma este obligata si ea sa recunoasca evidenta. Iar in cazul bretarianismului evident devine repede faptul ca te simti mult mai bine, capeti o mobilitate mult mai mare, esti mult mai vesel si mai detasat. Mai ai insa de trecut peste cateva incercari care se pot numi rutina de a lua masa cu familia, apoi reactia dura a emotionalului care se plange ca i-ai luat nu stiu ce bucurii si senzatiile gustative care iti lipsesc foarte mult. Pentru a te feri de surprizele la care te poti astepta daca insisti facand abstractie de toate acestea eu propun revenirea usor la a te hrani moderat, urmand reluarea experimentului de pe pozitii mult mai clare si cu o dorinta foarte limpede de a-l duce la bun sfarsit. Sunt o multime de argumente pentru aceasta: pretentia de alimentatie mi se pare ilogica si cu grave urmari perturbatoare pentru buna functionare a vehiculului fizic. Vreau sa adaug ca, prin renuntare la acest balast numit mancare obtii o ridicare semnificativa a frecventei vibratorii a intregului ansamblu care este corpul tau fizic, fapt care conduce la atenuarea sensibilitatilor la durere fizica, mai exact nu mai apare durerea atunci cand stii bine ca aparea. Te poti ciupi, intepa, ceva simti dar nici pe departe ceea ce simteai altadata. Apoi dispare exudatia, nu mai transpiri si nici de vreun deodorant nu se mai simte nevoia. Capacitatea de a-ti ridica semnificativ vibratia intregului sistem care esti creste simtitor. Sunt foarte multe lucruri pe care le castigi, vorbind la acest nivel. Interesant este ca, desi reiei alimentatia parte din cele castigate nu le mai pierzi, de parca ceva ar sti ca nu este decat o pauza, dupa care oricum revii la aceasta **” normalitate”**.

Nu mai insist asupra detaliilor, cel care le va dori va sti sa le gaseasca, dar insist asupra a ceea ce ne-a adus la starea iluzorie de dependenti de ”hrana”. Desigur noi asa am primit stafeta de la cei care ne-au precedat, dar cum e

posibil ca nimeni sa nu se sesizeze ca acesta nu este un proces firesc sau necesar pentru noi, oamenii. Desigur am vazut ca animalele se hranesc, dar oare nu ne mai saturam sa tot facem o paralela total deplasata intre alte vietuitoare si noi, cei creati ”dupa chipul si asemanarea Creatorului?!! Cred ca ar fi foarte util daca am inceta sa o mai facem pentru ca, daca o vom face **ea chiar va exista**.

Sunt convins ca ”Izgonirea din Rai” s-a datorat literalmente muscarii din marul oferit de Eva, reprezentanta a omului preadamic. Pentru ea era ceva firesc si ca atare nu constituia nici un pericol in timp ce pentru el a insemnat renuntarea la statutul de Omnipotenta, de libertate deplina fata de planul material.

Starea de dependenta care a urmat s-a tot amplificat de-a lungul generatiilor dar, undeva in noi se afla informatia arhetipala ce poate fi scoasa si pusa sa lucreze. Este **perfecta, intacta si putem inca sa ne preluam"mostenirea", cum mai gasim scris pe alocuri**. Nu trebuie decat sa ne luam fiecare responsabilitatea in serios, sa iesim de sub subordonarea mintii limitate si a Constientului Colectiv, sa ne cautam in Sine propriile valori care sunt, desigur, cele ale Intregului si deci ale fiecaruia, sa ne gasim ragazul de a o face, evident operand asupra listei noastre de prioritati cotidiene.

Si inca ma tem ca nu este numai atat de simplu.

Pentru ca, daca am luat mansa incepand sa ne pilotam singuri minunatul vehicul, va trebui sa descoperim repede si care ne sunt instrumentele de lucru si va trebui sa evaluam din mers si cat mai obiectiv pagubele produse pe cand inca dormeam. Vom constata ca sunt deosebit de multe dar ca, **pentru noi nu pot fi numite ”grave”**. Doar ca sunt deja produse.

Ca instrumente, primordiala este o Stare de Atentie. Nu este ”cel mai important” doar ca faciliteaza functionarea celorlaltora. Cu ajutorul primului obtii cu timpul un grad de constienta mai ridicat. Si acesta va fi un instrument util, in continua perfectionare. Apoi este vorba de Iubire. Un fel de **prelungire a Iubirii Creatorului pentru Creatia Sa** care va trebui sa curga prin tine, catre vehiculul tau. Cu ea vor fi reparate toate ”daunele” produse.

Constienta te va ajuta sa le **obiectivezi**, atentia la fel, dar **repararea se obtine numai prin Iubirea aceasta calma si detasata, prin Armonie**. Pilotul automat in mod sigur a operat, prin separari si preferinte de tot felul, inchideri asupra unora sau altora din centrii energetici principali cu care corpul fizic este racordat la Armonia Intregului. In functie de timpul cat a durat aceasta inchidere partiala, uneori aproape totala, vei inregistra la anumite ”etaje” diferite "defectiuni”. Nu ai de ce sa intri in panica, nimic nu este suficient de grav pentru a nu se putea reinstaura firescul, optimul, dar uneori este nevoie de mai mult timp pentru aceasta revenire. Cel mai important insa va fi ca intotdeauna, odata ce ai descoperit ”avaria” sa o stopezi instantaneu. Pentru

asta **este suficient ca sa interzici cu desavarsire pilotului automat, mintea limitata, sa se mai bage acolo**. Daca acest lucru l-ai obtinut poti fi absolut sigur ca de acum a inceput procesul de ”vindecare”. Dar, atentie, **ca un copil, ea va fi totdeauna tentata sa se duca exact acolo unde i-ai interzis** iar acest joc va va obosi pe amandoi, ducand la prelungirea fara sens a timpului necesar reinstaurarii normalitatii in ”compartimentul cu pricina”.

Deci, pentru ca acest stupid joc sa inceteze, va trebui mai intai sa ai ”o discutie clara cu mintea ta”. Ii vei arata ce a fost capabila sa faca cu ”priceperea ei”, o vei ruga sa te secondeze permanent si ii vei promite ca o vei face sa inteleaga toate etapele, ca nu este pic de dogma sau altceva de neinteles chiar pentru liniaritatea ei, cu conditia sa doreasca sa se deschida mai mult. Ii vei explica ca o intelegi ca ii va fi dificil sa cuprinda necuprinsul dar ca stii precis ca va fi capabila sa se deschida chiar atat de mult, ca ai totala incredere in capacitatea ei de cuprindere. Daca vei constata ca este gata sa coopereze si ca are dorinta reala de a se autodepasi poti fi sigur ca de acum ai cel mai bun aliat in ea si ca **deja toate reparatiile sunt ca si facute.** Sa nu te surprinda tendinta ei de a fi carcotasa, caci este fireasca. In primul rand asa a fost invatata, apoi i-ai luat ”**dreptul**” de a conduce pe care deja se obisnuise a-l avea, apoi nu o mai lasi sa fie **reprezentanta Constiintei Colective**, care oricum va face presiuni asupra ei temandu-se ca inca o Constiinta Individuala s-a trezit si a iesit de sub zona ei de control. Este un moment dramatic pentru ea, care inca nu stie ca ceea ce ”pierde” este infim fata de ceea ce ”castiga”: **nelimitarea, functionarea la ”parametrii proiectati” nu doar cu 6-8%, racordarea permanenta la Inteligenta Nelimitata** .

Odata depasita aceasta importanta etapa cu succes, vei constata singur ca *inca ar fi bine daca ar fi atat de usor.*

Pentru ca abia acum incepem sa constientizam avariile si modul in care ele au fost pricinuite, pentru a reinstaura fireasca curgere a energiilor si informatiilor. Este drept ca, daca mintea nu se mai baga -*e util sa fim vigilenti permanent*- atunci lucrurile pot reveni la normal chiar de la sine (poate trebuia sa-l scriu cu majuscula), dar putem cataliza procesul constientizand.

Si tot prin constientizare facem ca o dezechilibrare ulterioara sa nu mai poata avea loc. Daca terapiile alternative s-ar preocupa suficient de mult de acest aspect ar vedea ca reusitele lor ar avea un caracter de durata, altfel se va intampla mereu acelasi lucru: si ele ca si medicina se vor ocupa doar de efecte, neobservand macar acest lucru. Cauzele sunt intotdeauna de natura informationala si daca cea care genereaza informatia (mintea limitata, guvernand universul pacientului respectiv) ramane nemodificata si energiile vor fi in continuare obstructionate pe aceleasi trasee sau meridiane iar rezultanta va fi desigur o revenire a manifestarilor clinice, zicem noi.

Si pentru ca sa vedeti ca intr-adevar am dreptate cand spun ca *inca ar fi simplu daca ar fi numai atat*, sa vedem cam cum vom repara ceea ce am constatat ca s-a distrus, sub priceputa pilotare a ajutorului nostru in plan fizic.

Mai intai nu trebuie nici un moment sa uitam sa ne tinem de cuvantul dat mintii noastre. Ea va trebui in permanenta **sa inteleaga superior** cum stau lucrurile. De aceea voi si oferi exemple cu detalii special destinate ei.

Intotdeauna ”**realitatea**”, adica ceea ce simturile noastre ne releva ca fiind ”adevarurile lumii noastre”, ne va oferi o infinitate de posibilitati de alegere. Practic nu exista o secunda in viata in care sa nu ai de facut o optiune. Cele mai multe le faci fara a baga macar de seama si cu atat mai mult fara sa poti previziona unde te va duce ea. Asa ai facut si cand ai intins mana dupa cartea aceasta. Daca tu alegi sa o si intelegi, acel simplu gest iti va modifica in asa masura tot sirul ulterior al evenimentelor din viata ta incat iti va fi greu sa-ti imaginezi cum ar fi fost daca nu intindeai mana dupa ea... Vedeti voi, gesturile nu pot fi mari sau mici, iar a incerca sa gandesti ca trebuie sa faci gesturi ”mari” pentru a-ti modifica radical cursul existentei este absolut fara acoperire.

In aceasta infinitate de optiuni din fiecare secunda, micile gesturi de alegere care practic ”ne fac viata” ar fi indicat sa le tratam cu foarte mare atentie. Nu este vorba sub nici o forma de ”prudenta”, acea frica frumos cosmetizata sub aceasta denumire, ci doar atat: **atentie**. Pentru ca, daca nu o vom face, vom constata mereu ca exista un ciclu cauza-efect care ne tot scapa, pe de o parte, iar pe de alta ar trebui ca fiecare optiune, oricat de mica, sa aiba in spatele ei o intrebare. Unii au sugerat-o pe urmatoarea si este corecta: ”ce ar face iubirea in acest moment?” sau ” sunt eu la cel mai inalt nivel al existentei mele cand fac aceasta optiune?”... Eu mai propun o alta **”Se incadreaza optiunea mea in imaginea pe care mi-am facut-o pana la acest moment despre Armonia Universala?”**

Ar putea sa vi se para ca viata traita permanent cu aceste intrebari vii in tine ar deveni un calvar. Va asigur ca nu, ea devine mai degraba o poezie. In primul rand intrebarea face ca noi sa translatam usor din pozitia de a tot fi efect in cea fireasca, de Cauza a evenimentelor. Apoi ne ofera acel respiro necesar pentru a nu ne mai simti mereu stresati, nelasandu-ne mintea sa intre mereu in sarabanda evenimentelor ce vin sub forma de avalansa peste noi. Ne mai ofera garantia ca, din ce in ce mai rar vom avea ocazia sa ”regretam alegerile facute”, stiind bine ca macar am ales in acel moment tot ceea ce, conform nivelului de constiinta de la acel moment, puteam alege mai ”fericit”. Si, probabil, nu vom mai tot face alegerile avand in spate motivatia unor frici, ci una ceva mai inalta.

Orice am face, de ”responsabilitatea alegerilor” cat suntem in acest plan, nu vom putea scapa. Este insa deosebit de important sa le facem constient, oricat de neinsemnate par ele. Trebuie sa ne ferim in orice caz ca in spatele lor sa se

afle dorinte de separare. Chiar si atunci cand, in plan fizic putem spune ca am operat o separare, **ea nu trebuie sa existe si in constiinta.**

Ca exemplu as da banalul divort dintre doi oameni care au ajuns intr-un punct in care considera ca drumurile lor trebuie sa se desparta, pentru a putea schimba eventual nivelul experientelor de viata. Se intampla si nu cred ca este nefiresc. Nefiresc este sa vrei sa arunci vini, nefiresc este sa nu te mai intereseze ce mai face, cum o mai duce, sau sa ii doresti ”raul”. El ramane, la un anumit nivel, parte din tine si tu ramai parte din el... Ati rezonat amandoi la milioane de evenimente de toate dimensiunile si formele impreuna, informatia este prezenta in voi. Trebuie sa constientizati ca asa stau lucrurile, nu trebuie sa aveti ”pareri de rau”, trebuie doar sa stiti ca, atunci cand i-ati dorit prezenta, a fost mult mai mult ceea ce ati avut in comun decat suntem obisnuiti sa credem.

Nu uitati nici o secunda ca la baza oricarei fenomenologii se afla un edificiu de informatii care, in mod sigur, **nu vor dispare nici dupa ce voi ati parasit planul fizic**. Unii, atunci cand merg intr-o excursie -*sa zicem*- aleg sa-si scrie numele pe o coaja de copac. Probabil simt nevoia ca ceva sa retina trecerea lor prin acel loc. Ii asigur ca trecerea este marcata indestructibil pentru eternitate atat in locul respectiv cat si in universul lor interior. Permanent are loc un fel de ”comuniune”, chiar daca nu suntem constienti.

Dar revin asupra importantei **gandurilor de separare** care se pot afla in spatele alegerilor facute si reatentionez asupra importantei ” taierii racordarilor energoinformationale” pe care le putem opera **fara sa fim constienti** de aceasta. Educatia ne face sa operam de cele mai multe ori astfel de separari si reiau exemplul cu muzica. Au fost multe discutii la un moment dat despre ”manele”, discutii bazate exclusiv pe cunoastere limitata. Evident ca persoanele ”educate elevat” au reactionat destul de ferm impotriva acestui gen de ”productii”, cu putine exceptii. In spatele exceptiilor se putea intrezari cumva o intuitie asupra adevarului, dar doar atat. Nici cei care creaza aceste melodii nu au avut darul de a oferi un raspuns adevarat. Si totusi este atat de simplu.

Cea care opereaza separarea este mintea limitata, care ofera intotdeauna si o infinitate de motivatii, perfect logice, la nivelul ei de intelegere. Chiar **nu imi imaginez ceva care sa nu poata fi demonstrat, daca mintea limitata isi propune**, desigur demonstratie care va rezista aceluiasi nivel, al mintilor limitate din jur.intelegerea insa poate fi obtinuta doar urcand ceva mai sus. Orice bucata muzicala este, cum spuneam mai inainte, o creatie - *in felul ei* si in acelasi timp o ofranda si un gest de iubire si nu unul egoist. Nu ma refer la cele care sunt fabricate de dragul banilor doar, motivatie careniciodatanu va aduce in fata auditoriului ceva care sa reziste, sa "prinda"... ele se vor pierde de la sine... nu trebuie sa ne facem griji pentru asta. Apoi este o vibratie, o informatie care se adreseaza vibrational universurilor care suntem fiecare din noi... Separandu-ne de ele pe considerente de educatie, nu facem decat sa ne

refuzam participarea la o bucurie, la o comuniune... **Nu devenim nici mai buni, nici mai frumosi si cu atat mai putin racordati cu Armonia Universala, mai "sanatosi", vom ajunge sa spunem in final.**

Sunt unele scoli spirituale care au ajuns sa afirme ca modifica ADN-ul. Cred ca este foarte posibil dar ii asigur ca tot ceea ce au de facut, fiecare in parte si toti la un loc este doar sa revina la intelegerea normalitatii si sunt resurse suficiente ca numai prin asta toate atributele arhetipale sa fie readuse in ”programele” care se cheama vietile noastre. **Omniscienta si Omnipotenta abia asteapta sa fim apti de a le lua in stapanire.**

Nu trebuie sa facem nu stiu ce inventii, nu trebuie cai alambicate, este doar de experimentat simplul statut de **A FI**.

Creatia a fost facuta prin informatie, structurand energia. **”La inceput a fost cuvantul”** asta vrea sa spuna. Fiecare aspect al Ei este un univers informational individualizat cu atat mai bine cu cat te apropii mai mult de vibratia densa a planului material. Daca faci drumul invers, prin ridicarea frecventei tale, constati ca multe incep sa dispara in generalitate, apoi si acestea dispar, iar sus de tot nu mai este decat Energie necreata, adica nestructurata informational. La acel nivel de vibratii se pot crea constient noi realitati. Este doar un ocean de lumina, material din belsug pentru orice ai dori sa creezi. Mai e cazul sa adaug ca, daca ai ajuns acolo nu vei mai dori nimic, nu-ti mai trebuie nimic si deci nu te vei putea apuca sa creezi **bunuri materiale sau bani**, dupa cum cred unii ca ar face daca ar ajunge acolo. Asigur pe oricine ca **atunci cand va ajunge nu va mai creea nimic din tot ceea ce crede acum ca ar face**... Armonia Legii este atat de perfecta incat **nu ai acces acolo cata vreme mai ai ”nevoi”...**

Am insistat suficient sper asupra rolului informatiei in cadrul Creatiei. Si daca am fost inteles inseamna ca nu e greu de priceput ca si ”boala” este tot energie structurata informational. Nu uitam ca informatia inseamna vibratie, nu? Aceasta este modalitatea de a transporta si depozita informatia in Universuri.

Spuneam despre corpul fizic ca, prin cei sapte Centrii Energetici Principali in special, dar nu numai, este permanent racordat energo informational, ca primii trei sunt cei mai jos vibratori, reprezentati de traditia orientala prin flori cu un numar redus de petale.

Boala este si ea un fenomen energoinformational jos vibrator si noi ne putem acorda vibratiile centrilor de supravietuire asa incat sa rezonam cu aceste vibratii. Astfel, ne imbolnavim. Daca mintea limitata, care guverneaza universul informational al corpului nostru fizic in timp ce noi ”am ales sa dormim”, executa aceasta acordare a frecventei, o face inconstient desigur si sub influenta Constientului Colectiv. Prin frici induse din aceasta zona ea **vrea ”sa verifice” obsesiv daca corpul pe care il guverneaza prezinta semne de**

boala, oboseala, etc. astfel pastrand vibratia la nivelul acesta de rezonanta un timp suficient de lung pentru ca informatia sa se transfere.

Putem face o comparatie perfect justificata intre corpul nostru si un radioreceptor-emitator de banda deosebit de larga. Cele sapte chakre le putem vedea ca pe sapte condensatori variabili, fiecare pentru un domeniu de frecvente. Desigur putem opta sa ne acordam la tot felul de ”emisiuni radio” iar daca optam sa receptionam ceea ce ulterior se va dovedi ca ne ”dauneaza” cine ar putea fi gasit vinovat altul, daca nu noi! Raminand sa tot receptionam frecventele jos vibratorii pana la urma scad dramatic parametrii functionali ai corpului nostru, vitalitatea, armonizarea energoinformationala prin receptie echilibrata cu toate chakrele, si se va tot accelera procesul de ”imbatranire”.

Prin functionare la nivele jos vibratorii si **alte ”realitati”** devin accesibile, cum sunt informatiile generate de ”farmece”, ”blesteme” sau simpla ura, invidie, etc. Totul este informatie si totul are nivele la care **se constituie in ”realitati”** pe care, daca chiar alegem, le putem explora. Beneficitatea acestor explorari insa este foarte indoielnica.

Tot ceea ce ati citit aici este doar o parte, care mi-a venit in minte, din tot ceea ce, de fapt, se petrece si care au impact major asupra evolutiei corpului nostru fizic in plan material. Desigur calitatea experimentelor pe care apoi Esenta care suntem le mai poate avea cu un corp puternic afectat, scade deosebit de mult. Libertatea spiritului de a experimenta era asigurata tocmai de lipsa de nevoi a vehiculului pus la dispozitie, de rezistenta deosebit de mare la uzuri, de grade de nelimitare suficient de mari. Nemurirea era un atribut firesc si informatiile referitoare la ea sunt inca perfect exploatabile...

Mintea limitata se va bucura de ”grija ce se acorda” de catre nu stiu ce organizatie pentru sanatatea corpului fizic, dar va intelege destul de greu ca, in acest fel este iar si iar mentinuta la o anumita vibratie unde transferul informational nu face altceva decat sa faciliteze manifestarea ”nevoii” fata de acea ”grija” a organismului respectiv sau alta varianta care se iveste... dar tot victima devine, in biata ei inconstienta.

Cata vreme vom continua identificarea cu corpul fizic vom ramane efect de efect de efect. Daca vom alege sa intelegem cum stau, de fapt, lucrurile ne vom putea redobandi atributele firesti. Ca intotdeauna, alegerea ne apartine, nimeni nu o poate face in locul nostru. Ceea ce este bine de stiut este ca **Legea**, vorbind la un nivel nu foarte ridicat, **nu permite sa apartii simultan celor doua optiuni: efect sau cauza**. Cata vreme vei accepta sa fii efect intr-o circumstanta vei ramane doar efect in toate. Daca alegi responsabilitatea care deriva din a fi cauza **trebuie sa ai suficienta forta si hotarare sa ramai cauza, cu toate ”dificultatile” ce iti vor fi puse in fata**. Si, de cele mai multe ori, vor fi.

Desigur aceasta minunata constelatie care este corpul nostru este dotata cu un creier, despre care nu stim chiar foarte multe dar consideram in mod eronat ca ar fi sediul mintii limitate. Mintea este de fapt distribuita la nivelul tuturor centrilor energetici, cu precadere cei principali. Creierul este o banca de date destul de vasta, proprietate bazata in special pe marele continut de apa din structurile lui, apa care nici ea nu este ceea ce noi suntem obisnuiti a crede. Datele pe care le contine sunt rezultat al experientei dobandite in aceasta intrupare.

In afara diverselor organe si tesuturi, aparate functionale sau cum le mai denumim, corpul mai are un rezervor de energie subtila, apoi trasee si meridiane energetice, centrii principali sau secundari de racordare energetica. Pe tegument au fost gasite terminatii ale traseelor energetice, puncte reflexogene si multe altele...

De corpul fizic sunt legate cele mai multe "obiceiuri" ale noastre si este firesc, el este instrumentul cu ajutorul caruia am venit sa interactionam cu elementele acestui plan dens, jos vibrator. Voi cauta sa schitez cateva si voi incepe cu obiceiul de a ne hrani.

HRANA

Toata Creatia spuneam ca functioneaza, la nivel de Intreg dar si pe particele - *cum este sus asa este si jos* - ca o infinitate de **perpetuum mobile**. Nici un nivel nu primeste din afara sa infuzie energetica, pur si simplu functioneaza doar pe baza **locului pe care il ocupa in cadrul Creatiei, ca particica a Ei.** Si, desi planeta noastra se roteste si ea conform aceluiasi principiu in jurul axei, al Soarelui si, odata cu intregul sistem solar, in jurul altui soare central, aici pe planeta lucrurile *se schimba*. Oare?!

Exista plantele care, zicem noi, se hranesc cu ”minerale” din sol si apa. Personal nu vad ca asa stau lucrurile, deoarece iubesc mult plantele si caut sa le inteleg. Spuneam ca avem multe plante si toate au fost inmultite de noi. Le udam doar cu apa tinuta sub piramida si aceasta informatie le prieste. Pana sa ajunga in ghivece cu pamant, toate stau numai in apa, pentru a-si face radacini. Sunt unele care stau luni de zile, apa nu o schimbam ci doar o completam. Daca ar avea nevoie de saruri minerale, precis din acea apa nu le-ar putea obtine si arata de regula deosebit de bine, acel verde intens, plin de viata...

Apoi vedem ca animalele se hranesc si pare perfect adevarat, dar eu consider ca si ele, ca si noi, se alinta cu acest obicei. Cum a confirmat un experiment cu gaini ouatoare carora li s-a scos din ratie calciul, ele s-au priceput de minune sa ”transmute” elementele si sa faca ouale cu aceiasi coaja ca de obicei.

As mai aminti aici faptul ca, din numeroase directii de acum, se afirma ca **in Univers nu exista decat un singur element**, fapt care ar trebui sa ne dea de

gandit, stiind bine ca si noi, prin fisiune, dintr-un element obtinem un altul. Prima data acest **singur element** a fost aflat dintr-o comunicare spiritista de niste cercetatori care lucrau foarte sistematic. Atunci s-a repetat foarte clar ”in Univers nu exista decat un singur element”. Teoria superstringurilor mie imi pare a da un raspuns destul de bun acestui gen de intrebari pe care mintea omeneasca si le pune.

In ceea ce ne priveste pe noi, oamenii, istoria pomeneste mai multe ”**cazuri**” de oameni care au renuntat sa se mai hraneasca. Cel mai celebru a fost al Theresei Neumann, deoarece a fost studiat si mediatizat, dar nu este nici pe departe singurul. Pe baza acestora, in Australia s-au inceput cercetari minutioase initiate de Doamna Jasmuheen, in cadrul unui Institut special creat. Concluziile la care au ajuns, desi departe de esenta la care ar fi putut sa ajunga, confirma experimental pe 10.000 subiecti din toate colturile lumii ca da, **omul nu are nevoie sa se hraneasca**, in ciuda postulatelor care s-au tot sustinut. Cei care au renuntat constient la hrana in buna parte au renuntat si la apa.

Departe de a recomanda cuiva ceva, doresc doar sa atentionez asupra catorva aspecte. Primul ar fi acela ca avem tendinta de a considera ca stim multe, in ciuda faptului ca, daca esti atent, constati ca **chiar nu stim mare lucru**, ca ne aflam in necunoastere parca si mai mult acolo unde este important si unde ne afecteaza evolutia, "viata", cel mai tare parca deloc intamplator, pricipalele aspecte pe care nu le intelegem absolut deloc sunt exact cele menite a face din Omniscienta si Omnipotenta care suntem, biete unelte, sclavi, roboti din ce in ce mai uzati si cu miscari haotice...

Ne-au fost ”induse” ”principii” fara nici o acoperire, gen **”munca l-a facut pe om”**, pe care chiar numai cu bun simt daca le vom analiza vor fi cel putin suspecte. Dar sunt o infinitate... Si ”a avea principii” este tot o mare eroare, deoarece inseamna exact **a incerca sa bagi viata in tipare prestabilite**, ceea in curgerea vesnica a momentului de acum este chiar **o imposibilitate.** Privit de la un nivel mediu de intelegere, in acest mod nu faci altceva decat sa operezi **o serie de inchideri de racordari** care vor avea traducerea in tablou clinic: deformare si anchiloze ale sistemului osos, nerecuperabile decat dupa constientizare. Aviz ”posesorilor” de poliartrite, artroze, etc... Vrei sa deformezi, te alegi cu deformari. Pare chiar logic, nu credeti?

Atentie inca odata la un aspect: nu voi, esenta care sunteti, faceti aceste neinspirate ”alegeri”, caci voi dormiti, cea care opereaza este mintea limitata, care, iata, **va face sa deveniti efect**, experimentand apoi ceea ce voi **nu ati ales.** De aici apare si mai mare tensiunea si neintelegerea privind ”nedreptatea” ce vi se face... Deveniti si mai ”rupti pe dinauntru”, mai scindati si dizarmoniile se accentueaza... Oare vreunul si-ar fi imaginat la 15-18 ani ca va trai asemenea ”nefericiri”? La acea varsta zicem ca ne lipseste compasiunea, adevarul insa

este ca atunci parca ”simtim” ca ceva prea nu e in regula, ca parca nu compasiune merita toti cei aflati in suferinta, ca parca isi cam merita ”soarta”...

Vorbind despre cei care **acum** sunt tineri, ei chiar stiu ca lucrurile cam asa stau. Multi din ei sunt cu foarte multa ”cunoastere” in spirit, nu inteleg absolut deloc ”valorile” pe care cei maturi le tot recomanda si in fata carora se cam inchina. Ei **au venit sa ajute Civilizatia Pamant sa treaca printr-un punct destul de complex si se confrunta cu toate ”micimile” cu care maturii ii imboldesc mereu...** dormind!

Despre ceea ce pretindem noi a fi hrana se pot scrie volume intregi. Pentru ca nu am de gand decat sa schitez subiectul, voi mai atinge doar cateva idei. Mai intai sa amintesc celor care au postit vreodata, ce bine s-au simtit atunci, daca au facut-o din inima si nu simtindu-se ”datori sa o faca”. Apoi sa amintesc faptul ca atat noi cat si animalele, atunci cand suntem ”bolnavi” nu simtim ”nevoia” sa mancam. Abia dupa ce ne revenim incepem sa avem ”pofta de mancare”.

Acest lucru vine sa confirme faptul ca ”mancarea” nu ne ajuta sa devenim sanatosi, altfel am manca cu atat mai mult cu cat suntem mai bolnavi. Apoi, dupa ce mancam apare acea stare deosebita de oboseala si lene botezata elegant **”siesta”**... Atunci organismul incearca sa faca fata noului ”bombardament”, obosind desigur. Oare multi dintre voi au indraznit sa se prezinte la un examen bine ghiftuiti?

Starea de bine si sanatate, repotentializarea diferitelor functii pe care toti cei ce au trecut la bretarianism au probat-o, este o dovada destul de clara, zic eu, despre ce ne aduce obiceiul de a manca. In plus el este si motivatia finala pentru a deveni robi, de teama de a nu muri de foame. Suprapopularea planetei este o problema in special datorita temerilor ca Mama Gheea nu are cum sa ne hraneasca pe toti si atunci cautam modalitati demne de mintea limitata de a iesi din criza: **razboaie, sterilizare mai mult sau mai putin fortata, sida, etc...**

Cresterea vibratiei sistemului care suntem este o alta realizare la care se ajunge diminuand hrana, fie prin post, fie diminuand cantitatile sau renuntand definitiv.Prin aceasta crestere vibrationala acordarea la frecventele joase specifice bolilor sau altor fenomene amintite devine imposibila, deci e firesc ca starea de sanatate sa se permanentizeze. Asa se explica si utilitatea regimurilor alimentare in diversele tratamente recomandate, chair daca nu se intelege, de regula, cum anume functionam.

As mai trage un semnal de alarma, de asta data, pentru cei **inca amatori de carne**, in alimentatie. Inca circula legenda despre ”regimuri alimentare echilibrate”, inca nu a devenit clar pentru toata lumea cat de absolut nefiresc si nesanatos este consumul carnii. De aceea rog pe fiecare sa constientizeze daca considera ca poate fi firesc sa iei o viata **pentru a ti-o periclita pe a ta**, cu un consum energetic peste aportul pe care ea il aduce de 31%? Faptul ca nu tu

ucizi ci doar profiti de dorinta de profit a crescatorului de animale, a macelarului si a intregului lant ce ti-o ofera, motivandu-i pentru a-si continua indeletnicirile, **nu te face mai putin partas la crima**.

Trecand peste aceste ”detalii”, sa vedem ce obtii: mai intai un set de informatii straine de alcatuirea corpului tau fizic, programe care nu au cum sa se armonizeze cu ”programul arhetipal” al corpului tau fizic. Apoi, acel animal pana la momentul mortii tot constientizeaza ceea ce i se intampla si fiti siguri ca in carnea aceea sunt si ”programe” create de el special destinate omului, cu ”recunostiinta” de rigoare. Putem sa ne amintim si de ”proteina ucigasa”, daca ne face placere, cand ”savuram” o friptura, intrebandu-ne **cine suntem noi si de ce am venit pe planeta aceasta minunata...**

Mai in gluma, mai in serios, intre doua **”Iarta-mi, Doamne, pacatele”,** poate ne gasim si **secunda necesara pentru a ne trezi**.

Ma voi rezuma la cat am scris despre alimentatie pentru a aborda un alt subiect, aparent si mai delicat, la fel de bine stiut de toata lumea si neinteles cam de tot atatia si anume

SEXUALITATEA

Este subiectul care chiar trebuie privit si corect inteles de la fiecare nivel de intelegere, daca s-ar putea. Voi incerca sa o iau de la nivelul de baza.

Aici este foarte important de sesizat ca, ocolindu-l in discutii adevarate, da nastere la o ”imagine deformata” in toate directiile, cu grave implicatii atat in evolutia personala cat si in societate. Ca orice lucru interzis devine excesiv de tentant, in special pentru cei care nu au in nici un fel maturitatea de a-l aborda. Desigur excesele ”cu semn diferit” se datoreaza tocmai gresitei abordari sau lipsei de deschidere a celor care ar trebui s-o manifeste: parinti, educatori. Asa iau nastere deformatii de variate forme, majoritatea ducand la izolare si senzatii majore de frustrare. Si in evolutia ”maturilor” aspectele neintelese in tinerete se continua sau se repercuteaza neproductiv, uneori toata viata.

Aparent numai, sunt cazuri putine, dar orice terapeut a avut mult prea multe aspecte ”conexe” de intampinat si e bine sa stim de unde vin.

Aflat la nivelul de cunoastere comun, pentru individ sexualitatea se manifesta ca o ”nevoie”, la fel ca hrana. Ca si aici, ”postul impus din afara sau din minte” produce grave perturbari de ordin emotional, apoi endocrinologic, ducand nu arareori la dezechilibre care se pot manifesta si sub forma fizica (chisturi, noduli, etc.)

Un initiat va sti exact cat de important este ca indivizii aflati la acest nivel de intelegere sa aiba o atitudine fireasca si mai degraba simpla cu privire la sex, tocmai deoarece el stie ce se afla in spatele acestei manifestari. De aceea pedalarea pe termeni ca ”pacat, rusine, pudoare excesiva” fac mai mult rau decat bine. Aflat la acest nivel este preferabil ca mentalul sa fie cat mai putin

implicat deoarece el **nu are competenta de a construi ci mai degraba demoleaza**. Fara implicarea mentalului se pot trai momente de transcendenta natural, care vor urca spontan frecventa vibratorie. Implicarea mintii va inhiba acest firesc natural, ratand sansa oricarei transcenderi in planuri superioare de constiinta.

Odata ce omul descopera si niveluri mai inalte de constienta, incepe sa ridice intuitiv vibratia in manifestarea sexualitatii sale. Uneori mintea se interpune, dand nastere la acei oameni ”complicati”, pe care nu rareori ii intalnesti. Aceasta complicare deriva dintr-o insuficienta intelegere, dintr-o avalansa de pseudoinformatii grefate pe intuirea faptului ca mai este ceva de inteles.

Multa nefericire aduce **dogmatismul** la acest capitol al experientei umane, indiferent daca el este de provenienta religioasa sau derivat din carente educationale.

Aceeasi sexualitate va aparea total diferit pentru un yoghin. Pentru acesta sexualitatea este doar un mijloc de transcendere in planuri superioare. Dar si cunoasterea de la acest nivel este limitata si iluzorie deoarece se face inca identificarea cu corpul, pe de o parte, si se cauta prea mult in zona traditiilor si legendelor, ratandu-se importanta adevarului atat de simplu: **nu exista decat ”acum si aici”**.

Desigur rezervorul de energie al corpului fizic se afla in sacral si este energia Kundalini,desigur ca si cunoasterea importantei ridicarii acestui "sarpe" poate avea interesul ei, dar se refera **la corpul fizic**: starea de sanatate a corpului fizic poate fi imbunatatita dupa tehnici ca cele pomenite de Mantak Chia. Transcenderea in planuri superioare sub influenta acestei foarte puternice energii as asemana-o cu dorinta de a obtine lumina mai multa de la un bec de 6 volti bagandu-l la 220 de volti: se va aprinde pentru o fractiune de secunda cu o lumina stralucitoare, ***care va semnala si arderea lui***. .Uneori yoghinii ajung si la astfel de rezultate.

Personal, daca in linistea profunda a unei meditatii ridic doar cu o miscare mica aceasta energie, rezultatul este periculos de puternic: simt **forta acestei energii explodand aproape in creier.**

Ca atare exacerbarea trairilor pe seama energiei sexuale o consider tot o limita a intelegerii a cine suntem noi cu adevarat. Ajuns la un nivel de intelegere mai elevat vei constata ca **sexualitatea este un mod de a trai la un anumit nivel comuniunea cu un semen al tau**, ca ea poate fi imbogatita prin trecerea treptata prin frecventele fiecarei chakre, dar **fara a omite nici una din ele**, ca Armonia isi poate gasi locul perfect in manifestarea sexualitatii dupa cum sexualitatea isi are locul armonic in Marea Armonie.

Voi considera ca m-am referit suficient la acest subiect, remarcand ca si acest aspect, ca toate celelalte, **face din cel cu cunoastere putina o victima, un efect, un suferind**.

Deoarece tine tot de manifestarile corpului fizic si ale constiintei aflata la nivelul chakrelor "de supravietuire", voi considera ca pe o "nevoie" si afirmarea

FORTEI, VOINTEI

Umbland printre semeni ai ocazia sa inregistrezi deformarile corpului fizic in functie de vibratia dominanta la care ”functioneaza” fiecare. Este suficient sa-l privesti si vei sti ce inseamna pentru el mancarea sau sexul, iubirea sau impunerea vointei prin forta fizica. Sunt unii dintre noi care avanseaza cu ”manipura” precedandu-i cu un pas.

Un om cu o constiinta treaza nu va prezenta niciodata astfel de aspecte. Curgerea libera a energiilor prin corpul fizic face din acesta un corp macar relativ armonios, si spun aceasta deoarece arareori ne "trezim" de tineri si deci, majoritatea avem de recuperat tare ale evolutiei noastre prin acest plan dobandite inainte de trezire. Dar, avand in vedere ca in trezire sunt implicate in special frecventele ridicate ale ultimelor doua chakre este evident ca tarele nu pot fi la nivelul chakrelor inferioare.

O evolutie in oarecare acord cu timpul pe care il traim ar corespunde unei dominante cel putin la nivel de iubire impartasita. Desigur ar fi preferabil sa ne aflam dincolo de supraconstienta ca frecventa, dar eu cunosc putine ”cazuri”...

Vedeti acum ce usor se poate opera o ”cernere”? Cat de putin putem ascunde!? Daca vad nivelul tau vibrator pot spune ca **stiu tot despre tine**, stiu cum va decurge o conversatie, stiu ce sanse ai sa ma auzi, sa ma asculti, sa ma intelegi sau sa ma urmezi. In general **stiu „ce sanse iti acorzi”**.

Stiu ce viata duci, cum te intelegi cu semenii, cu partenerul de viata. Iar daca imi vei cere sa fiu bland cu tine **s-ar putea sa nu pot**, caci **nu stiu sa mint**, nu am **de ce sa o fac** iar **daca as fi fost bland cu mine insumi, acum ne plangeam de mila unul altuia**. Eu insa **am facut alte alegeri**.

Dar stai linistit ca ceea ce eu vad nu este atat de clar pentru semenii tai. Eu pot vedea ceea ce ei nu pot deoarece eu stiu ca nu am ce judeca in timp ce ei ar face-o. Mai mult, eu stiu totul despre tine si te inteleg, in timp ce tu nu poti sti nimic despre mine dar stiu sigur ca ma judeci si chiar nu sper sa scap necondamnat. Vei gasi precis ceva sa contesti la mine, deoarece interesul mintii tale limitate este acela de a ma combate si desfiinta cumva. Pentru ea, eu nu am dreptul sa exist. Aceasta este calea care L-a dus pe Iisus pe cruce si este **de o logica perfect omeneasca** si **repetabila la orice pas**. Amuzant este ca frica tot tie iti va fi.

Dar voi lasa aceste discutii cu caracter general, poate pentru mai incolo, pentru a ma ocupa putin de nivelele de perceptie ale

IUBIRII

Voi incepe prin a aminti ca si Iubirea se citeste de la mare distanta pe fizicul nostru. Ca si opusul ei, fricile. Am crede ca notiunea opusa fricii este curajul dar nu este deloc asa. **Curajul este doar un grad diferit de frica.**

In cunoasterea elementara cred ca este notiunea cea mai ambigua, deoarece a primit o infinitate de sensuri, de valente. Daca cineva indrazneste sa spuna ”te iubesc” poate spera doar ca contextul sa lamureasca despre ce ”iubire” e vorba. Multi nu-l mai rostesc considerandu-l golit de continut, altii chiar nu mai stiu daca chiar mai poate insemna ceva. Pentru ca foarte multi **nu mai au acest ”sentiment”**.

Dar iubirea nu sentiment ar trebui sa fie, ci **STARE**. De iubire **nu ”ai nevoie” pentru ca ”esti iubire”**. Iubirea **nu se cere ci se ofera**, fara sa astepti ceva in schimb. Cata vreme acestea nu sunt adevarurile tale fundamentale, **chiar ”ai o problema”**... care va genera multe dificultati la nivelul experientelor tale de viata.

Daca vom urca ca nivel de intelegere, vom percepe iubirea, ca de altfel multe alte notiuni, din ce in ce mai ”aerat”, mai putin incarcata de ”poveri” care nu prea aveau ce cauta acolo. In acest fel aria ei de cuprindere se va tot largi, pana vom vedea ca ea a cuprins intreaga Creatie”...

In cadrul Creatiei iubirea este liantul, este substanta din care s-au nascut si leaga toate elementele intre ele, este ceea ce face ca Totul sa fie un Intreg. Este Energia Universala, este Prana, Qi sau Chi sau cate alte denumiri i s-au mai dat. Daca va imaginati o oala de ciorba si va puteti vedea ca una din bucatelele de morcov, Iubirea este zeama. In ea plutim, ea ne contine si suntem plini de ea. Suntem una cu ea. Fara ea ne-am usca, nu am mai fi ceea ce suntem, probabil nu am fi.

Prea **ne-am obisnuit sa fim sobri si gravi.** Nimic nu-mi starneste pofta de ras mai mult decat o persoana sobra. Genul acela plin de importanta, care, daca a atarnat o cravata uita cum sforaie noaptea sau crede ca ma poate face sa cred ca el si doarme cu cravata la gat. Si uita ca si el ca si mine fredonam o melodie in baie sau multe altele asemenea. De ce alegem oare sa tot jucam un joc stupid, in care ar trebui chipurile sa ne lasam impresionati de te miri ce poze ar vrea unul sau altul sa ia...

Chiar si stupidul apelativ ”Dumneavoastra”, unde ar trebui sa-si gaseasca locul? **Ce ar putea insemna mai exact ”Domnia Voastra”?** Cand ridici ochii in Sus si Il rogi pe Dumnezeu nu spui Dumneavoastra Domnule Dumnezeu, spui simplu Ajuta-ma Doamne, pe mine, pacatosul **Tau.** Tare iubesc o normalitate care tare mi-ar placea sa fie sau sa vina... **Suntem IUBIRE, dragi semeni ai mei**, nu poze vechi si ingalbenite ale unui album cu filele arse de vreme. S-ar presupune ca suntem vii in vesnica curgere a momentului de Acum.

Haideti sa fim cu adevarat vii si adevarati oameni, constienti daca am putea alege, cu adevarata responsabilitate nu maimutareli pretentioase si pretioase, hilare.

Sa invatam mai intai sa avem intelegere fata de noi insine, sa fim blanzi si buni, apoi sa ”ne iubim” in sensul armoniei, sa incepem sa simtim cum fiecare celula vrea sa simta iubire pentru ca apoi sa fie iubire si armonie si sa le radieze in jurul lor. Traind in pace interioara vom deveni fiecare un centru de pace, armonie si iubire care vor radia toate din noi si vor crea in jurul nostru ”realitati” rezonante.

Desi mintea limitata nu prea vrea sa inteleaga, **Creatia asa functioneaza**. Ca exemplu,*acum un minut fetita mea de un an si trei luni a apasat pe butonul de alimentare al calculatorului la care scriu aceste randuri. Nu prea am obiceiul sa salvez si imi parea rau ca se vor pierde niste idei... Am certat-o putin, se uita gales la mine stiind ca a facut o pozna si apoi am repornit calculatorul, asteptandu-ma la rutina obisnuita: scanarea hard "C", apoi "D", cu pierderea de timp si de informatie firesti in astfel de situatii. Ca niciodata calculatorul a pornit exact Quark-ul deschis pe documentul si pagina la care lucram. Nu am pierdut nici o virgula.* **Asa functioneaza ceea ce va explicam teoretic cu cateva pagini mai sus**.

Intre noi si calculator va spuneam ca sunt statutate relatii deosebite. Este prietenul nostru si ne serveste mult peste disponibilitatile din dotare. El este **o expresie a unui ansamblu de armonii in care ne incadram si care ne recunosc facand parte constient din ele.** Pentru asta trebuie mai intai sa stii **cine esti tu cu adevarat.**

O frecventa superioara frecventei Iubirii este cea corespunzand

IUBIRII IMPARTASITE

Va spuneam mai sus cate nivele de intelegere poate avea iubirea si ca ea ”se aereaza” odata cu ridicarea nivelului vibratoriu al sistemului care suntem. Aflata intre frecventa iubirii si cea a supraconstientei, aceasta vibratie corespunde unui nivel de constienta mai ridicat in care, pricepand mai bine cum ”noi una suntem”, simtim nevoia de comunicare, de comuniune cu semenii si restul Creatiei.

Este o evolutie spre deschidere in afara noastra, pentru care acum suntem deja pregatiti. Aceasta deschidere va crea conditiile de atentie necesare urmatorului ”popas vibratoriu”, cel al

SUPRACONSTIENTEI

De acum putem considera ca am strabatut un drum suficient de lung, pe care deja il percepem la justa lui valoare. Stim deja cat de necesare ne-au fost poticnelile, vedem ca a fost frumos tot drumul si ii percepem deopotriva

caracteristicile individuale ca si pe cele comune, vedem clar ca **nimic nu a fost intamplator** si multumim pentru ajutorul primit la tot pasul, chiar daca ”genul de ajutor” poate nu ne-a convenit la momentul respectiv.

Incepem sa percepem tot mai mult existenta unei ”logici” superioare, care nu incape in limitele mintii dar incepem sa convingem mintea limitata sa se deschida mai mult pentru a putea ”procesa” date ale nelimitarii. Starea de atentie a devenit un instrument uzual de lucru, care te face sa intelegi ca cele cinci simturi sunt mici si neinsemnate fata de tot ceea ce poti receptiona ”altfel”.

Incepi sa te detasezi din ce in ce mai mult de ceea ce este lipsit de semnificatie conform acelei **Logici Superioare**, chiar daca aparent iti produce disconfort aici, in planul acesta dens. Daca ai in preajma pe cineva care te intelege cu adevarat, parte din detaliile nesemnificative vor ramane in sarcina acestuia. De asemeni iti devin deosebit de clare toate injustetile si dizarmoniile produse de om, vezi cu claritate motivatiile din spatele tuturor acestor fenomene.

Aceasta perioada dureaza ceva mai mult deoarece aici ai de reevaluat fiecare element al planului dens pentru a vedea care ii este locul intr-o scara reala a valorilor, in ce masura ceea ce stiai despre el, cu alte cuvinte ceea ce ti s-a spus ca ar fi adevarat referitor la el, chiar se confirma. La inceput nu sesizezi ca prapastia este deosebit de mare dar, dupa ce cateva zeci de aspecte din cele cotate ca ”mai importante” constati ca nu se verifica, incepi sa intuiesti dimensiunile a ceea ce ai de repus in ordine. Pe toata etapa, vibratia ta nu ramane aceeasi, ea creste permanent si poate ca chiar **durata necesara ”te protejeaza” sa nu ”te arzi”**.

Prin aceasta eu inteleg pericolul real ca **mintea limitata sa cedeze**, sa nu faca fata solicitarilor. Pentru ca, daca iei banalul ”imbraca-te sa nu racesti” spus de mama de cand erai gagalice si il verifici, vei constata ca **si el este fals**. Vei constata ca protectia termica este asigurata de aura energetica a corpului si ca este absolut suficient sa pui doar chilotul sau sosetele pentru a distruge acest fragil echilibru termic, dupa care, cu fiecare articol pus, protectia aurica scade si mai cald nu iti este. Si, pentru ca tot te-ai apropiat de senzatii termice mai ai ocazia sa constati si ca nu exista un **„obiectiv**” in a le aprecia: constati ca vara la 21-23 de grade, in maieu fiind, actionezi ventilatorul iar iarna, in acelasi interval termic, peste pulover mai esti tentat sa pui unul, sau apuci sa observi ca bei cafeaua sau maninci ciorba la peste 85-90 grade iar daca o versi pe tine precis te oparesti. Constati cat de **ilogic** este ca o mucoasa sa fie mult mai rezistenta termic decat oricare alta zona tegumentara, facandu-ti chiar placere contactul. Nu este simplu pentru mintea limitata sa treaca cu constatarile mereu la antipod fata de cele invatate... A fost doar cel mai banal exemplu.

Menirea lui era sa arate cat de departe suntem de **a ne cunoaste**, apoi de **a cunoaste si intelege cu adevarat ceva**. Cand ajungi insa in zona **subtilului** sau al **traditiilor** sau al **moralei** sau al **credintei** si vezi ca totul a fost facut varza, ca mai nimic **nu sta asa cum credeai** pana atunci, esti tentat sa te ingrozesti. Noroc ca, la acest nivel vibratoriu nu iti mai este atat de la indemana **"a te ingrozi"**.

Dupa ce ai facut fata cu succes acestei faze a "descoperirilor uluitoare" acoperind absolut toate domeniile si majoritatea termenilor din dictionar, cresterea frecventei te duce catre cel de-al saptelea nivel vibratoriu,

NIVEL MAI GREU DE DEFINIT CU UN SINGUR CUVANT

pentru simplul motiv ca aici, prin cresteri permanente de frecventa, strabati o infinitate de stadii, ducand catre **"REVELAREA SINELUI"** sau **"CONSTIINTA DEPLINA"** sau **"EU SUNT"**.

In etapele pe care le ai de trecut mai ai ocazia inca odata sa vezi ca, examinandu-le cu atentie iar, o serie de valori acceptate sau redefinite anterior sunt o gluma si dispar sau ca iar capata un sens inversat. Unul din acesti termeni este **"liberul arbitru"** care, de-a lungul drumului tau constati ca dispare si apoi reapare pe o alta treapta de intelegere, pentru a disparea iar...

Acum "legatura ta cu Divinul" capata materialitate dar constati cu surprindere ca, la nivelul vibrator cel mai inalt "**Divinul**" din acceptiunea ta nu este de gasit, in schimb gasesti **"Lumina Necreata"** sau altfel spus, **un ocean de energie lipsit de orice informatie** care sa o structureze, material din belsug pentru a "crea", daca o doresti. Numai ca, asa cum spuneam anterior, ajuns la acest nivel vibrator constati ca nu ai ce sa mai creezi, ca totul a fost creat ba ca chiar **sunt prea multe**. Si esti calm, linistit, atat de linistit ca **te topesti si tu in a nu mai fi**.

Pentru mine au fost doar secunde, cel putin **asa cred**. Apoi m-am intors refacand drumul si constatand cum a fost structurata Creatia. Parca abia la intoarcere totul a devenit clar. "La inceput a fost cuvantul" chiar semnifica **primordialitatea informatiei** in raport cu orice altceva. Pe masura ce cobori, Creatia se tot diversifica, de la general se ajunge la particular, se tot nasc atribute definind categorii si astfel acest plan dens este chiar **deosebit de dens** in tot felul de "aspecte", toate evident facand parte si fiind pe deplin racordate cu restul Creatiei.

La aceste nivele ale vibratiei dispar orice frici si majoritatea senzatiilor. Auzul prezinta in schimb o oarecare hiperacuzie iar vazul isi largeste spectrul putin. Se accentueaza alt gen de senzatii care iti dau un sentiment de **multiplu racordat**.

Acest gen de senzatii capata materialitate din ce in ce mai puternica, facandu-te parca sa simti **in alt fel** o multime de aspecte pe care nu erai obisnuit sa le ”**cunosti**”. Este destul de greu de explicat in cuvinte. Acel ”**stiu**” apare de nu stiu unde si chiar **stii ca stii lucruri altfel de nestiut**. Nu este doar o senzatie, este **o certitudine** care nu poate fi verificata de mintea limitata si care ”**este doar** si atat”.

Acest **stiu** acopera o arie vasta de fenomene si aspecte si mai are o caracteristica: nu iti mai afecteaza cumva alegerile si deci **nu te implica** nicicum. Stii si **esti doar martor a ceea ce stii,** nu simti nici o motivatie **sa actionezi sau reactionezi in consecinta**.

Despre corpul fizic as mai insista **ca nu trebuie uitat ca el nu poate fi, sub nici o forma, Cauza**. El este in intregime **efect** si este firesc sa fie asa. Este o structura ”materiala” deci densa, format din elementele acestui plan vibrator conform unui **”pachet informational arhetipal”**, peste care permanent vin si se aseaza alte ”programe”, din mediul vibrator unde el evolueaza. Calitatea acestor programe este cea care, inlocuind partial programul initial ideal, distruge nelimitarea lui si o reduce permanent prin diverse mijloace, pe care voi cauta sa le mai explic o data. Este necesar sa o fac pentru cei ce **chiar isi doresc sa se ”trezeasca”** si sa readuca elementele- program din ”pachetul initial”, ele existand toate, in arhiva din folderul Gigel.

Daca vom considera planul acesta ca fiind ”paharul Berzelius” in care exista ”solutia de cristalizare”, un cristal-samanta introdus aici va actiona ca un **pachet de informatii,** care va cataliza procesul de cristalizare, si va constitui o **”retea de sprijin”** pentru ulterioara retea cristalina. Elementele ”solutiei” sunt din belsug si ”programul” **stie** cum sa si le apropie si structureze.

Spuneam mai la inceput despre rolul fricilor ”apartinatorilor”, ca sa ma exprim asa. Acestia proiecteaza permanent asupra fragilei structuri in curs de formare temerile lor legate exact de programul in curs de desfasurare, **”evolutia copilului”**. Nu are greutatea normala, inaltimea, culoarea pielii, parca prezinta nu stiu ce insuficienta sau suflu... este cracanat... si toate astea nu mai contenesc.

Doctorul consultat il trimite la un **”specialist”** impreuna cu temerile lui adaugate la cele ale parintilor, deja impachetat solid in informatie perturbatoare. Acesta chiar are deja sanse sa gaseasca nereguli **deja formate** si, de teama sa nu se agraveze, va indica niste masuri terapeutice preventive, de regula. Deci, *a adaugat si el o mica linie de program.* Parintii, vazind ”**catastrofa**” deja ca deh, specialistul a inclinat si el sa creada ca... proiecteaza frici amplificate de acum. Alte programe cu menirea de a taia firestile racordari energetice si inlocui liniile programului initial, ***evident gresite*** (oare Armonia Universala poate da gres?), cu unele rezultate din indolenta noastra.

Noi spunem ca este poate o tara genetica, ca poate bunica dinspre mama o fi avut nu stiu ce anume, pentru ca nu vedem nimic dincolo de materialitate, deci cauzele nu pot fi decat tot aici, in material. Si, nu o data, preferam sa dam din umeri si sa spunem ca nu intelegem nimic decat sa ne amintim ceea ce, de fapt stim, chiar si din umilele noastre tehnologii. **Informatia precede transpunerea in material.** Oare nu asta facem cand ne documentam pentru un proiect de te miri ce?!

Deci stim bine ca, in orice domeniu, plecam de la **o idee** (creatie a Mintii), apoi ne documentam despre parametrii si materiale corespunzatoare (informatie), le strangem pe toate intr-un proiect (informatie coborata mai spre materializare) si apoi il dam spre executie (materializare fizica). Dar, cand nu ne convine, nu vedem ca aceste etape **se aplica de Sus si pana Jos,** la orice scara vom cauta.

Ca mama tot mama ramane indiferent de varsta copilului, din acest punct de vedere este tare contraproductiv deoarece, biata de ea, ne insoteste cu proiectiile fricilor ei toata viata. Se va teme ca nu am ales bine scoala sau meseria, nevasta sau serviciul, ca nu ne ingrijim cum trebuie sau nu suntem ingrijiti... Aparent nu ne mai afecteaza, doar am crescut, dar programele sunt construite si aruncate spre noi cu toata ”dragostea” iar noi nu stim ca beneficiem de ele. Si chiar ne pregatesc realitati infoenergetice.

Nu este o problema pentru ca, de acum ele se vor pierde printre propriile noastre frici, programe complexe de inchidere a racordarilor infoenergetice. Se vor adauga preferintelor noastre cu care operam separari, judecatilor noastre cu care facem exact acelasi lucru, neadevarurilor pe care le vom sustine in fata cate unui semen pentru a obtine nu stiu ce iluzoriu ”avantaj”.

Vazut de la un nivel de constiinta treaza, comportamentul oamenilor **este mai de neinteles decat al gandacilor de bucatarie**. De aici nimic nu pare a fi guvernat de vreo **Lege**, de vreun **bun simt** sau **armonie**. Acest ultim parametru chiar nu cred ca mai constituie preocupare decat eventual pentru vreun decorator sau compozitor. Asta in ciuda faptului ca **Armonia** este singura **Lege** care ramane valabila, dupa ce oricare alta ramane undeva, jos.

Ati vazut semeni sau sunteti voi **armoniosi**? Va sunt vorbele armonioase, gesturile, umbletul, mimica?! V-a preocupat vreodata acest aspect? Nu asteptati sa vedeti la altii mai intai, **fiti voi primii armonie** caci stiti, **LUCRAREA INCEPE CU TINE!** Iar daca **nu suntem armonie**, cum am putea crede ca ne vom armoniza cu Marea Armonie?!

Nearmonizandu-ne cu Ea rezulta o lipsa de ”numitor comun”. Ca atare, nu ne putem astepta ca ea sa se ”modifice” de dragul neintelegerilor noastre. Este prea **Totala**, prea **Mare**, este prea **Absoluta** pentru a o face, nu credeti?! Si nici o motivatie spre a deveni mai putin Armonie nu ar putea fi de gasit ! Ca atare,

noi trebuie sa ne aducem singuri **”la un numitor comun”** pentru ca vreo ”**operatie**” sa poata avea loc.

Dragilor, in orice mod am alege sa analizam lucrurile, mai plastic sau mai rigid, chiar **matematic**, totul este limpede: orice incercare de a gasi sursa **dizarmoniilor** si **neintelegerilor** si **nefericirilor** si **boalelor** noastre in afara este **o totala lipsa de pragmatism, o lasitate traditionala** de acum, nedemna decat de niste **"adormiti".**

Da, vor fi din cei ce se vor supara pe mine pentru ceea ce scriu caci s-au obisnuit ca cel ce scrie sa le faca pe plac. Asa am ajuns aici, nu de adevar avem noi nevoie, e preferabila ”o minciuna frumoasa”, nu-i asa?! Din pacate nu subscriu la astfel de pareri. Nu am fost chiar niciodata adeptul unor atitudini lase, desi cunoasterea imi lipsea. Acum insa ar fi chiar total imposibil sa nu spun lucrurilor pe nume.

Asadar sa ne luam responsabilitatea care decurge din cunoasterea faptului ca corpul nostru este doar un efect si sa cautam **cauzele** pentru care el arata sau poate altceva decat noi am dori sau simtim ca ar fi firesc. Sa nu uitam **primordialitatea informatiei** asupra manifestarii fizice si sa incercam sa intelegem cine poate guverna universul informational care este corpul nostru.

Dragii mei, din neinspirata identificare cu corpul se nasc toate ”nefericirile” pe care le traim ca experienta, deoarece asta faciliteaza adormirea Esentei care suntem si permite instrumentului limitat, mintea noastra, sa se substituie **Sinelui**. Ca atare, nu vom mai cauta nimic, vom ”dormi” linistiti, timp in care ”mintea limitata” ne va procura experiente de care noi nu avem nevoie, limitate si limitative. Ei ii este foarte la indemana sa faca acest lucru deoarece este releu al Constiintei Colective, unde se gasesc depozitate numai informatii de acest gen.

Sinele revelat, trezit, este releu al **Divinitatii**, el are la indemana **toata Cunoasterea** si experientele pe care le "traiesti" din aceasta stare **nu au cum** sa fie limitate. Este ca si cand unui om matur i-ai oferi doar lopatica si galetusa, langa o gramada de nisip, pentru a-si petrece vacanta...

Ce fel de experiente limitate? Cam tot ce vedeti in jur si **traiti si voi**, cu pretentia de ”**normalitate**”. Pentru ea si numai pentru ea va fi normal sa nu poata intra intr-o padurice, sa se gaseasca intr-o stare de comuniune cu arborii de acolo pentru simplul motiv ca ”**un proprietar**” a ingradit-o cu sarma, doar pentru ea va fi normal ca un politist sa ne apere de ”**hoti**” si un ”**medic**” sa vegheze la integritatea corpului nostru sau a ei insasi.

Doar ea va accepta ca mecanismele democratiei sunt folositoare la ceva, ca poate cineva sa o guverneze, sa o judece sau sa o condamne, ca ne aflam in vreun fel de pericol la tot pasul din te miri ce i se nazare, ca a fi ”turma” poate fi o experienta utila la ceva...

Ca trebuie sa se subordoneze pe nu stiu ce considerente unei alte minti reprezentand alt corp fizic, pentru a-si dobandi nu stiu ce mijloace pentru nu stiu ce nevoi ar avea. Doar ea isi poate imagina ca, cotizand o viata la ”asigurarile sociale” isi va asigura un viitor linistit, deoarece asa se vede din liniaritatea ei... Pe ea chiar nu o deranjeaza prea mult cand constata ce viata este asigurata celor iesiti la pensie, pe ea **o incanta fie si ideea ca a facut totul pentru a se asigura**. Surprinde-ti-va mintea, daca vreti chiar sa vedeti ce va face, **deschizand macar un ochi !**

Cand stau de vorba cu semenii, multi imi dau dreptate in tot ce spun dar adauga: ”ce sa fac eu, sunt mic si neputincios”... Asa este, daca tu alegi, chiar asa vei ramane: mic si neputincios, **un Dumnezeu virtual**, care ar fi putut fi dar **nu a ales,** evident din frica, subordonandu-se unui ”echipament din dotarea” vehiculului cu care a fost inzestrat pentru evolutia in acest plan. In loc de a alege ca sa readuca atribute ale nelimitarii caracteristice „statutului sau” si pentru corpul fizic, face alegerea cea mai neinspirata. Deh, cand dormi totul este cu putinta... Iisus a facut in mod sigur alta alegere, spunand ”**Eu si Tatal una suntem**”, adaugand ca **”tot ceea ce Eu am facut puteti si voi, ba inca mai mult”**. Si tot el spunea ca ”**Suntem frati**”.

Eu am ales **sa cred in spusele Lui** si mai putin sa ma inchin Lui. Va asigur ca El asta ne-a si cerut si va mai asigur ca a avut perfecta dreptate. Nu tin minte sa fi citit pe undeva ca **si-a dorit chip cioplit sau pictat ca sa ne inchinam in fata Lui**... De ce oare facem mereu cele mai proaste alegeri?!? Este drept ca suntem si sprijiniti in acest sens, dar drept este ca noi am ales sa ramanem doar o biata turma... Ori, o turma trebuie **condusa**, este clar acest lucru chiar si pentru mine... S-ar mai pune o intrebare: **de catre cine???**

Dar turma nu-si pune intrebari, ea e multumita daca nu a ajuns in prapastie, doar **individualitatile mature** o fac deoarece ele nu se mai tem nici de intrebari si nici de raspunsuri.

Asadar mintea limitata ne procura ce experiente alege, prin acordarea vibratorie a ei si a intregului corp la frecvente specifice suferintelor de tot felul: cunoastem deci boli, gelozii, mai cunoastem farmece si blesteme, ne tot certam unii cu altii, ne judecam unii pe altii, si toate astea consideram ca fac parte din ”**Normalitatea** noastra”... Pai, chiar credeti ca, **daca am fi stiut la ce ”normalitate” venim**, ar mai fi acum spirit intrupat pe pamant ? Ma cam indoiesc ! Nu avem noi constiinta chiar deplina in Astral, dar tot suntem suficient de cunoscatori pentru a nu ne bucura astfel de experiente...

Sa analizam cateva **”boli grave”** si sa vedem cam ce e cu ele. Dupa cum stim din minte limitata cancerul ar fi si urat si grav si asta mai cu seama deoarece o rezolvare sigura chiar nu exista. ”Stim” - zicem noi - ca ar fi multi factori implicati in aparitia lui, unii doar factori de risc, dar aici **intrand cam totul**, de la razele ultraviolete si pana la fumul furnalelor, trecand prin

consumuri alimentare de tot felul, ”E”-uri si cate si mai cate, apoi stresul, atmosfera poluata, obiceiuri proaste ca fumatul si cred ca lista va ramane vesnic deschisa. Este practic infinita. In acelasi timp stim ca, in stare de latenta, celule maligne se cam afla la tot omul.

Zicem ca am inteles si de ce aceste celule nu pot fi izolate si neutralizate, chipurile ele fiind recunoscute ca facand parte din dotare, deci ne fiind pe listele de ”intrusi”. Este ca o ”sabie a lui Damocles” care secera ce vrea ea... **Si totusi, nimic nu e intamplator**. Poate avem noi toti aceste celule, dar ele se vor dezvolta acolo unde un program informational le va facilita proliferarea. Este suficienta teama proprie sau indusa sau ideea ca ”daca mama a avut...” Dar mai are o particularitate: daca tot nu exista elaborat un medicament infailibil sau vreo metoda, iata ca **este ”boala” care prezinta si ”o infinitate” de modalitati de vindecare**.

Astfel s-au obtinut vindecari cu propolis dar si cu zeama de varza, cu cotoare de mar dar si prin stergerea unui cancer cutanat cu o radiera, cu Spanz dar si prin bioenergie si **lista nu va cunoaste sfarsit**.

Daca vom incerca chiar sa intelegem, **ceea ce nu ni se intampla prea des**, vom putea observa ca, de fapt, **vindecarea s-a produs la cei care chiar au ales sa se vindece**, multi inventand propriile modalitati, dupa care le-au facut publice, **s-au mai vindecat cativa din cei care chiar au ales sa o faca**, dupa care altii nu au mai crezut si nu s-au mai vindecat. Este chiar simplu de observat! Daca vrei sa observi... Desigur ca, la dezinstalarea programului de "boala" incep sa se "opuna" inconstient toti cei care te stiu "bolnav", ei continuand sa proiecteze asupra ta frecventa bolii fie si sub nefericita forma de **compasiune** "vai saracul de el..."

Trebuie observat ca avem de-a face **cu informatie, cu suport emotional-energetic foarte puternic in toate cazurile**, si cele de vindecare si celelalte. Intr-un caz mintea s-a deschis spre nelimitare **(daca eu aleg sa dispara cu radiera, asa va disparea")** iar in celalalt s-a intors la informatiile din egregor sub imperiul fricii si acolo a mai aflat odata ca **este o boala letala si deci trebuie sa-si astepte "sfarsitul", asa cum au patit ceilati...**

Este iar si iar **o problema de alegere si atat,** pe care desigur **nimeni** nu o poate face in locul tau. Exact asa stau lucrurile si cu SIDA ca si cu orice alta boala. Dar sa nu va inchipuiti cumva ca **mecanismul** este diferit in cazul altor experiente ”nefericite”. Doar nuantele pot diferi putin pentru a da **”coloratura personala”**, deoarece, cata vreme experimentezi nefericiri inseamna ca **”persoana”** este implicata, mai exact ea detine controlul si nu **individualitatea, esenta care esti.**

Prin persoana inteleg **egoul,** legitimat de **mintea limitata.**

Dragi semeni ai mei, nu uitati insa **un amanunt:** chiar daca experienta pe care o traversati acum poate capata eticheta de ”nefericita”, ea tot mai bogati va

va face, in cunoastere prin traire. Conditia este sa **depasiti** experienta respectiva si sa treceti la **altceva**, daca se poate de la un nivel mai inalt.

Pentru ca, nu putem pierde din vedere faptul ca, daca ceva este apoi precis nu este **intamplator**. Foarte posibil ca, in evolutia ta, acest punct sa fie necesar, deoarece urmeaza sa te duca cumva altundeva, iar tu nu poti inca vedea unde. Poate trebuie sa intalnesti un semen anume, pe care doar in anumita conjunctura il poti gasi, poate va fi sotia ta care acum este asistenta ta sau poate terapeutul tau iti va deveni maestru iar tu discipolul lui... Nu te grabi sa blestemi cu degetul ridicat in Sus, ofera-ti sansa unei observatii mai atente si ai **Credinta** ca in Armonia Universala nu exista intamplare. Fii doar **atent** si preocupat sa iti deschizi permanent mintea, pentru a putea cuprinde in ea **Necuprinsul**.

Incearca sa trezesti **Sinele** tau, care te va ajuta sa ai acces la acea **Logica Superioara a Absolutului,** eu te asigur ca iti este la indemana. Daca Iisus a spus ca ”pot si eu” si a avut dreptate, apoi sa stii ca noi una suntem, deci **poti si tu**. Iubeste-te, iubeste-ti experienta, iubeste-L pe Iisus din tine, caci el chiar se afla acolo si atunci nu-ti va fi greu sa ai Credinta ca nimic nu e intamplator. Deocamdata nu ai toate piesele puzzle-ului si nu ai acces la imaginea intreaga dar fii sigur ca, pe acest drum al Constiintei Constiente, va veni clipa cand le vei avea pe toate. Ea este exact atat de aproape sau de departe pe cat tu o doresti. Permanent **alegerea iti apartine,** nu uita asta.

Acum iti voi vorbi putin despre identitatea ta. Sa nu te miri, dar adevarata ta identitate este una foarte putin densa, nu cunoaste limite materiale, nu poate fi localizata decat atata timp cat tu esti mic si neajutorat. Cata vreme tu te identifici cu corpul fizic, cuprinderea **ta** este sub dimensiunea corpului acesta fizic. Pe masura ce te trezesti, adevarata ta ”structura” incepe sa se expansioneze, sa creasca. Este mai mult informatie decat energie si eu o numesc CONSTIINTA, cu o acceptiune putin diferita fata de cea uzuala. Totusi termenul se potriveste cel mai bine deoarece se refera la ”stiinta ca totul este Una”.

Pentru a fi mai explicit, in cadrul Creatiei tu esti o individualitate in buna masura dar majoritatea datelor tale sunt comune intregii Creatii. Aceasta faciliteaza expansionarea ta, este ca atunci cand o substanta se dilueaza intr-un solvent total compatibil, ceea ce nu inseamna ca ”datele individualitatii” substantei tale nu se vor regasi apoi in fiecare molecula a solventului. Deci, prin constienta, constiinta care esti se extinde, cuprinzand in ea tot mai multe elemente din cadrul Creatiei, din aproape in aproape. Vei simti, la un moment dat nevoia sa-ti simti limitele, se intampla destul de rar dar, la cateva luni se intampla sa-ti pui aceasta intrebare. Uimirea va fi cand vei constata ca ”simti” exact ce extindere ai, ca o poti localiza, pe toate directiile. Dupa cum vei fi uimit sa constati ca, cu ochii inchisi, simti orientarea punctelor cardinale cu o

precizie mai buna de jumatate de grad. Tin minte cand am simtit ca limitele corpului meu erau cam cat un sector al capitalei, apoi cand am simtit ca am trecut in Bulgaria si ma aflam pe varful Omul in directia opusa, apoi stiu cand limitele mele au depasit limitele Galaxiei si am creat un fel de ”depozit” pe Alfa Centauri. Nu ma intrebati cum se simt toate astea, nu pot spune decat ca se simt si ca le va simti fiecare atunci cand va face experienta sa sa ajunga la acest punct.

Cand aceasta extindere are loc, va imaginati ca sunt si consecinte. In primul rand nu iti poate fi indiferent nimic din ceea ce se petrece ”in corpul tau”, fie el si subtil. Ai o atitudine responsabila iar din aceasta responsabilitate nu poti face altceva decat sa te preocupi activ (**nu glumesc deloc**) de mentinerea unei stari de pace si armonie intre toate elementele ce se regasesc in ”corpul tau”... Pentru asta stii ca **tu insuti trebuie sa fii pace si armonie in cel mai inalt grad**. Pentru ca, daca vecinul isi va agresa copilul sau sotia sau cainele vei simti ca **tu trebuia sa fii mai armonios ca acest lucru sa nu se poata petrece**. Vei simti ca ai o responsabilitate pentru toate tensiunile ce ar putea aparea, pentru toate accidentele, fie ele vasculare sau de circulatie, pentru toate talhariile sau violurile ce ar putea avea loc. **Atentie, nu glumesc deloc!** Aceasta responsabilitate **este reala**, o au toate fiintele constiente... Cu timpul ti se va si proba ca asa stau lucrurile.

Da, cata vreme ”esti mic”, circumscris corpului fizic, poti produce dizarmonii care evident afecteaza armonia Intregului, dar cumva mai local, repercurtandu-se din aproape in aproape in intregul Univers. Cand insa te-ai extins suficient de mult, orice mica dizarmonie poate produce efecte dezastruoase pe arii mult extinse. **Este firesc sa fie asa si sa fii si constient de asta.**

Dupa ce am vorbit despre toate acestea as vrea sa analizez interrelatiile pe care avem senzatia ca le avem cu mediul si sa schitez putin cam cum stau, de fapt, lucrurile. As putea spune ca ma voi ocupa de

ORGANELE DE SIMT

Pentru a putea experimenta in plan fizic spuneam ca am fost ”dotati” cu un minunat vehicul, corpul fizic. Consider ca **chiar minunata alcatuire a lui** este prima care faciliteaza iluzia conform careia noi suntem corpul fizic, de altfel iluzie de la care pleaca toate celelalte.

Creatia este energie structurata de informatie, **in totalitatea ei.** Ca atare, orice vom analiza, vom vedea ca tot aici ajungem. Ceea ce percepem prin vaz stim bine ca este frecventa vibratorie, de aceea nu mai demonstrez ca orice culoare are frecventa ei proprie, care corespunde unei anumite informatii.

Domeniul de perceptie al ochiului stim ca este limitat. Prin auz stim la fel de bine ca percepem frecvente dintr-un domeniu limitat si el, deci nu insist asupra caracterului de informatie, specifica fiecarui ton. In ceea ce priveste tactilul, pipaitul, lucrurile stau exact la fel, cu singura deosebire ca nu avem definite limite de perceptie, desi ele exista in mod clar. Nu cred ca a pipait cineva o substanta gazoasa! Desigur materia, asa cum o cunoastem, se defineste printr-o miscare continua, deci atomii care constituie orice structura pe care o vom atinge vor avea o frecventa specifica, data de viteza de rotatie a electronilor in jurul nucleului si nu numai. Noi vom simti prin atingere un contact cu un obiect solid deoarece interactiunea dintre vibratia acestor atomi si propria vibratie moleculara dau aceasta senzatie, cu toate ca stim bine ca, in orice atom spatiul ocupa peste 99% din volum. In ceea ce priveste temperaturile pe care le putem simti, stim deja ca ele corespund unei agitatii, unei frecvente crescute a retelei cristaline sau a moleculelor. Celelalte doua simturi, mirosul si gustul, consider in primul rand ca sunt un fel de extensie a tactilului intr-un alt domeniu de frecvente. Papilele gustative sunt senzori specializati si inca ingust, pentru anumite domenii stricte de frecvente, astfel avem papile care sesizeaza dulcele, altele acrul s.a.m.d., din combinatia vibratiilor specifice noi reconstituind mental un gust. Pe proprie raspundere declar ca sunt un bucatar de exceptie (*am beneficiari-martori*), dar aceasta ”calitate” a mea se datoreaza faptului ca am fost un gurmand (era firesc sa ajung deci la bretarianism), apt oricand sa reconstituie compozitia unui fel de mancare dupa amintirea gustului. Probabil chimistii din alimentatie stiu ca asa stau lucrurile, atunci cand ne ofera tot felul de esente si substituenti artificiali. La fel cred ca stiu si cei din cosmetica si parfumerie, Tin minte ca aveam la un moment dat o sticluta mica de astfel de substanta in casa, dotata cu dop de siguranta si dop exterior si ani de zile casa a avut acel miros impregnat in ea. Nu cred ca era un cm cub de substanta. Noroc ca, amestecul de frecvente care dadeau acel ”parfum” destinat probabil industriei de detergenti era fericit gasit, astfel nu producea dureri de cap, ca unele esente destinate habitaclului auto. De ani de zile eu nu mai cunosc "durerea de cap”, dar retin ca ma apuca uneori atunci cand taximetristul isi dota masina cu astfel de odorante.

Dupa ce am vazut ca noi relationam cu proximitatea noastra prin analizori de frecventa ingust specializati, am putea chiar sa vedem care analizor detecteaza vibratii mai joase si care mai ridicate daca chiar am vrea, dar cred ca doar mintea s-ar preocupa de asta. Las pe amatori sa le clasifice.

Important mie imi pare alt aspect si anume hotararea noastra de a accepta ca relationam pe anumite frecvente si respingerea ideii destul de logice ca relationam pe o infinitate de frecvente, de care majoritatea dintre noi nu sunt constienti, in special din lipsa de atentie sau interes. Telepatia este reala si ii sunt specifice alte frecvente, bioenergia isi transmite informatia pe alte

frecvente iar insiruirea va continua pe masura ce ne vom deschide mintea si vom accepta ca exista **fenomenologie nedetectabila** in benzile de frecventa acoperite de ”organele noastre de simt”.

Daca ne vom imagina ca am putea decala aceste benzi cu un ordin de marime, probabil veti intelege ca nimic din ceea ce acum constituie ”lumea noastra” nu ar mai exista. Este foarte probabil ca ne-am gasi intr-o cu totul alta lume, noi nemiscandu-ne de pe scaunul pe care stam. Am putea spune ”o lume paralela”. Dar am putea alege sa crestem sau scadem frecventa cu doua ordine de marime. Cate ”realitati paralele” am putea descoperi, stand pe scaunul nostru, care desigur in nici una nu ar mai exista!

Aici am vrut sa va fac sa va ganditi mai bine asupra ”obiectivitatii” noastre ca si a ”lumii in care traim”. Este clar ca aceste frecvente exista dupa cum clar este ca ”fac parte din Creatie”. Si este foarte probabil ca ele sa aiba fenomenologia lor proprie, caracteristica. Daca lasati mintea sa se deschida si sa accepte aceasta ipoteza ca pe ceva firesc atunci cred ca veti renunta la multe inchistari, veti fi recunoscatori ca aveti ocazia sa experimentati in limitele acestei ”lumi” frumoase si poate va va fi mai usor sa ”va predati”, sa nu mai tot opuneti rezistenta la diferite aspecte ale manifestarii. Pentru ca, ceea ce este, tocmai trebuia sa fie.

Daca veti gandi ca am facut aparate cu care am fi avut acces in alte domenii de frecventa va aflati in eroare deoarece: aparatele noastre sunt firesti prelungiri ale simturilor noastre si vor explora aceleasi frecvente, in zona macro sau micro, pe de o parte iar pe de alta, admitand ca am fi construit aparate care sa schimbe frecventa, pentru ce domeniu ar fi trebuit sa le construim, iar daca am fi ales la intamplare si am fi ”gasit ceva” oare am fi acceptat ca este vorba de o ”realitate” sau am fi zis ca este o fictiune? Va asigur ca am fi ales aceasta ultima varianta, macar si pentru bunul motiv ca ar fi fost mai simplu. Daca nu, ar fi trebuit sa exploram acea ”lume” in ansamblul ei, iar complicatiile ar fi de nebanuit. Mai ales pentru o civilizatie care inca nu stie prea multe sau prea corect despre ea insasi si despre lumea ei. Vorbim de civilizatii extraterestre si de ani lumina pana la ele, in ”eventualitatea ca ele ar exista”. Si totusi, fac parte din ”lumea noastra”... Pot fi detectati cu organele noastre de simt, la fel si astrii de pe cer. Dar cate stele se vor fi afland pe cer, in cu totul alte benzi de frecventa ?!...

Dragilor, acest gen de exercitiu al mintii **duce catre nelimitarea voastra.** In acest mod puteti intelege mai bine cum, fiecare chakra, vibrand pe o frecventa anume, se gaseste ca vibratie intr-o ”**lume**” a ei, in care fenomenologia se poate constitui din informatie specifica unei boli anume sau unei grupe de boli. Acel centru energetic guverneaza in corpul vostru anumite organe si functii, astfel ”boala” ajunge rapid la ”destinatie”. De aceea va spuneam ca este util sa ridicati **frecventa dominanta** a corpului vostru dincolo

de chakrele de supravietuire, deoarece prin aceasta **riscul de a va mai deprecia corpul scade simtitor.**

Si pentru ca tot am atins acest subiect, vreau sa va mai retin atentia cu niste observatii. Asa cum am fost invatati, gandim de multe ori statistic. Astfel exista o ”medie de viata” si o ”varsta maxima”. De una minima nu vorbim, ea referindu-se la mortalitatea la nastere. Si in acest caz gandirea statistica ne face un mare deserviciu si absolut nici un serviciu. Deserviciul rezulta din faptul ca, cel ajuns in preajma ”mediei de viata” este mental pregatit sa moara, cu alte cuvinte **mintea lui deja prefigureaza aceasta realitate si o hraneste inconstient cu energia fricii lui**. Ca sa detaliez, el se gaseste racordat energetic cu restul Creatiei, dar parte din ce in ce mai semnificativa din energia pe care o preia **o directioneaza mental, prin frici, catre distrugerea corpului fizic**. Procesul il denumim **imbatranire** si va voi demonstra ca acest proces nu are nici un motiv sa fie considerat obiectiv si necesar, ba dimpotriva, ilogic si absolut nefiresc.

Stim bine ca, cu exceptia celulelor care alcatuiesc creierul, restul se reinnoiesc permanent, cu o frecventa discutabila. Oricum se spune ca, la 7 ani toate celulele noastre sunt schimbate, deci practic suntem o noua alcatuire. Cu toate astea, **imbatranim, cu celule tinere**. Desigur ca era logic si deci si medicii au realizat ca un mecanism informational este implicat, dar cautandu-l in zona materiala nu prea l-au gasit. Dimpotriva, suspectand diferiti hormoni, au dat nastere la niste experimente foarte nefericite.

Revin la faptul ca suntem o turma si ne comportam ca atare. Daca vedem ca toti imbatranesc si mor, ni se pare ”absolut firesc” sa fie o regula care trebuie sa opereze si la noi. Dar acesta este ”un program informational viciat” suprapus peste si inlocuind programul arhetipal, unde **nu a fost prevazut ca vehiculul nostru sa se uzeze sau sa se distruga.**

Acest ”virus informational” vine in acelasi timp si din egregor, si din statistici si este validat de mintea limitata ca fiind **program corect**. Asadar va fi pus in opera, desigur printr-o diminuata racordare energetica, prin inchiderea treptata a chakrelor, evident operata de mintea limitata. La astea se mai adauga si ”bunele obiceiuri” de a se preocupa de ”loc de veci”, diverse artefacte pentru momentul ce va sa vina... Totul este informatie si noi o tot vehiculam si apoi ne miram, daca o mai facem si pe asta. Pentru ca, asa cum noi gandim ca este firesc sa se intample, caci ”a murit si acela... si acela”, asa au gandit si ei. Asa opereaza acest **virus informational.**.

Este foarte usor, la ”limita de rezistenta” daca vreti, sa iei totul asa cum ti-a fost **dat, educat, predat, insinuat...** O stafeta pe care o purtam mai cu placere sau nu, mai priceputi un pic sau dimpotriva, pentru a o ”preda” apoi la randul nostru pe toate caile, mai viciata putin. O predam ”cu dragoste” urmasilor de tot felul, in calitate de ”parinti”, ”educatori”, ”prieteni mai maturi”... si plecam

mai multumiti sau mai putin, mai la 50 sau 80 de ani, intorcandu-ne de unde am venit ”cu coada intre picioare” deoarece atunci da, vom sti ca am mai ratat o ocazie...

Unii vor zice ca nu e nimic pierdut, au citit ei pe undeva ceva de acest gen, dar... **nu au inteles**. Ceea ce au citit se referea la Marea Armonie, care nu se poticneste de dragul unui experiment esuat, nici chiar din cauza ca o civilizatie izolata de undeva, dintr-un coltisor al Ei, s-a poticnit pentru inca o clipa, la acest nivel cam atat insemnand cei 26500 de ani ai nostri!

Va spuneam ca orice corp uman are celule maligne, dar daca el evolueaza armonios nu are cum sa se poticneasca de ele. Nici sa le izoleze nu se oboseste, vor pieri probabil singure... ”CUM ESTE SUS ESTE SI JOS”, va amintiti? Imaginati-va Armonia Universala fiind corpul iar celula maligna fiind voi, noi, oricare alege aceasta... Cred ca ati inteles...

Dragi semeni, pe parcursul a catorva pagini am cautat sa sistematizez putin informatia, de dragul unui obicei omenesc. In acest fel, m-am limitat cumva, total **nefiresc** pentru punctul de unde privesc. De aici voi lasa doar momentului de ”ACUM” dreptul sa se exprime liber... Si aceasta este util sa o intelegeti.

De cateva zile, in starea de mditatie am **"o relatie"** cu **"vremea"**. Diminetile sunt incerte, racoroase, iar eu as avea bucuria sa fie zile inca frumoase. Le construiesc, le creez asa. In buna parte imi ies, chiar cand incep cu ploaie aparent "mocaneasca"... Si stau si ma gandesc **ce simplu ar fi sa ne cream noi timpul dorit** si sa nu fim **efectul** unui buletin meteorologic care sa ne "programeze" ce realitati doreste, noi toti apoi, cu energia **"turmei"** care am devenit, sa hranim aceste programari, ulterior bucurandu-ne pentru meteorologi care au ghicit-o de data aceasta... Nu pare cumva caraghios ce se **traieste** pe planeta Pamant?!!

Dizarmoniile noastre se regasesc si in modul in care "vremea" se comporta si este firesc sa fie din ce in ce mai nesuferit si acest aspect, dupa cum noi suntem. Nu e cazul sa ne tot facem ca nu stim ca suntem **singurii** inzestrati cu capacitatea de a crea. A fost un drept si a devenit **o corvoada si o responsabilitatea prea mare** pentru a ne-o mai aminti. Ceea ce nu inseamna ca nu suntem **"copilul cu bomba in brate"**. Oricat am cauta, o alta "inconstienta" decat cea umana nu vom avea unde gasi, din banalul motiv ca nicaieri nu a fost lasat sa existe "constienta". Pare clar, nu?!!

Constienta este o calitate consecutiva **starii** de atentie superioara. Noi , oamenii, suntem **facuti** sa fim **stari**, cu alte cuvinte suntem cea mai puternica parte a Creatiei. Asta doar daca stim cine suntem noi, cu adevarat. Pare un cerc inchis si poate ca si este, dar are calitatea de a se tot mari, cuprinzand in el toate aspectele Creatiei. Pentru ca si constienta crescuta, duce, la randu-i la o atentie superioara care tinde si ea de a deveni **Stare**.

Sa iau cel mai banal exemplu: **praful.** De cand ne stim, toti in jurul nostru se tot lupta cu el... Carpa de praf a mamei, apoi aspiratorul si cate si mai cate inventii menite sa il indeparteze din preajma noastra. Sunt casnicii desfacute din vina ”prafului” de pe mobilier...

Desigur ca va fi greu sa-ti imaginezi la inceput ca praful poate constitui subiect de meditatie. Si totusi, sa vedem ce mai ”stim” despre el. Daca iesim din universul limitat al camerei si al mintii liniare ne vom reaminti ca ne aflam in interiorul Creatiei, si noi si praful, pe de o parte. Apoi ne vom aminti ca ”s-a calculat ca, anual, pe suprafata planetei Pamant se depun nu stiu cate mii de tone de praf, probabil venit din spatiul interplanetar”. Daca acum ne imaginam cum zilnic, sase miliarde de indivizi se tot lupta sa-l tot mute de colo dincolo, pentru ca orice adiere de vant sa-l aduca inapoi, incepe chiar sa devina comic. Mai ales ca, in buna masura, tot ei sunt cei care il agita si il readuc inapoi, de unde l-au scos.

Dar banalele fire de praf, cand ne apropiem de **starea de atentie,** chiar ne pot face servicii. Spre exemplu ele ne pot ajuta sa vedem ca, de fapt, **vedem**... Voi incerca sa explic: dupa o varsta, fiecare ”**muritor**” simte nevoia sa-si puna ochelari de vedere. Mintea lui, in cadrul ”maretului program de imbatranire” atoatecuprinzator, nu uita sa-i aminteasca faptul ca si ochii ”au obosit”. Un ”prezbitism” este si firesc, de la anumita varsta, nu?!!

Si, as intreba eu pe oricare dintre voi, cei cu ochelarii agatati de nas, **in raza de soare vedeti firele de praf??? ** Ati fost vreodata **atenti** la acest amanunt?! Stiti cam ce ”dimensiune”are acel ”individ”? Cam de cate **mii de ori** este mai mare o litera de ziar de la mica publicitate, care mai este si **compacta si neagra, pe fond alb?!!** V-ati intrebat oare vreodata de ce firul de praf il vedeti si litera de ziar nu o mai vedeti? Acest gen de intrebari vin odata cu **atentia superioara** si au menirea de **a restabili firescul, deschizand mintea**. Pentru ca, in final, chiar si ea trebuie sa vada nefirescul acestei **observatii** deosebit de pragmatice. Ce anume face ca eu sa vad un fir de praf si sa nu vad o multime de alte lucruri, **inclusiv si in special sa citesc**?!

Sunt absolut sigur ca vedeti la fel de bine un fir de paianjen sau un fir de par in decolteul sotiei... Deschideti o enciclopedie si va veti mira ce **detalii** puteti vedea, ce ”**dimensiuni**” va sunt **pe deplin accesibile**, dar orificiul acului de cusut sau ata, de sute de ori mai groasa ca un fir de par, nu!... Intrebati-va acum cu constienta, ce este oare obiectiv in ”procesul vazului”. Pentru ca, avem de-a face cu un intreg ”**proces**”.

Am sa va mai atentionez asupra unui aspect, care tine tot de acest proces si, partial, a fost inteles si este ”**tratat**” ca atare de medicii americani de vreo 20 de ani. Ma refer la miopie. Chipurile datorata tot unor ”modificari functionale”, implicati fiind muschii intraoculari, ca si la prezbitism, doar cu sensul invers, miopia se instaleaza sau se constata, de regula, de la varste fragede. Este un

fenomen care apare tot mai frecvent si eu cred ca se pot constata ”repartitii geografice”, am zice la o privire neatenta. Par ele arondate unor zone, dar legatura este cu obiceiurile din acele arealuri.

Psihologii americani au constatat o legatura intre aparitia miopiei si ”fenomenele” care au loc in preajma si prezenta micutilor, **aspecte care le produc sentimente de insecuritate sau grave si persistente nemultumiri**. Ele provin, de regula, din universul familiei. Nu intru in detalii asupra acestor aspecte.

Daca consideri miopia o disfunctie cu caracter obiectiv si o ”**obiectivezi**” prin interpunerea acestor ”ochelari” intre micut si realitatea pe care el o percepe producandu-i neplacere, undeva in mintiuca lui se va forma un gand conform caruia ”s-a adapostit”, ”s-a separat” de acea realitate neplacuta sau periculoasa. Ca atare, va ”vedea mai bine”. Dar ochelarii, pe cale de consecinta, vor modifica si tensiunile muschilor intraoculari si vor permanentiza ”nevoia” fata de aceste atasamente. Miopia diminueaza apoi cu varsta, zicem noi, deoarece apare tendinta de obosire si trecerea catre prezbitism, compensatoare in cazul miopiei.

Dar, nu trebuie sa neglijam faptul ca aspectele neplacute la varsta de un an-doi, isi pierd coloratura sau importanta odata cu maturizarea, sentimentele de insecuritate traite atunci fiind surclasate printr-o oarecare intelegere, cel mai ades inlocuite cu altele.

Ca atare, parte din miopii, in America, sunt tratate psihologic. Este preferabil, decat cu ochelari, dar s-ar impune mai mult.

Oricum observatiile lor ne ajuta sa vedem ”obiectivitatea procesului” vederii. Si aici, luati acest aspect **doar ca pe un exemplu**. El poate fi extrapolat in foarte multe ”zone ale realitatilor noastre”. Daca **chiar ne hotaram sa intelegem ceva**.

Adevarul din spatele multor ”adevaruri ale mintii limitate” este ca **nici vederea, ca nici un alt aspect, nu are nimic ”obiectiv”**. Totul este **informatie**, vehiculata de **minti necalificate**, copii plimbandu-se cu bomba in brate permanent. Ca ne place sau nu, acesta este singurul aspect ”oarecum obiectiv”, restul fiind consecinte.

Pentru ca va fi absolut suficient sa aveti o minte deschisa, sa acceptati evidenta din aceste randuri si sa ”alegeti” o intelegere superioara, **prin traire**! Dragilor, nu exista alta cale, oricat veti cauta. De aceea **”lucrarea incepe cu voi”**, indiferent de aspectul la care facem referire, indiferent de ”importanta” pe care mintea noastra este dispusa sa i-o acorde. Caci este lesne de gandit: ei si ce, daca m-am obisnuit cu ochelarii, nu conteaza prea mult, voi schimba altele, mai importante in intelegerea mea... in viata mea...

Dar... **ESTE FALS!** Nu exista aspect important sau neimportant decat pentru mintea limitata. Absolut orice aparent ”detaliu” peste care alegi sa treci,

considerandu-l lipsit de semnificatie, te va duce la o stare de dependenta, deci de efect. **SINELE** tau **nu poate fi efect** si deci orice vei accepta sa-l transforme in efect asta va si face.

Va imaginati cumva ”OMNISCIENTA SI OMNIPOTENTA” cu ochelari?... **Chiar va puteti imagina ca Dumnezeu a imbatranit si are nevoie de ochelari?!**

Vedeti unde se poate ajunge, plecand de la banalul fir de praf!... Dar sa ne intoarcem la el. La un anumit nivel de intelegere, daca exista inseamna ca trebuia sa existe, chiar daca scapa intelegerii mintii noastre limitate. Asta inseamna cumva **"sa te predai" in fata Existentei**. Si apoi, chiar stim noi cat anume din echipamentul nostru fizic este alcatuit chiar din aceste banale fire de praf? Cat introducem prin inspiratie (fara a face silicoza), cat introducem prin mancare, (poate nu cunoasteti drumul graului pana a ajunge "painea noastra cea de toate zilele"), sau cat a transmis vacuta de pe firele de iarba in laptele pe care il dam copilului nostru?! Sa fim deschisi si seriosi!... Cum anume am putea chiar opera o separare intre noi si acest "inamic public"?! Ar fi fezabil? Sau noi si el... "una suntem", in cadrul Creatiei... Si inca ceva; nu uitati ca inteligenta **se regaseste la nivel subatomic**. Daca veti face o alegere mai inalta veti putea "proba" o relatie adevarata cu "praful". Ca exemplu, eu merg foarte mult pe jos prin acest bucuresti foarte prafuit. Am stabilit ca pe incaltarile mele sa nu se aseze praful in aceste drumuri. Ca atare, de multe ori mansetele pantalonilor mei sunt albe pe un fond negru **dar pantofii raman negri**. Chiar si aceasta experienta ne imbogateste in cunoastere si intelegere, prin traire. Altfel, veti crede ca spun... **povesti. Pentru trezit copiii!** (Atentie, editorule, astea nu sunt corecte, nu sunt propozitii!!!)

Dar... ati inteles si de ce purtati ochelari? Amintiti-va ca sunteti o ”alcatuire **duala**”. Ca aveti un copilot pe langa voi. Ca el a luat de mult timp conducerea, pe care voi i-ati lasat-o, ca sa puteti... dormi. La nivelul lui, el crede ca o face bine. Mai mult nu poate, dar nu stie. Cel putin cata vreme voi dormiti el nu se poate autodepasi... Nu se poate deschide catre Inteligenta Nelimitata decat sub atenta si competenta supraveghere a **Esentei** care Sunteti.

Acum el este ”releu” al egregorului uman si de acolo transmite informatie viciata. Tot ceea ce ”stiti”, cumva tot de acolo vine. Apoi le verifica simplu, prin observatie statistica. Este ca atunci cand intr-un circuit inchis, o retea de computere interna sa spunem, introducem programe de simulare, false. Desigur fiecare calculator *va crede* ca, ceea ce-i vine de la server este corect si, daca ar putea trage cu coada ochiului la ”semeni”, ar considera ca **a verificat** si este perfect adevarat ce prelucreaza el. Cu toate astea, daca ar fi accesibil un adevar din afara retelei ar constata ca ”**se prabusesc adevarurile** lui”.

Daca veti fi suficient de atenti veti constata ca **”vedeti bine”** doar ceea ce, la un anumit nivel, doriti sa vedeti. Stiu sigur ca poate parea jignitor, ca poate

intriga si indigna mai ales pe un intelectual, care toata viata a citit poate cu pasiune, cu dorinta reala de a afla sau intelege... Il rog sa ma ierte dar si sa ma creada, sa ramana atent si deschis, pentru a vedea daca nu cumva este posibil sa am dreptate.

In primul rand sa nu uite ca si mintea sa este tot releu catre informatie viciata din egregor. Si el crede ca **soarta omului este sa imbatraneasca si sa moara.** Ar putea fi suficient pentru a intelege la ce ”**sursa**” este racordat... In cazul sau mintea mai adauga ”argumente”, cum a adaugat si a mea la vremea ei. Ea ii va spune ca si-a tot chinuit ochii cu cititul si e firesc sa oboseasca. Mie imi mai gasise argumentul ca am fost un fotoamator de la 14 ani, care a avut perioade in care statea la lumina rosie de siguranta si peste 8 ore zilnic, de la varste fragede. Va spuneam mai devreme ca mintea gaseste argumente pentru absolut orice...

Trebuie insa gasit motivul din spatele acestor argumente. Oricat de greu le vom accepta, totusi **ele** sunt impricinate: copilotul nostru, independent de vointa noastra si de ceea ce chiar el declara, deja se simte dezinteresat de cititul nostru. Mintea limitata va avea intotdeauna tendinta de simplificare a sarcinilor care ii sunt trasate. Caile nu conteaza pentru ea. Niciodata nu va recunoaste ca **ii este lehamite** de citit, ca de fapt nu mai vrea nimic, ca jocul de-a intelectualul nu o mai amuza. Pe de alta parte stie ca risca sa fie marginalizata daca nu mai este competitiva, dar o afecteaza din ce in ce mai putin.

Aceste ”emotii” din spatele gandurilor exprimate, cuplate cu informatiile viciate sunt motivul real pentru ochelarii nostri de vedere. Si eu i-am purtat, dragii mei, dar am scapat de ei. Cateodata **imi surprind mintea ca iar ma face sa nu vad bine**. Argumenteaza ca **nu e lumina suficienta.** O las cateva clipe, sa se linisteasca, dupa care ochii mei isi vad nestingherit de treaba. Astfel, de ani de zile **nu am nevoie de ochelari.** Cu ochelarii de soare lucrurile stau exact la fel, argumentele mintii diferind putin.

In fond, orice ochelari punem, incercam sa producem o separare intre noi si alte aspecte ale Creatiei. Daca si reusim este **cu atat mai rau pentru noi, pentru libera circulatie a energiilor prin corpul nostru, pentru racordarea lui...**

Sa nu va imaginati ca lucrurile stau mult diferit cu **hipoacuzia**. Cei care au stat in preajma unor varstnici este imposibil sa nu fi observat ca acestia **aud numai ce vor ei**. Uneori este atat de evident acest aspect incat creeaza suspiciunea de hipohondrie. De fapt ei **chiar nu aud ceea ce nu le face placere**, dar nu atat de obiectiv pe cat ne pare noua ca ar trebui sa fie. Nici chiar obstructionarea canalului auditiv cu ceara nu are caracterul obiectiv pe care noi i-l atribuim.

Dragilor, **nu trebuie sa credeti** ceea ce spun eu, chiar **nu recomand** acest lucru. Ar fi util doar, pentru fiecare, sa treaca pe o alta treapta de intelegere, o

alta treapta a evolutiei sale. **Atentia** ca instrument de lucru, il va ajuta **”sa vada”** lucruri evidente, dar nu pentru oricine. Doar pentru **”cei ce au urechi de auzit si ochi de vazut”**.

Spuneam undeva, cred, ca citind aceasta carte veti avea o mare surpriza: ea nu v-a spus nimic din ceea ce voi nu stiati. Cu toate astea surpriza va fi si mai mare **constatand ca a produs ireversibile modificari in ceea ce veti trai ca experienta**. Pare aiurea, dar am sa explic.

Spuneam mai la inceput despre existenta acelei minunate si deosebit de densa arhiva care exista inainte de formarea corpului nostru fizic si vine ambalata in **”folderul” Gigel**... Cea pe care nu scrie Dumnezeu desi asta reprezinta, arhiva de omniscienta si omipotenta.

Tot ceea ce veti citi in paginile acestei carti nu vor face decat **sa porneasca dezarhivarea acestui program**, pe care desigur il veti recunoaste ca **fiind al vostru**. Ar trebui ca cineva sa fie un infatuat si un inconstient pentru a avea pretentia ca poate el spune ceva nou. De aceea cei care vorbesc cel mai mult sunt tocmai cei care nu au nimic de comunicat, chiar la nivel dens.

Unii au denumit procesul ”reamintire”. Altii i-au spus ”revelarea Sinelui”. Sunt absolut corecte ambele si au mai fost si altele, la fel de valabile. Interesul pentru intelegerea a ”cine sau ce suntem noi” a fost real permanent si a apropiat pe multi cautatori de expresia finala. Problema fiecaruia a fost doar interpunerea aparent ”creativa” a mintii limitate, care, in dorinta de a explica, de multe ori a deformat esenta in asa masura, incat Adevarul nu mai putea fi decat intuit.

Plecand de la ”Cum este Sus este si Jos”, am sa-mi permit sa mai fac o apropiere: Daca am dori ne-am putea imagina (desigur doar pentru o mai buna intelegere) **Creatorul ca pe un minunat OM**, dar de o densitate foarte imateriala. Fiecare particica a Alcatuirii Sale ar fi reprezentata de un aspect al Creatiei (Creatorul si Creatia sa fiind Una). Noi, oamenii, am fi celule ale Corpului Sau, sa spunem ale Mintii sale, deoarece avem un statut aparte, suntem Constiinte Constiente. Suntem facuti ”dupa Chipul Si Asemanarea”, avand Atributele Dumnezeirii.

Asa cum ”stiinta” noastra limitata a demonstrat, **in orice celula se afla informatia intregului**. Altfel clonarea nu ar fi posibila. Deci acum chiar putem intelege de ce in fiecare din noi se regasesc toate ”datele” omniscientei si omnipotentei! Degeaba **tot incercam sa fugim de responsabilitatea care deriva din acest statut, nu avem cum sa scoatem din noi Esenta si sa mai ramana ceva viabil**. ”Folderul Gigel” dispare de la sine daca nu contine aceasta ”arhiva”.

Asa cum civilizatia noastra a demonstrat, regretabil, pana la un punct - *destul de critic, de altfel* - se poate ”evolua” si facand abstractie tocmai de ”esenta care esti”. Ceea ce se experimenteaza va fi doar **durere, suferinta de**

toate genurile si o totala confuzie ca intelegere, experiment si sentiment. Imaginati-va celule ale Acelei Minunat De Diafane Alcatuiri, razboindu-se intre ele, urandu-se, lipsindu-se unele pe altele de ”spatiu vital” sau alte mijloace si vedeti cam cum ar arata un astfel de Dumnezeu. Cum ar mai fi El Iubire si Armonie?!

Spunem ca ne place sa fim inteligenti sau intelepti si pastram ”vorbe de duh” de genul ”frate ca frate, dar branza-i pe bani”, fara sa ne crape nimic de rusine! Culmea este ca aceste vorbe au devenit valori ale egregorului si opereaza pe cale informationala asupra tuturor releelor- minte limitata racordate acolo.

Altfel spus, indiferent ca astfel de idei le accepti sau nu, ca informatie ele ”**lucreaza**” in si prin tine. Va voi da un exemplu edificator in acest sens. Dar tot pentru **”cei ce au urechi de auzit”** va fi valabil.

Am o fetita acum de un an si trei luni. Desigur evolutia ei a fost pana acum de exceptie, in sensul ca nimeni nu a proiectat asupra ei, suficient de dens, informatie viciata. A fost crescuta exclusiv de parinti iar contactul cu bunicii si alte persoane apropiate a fost minim si atent supravegheat. Partenera mea de viata, mama ei, este un om deosebit ca nivel de intelegere, macar si teoretica acolo unde inca nu a izbutit mai mult. Ca atare copilul s-a bucurat de o libertate de exprimare si manifestare depline, fara frici si incorsetari, limitari de orice fel.

Olita la care de acum ar trebui sa apeleze a fost un obiect prezent in preajma ei cu multe luni in urma, pentru a se familiariza. Cu toate acestea refuzul ei de a apela la acest obiect este atat de puternic incat am avut reale probleme. Isi cabreaza trupsorul ca un arc si aproape nimic nu o poate determina sa renunte la aceasta atitudine. Altfel, ca obiect de joaca, daca vreti, o accepta, daca ii ceri sa o aduca o face cu dezinvoltura, dar sa nu o pui sa o foloseasca.

Am cautat sa intelegem acest aspect si, dupa ce am discutat si cu alti (fosti) parinti ai unor astfel de gagalici am aflat ca **nici un copil nu foloseste cu placere sau firesc acest obiect.** Altfel spus, undeva in egregor **este stocata o astfel de informatie** si, oricat de atenti am fost, a existat modalitatea ca ea sa o acceseze.

Poate exemplul **pare** nesemnificativ dar, va spuneam, nimic nu este nici intamplator si ca atare nici lipsit de importanta. Apoi, este foarte viu in mintea mea, chiar acum preocupandu-ma, desigur la un anumit nivel, intelegerea lui. Este un obiect cald, din material plastic, cu oarece design si culoare rosie. Copilul nu a fost invatat sa aiba reactii la temperaturi, este firesc in tot ce face si agreeaza orice experiment, inclusiv contactul cu oala de presiune fierbinte.

Dragi semeni ai mei, cata vreme ne imaginam doar cum este sa te apropii de Cunoasterea Esentiala, cu alte cuvinte cat inca nu suntem pe un drum real, ne inchipuim ca vom avea de-a face cu aspecte marete, cu ceva grandios,

inimaginabil si il tot asteptam. Cand insa chiar te gasesti pe drum constati ca toate aspectele Creatiei pot fi la fel de importante sau lipsite de importanta, ca nimic nu le diferentiaza, decat, iarasi... **mintea noastra** limitata.

La un moment dat al evolutiei mele frecventam un cerc de cautatori ai Adevarului. Am cautat sa inteleg punctul unde multi se aflau si am incercat sa ajut o parte din ei sa il depaseasca. Foarte multi aveau reale probleme cu intelegerea corecta a sexualitatii, majoritatea fiind refulati de-a dreptul. Rezultatul legic aproape a fost ca am fost suspectat ca as fi un yoghin din cei care cauta, pe seama sexualitatii, sa faca discipoli sau prozeliti sau chiar victime ale propriei mele sexualitati. Amuzant de-a dreptul este ca, cu o partenera de viata ca cea pe care o am, suspiciunea lor era total deplasata si ei toti **ne** cunosteau si **ne** vizitau la domiciliu. Cu toate astea, mintea limitata a gasit argumente pentru a-i indeparta, ea simtind - ***ca releu al egregorului*** – pericolul ca respectivii sa iasa de sub influenta sa.

Desigur niciunul nu a facut pasi semnificativi de atunci, desigur au ramas proptiti in limitele intelegerii lor minore. Evident toti experimenteaza ”ecuatii partiale de viata”, cum frumos se exprima un autor, nefericirile (a se citi **neintelegerile**) fiindu-le companion. Regret lipsa lor de hotarare in intelegerea corecta a lucrurilor, ar fi putut fiecare sa se autodepasesca si acum sa fie alaturi de cei care chiar ridica constient vibratia ”sistemului” in care ne gasim. Au ales altceva, un drum al iluziilor...

Si pentru ca tot va spuneam de micutul trup care creste in preajma mea, am sa va mai povestesc cate ceva. Spre exemplu va voi spune ca este topita dupa mama ei si sta in brate cam tot timpul. Cu mine cocheteaza de regula mai de la distanta, imi face ”pa” cu manuta cand ma asez sa meditez, sau ne jucam a hirjoana cat sa poata manca sotia. Daca insa observam ca oboseste dar nu vrea cu nici un chip sa adoarma, o iau la piept si adoarme aproape instantaneu. Nici un copil nu rezista la o frecventa vibratorie foarte inalta si nu de multe ori fenomenul il intalnesc terapeutii, pacientii uneori neputandu-se opri din cascat.

Aceasta vibratie inalta, corespunzand unei stari de pace si calm, liniste, armonie si iubire induce informatii si stari profund eliberatoare. Dispar tensiunile si stresul, incordarile de orice natura. Pe aceasta cale are loc si adevarata terapie, dar care **nu poate avea rezultate permanente decat prin ”constientizarea” celui ”suferind”**.

Exista si exceptii si ele se refera la situatia cand ”un suferind fizic” se gaseste permanent in preajma cuiva cu o vibratie ridicata. Tatal meu are 91 de ani si, in urma cu un an cand am venit sa locuim cu el am descoperit ca avea o circulatie la membrele inferioare atat de proasta incat picioarele ii erau umflate pana peste genunchi atat de tare ca parea a avea **elefantiazis.** I-am spus sa stea linistit ca picioarele lui nu au nimic si ca nu are nevoie nici de doctor si nici de medicamente de vreun fel. Desigur mai mult nu accepta sa inteleaga si, desi

constient ca nu a luat nimic dar **picioarele sunt absolut normale**, nu ”**crede**” ca motivul poate fi din cele pe care eu i le spun. Evident, neavand ”**incredere**”, degeaba ar fi incercat un terapeut sa il ajute cu ceva, cu atat mai putin un medic, deoarece indiferent de vibratia acestuia, imediat ce s-ar fi indepartat de el ar fi revenit la vibratia lui obisnuita.

Si care poate fi vibratia unui om la 91 de ani decat una foarte scazuta, mai ales ca ”**fricile**” sunt o dominanta deja recunoscuta a vietii lui! Din pacate oamenii nu aleg sa constientizeze mai mult si, ca atare, cei care ajung la astfel de varste tot aceste aspecte le manifesta: **insingurare** bazata pe **suspiciune** si lipsa de dorinta de a vedea in semeni si altceva decat niste **concurenti intr-un joc necinstit numit viata**.

Sunt multi parinti care, mai de voie, mai de ”nevoie” isi lasa micile fapturi aduse pe lume sa creasca cu bunicii. La nivel de intelegere al mintii, cei care au parinti care ii pot ”ajuta” in sensul acesta se considera chiar ”norocosi”... Din punct de vedere energo-informational insa, aceasta binecuvantare este o adevarata crima.

Oricat de bineintentionati ar fi, acesti oameni in varsta sunt adevarate depozite de informatie viciata si in acelasi timp adevarate gauri negre din punct de vedere energetic. Fara sa vrea si inconstienti desigur vor lua multa energie din cea rezultata dintr-o fireasca ideala racordare a copilului si vor proiecta asupra lor fantastice info-energii distorsionate de fricile pe care ei le au. Deschiderea normala a copilului catre bunici va facilita acest nefast si inechitabil schimb. Desigur exista si foarte putine exceptii, anume batranii care, ei insisi, sunt adevarate **izvoare de iubire**... Ati intalnit multi?!!!...

Din pacate nu este o regula ca trebuie sa ajungem bunici pentru a deveni gauri negre energo-informational. Majoritatea ne cam grabim pe drumul acesta si cunosc multi ”**tineri**” care inca nu au copii dar au deja aceste ”atribute”. Judeca, condamna, se ”delimiteaza” (a se citi **separa**), au tot felul de ”principii”, in ciuda faptului ca nici macar in minte limitata nu au avut **nici timp si nici bunavointa** sa introduca prea multe. Daca s-au cramponat sa dobandeasca, cu chiu cu vai, o diploma universitara, fara a insemna ca macar manualele le-au citit, nicidecum o alta carte, se simt legitimati cu multa cunoastere... Nu mi-ar placea sa vin in trup fizic in preajma lor...

Fara a avea nostalgii paseiste, totusi un intelectual este un iubitor de cunoastere si un dornic de a invata. Ceea ce se ”fabrica” ca pseudocultura nu cred ca se apropie nicidecum de ceea ce ar trebui sa insemne ”intelectual”, nivel oricum **foarte elementar** pentru adevarata conditie **”UMANA”** din momentul Acum al Mileniului al Treilea.

In zbenguiala pe care o fac scriind aceasta carte, iar vin catre zona interdependentelor care exista, recunoscut sau nu, intre noi, oamenii, ca parte a **Intregului**. Voi reveni aici din multiple motive, caci aici se regasesc ”regulile

jocului” uitate demult, tot aici majoritatea dizarmoniilor ”din afara noastra”, ce-i drept generate de cele dinauntru.

Privind cu atentie la aspectele geopolitico-economice nu se poate sa nu realizam ca ne aflam iar intr-o ” criza de supraproductie” in care puterea de absorbtie a tuturor pietelor nu reuseste nici pe departe sa egaleze ceea ce se produce.

Toata lumea arunca pe piata calculatoare sau masini, care mai de care mai performante, produsele electrocasnice de firma sau copiate nu mai reusesc cu anii sa fie mutate de prin depozite, in timp ce noi generatii se impun prin design sau proprietati superioare. Toata lumea se agita sa faca tot mai multi bani pentru a mari viteza cu care renunta la vechi in favoarea noului si parca nimeni nu realizeaza ca, in spatele economicului se afla factorul uman, experienta umana.

Din aceasta criza va trebui sa se iasa cumva si indraznesc sa sper in rezolvari de alta factura decat cele la care s-a apelat anterior. Automatizarile si robotizarea proceselor industriale au disponibilizat ”forte de munca” semnificative, apoi zone intregi de pe glob au fost strategic transformate doar in piete de consum, cum este cazul Europei de Est. Nici asta nu va merge la infinit, caci daca nu se produce valoare, nu are cum sa se ”consume”, e logic. A fost doar o conjunctura exploatata cat a mers, dupa care trebuie gasite solutii viabile .

O cale demna de mileniul al treilea ar fi reconsiderarea "muncii". O alta ar fi redefinirea "nevoii". Cel mai indicat ar fi sa reevaluam atributul de creator constient al omului. Sa reevaluam "valoarea". Sunt multe cai prin care se poate reinstaura normalitatea pe Planeta Pamant, cu o singura conditie: sa fim constienti ca pe calea **pe care am mers pana acum, am dat de o fundatura**.

Mentinerea artificiala a preturilor la majoritatea articolelor este si ea o rezolvare de moment, care nu poate stopa nici avalansa de noi produse si nici nu poate convinge un virtual cumparator sa scoata niste bani dintr-un buzunar gol. Lanturile uneori infinite de intermediari, comerciantii, vor fi cei care vor suporta pierderile si nu inteleg de ce nu realizeaza logica fenomenului. Fabrica produce si i le vinde primului din lant, care cauta sa scape cat mai repede de ele. Si acesta va incerca acelasi lucru dar deja va intampina dificultati, parte din capital ramanandu-i blocat la urmatorul nivel, care va avea capitalul blocat si mai mult in nivelul urmator, lantul continuand pana la cumparator caruia i se faciliteaza cumpararea in rate, de regula prin interpunerea unui credit bancar. Restul de articole vor ramane in asteptarea unui cumparator, care de regula nu va veni.

Deja sunt mii de repere care se produc din inertie, de care este greu de imaginat ca va mai avea cineva nevoie. Cand fotografia digitala a devenit ceva uzual, pe piata sunt aruncate aparate foto si filme provenind din toate zonele, de

firma sau no name toti vedem filme pe CD sau DVD dar pe piata clasicele video-uri pe casete cauta inca cumparatori... Fiecare telefon are memorii interne din ce in ce mai mari dar continua productia de ”agende electronice”, iar lantul este infinit. Pe de o parte se manifesta o inertie nejustificata dublata de speranta ”poate totusi se vor cumpara”, pe de alta creativitatea se impune cu o viteza din ce in ce mai mare, diminuand mereu consumurile, volumele, costurile, mergand catre un **firesc**...

Viteza cu care "noul" apare si se impune este din ce in ce mai mare, de cele mai multe ori de pe plansete, el aparnd inainte ca reperul anterior sa fi iesit de pe o linie de fabricatie.

Toate acestea trebuie sa ne faca sa devenim mai constienti de "valoarea **reala**" a cate unui reper. Trebuie cumva sa ne "elibereze". Amintiti-va ca multi dintre noi, in urma cu vreo 30 de ani visam doar la un "magnetofon". Majoritatea "nevoilor noastre" de azi nu existau inca nici in imaginatie. Un PC sau un telefon pe care azi pustii de 12 ani il trateaza ca pe ceva absolut banal nu erau nici macar virtualitati si pot deveni preferinta dar greu pot fi numite "nevoi".

Suntem prea largi in a darui acest atribut lucrurilor din jur, devenind dependenti de ele. Uitam ca nu ele ne-au creat pe noi ci noi pe ele si ca ceea ce vom cumpara azi maine *vom regreta* ca am facut-o deoarece deja pe piata a aparut o generatie ***”mai buna”***...

Indepartandu-ma de subiect, de fapt nu am facut decat sa atentionez unde suntem ca civilizatie si cum privim acest moment, ca individualitati responsabile. Aparent ”ansamblul” este in afara controlului individualitatii noastre, dar tot atat de adevarat este ca de atitudinea fiecaruia, pana la urma, va depinde cum se va decide iesirea, de aceasta data, din criza actuala. Sa nu se creada cumva ca fortele care conduc destinele Umanitatii sunt neatente sau superficiale. Dimpotriva sunt cele mai calificate, de aceea si-au si putut mentine pozitiile. O trezire a unei constiinte aparute undeva, sporadic, au putut-o anihila in diferite feluri, dar unui **fenomen de trezire** nu i se mai pot aplica aceleasi ”remedii”. Acum aceasta trebuie sa se petreaca si **sunt primii constienti de a cest lucru**, fiti siguri.

Obiectiv vorbind, materialitatii i-au putut fi smulse ”valori” atata timp cat aceasta se facea cu oarecare ”iubire” sau ”armonie”. Vreau sa spun ca, straturile aflate la baza piramidei sociale trebuiau sa fie lasate sa-si faca menirea cu bucurie, daca s-ar fi dorit cu constienta mentinerea acestei structuri. Taranul ar fi trebuit in continuare sa-si iubeasca si terenul dar si plantele sau animalele, dupa cum muncitorul trebuia sa iubeasca si locul sau de munca si uneltele dar si produsul muncii sale.

In aceste conditii si **numai in ele** piramida sociala chiar exista, **avand o baza solida**. Ceea ce a urmat insa a fost doar o goana dupa profit, cu uzura

omului si diminuarea continua pana la disparitie a oricaror legaturi afective cu munca sa. Agricultura intensiva, munca normata pe benzile de montaj au fost cele care au facut ca aceste structuri sociale sa fie din ce in ce mai aeriene, sa pluteasca fara stabilitate reala.

Revenirea la vechi „valori" nu se mai poate face si, ca atare, consider ca a venit timpul pentru disparitia acestor structuri care, evident tot **din interior s-au autodistrus**. Odata cu disparitia lor vor deveni viabile doar individualitatile suficient de mature, treze, care nu au nevoie de structuri care sa le coordoneze evolutia. Acestea nu vor da nastere la noi structuri deoarece **nu cred in ele** ci vor constitui exemple personale. Nu se vor angrena in competitii deoarece **nu cred in competitie** si vor reinstaura de la Sine normalitatea.

In timp ce scriam mi-a venit intrebarea **"cand toate astea?"** Si mi s-a insinuat si un raspuns: **"dupa"**. As prefera sa nu comentez, cu voia voastra. Cel mult, in particular...

Oricum, eu stiu ca se poate si "inainte", mai ales ca nu am convingerea ca va exista "dupa"... daca nu exista "inainte"... Ar fi suficienta sa:

- **Fim atenti si pragmatici** pentru a intelege ca ne aflam pe un drum infundat, cu capatul la un pas de noi.

-Tinand cont de aceasta **sa revizuim valorile noastre** si sa intelegem ca **in orice structura care risca sa se darame este indicat sa nu te afli la etajele "superioare"**. Astfel structura se poate destrama **fara victime**. Pentru ca, de acum, destramarea este legica, pornita dinauntrul ei si **se destrama in cadrul ciclului cauza-efect.**

- Parasind cu intelepciune structura piramidala, **fiecare ar trebui sa se indrepte catre "cunoastere"**, aceasta facilitandu-i intelegerea deplina si in special **eliberindu-l de iluziile nevoilor**, puternic inradacinate de chiar locul pe care l-a detinut pana de curand.

- Aceasta eliberare **este posibil sa ii fie vital-necesara** in etapa care va urma.

- **Pseudovalorile** eliberate pe masura ce piramida sociala s-ar autodizolva **ar trebui preluate si exersate pentru scurt timp** de catre cei care au trait **iluzia lipsurilor**, pentru a le deveni la fel de clar ca eliberarea de iluzii este singura cale.

- Revenirea la valorile adevarate pentru toti cei ce au ales sa constientizeze, redobandirea **Constiintei Depline** sau a **Sinelui.**

- Din stari cat mai apropiate de **A FI**, **sustinerea vibrationala a Pamantului pentru trecerea cu succes peste un moment de Maxima Vibratie**. Si el, ca orice element din cadrul Creatiei a fost facut **pentru a reusi**. Doar noi, creatori iresponsabili, putem sa-i periclitam evolutia.

Vi se pare prea mult sau prea greu, de neintreprins? Sunt sigur ca, pe oricare l-as intreba ar spune ca nu e greu, ar spune ca isi iubeste **copiii** sau **tara** sau

Pamantul intreg... Daca l-as intreba ce ar alege pentru copil, tara sau intregul Pamant sunt sigur ca ar face alegerile cele mai inalte. **Ar sacrifica orice!** Dar daca ii voi spune ca nu maine ci azi trebuie sa se decida, stiu sigur ca va face orice pentru a decala termenul si nu cu o zi sau doua ci **la infinit!** De ce? Pentru ca este dramatic de **omenesc** sa se comporte asa... Si groaznic de previzibil... In lumea efectelor si numai acolo **totul este cumplit de previzibil**.

Analizati si singuri, dragii mei, **daca suntem sau nu pe un drum infundat!** Vedeti daca, cu cele mai bune intentii pentru "pastrarea cursului" puteti gasi vreo bresa pe unde sa ne strecuram, desigur prevazand si incotro vom merge... Eu am cautat-o indelung si nu o vad...

Am ajuns aici atribuind nonvalorii etichete de **"valoare"**. Catre ce aberatie s-ar mai putea calatori pe aceasta directie? Am uitat de **"iubire"** de **"semeni"**, de **"armonie"**, am exersat egoismul, insingurarea si separarea, durerile, bolile,ura, razboaiele, ce ar mai trebui incercat si nu am facut-o? Am furat, am mintit, am injosit, subjugat si siluit, ce ar mai trebui facut pe acest drum?

Dupa cum lesne se vede, discutia aceasta vizeaza exact evolutia noastra, ca **spirite intrupate in planul acesta dens**. Evident un joc, dar calitatea jocului duce la calitatea experimentului cu care fiecare se ”**imbogateste**”. Ar fi iluzoriu sa cred ca ma pot ”separa” de ”jocul” semenilor mei. Chiar daca acum, cu cunoasterea pe care o am, o separare informationala si vibrationala a avut loc, calitatea experimentelor pe care chiar eu **le-am trait aici a fost firesc dependenta** de ”**armonia**” traita de semenii mei. Iar faptul ca a fost necesara o separare vibrationala nu are nici un motiv sa-mi produca bucurie ci **dimpotriva**. Noi am venit aici, in plan dens, pentru a juca un joc frumos, pentru a ne impartasi **bucurii** si **frumusete**. Nu am venit sa traim incorsetari, limitari impuse de legi deformate si deformante, elaborate de cei care au uitat cu desavarsire **cine sunt cu adevarat**...

Nu am venit nici **pentru a defila in turme catre un abator**, iar drumul sa ne fie plin de behaituri colective si colectiviste... Nu am venit ca **sa imi spuna cineva ce drepturi am si ce drepturi nu am**, din simplul motiv ca **si el si eu una suntem** iar eu **sunt liber sa intru** sau **sa nu intru** in jocul lui, **politic, social sau de orice alta natura** o fi vrand el sa fie. **Nu oblig pe nimeni sa intre in jocul meu si mi se pare adevarata expresie a democratiei sau a drepturilor omului, derivand din LEGEA LUI DUMNEZEU**. Orice altceva este doar un joc oarecare.

Poate vi se pare firesc sa aveti buletine si cod numeric personal, de parca ati iesit de pe poarta unei fabrici care v-a atasat seria produsului, poate vi se pare normal sa solicitati nu stiu **cui are dreptul sa va tina sau sa va lase sa plecati in calatorie pe acest minunat Pamant** care indura cam multe, un amarat de pasaport, din care sa rezulte ca v-ati intrupat si ati devenit prin acest fapt sclavi ai nu stiu caror **proprietari**, aflati **foarte in ceata**. Pentru ca tare mi-as dori sa

pricep si sa aflu **numele** celui care **a hotarat pentru mine** ca eu **sunt arondat** unei zone anume doar pentru ca acolo m-am intrupat... si ca **trebuie sa suport toate belelele sistemului local in care am nimerit, findca asa vrea el**. Unde vedeti voi o urma de normalitate in toate astea?

Pentru ca, cu cateva sute de ani in urma, alti nebuni stabileau hotare cu arma in mana, batandu-se pentru diferite orgolii, acest nefiresc trebuie oare perpetuat la infinit?!... Chiar nu avem de gand sa ne mai trezim odata??? Nu suntem de acord cu ”bandele” de pusti care isi aroga dreptul de a guverna zone ale diferitelor metropole, cu arma in mana dar oare ei de unde s-au inspirat in nebunia lor? De ce cu una suntem si cu alta nu suntem de acord? **Ce este in regula aici?** De ce nu ne punem intrebari si luam totul asa cum ne-a fost ”**predat**”, cu bune si rele la un loc, **gata sa perpetuam la infinit nefirescul, barbaria, ilogicul** chiar si al mintii limitate?

Dragilor, sa nu va grabiti sa credeti ca politica fac eu aici! Imi este la fel de ”indiferenta” cum imi poate fi orice fenomen nefiresc ce se desfasoara in cadrul corpului meu, dupa cum va spuneam...

Eu caut sa aduc **Armonia** si **Iubirea** la locul lor **firesc** si desigur nu ma pot lasa limitat de glumitele oamenilor, oricat de ”in serios” se iau ei. Daca glumitele acestea au ales sa le numeasca politica este treaba lor. Daca iubesc nefirescul si sunt dispusi sa se bata pentru pastrarea lui, este treaba lor, dar **nu pot fi obligat sa subscriu**. De fapt, nu este chiar treaba lor numai, **nefirescull** pe care il ”apara” produce mari dezechilibre si dizarmonii disonand cu ”Armonia Universala”. Se fac **vinovati** de mentinerea unui focar de entropie, cu buna stiinta sau inconstient, dar **la un anumit nivel nu are importanta decat rezultatul**...

Daca dupa cincizeci de ani de ”razboi rece” (ce stupida formulare) am ajuns sa nu mai ”posedam un focar de tensiune major”, cream o diversiune suplimentara incercand sa opunem clasicului si batranului dolar american tanara noastra ”EURO”. Sa vedem, ce o iesi din asta?! Sincer sa fiu, nu sunt prea curios, este destul de previzibil...

Dragilor, vreau o totala lipsa de buletin sau pasaport pe care sa nu scrie ca **am venit liber** pe un **Pamint liber**, ca sa traiesc **bucuria libertatii** si **sa o transpun in spirit ca informatie incantatoare**. Nu am nevoie de armate si politisti care sa ma apere, nu am nevoie de un stat care sa-mi garanteze iluzorii drepturi si in numele lor sa-mi ingradeasca adevarata libertate, nu am nevoie de pensie si spitale sau medicamente, nu vreau carnea nimanui, nu vreau painea nimanui, vreau doar sa fiu lasat sa imi iubesc semenii si sa fiu fericire. Nu vreau dreptul de a munci, nici pe cel de a vota sau a fi votat, **nu vreau sa devin altceva decat cel ce Sunt**.

Nu pot trai iluzia de a fi proprietar a nici unui ”bun” asa cum nimeni nu o va mai putea incerca, odata ajuns la un anumit nivel al Constiintei Constiente.

Sunt intr-o ideala relatie de comuniune cu copiii si sotia mea, relatiile mele sunt absolut minunate cu fiecare particica a Creatiei care este dornica de aceasta.

Nu am de ce sa impun semenilor mei ceva, este alegerea fiecaruia si nivelul experientei respective va fi pe masura intelegerii sale. Este posibil ca chiar sa nu se poata accede mai sus in cazul unora, desi eu nu cred. Sunt convins ca este doar o chestiune de alegere, dar alegerea ne este sau nu ne este la indemana inca. Din punctul de unde privesc **stiu** ca totul este prea perfect pentru a incapea eroarea. Ca atare am toate motivele sa cred inca intr-o trezire miraculoasa a cator mai multi.

Acum vreo ora m-a sunat un om. Nu ne cunoastem inca si, la un moment dat m-a intrebat daca nu cumva sunt un **”suparat”**, sau cam asa ceva. L-am asigurat ca dimpotriva, sunt cel mai fericit om dar, dupa ce am inchis am realizat ca la nivelul cel mai inalt aveam dreptate dar poate si el, la un anumit nivel a sesizat corect... Si, de o ora ma munceste aceasta idee, intrebandu-ma: **oare Iisus, atunci cand a spus ”Doamne, iarta-i ca nu stiu ce fac!” era fericit sau suparat?**...

Dragilor, cel mai frumos si complex salut auzit de mine vreodata a fost **”Namaste”**. Este in sanscrita, dainuie de vreo sase mii de ani si inseamna ”Divinitatea care sunt saluta Divinitatea care esti”... Daca profunzimile acestui salut nu s-ar fi pierdut, pe planeta noastra ar fi un adevarat rai. Realizati cata constienta incumba si cata responsabilitate asumata...

In relatia statutata prin acest salut poate avea loc un politist, un doctor sau chiar un profesor? Vedeti posibilitatea aparitiei unui hot, violator, a unei boli sau a nestiintei? Este vreun razboi de dus? Sunt granite sau alte separari?

Ma gandesc ce simplu ar fi ca fiecare sa decida numai marirea gradului de atentie si aducerea ei la nivel de instrument de lucru. Nu e vorba de acea atentie a animalutului temator, care are o atentie incordata. Este una fondata pe calm, care iti ofera sansa de a observa atat de multe ”detalii” incat ”peisajul” se imbogateste semnificativ. Practic devine altul. Iar daca reusim sa oprim mintea sa faca separari, asa zisul ”aspect important” isi estompeaza atributul inconjurat fiind de restul ”detaliilor” care abunda.

Este foarte adevarat ca procesul este complex si pare greu de parcurs, adevarul insa este altul. Totul poate fi trecut cu o viteza foarte mare, poate fi ca o simpla setare a unei comenzi: **este doar o alegere**.

Sa ne gandim impreuna la cateva aspecte. Incepand cu varsta de 7 ani spunem ca tot invatam. Parcurgi "o viata intreaga" si tot mai ai de invatat. Pe calea aceasta a incercarii de a mobila mereu mintea limitata, chiar nu sfarsesti niciodata. Noi spunem ca ar fi prea multe de invatat si viata e prea scurta. Dar nu ne punem problema deloc daca ne aflam pe un drum **adevarat** sau nu. Pentru ca, din proprie experienta, am cautat sa fiu o adevarata sugativa privind "cunoasterea" toata viata, adica vreo 35 de ani "constienti", am fost curios ca o

baba si nu exista prea multe domenii despre care sa nu stiu macar putin. Cu toate acestea nu reusisem sa stiu mare lucru. Da, aspecte tehnologice din foarte multe domenii de activitate imi erau cunoascute, dar daca incercam sa le inteleg profunzimea, bazele fizico-chimice, simteam ca nu prea mai sunt satisfacut. Si pentru ca mi-ar fi fost inaccesibile, cand am avut nevoie sa inteleg cate ceva, in optica spre exemplu, am avut posibilitatea sa consult chiar si cursuri de Fizica de anul trei de la Universitatea Berkley. Dar explicatiile fundamentale nu m-au satisfacut de multe ori. Nici cele gasite acolo.

Nu ma satisface nici acum ceea ce se ”stie” despre magnetism, despre energia electrica, despre celula biologica, despre electron, despre polarizarea luminii, despre foton sau despre energie la modul generic. Nu ma satisface desigur ceea ce se stie despre ”om”, despre planeta Pamant la toate nivelele, despre informatie, despre apa si despre disocierea ei... si pot continua.

Ajuns la 40 de ani cu asa o lista de ”insatisfactii” va asigur ca te simti motivat sa faci toate ”setarile necesare”, numai sa poti afla cum stau lucrurile. De atunci au mai trecut aproape 11 ani, fara un ”ghid” care sa-mi indrume cautarile, cel putin nu unul fizic, **un profesor** am fi tentati sa spunem sau un **”maestru”**. Chiar pentru mintea mea, care nu mai este chiar limitata si tot este uimitor cata ”cunoastere” am putut dobandi in doar un sfert din drumul parcurs pana atunci... A fost o aventura continua, la fiecare cotitura asteptandu-ma un nou adevar care sa-mi mai lumineze cativa pasi, dupa care un altul prelua stefeta. Pot spune ca aproape ”m-am trezit dintr-odata in alta lume”.

Desigur pe acest interval am avut multe incertitudini, multe cautari. Au fost si semeni care au adaugat incertitudinile lor peste ale mele... Un singur sentiment m-a insotit permanent: ca nu are rost sa ma abat prea mult, ca nu ”merita” sa o fac. Si am fost permanent ”credincios acestei senzatii”. Abia acum stiu ca am procedat corect.

Cred ca a mai fost ceva care merita pomenit pentru cei ce vor alege un drum constient: am avut permanent acel dram de ”**Credinta**”, poate **”cat un bob de mustar”** uneori, dar l-am avut. Am **”stiut”** intotdeauna ca Creatorul este Bun si Iubitor cu Creatia Sa si **nu am avut frici**. Este determinant. Altfel, temator la tot pasul, fara a accepta riscul necunoscutului, cumplit pentru mintea liniara, ar fi insemnat o lunga pendulare intre a face un pas inainte si urmatorul inapoi. Trebuie sa iti asumi in anumite momente detasarea unui **”fie ce o fi”**, mai ales cand nu mergi pe drumuri batatorite.

Unii vor spune ca **”sunt sarac”**, ca uneori nu sunt sigur ca voi avea ce pune pe masa. Poate au dreptate, poate m-ar bucura ca sotia si copilul sa experimenteze altceva, dar eu stiu ca nimic nu este intamplator. Acest lucru il stie si sotia. Si mai stiu ca, in cincizeci de ani in acest trup nu am cunoscut familie mai fericita si mai echilibrata decat a noastra. Daca chiar ”saracie” este ceea ce traiesc, apoi va garantez ca merita traita.

Nu mai sunt lucruri majore pe care sa nu le inteleg, nu mai cunosc boala, batranetea sau moartea, oboseala sau foamea sau setea. Stiu acum ce este informatia, stiu ce este Dumnezeu si Legea, Armonia si Iubirea, stiu ce este apa si stiu ce este Energia, iar ”saracia” pe care voi o puteti vedea exista doar pentru voi si tine de punctul limitat de vedere specific locului unde va aflati. Cand veti deveni constienti multe se vor schimba si pentru voi. Pana atunci, nu va grabiti sa judecati caci nu veti putea intelege.

Sunt adevaruri spuse cu iubire si cu intelegere, va asigur. Si eu am fost unde sunteti voi si stiu exact cum este: este absolut normal sa nu ma intelegeti dar, puteti macar sa credeti. Nu de dragul meu, pentru mine nu are importanta, ci de dragul vostru, caci **”Credinta de a-ti avea macar cat un bob de mustar, ati muta muntii”.** Si nu glumea absolut deloc, nici nu exagera cu nimic... Vorbea insa dintr-un punct de **maxima Constienta a Constiintei, dintr-un punct de Cunoastere Absoluta.**

Vorbind despre iluzia lui ”a avea”, iata cum stau lucrurile cu adevarat. Noi nu putem fi cu adevarat proprietari a ”ceva”, din multiple motive. La cel mai inalt nivel, deoarece si noi si ”proprietatea” una suntem, respectiv energie modulata de o informatie. Este ca si cum un program din calculatorul vostru s-ar declara proprietarul unui subprogram. Este pur si simplu **o aiureala, o insiruire de iluzii.**

Daca coboram mai jos ca nivel de intelegere, acceptand jocul iluziilor, vom constata ca gradul nostru de nelimitare este cu atat mai mare cu cat nu ne gasim in stare de dependenta **fata de absolut nimic**. Este o eliberare totala sa stii ca poti umbla oriunde pe cuprinsul acestui minunat Pamant, fara sa depinzi de un loc de pus capul, un loc de munca, niste bani sau de-ale gurii. Nu mai operezi alegeri, nu ai preferinte, nu exista mai bun sau mai frumos, ca atare **Totul Este** si atat.

In clipa in care ai lasat **o singura limitare** sa se impuna, apar imediat doua consecinte: mai intai ea ”te va **costa** ceva” si apoi va trage dupa ea o alta si ciclul nu mai sfarseste. De aceea se spune ca nu poti ”sluji la doi stapani”. Statutul de om in corp fizic de regula face foarte dificila totala nelimitare. De fapt tu o faci, dar preferi sa dai vina pe acest statut.

Pentru a exemplifica cu evolutia mea, ma aflam foarte aproape de o totala eliberare cand am ales sa mai experimentez odata drumul alaturi de o partenera. Pentru conditia mea de om alegerea a fost minunata deoarece proba pentru intaia oara ca se poate trai in cea mai profunda comuniune, aici, pe Pamant. Era o dorinta pe care am avut-o vie in mine de cand ma stiu.

Pe de alta parte, eram tatal unui baiat grozav, acum 15 ani, dar tot de foarte mult timp simteam ca nu pot sa fiu satisfacut de experienta mea in corp fizic pana nu strang la piept **o fata**. Si acum, ea are un an si aproape patru luni si este minunata. **Si ea si experienta** mea.

Ceea ce vreau sa exemplific este cum, facand chiar cele mai inalte alegeri ca om, tot trebuie sa accepti un anume grad de limitare, care creste cu absolut fiecare gest pe care **trebuie** sa il faci. Pentru ca acum apare acest verb, care numai a nelimitare nu suna.

Deci, **ce folos ca stiu ca eu nu am nevoie de nimic**, dar cei apropiati mie au? Asta ma mai poate lasa sa fiu o totala libertate? Dimpotriva, se constituie intr-un insidios argument pentru manifestarea propriilor preferinte. Altfel spus, ”daca **tot nu pot fi absolut nelimitat, ce mai conteaza**... nu stiu ce **detaliu**.”

Am dat acest exemplu deoarece mie imi e foarte cunoscut si pe voi va poate ajuta sa intelegeti. Prin aceste ”alegeri”, oricat de inalte ar fi, nu facem decat sa ne prelungim ”limitarea”, pana ne hotaram sa ne preluam definitiv toate atributele nelimitarii. Tot o alegere.

Deoarece si pe mine stiu ca m-a preocupat foarte intens **cum se pot impaca adevaratele valori cu cele ale experientei in corp fizic**, ma voi aventura intr-o zona **dificila,** unde va rog sa manifestati o deschidere cat mai mare a mintii, pentru a putea intelege corect ceea ce am de spus.

Stiu sigur ca nici voi nu puteti pricepe cum se poate iesi din dilema ce se naste din ideea ca noi oamenii nu trebuie sa facem nimic ci doar sa Fim. Facuti dupa chipul si asemanarea Creatorului, noi suntem, la randu-ne, Creatori. Veniti pentru a experimenta in corp fizic, nu inseamna ca nu putem fi Constiinte pe deplin Constiente, bucurandu-ne de Omniscienta si Omnipotenta. Asadar, doar datorita limitarilor la care ne-am supus singuri, ca civilizatie vorbind, aceste atribute au devenit numai un deziderat si nu ceva absolut la indemana.

Altfel spus, noi nu putem in situatia actuala sa **Fim** doar, decat dupa ce ajungem la aceasta stare. Dar limitarile la care ne-am supus acum par a nu ne lasa deloc, ele ocupand un loc nefiresc de ”**firesc**” in vietile noastre. Noi tot trebuie sa facem cate ceva, pentru a avea. Deci trebuie sa muncim pentru a avea ce manca, unde ne adaposti, cu ce ne deplasa si multe, infinit de multe altele. Totul pare un cerc imposibil de rupt undeva... Si totusi, daca chiar alegi, el poate fi rupt, desigur, la tine.

Ca si creatori putem, daca alegem, sa materializam orice, avand in vedere ca doar stiinta de a vehicula informatia este absolut suficienta pentru aceasta. ”Caramizile” din care se realizeaza creatia sunt din belsug peste tot, este acea Energie Universala in care totul se scalda...

Nu este nevoie de topoare pentru asta si nici alte prestatii fizice nu sunt necesare. Ca atare ceea ce noi numim munca este o prestatie la nivel de constienta corespunzatoare primilor trei centri energetici, de supravietuire, ai animalutului-om, etapa pe care nu stiu de ce **nu mai vrem sa o depasim**. Aceasta ”**valoare**” a societatii umane nu face decat sa consolideze, bazata pe frici, piramida sociala, venind in total dezacord cu ceea ce Noul Testament avea menirea sa aduca: trecerea la constiinta individuala.

Desigur acest dezacord a fost sesizat de catre cei care conduceau destinele umanitatii si care au decis, pentru pastrarea ”**turmei**”, mentinerea in paralel si a Vechiului Testament. Desi acestea doua decurg unul din altul si nu sunt opozabile, totusi amestecand permanent IUBIREA cu FRICILE, omul nu mai intelege mare lucru. Aceasta s-a si dorit.

Dar suntem acum aici si, daca alegem putem rupe acest cerc, fiecare pentru sine, desigur. Constienta inseamna o individualitate cat mai matura si responsabila. Pe acest drum trebuie sa mearga fiecare, atunci cand a ales. Aici ne sunt necesare instrumentul Atentie, aici avem de reevaluat toate aspectele ”lumii”, pentru ca apoi sa le putem orandui intr-o proprie scara a valorilor, pana ajungem la adevarata lor valoare.

Sa revenim la ”munca”. Trecand peste atat de evidenta ineptie conform careia ”munca l-a creat pe om”, indiferent conotatiile care s-ar oferi fiecarui termen, invit pe oricare sa aseze pe ecranul mintii sale chipul si intregul corp fizic a doi insi, pentru o proprie apreciere: unul care a muncit toata viata lui, alaturi de un muzician sau pictor sau poet, sa spunem. Sa analizeze fiecare detaliu ”anatomo-functional” si sa decida singur ce rol are munca in ”evolutia” unui corp fizic. Nu ma pronunt, am facut putin arte plastice...

Incercati si imaginati-va soarta unei libelule pusa sa traga la jug si veti avea o imagine apropiata de ceea ce am ales sa facem cu/din echipamentul nostru fizic nemuritor. Desigur el a fost conceput atat de perfect incat, in mare, avea sa reziste la cazne la care ”Creatorul” nu se astepta sa-l supunem, dar varstele matusalemice nu ne mai pot fi la indemana. Da, daca acceptati acest sens, intr-adevar ”munca l-a facut pe om... atat de mic si neajutorat”...

Concentrat pe micile-i puteri fizice mereu, pe augmentarea lor, de unde disponibilitati pentru ”idealul” care era sa fie... Nu am fost conceputi a fi tractoare, altfel am fi fost echipati, fiti siguri, pe masura. Sunt dintre noi unii care aleg sa ”traga de fiare” in ”timpul liber” (alta notiune stupida), punand inca un accent pe corpul fizic si distantandu-se de ”esenta”. Stiti desigur despre ce vorbesc.

Dragi semeni, acum, daca tot nu am agreat statutul de creatori, preferandu-l pe cel de muncitori, sa vedem de ce o facem. Ca indivizi, mai intai pentru ca asa ”ni se preda stefeta”. O luam in fuga si nu ne mai gandim daca avem in mana ceva inofensiv sau... ”o bomba”. Ca nu este ceva inofensiv prea putini vor avea timpul si atentia necesare pentru a-si da seama. De regula, stafeta preluata, gafaim cu ea pana o predam si noi, la randu-ne, iar anii de pensie nu ne ajung pentru a ne ”trage sufletul”...

Pe ”parcurs” suntem mereu indemnati de pe margine sa alergam mai repede, mereu mai repede, pentru a obtine inca o iluzie, apoi o alta... iar daca cele uzuale nu par a fi suficiente, se vor ”fabrica” la repezeala unele noi, tocmai bune pentru a ne ”motiva” cursa...

Pentru ca, nu trebuie pierdut din vedere faptul ca, de undeva din umbra si anonimat, ***cineva*** are grija ca aceasta cursa mereu accelerata sa aduca un profit... Si nu e vorba in nici un caz de mica ”agoniseala” pe care o pastrati poate pentru copii vostri, ci de ceva mult mai important.

Dragilor, nu sunt nici pe departe un vanator de vrajitoare si repet: noi alegem cu fiecare gest al nostru, noi si numai noi, daca sa fim ”**cauza**” sau ”**efect**”. Daca alegem inconstienta de a fi efect, desigur nici nu mai conteaza efectul a ”ce” sau ”al cui” vom fi. Putem fi efectul unei predici nu tocmai inspirate sau al excrocheriilor mai mari sau mai mici, putem fi efectul unui diagnostic medical sau al unei retete, dar intotdeauna vom fi mai intai efectul **neinspiratei si inconstientei** noastre proprii alegeri. Nu exista **nimic in afara noastra care sa ne poata refuza dreptul la constiinta constienta.**

Cata vreme ea nu ne este la indemana, va trebui permanent sa ne raportam la ”realitati exterioare” noua, ceea ce face desigur parte din mecanismele ce tin ”turma”. Am cunoscut multi semeni care chiar asa declara, vorbind despre o circumstanta oarecare: ”am sa fac si eu ce face toata lumea”, prin asta intelegand ca, din capul locului, nici nu-si propune sa faca o alegere proprie, din care sa rezulte vreun coeficient de risc...

Discutam in urma cu o ora la telefon cu un prieten mai tanar, care la 31 de ani se tot plange ca viata lui nu are nici un sens. De vreun an de cand ne cunoastem incerc sa il fac sa inteleaga ca viata lui va arata exact ca acum in veci, daca gesturile si gandurile lui vor ramane exact aceleasi. Ca degeaba spera la modificari in afara lui daca realitatile lui interioare raman aceleasi. Pana si tonul cu care isi manifesta aceleasi nemultumiri de fiecare data este acelasi. Desigur nu intelege ca ar avea vreo responsabilitate sau ca ar putea schimba ceva.

Precis va dati seama ca greseste, ca nu vreun blestem e de vina sau soarta, dar oare sunteti fiecare capabil sa sesizati aceste aspecte in propria viata? Si apoi, veti avea si curajul sa modificati ceva? Nu cumva liniaritatea mintii limitate va va convinge ca este prea ”riscant”?

Intrebarea are pentru mine doar valoare retorica, deoarece altfel ati avea demult propriile valori si ati fi parasit ”turma” ca individualitati mature si responsabile. Iar in acest caz, **probabil as fi stiut deja de voi**. Aceasta transformare a individualitatii nu trece usor neobservata, deoa rece se manifesta la toate nivelele de perceptie.

Vedeti voi, cand ma refer la ”turma” nu o fac in vreun sens peiorativ si sunt pe deplin constient despre ce anume vorbesc. Stiu bine ca in spatele ei este constiinta colectiva, deci o anume **inteligenta**. Mai stiu si cata informatie viciata ii este caracteristica. Si sunt constient ca ea ”detine un terminal” in fiecare minte limitata, prin care controleaza evolutia fiecarui corp fizic omenesc.

Desigur toate acestea sunt valabile cata vreme nu am devenit constiinte constiente, caz in care nu mai avem racordari cu aceasta constiinta la nivel de subordonare de vreun fel: ne-am luat responsabilitatea propriei evolutii in baza Programului Arhetipal, al Legii Creatorului. De aici nu mai poate veni informatie viciata, aici se relationeaza doar cu Iubire, Constienta si Armonie. De aceea aici majoritatea ”realitatilor” omenesti nu mai exista. De aceea programe entropice de distrugere, boala, batranete sau moarte devin simple glumite pentru ...adormit copiii!

Tot situand Divinitatea exclusiv exterior noua, permanent s-a trait senzatia unei indepartari de Dumnezeu. Ca atare realitatea despre care va vorbesc stiu sigur ca pentru majoritatea pare ceva de neatins, foarte indepartat. Amuzant este ca ea este in voi, a fost dintotdeauna in fiecare si va fi acolo chiar daca ati incerca sa o scoateti: nu aveti cum face asa ceva. Desigur puteti face in continuare abstractie de ea, dar o logica de bun simt ma face sa va intreb: dece ati face-o!?? Credeti ca vesnicul statut de imatur si las va poate duce undeva? Credeti cumva ca se chiama fericire iresponsabilitatea si dependenta vesnica de un univers informational din ce in ce mai viciat?

Puteti oare raspunde constient **afirmativ** la aceasta intrebare? Va tot doriti sa experimentati fel de fel de ”nefericiri”, in ciuda faptului ca ati fost creati sa ”fiti fericire”? Are vre-un haz sa fiti mereu victime, sa va tot imbolnaviti, apoi sa fiti mereu epuizati, sa imbatraniti, sa deveniti poveri pentru cei apropiati si apoi sa renuntati la corp, echipament distrus prin exploatare inconstienta si abuziva intr-un timp deosebit de scurt, chiar daca veti fi atingand suta de ani? Eu nu vad hazul dar desigur alegerea va apartine !

Are vre-un rost sa tot experimentati limitarile si fricile, doar pentru ca, pe toate caile, sunteti facuti sa credeti ca asta ar fi ”normalitatea” voastra? Chiar nu va puteti permite sa ganditi cu adevarat, sa deosebiti eroarea de adevar si sa va treziti?

Maestrii v-au vorbit mereu in parabole, in primul rand deoarece la acea vreme distanta dintre Cunoasterea lor si putintica cunoastere a mintii limitate era foarte mare. Acum mintea limitata are macar instrumente cu care sa lucreze, acum pot explica cum functioneaza o informatie sau cum poate ea fi regasita, holografic, pe fiecare particica a intregului.

Iisus ar fi putut spune si el toate acestea, dar ar fi avut cui? El a spus de mai multe ori ca trebuie sa mai crestem pentru a putea intelege cum stau lucrurile... Acum insa metaforele si parabolele folosite atunci va fac sa va intrebati de ce este o atat de mare diferenta intre felul in care v-A vorbit El atunci si felul in care eu spun lucrurile, desigur absolut la fel pentru cel ce va avea ochi de vazut si urechi de auzit.

Pentru ca este absolut legic sa te adresezi auditoriului la nivelul de intelegere cel mai ridicat la care el totusi poate avea acces. Desigur ceea ce

spunea Budha este perfect adevarat, desigur Dumnezeu si Este si nu Este, dar pentru a intelege aceasta formulare voi insiva ar trebui sa fi ajuns cu Cautarea acolo unde Budha a ajuns. Altfel va va parea o exprimare criptica si atat, chiar daca corespunde Adevarurlui. Iar daca ati ajuns acolo deja, inseamna ca deja stiti si nu va mai foloseste la nimic ceea ce vi se spune. Doar va va demonstra ca si eu am ajuns acolo, ceea ce chiar nu conteaza. Mie imi pare minunat ca mintea limitata are acum suficienta cunoastere pentru a deveni nelimitata, daca esenta face aceasta alegere. Este o oportunitate care ”ne-a fost data” acum, pentru a ne putea ridica daca o dorim. Sunt chiar tehnologii ”aparute” in mod uimitor si fara mare aplicabilitate practica dar care ne-au fost date parca special pentru a putea intelege unele aspecte altfel imposibil de explicat.

Cand s-a ”descoperit” holografia, cu vreo 20 de ani in urma, se credea ca impactul pe care il va avea in stocarea de date va fi determinant. Apoi a devenit si mai lesnicios prin descoperirea holografiei in lumina polarizata si credeam ca aria de acoperire a aplicatiilor se va largi considerabil. Adevarul a fost altul: tehnologic mare lucru nu s-a intamplat, au aparut cateva ”zorzoane mai colorate” si cam atat. In schimb a marcat **o adevarata cotitura in intelegerea mintii**: am putut sa ”vedem” cum o particica a unui intreg, un ciob practic, poate detine toata informatia intregului. Va dati seama ca acest aspect, inainte de descoperirea holografiei, nu ar fi putut fi inteles practic de nimeni?! Daca cineva va crede ca aici este vorba de intamplare il asigur ca **se inseala teribil.**

Si cred ca absolut la fel se va petrece si cu mult controversata clonare. Ea **trebuia** sa fie controversata tocmai pentru a atrage atentia cat mai multor minti despre faptul ca informatia, la nivel biologic, se regaseste peste tot, in fiecare celula. Ce-i drept, specialistii o stiau deja, dar nu o masa mare de oameni, ca acum. Cat despre faptul ca va fi folosita, eu ma indoiesc foarte tare de acest ”pericol”. Vor fi doi, trei probabil care vor realiza o clona, dupa care nu vor avea ce face cu ea. Daca vrei o armata, este mult mai simplu sa platesti indivizi gata maturizati si sa-i instruiesti in conditii deosebite, fapt petrecut si pana acum.

In ceea ce priveste intrebarea daca acea clona are sau nu suflet, **va asigur ca are** deoarece este realizata in cadrul Creatiei si nu inafara ei, din simplul motiv ca nu exista absolut nimic inafara Creatiei, pe de o parte, iar pe de alta, clona respectiva a fost relizata ca si o creeatie a unui Om, creeator dupa Chipul si Asemanarea Creatorului. Ca o ”prelungire” daca doriti, a Creatorului. Apoi, daca nu ar avea, nu ar putea trai nici o secunda. Sa renuntam la obiceiul de a ne tot teme de cate ceva...

M-as intoarce putin la Iisus si la ceea ce spunea despre cele de mai sus. ”Eu va invat numai Legile pe care voi sunteti capabili sa le intelegeti pentru a deveni oameni si sa urmati cele **sapte** legi ale Fiului Omului. Mai tarziu, ingerii necunoscuti ai Tatalui Ceresc va vor releva de asemenea Legile lor **(3)**, ca in

sfarsit, Sfantul Spirit al lui Dumnezeu sa poata cobori in voi si sa va conduca la Legea Sa **(1)**."

Si deoarece discutam despre valoarea "munca" a civilizatiei si spuneam ca ea are nevoie de motivatii, una din principalele este "nevoia de hrana". Daca ne vom intoarce la ce spunea Iisus despre hrana, veti afla multe "noutati". Ca si despre legatura intre sanatate si hrana. El recomanda pentru nivelul de atunci de evolutie, nu pentru cel de acum, o sigura masa de amiaza si eventual una de seara, alimentele fiind exclusiv vegetale, lapte si miere, absolut deloc tratate termic, aceasta sase zile. In cea de a saptea comunicarea cu Divinul trebuia sa fie totala, hrana fizica neavand ce cauta in preocupari.

Lucrarea omului trebuia sa fie, in timpul zilei, lucrul cu Ingerii Mamei Pamant iar noapte cu Ingerii lui Dumnezeu. Acestia si numai ei aveau grija de cele trebuincioase, inclusiv pentru hrana. Credeti ca sfaturile Sale au fost cumva urmate de Civilizatia noastra? Pare cumva ca asa ar sta lucrurile? Ne plangem de ceea ce traim?

Dragilor, ca ne-am indepartat astronomic de Cale este evident pentru oricine, dar frumos este ca exista o Cale chiar si in conditiile acestea. Si este una a Constientei, perfect la indemana. Facuta anume pentru cei ajunsi la aceste distante astronomice fata de arhetipul informational. Probabil a avut loc permanent si o "actualizare" a acestui program...

De aceea nu ne pot fi de folos prea mult nici Vechile Scripturi si nici Invataturile Marilor Maestri, chiar daca pe ei ii putem recunoaste mai usor. A spus-o si Iisus. Invataturile sunt vii, ca si viata insasi. Ele sunt valabile doar acum, pentru ca sunt nascute de aceste "realitati" carora le corespund pe de-a intregul.

Nu inseamna nici pe departe ca ceea ce au spus Maestrii nu ramane valabil in esenta, totul este si va fi intotdeauna la fel, doar "amanuntele" difera, iar noi suntem nu inconjurati ci chiar asfixiati de numarul acestor amanunte. Ele trebuie sa-si gaseasca rezolvarea specifica, imposibil de gasit la Vechii Maestri. Cum ar fi putut Iisus sa ne indice o atitudine fata de clonare sau fata de "E"-uri? Cum ar fi putut Budha sa ne transmita cum sa iesim din pretinsa noastra criza energetica?

Desigur vom prefera sa fim de acord ca invataturile lor nu ne mai pot ajuta, doar pentru a-I uita pe ei si prin ei pe noi insine, daca se va putea si iata ca se poate. Pe cei contemporani preferam sa-i contestam ca oricum nu au girul timpului si sunt usor de "inlaturat". Dar este iar o iluzie. Un Maestru nu apare pentru ca a vrut el, el este o Legitate a Sursei, care considera ca este momentul ca acesta sa aduca la zi un program informational, sa-l faca operational prin aceasta in conditiile date.

Nu vreau sa te supar, drag semen al meu, dar ma tem ca o voi face intrebandu-te: **ce vei face daca El iti va iesi in cale?** Daca acest Iisus

contemporan tie iti va iesi in cale si nu va avea girul Timpurilor care sa-l apere si iti va spune intr-un limbaj comun cele mai simple si esentiale Adevaruri menite doar de a te aduce la propriul Sine, cum il vei intampina? Obisnuit sa te inchini Unei Imagini, vei reusi oare sa-L vezi stand viu si simplu, modest in fata ta?

Din pacate este tot **o intrebare retorica**, stiu sigur ce vei face si ma gandesc ca acum doua mii de ani **a fost destul de usor, totusi...** Acum il vei potopi cu cunoasterea ta limitata, convins fiind ca el precis nu stie ceea ce tu stii. Apoi vei opune toate ”valorile” lumii tale simplitatii dezarmante pe care el ti-o va arata, garantandu-i un loc in ospiciu daca nu le vede...In final iti vei pierde rabdarea, caci tu nu ai timp de ”nimicuri” ca cele pe care el incearca sa ti le arate. Nici nu-l vei lasa sa-ti spuna ca nimicurile astea fac din toata viata ta un nimic, pentru ca el nu va ridica vocea ca sa se impuna in fata ta...

Probabil nu-l vei crucifica deoarece nici pentru asta nu mai ai timp, dar nu va fi cu nimic mai bine. Scopul era ca **TU** sa te trezesti, de aceea si numai de aceea El a venit. Nu are ce sa vrea de la tine, tu ai numai iluzii de oferit iar el a scapat de ele, nu-i mai trebuiesc. Nu este nimic ce el nu va intelege, el va sti tot ceea ce tu poti si tot ceea ce tu vrei si se va purta asa cum te porti cu un copil inconstient, asteptand sa mai creasca. Daca ti-ar spune ca nu mai ai timp prea mult ai considera ca te ameninta, asa ca nu iti va putea spune nici asta...

Si, ca sa ne jucam putin, **ti-ar place sa fii in locul lui?** Sa stii ca Civilizatia se afla pe o muche si ...doarme. Sa stii totul si sa nu poti face mai nimic, deoarece fiecare individualitate, in virtutea unui liber arbitru ce opereaza din plin la acest nivel de (in)constienta, are dreptul sa aleaga. Si chiar alege inconstient... **inconstienta**. Mai vrei sa ne jucam? Sa te uiti la iluzia lui, a fiecaruia si sa te induioseze cat de mult se apropie fiecare de deziluzia care ii asteapta. Isi iubeste copilul si vrea sa-i ”asigure un viitor” cum stie el mai bine...Dar nu stie...Altul isi construieste o cariera dupa priceperea lui, pentru ca apoi...Un altul o vila, pentru ca clipele de la sfarsitul vietii sa le petreaca mai linistite...

Stiu sigur ca nu ai de ce sa vrei sa fi in locul lui pentru ca **este un loc ingrat.** Desigur, pana la un punct el a ales acest drum, apoi insa a ”devenit Legea”, pentru ca asa arata procesul. Nu mai are liber arbitru cu care sa opereze, la acest nivel. El nu se mai exprima pe sine ci prin el Se exprima Divinitatea. Degeaba l-ati condamna pentru asta, el nu are o vina, asa opereaza Legea.

Desigur cel mai putin il vor intelege cei mai apropiati. Ei il vor confunda mereu cu **cel care a fost mai inainte**. Nu vor concepe nicicand ca fiul sau fratele cel pacatos au putut sa ajunga sa manifeste Legea aici, pe Pamint. Vor considera ca precis **”se preface”** dar trebuie sa inceteze la un moment dat... De aceea ”nimeni nu e profet in tara lui...”

Dragilor, pana nu veti intelege ca Dumnezeu are cai nebanuite si care chiar ne socheaza mintile **nu veti afla Credinta**. Tocmai aceste aspecte ar trebui sa va trezeasca atentia: cum se face ca fiul meu cel pacatos sau fratele a suferit asemenea transformari? Nu cumva acest ”miracol” este **tocmai legitimatia** de veridicitate?... Reflectati mult la acestea... S-ar putea sa va fie de folos...

Desigur aceleasi aspecte vor fi valabile pentru toti cei care l-au cunoscut mai inainte: fosti colegi, prieteni, parteneri de viata sau afaceri, vecini, etc... Desi normal acestia ar trebui sa fie primii care sa ”beneficieze” de cunoasterea care le-ar putea fii intermediata, ei vor fi ultimii care se vor convinge? Dece? Pentru ca nu au Credinta, pentru ca Dumnezeu este doar o abstractie care poate face chiar minuni, dar nu acolo, sub nasul lor... Poate altundeva, cit mai departe si in ceata... De ce? Pentru ca mintea lor limitata se simte mai in siguranta fara miracole chiar si emanand de la Creator. Asa este natura umana.

Am in preajma desigur multi suferinzi, de unde vad eu lucrurile chiar numai suferinzi vad, deoarece oameni intregi sunt deosebit de rari pe pamant, si desigur as putea sa-i ajut... Credeti ca vor sa fie ajutati? Nu riscati un raspuns afirmativ parca le este draga suferinta lor si o vor chiar mai mare... Ei nu pot intelege ca ”boala” este un nivel al vibratiei ales de buna voie si ca disparitia ei se face la fel de simplu, cu un amendament: boala poate fi stopata instantaneu, oricare ar fi numele ei, in schimb efectele produse de ea au nevoie de oarece timp pentru a disparea. Chiar si Iisus a spus aceasta, in repetate randuri. Problema este ca, lipsind Credinta iar efectele nedisparand si ele instantaneu, respectivul considera ca nu a avut loc nici o schimbare si reinstaleaza ”programul de distrugere” proaspat dezinstalat. De aceea el trebuie sa constientizeze procesul, pentru a fi cu adevarat vindecat si de aceea unele Scoli pe care le felicit spun ca mai intai trebuie vindecata mintea.

Este fascinant cum fractiuni de Adevar apar peste tot, mai toate curentele sau scolile spirituale lasa sa se intrezareasca macar un mare Adevar, dar pe marginea lui mintea a tesut o multime de complicatii care nu-i mai permit stralucirea initiala.

Si pentru ca vorbeam de boala, sa incerc sa va deslusesc cum se instaleaza ea. Apoi cum se cronicizeaza, vorba medicilor. Functionand predominant pe frecventele specifice chakrelor de supravietuire, animati mai intotdeauna de frici, din necunoastere ne racordam ca frecventa la un ”canal informational” specific unei boli. Insist pe creearea conditiilor ”spirituale” (cum veti gasi in anumite Scoli), deoarece exista o clara dependenta intre modul cum intelegem si abordam viata si frecventele la care ne racordam. Nu este nici o glumita ca avaritia ne deschide frecventele pentru afectarea structurii osoase, ca si dorintele manifestate dur de a face viata sa curga dupa bunul nostru plac. Ambele fac acordarea pe frecvente unde se vor manifesta boli anchilozante, ca urmare a unui transfer informational.

”Cronicizarea” este tot o inconstienta manipulare omnidirectionala de programe informationale: simplul diagnostic induce informatiile statistice din cazuistica, intr-un cuvant ”medicina nu rezolva aceasta patologie”, apoi apartinatorii sunt ingroziti de ceea ce declinul respectiv va insemna pentru viata lor si teama va potenta si mai mult informatia, iar de teama pacientului ce sa mai vorbim. El este de-a dreptul ingrozit ca va pierde tot si pe toti cei din jur si deci la randu-i va potentializa acelasi program informational distructiv. Chiar si compasiunea prost inteleasa a vecinilor sau prietenilor acelasi program vor intari. Daca ar exista un dram de constienta respectivul ar putea fi salvat destul de repede, nelasand timpul sa opereze prea multe modificari structurale, chiar si ele putand fi totusi indepartate la nevoie, dar cu consum de timp. Ar fi absolut suficient ca cineva sa atentioneze pe respectivul asupra atitudinii sale gresite fata de anumite aspecte ale vietii si din acel moment toti sa proiecteze doar iubire asupra suferintei si suferindului respectiv. La randul lui, acesta nu are voie sa isi urasca suferinta, ceea ce de regula se intampla, ci dimpotriva sa iubeasca fiecare celula implicata in acel dezechilibru. Astfel Energia Universala ar circula nestingherita prin tesuturile afectate, redandu-le destul de repede normalitatea.

Tin minte o fetita de nici 19 ani afectata de poliartrita reumatoida, venita cu toata familia disperata dupa ea, ca medicii nu i-au mai dat sperante de mai bine. Deja tragea un picior dupa ea iar una din maini ii era anchilozata. I-am cerut doar ca primul dans sa mi-l acorde mie...

Deja era pensionata medical. A fost minunata acea fetita. A inteles totul rapid si de minune, in cateva saptamani era vindecata. Nu am dansat impreuna, dar m-a sunat sa-mi spuna ca a reluat serviciul, apoi ca s-a maritat. Asa putem functiona, daca alegem. Orice program am fi primit si oricat de ”vinovati” am fi pentru aceasta, va fi suficient sa constientizam, sa nu mai aratam cu degetul in toate directiile, deci sa ne asumam gresita intelegere, iar apoi sa lasam ”iubirea” sa readuca normalitatea din programul arhetipal, oricand la dispozitia noastra.

De aceea se spune ca ”pacatul recunoscut este pe jumatate iertat”. Si tot de aceea ca ”niciodata nu este prea tarziu” pentru a ne trezi. Dar alegerea ne apartine.

Nu demult am aflat de unul din vecini ca urmeaza sa fie operat cu diagnosticul de arterita, la ambele picioare. Ca daca nu va face operatia si nu va renunta la cateva falange risca sa se cangreneze din lipsa circulatiei sanguine. L-am invitat sa vina sa stea de vorba cu mine dar constat ca prefera ”bucuria” unei operatii curate, cu laser, decat pastrarea integritatii fizice. Ar fi fost atat de simplu sa inteleaga ca ceea ce el ”are” este chiar un banal blocaj energetic, caruia ii urmeaza doar un blocaj al circulatiei periferice, destul de firesc in

ciclul cauza-efect. Desigur nu il costa nimic... Sunt simpatici semenii nostri, nu credeti, atunci cand fac alegerea experientelor lor de viata. Aviz amatorilor!

Am sa ma opresc cu exemplificarile din zona corpului fizic pentru a va atentiona asupra faptului ca entropia se extinde prin proiectiile mintii noastre si inafara noastra. Eu vad clar un ciclu cauza-efect, dar ma tem ca cei care experimenteaza toate astea nu vad acest firesc. Am sa dau ca exemplu un prieten care, fecioara fiind ca zodie, avea propria afacere. Desigur si-ar fi dorit ca sa i se lege totul mult mai usor, pentru ca realiza ca performantele la care el ajungea erau intotdeauna ca urmare a unor eforturi considerabile, raportandu-le la ceilalti competitori de pe piata respectiva. Ceea ce nu era in stare sa vada era faptul ca el pornea in orice intreprindea cu teama de esec. El se lauda ca era vorba de o prudenta nascuta din experienta, dar nu era capabil sa observe ca omora propriile initiative sau a celor din jur cu neincrederea si fricile lui. De asemeni cam iesea din legile Armoniei Universale printr-un egoism destul de vadit, in ciuda faptului ca voia sa para altfel. De fapt era o destul de fidela proiectie a tarelor specifice zodiei sub care se nascuse.

Un alt exemplu, putin diferit doar, il am acum viu in fata ochilor: o familie a incercat sa injghebeze o afacere legata de calculatoare in chiar imediata mea vecinatate: cand privesc pe geam vad sala respectiva. Au cumparat 8 PC-uri noi noute si au dereticat spatiul cu propriile maini cu o saptamana inainte. Intentionau, am inteles intr-un tarziu, sa faca atat o sala de jocuri si internet cat si o scoala pentru a-i instrui pe cei dornici, in manuirea acestor unelte.

De asemeni isi propuneau sa asigure mici servicii legate de scanare, printare si eventual salvare pe CD. Parea un lucru minunat, perfectibil si de bun augur pentru tinerii din cartier. Le-am si intampinat initiativa cu o scrisoare de bun venit si eventual de sprijin, chiar colaborare.

Inainte de a deschide insa au fost foarte preocupati de redactarea unor mesaje-afis cu continut restrictiv-amenintator care m-a uimit. Potentau fara vre-un motiv manifestari virtuale care chiar nu aveau de ce sa se petreaca... Pur si simplu, le construiau ei in propriile minti si le proiectau cu energia fricii inafara, facandu-le si publice. Culmea este ca, la doar trei zile de la deschidere, unul din copii de virsta aproape prescolara a trantit jos un midle tower, incident care chiar nu credeam ca se poate petrece. O tastatura sau un mouse m-as mai fi asteptat, dar chiar unitatea centrala nu credeam sa se poata...

Apoi patronii au inceput sa realizeze ca le este peste poate de greu sa acopere cu prezenta intregul interval propus ca orar, desi mult mai mic decat cele uzuale, dar se temeau sa asigure probabil un salariu pentru un angajat. In ciuda faptului ca mai tot timpul cele 8 calculatoare aveau un copil in fata lui, daca nu cumva mai era unul alaturi asteptand eliberarea.

Probabil nevoi familiale au facut ca o saptamana sa nu deschida deloc sala. Intre timp copii din cartier tot veneau si gaseau usa inchisa, cu un anunt prin

care se cerea intelegere. Apoi au redeschis. Dupa vreo doua saptamani a aparut si un tanar angajat presupun. Dar, ceea ce nu au inteles nici o clipa era exact ceea ce eu vedeam incontinuu: o sugrumare energetica permanenta pe care au exercitat-o, inca dinainte de a deschide, de parca ar fi fost proprii dusmani. Acum, de cele mai multe ori sala este goala, nu a avut loc niciodata nici un fel de curs iar serviciile nu cred ca au avut solicitari. Probabil in scurta vreme vor renunta, convinsi ca nu au facut o investitie inspirata sau au facut-o intr-un loc nepotrivit.

Am detaliat aceste doua exemple si inca nu suficient pentru a ilustra cum anume actioneaza entropia noastra asupra realitatilor inconjuratoare. Am inteles ca, in afara mea au mai avut si alte propuneri de a ne furniza acces prin cablu la internet, dar nu au dat curs nici acestor propuneri. In general atitudinea a fost deosebit de politicoasa dar total retrasa, a separare clara. Ca atare, dorinta lor a fost respectata pe de-a intregul de Armonia Universala, care asa functioneaza. Acum, daca ar constientiza ceea ce au operat si daca ar incepe chiar sa-si iubeasca experienta, ea s-ar mai putea revigora, dar cum ar putea cineva sa abordeze o astfel de discutie, chiar daca ar face-o din cea mai pura Iubire? Ce sanse ar avea ca ei sa si auda cele spuse si sa mai si inteleaga... Pentru a vedea cat de putin suntem dispusi a ”vedea” propriile experiente, mai adaug un detaliu: in tinerete femeia a urmat cursuri de radiestezie si Yoga, asa incat macar ar putea intui cum este cu energiile si informatia...cu comuniunea intre semeni. Nu mai insist.

Dragilor, oriunde veti privi cu oarecare stare de atentie veti intalni doar variatiuni pe aceeasi tema: neantelegeri profunde care duc invariabil la alegeri neinspirate si care deriva toate din necunoasterea a cine suntem noi cu adevarat.

Fricile noastre intotdeauna vor ”usca” tot ce vor atinge, indiferent ca este o floare, un om sau o initiativa oarecare, a noastra sau a vecinului. Puteti chiar experimenta constient acest aspect, desi nu ar fi in acord cu Armonia Universala si ca atare nu va sfatuiesc. Dar, daca in doua ghivece identice veti avea doua plante identice si le veti tine impreuna dar zilnic la una va veti indrepta privirea doar cu iubire iar la cealalta veti mai adauga si teama incerta ca ar putea sa nu-i mearga tocmai bine, aveti toate sansele sa vedeti ca intr-o saptamana gandul vostru a ucis-o. Poate atunci veti intelege ca bietele celule au primit in plin o informatie falsa care le-a fost fatala, si ca asa procedati cu ficatul vostru la prima senzatie de greata, tot asa la o durere de mijloc cu rinichiul vostru si puteti continua fiecare dupa fantezia sa... ca doar asa va si distrugeti echipamentul fizic, dupa fantezia proprie...

Dar parca imi amintesc ca discutam despre ”munca”... In viziunea Maestrului Iisus ea insemna ”lucrul cu ingerii Mamei Pamant in timpul zilei si Lucrul cu Ingerii Tatalui noaptea”. In viziunea celor aflati la etajele superioare ale piramidei sociale ea s-ar defini oricum mult diferit. Acestia, desi

teoretizeaza munca, desigur nu au cunoscut-o niciodata dar intuiesc ca ea se afla la baza piramidei si ca fara aceasta piramida risca sa dispara. Ca atare o vor studia si analiza pe toate partile pentru a gasi noi modalitati de a o mentine ca ”valoare”. Ii vor inchina poeme si ode, vor demonstra cat de sanatoasa este, vor face orice altceva numai nu se vor apropia de ea. Vor face si ”guverne ale clasei muncitoare”, la nevoie...

A creea ”valori” in planul material este una, a munci este altceva. Veti obiecta ca o creatie trebuie finalizata prin munca si sunt, la un anumit nivel de intelegere, de acord si cu asta, dar nu uitati ca finalizarea cu pasiune a unui act creator este o satisfactie, o bucurie, pe cand lucrul normat la o banda rulanta nu mai este. Avem tehnologii pentru aceste benzi rulante atata timp cat iluzia nevoilor mai persista, pentru satisfacerea acestor iluzii. Daca ele sunt mai scumpe decat mana de lucru umana nu mai este ceva in regula. Atunci am uitat ca avem de-a face cu semeni si vorbim de relatii sclav-stapan si nu vad unde ne-am putea intelege.

Vorbind despre hrana, nu pot decat sa regret ca atat medicina cat si biologia s-au incapatanat sa nu inteleaga, alaturi de fizica si alte discipline, cum este cu ”perpetuum mobile”... Ar fi avut suficiente temeiuri sa o faca. Corpul nostru fizic este o alcatuire minunata de atomi si asta face sa putem vorbi despre el ca despre o adevarata constelatie, la alta scara...

Am discutat cu vechi diagnosticieni formati inainte de al doilea razboi, fosti ”medici de Plasa” care adunau intr-o viata atatea observatii pertinente despre natura umana...Toti ar fi putut observa ca exista niste relatii care nu se incadreaza in banalul comportament animal...Cred ca fiecare terapeut trebuie sa inteleaga in final ca un bolnav se insanatoseste numai si numai daca vrea, indiferent medicul, medicamentul sau actiunea terapeutica. Iar daca vrea cu adevarat, apoi chiar nu mai conteaza ce i se prescrie ca el tot se va vindeca.

Apoi toti au putut observa relatia adevarata intre ”hrana” si boala. Trebuia sa fi devenit alarmant de clar ca omul bolnav nu solicita aproape niciodata mancare.

Experientele facute de yoghini si chiar de fachiri privind o inaintata insensibilitate la durere ar fi trebuit sa conduca si la concluzii mai apropiate de adevar decat cele care au fost trase. Ati vazut vreodata un fachir gras?

Apoi indemnurile Maestrilor la post, practicile tibetane sau acel ”ajunarea ii este placuta lui Dumnezeu-Tatal” spus de Iisus trebuiau sa fi starnit un real interes cercetatorilor. S-ar fi renuntat la stupizenia conform careia cine nu se hraneste 40 de zile, moare.

Asigur pe oricare cercetator ca ”neurotransmitatorii” care conduc senzatiile dureroase la creier nu sunt altceva decat rezidurile in urma ”proceselor alimentare”. Ca diminuarea acestora cantitativ in depozitele existente in fiecare celula se poate face prin diminuarea nivelului ”alimentatiei” si printr-o mai

buna racordare la Energia Universala. Astfel are loc o crestere a vibratiei intracelulare si o eliminare pronuntata a depozitelor de toxine. Desigur recomandarile Maestrului Iisus de a ne hrani doar cu vegetale, fructe, seminte, lapte si miere au acelasi scop si finalitate: ridicarea vibratiei, eliminarea depozitelor de toxine si diminuarea ”densitatii” corpului nostru fizic. Termenii in care El a formulat recomandarile se potrivesc nivelului de intelegere al timpului Sau dar si recomandarile sunt mult mai blande decat cele ”la care avem dreptul noi, acum”, deoarece si nivelul de maturitate spirituala este, chiar daca nu suntem constienti, mai ridicat.

Nu este o greseala ca am spus ca ”avem dreptul” la recomandari mai dure, deoarece duritatea lor trece dar rezultatele apar mult mai usor si mai repede, Timpurile deosebite pe care le avem de traversat solicita acest ”regim de urgenta”, daca ma pot exprima asa... Probabil nu m-ati crede daca v-as marturisi ca fiecare sedinta de meditatie, adica zilnic, imi toceste si sfarama dintii cu o viteza suficient de mare pentru a observa fara a fi atent la aceasta. Pur si simplu simt ca imi raneste cavitatea bucala pe dinauntru simpla atingere a lor. Aceasta este o urmare fireasca a ridicarii vibratiei suficient de mult. O alta urmare fireasca este necesitatea golirii repetate a vezicii urinare, indiferent de faptul ca eu nu beau apa aproape deloc iar lichidele pe care le mai introduc sunt cafeaua si ceva supa la amiaza.

Despre apa as vrea sa va vorbesc putin mai mult, cu atat mai mult cu cat civilizatia noastra nu prea a inteles multe referitor la ea. Pomenita in biblie ca fiind elementul primordial al Creatiei, dar sub forma de-a dreptul ciudata (”pereti de apa”), eu consider ca ea este ”constiinta lichida”. Este implicata in majoritatea proceselor care au loc pe Pamant si nu numai in procesele considerate de noi biologice. Asa numitul ”circuit al apei in natura” care se studiaza undeva in ciclul primar este atat de superficial ca chiar numai acolo isi are locul.

Apa nu numai ca are memorie dar are si inteligenta proprie, este un ideal vehicul pentru informatia primordiala si poate din toate aceste motive este si cel mai ”compatibil solvent” din cate se cunosc. Iar ceea ce nu dizolva poate faramita deoarece frecventa vibratorie a atomilor pe care ii contine poate fi ridicata suficient de mult pentru a realiza aceasta. Stiu bine cu ce viteza traverseaza ”apa energizata sub piramida” corpul uman, ce efect depurativ poate avea si cum sfarama calculii pe care ii intalneste, ajutand totodata la eliminarea lor.

In ciuda acestor proprietati si a numeroase altele, consumul de apa nu este absolut necesar omului pentru a trai. Cei cca 70% apa pe care corpul nostru ii contine cred ca sunt o constanta care se pastreaza prin mecanisme mult mai complexe decat arhicunoscuta sete. Acest corp are capacitatea de a ”transmuta”

(dar termenul aici nu este tocmai potrivit) orice element din chiar oceanul de Energie Universala in care noi evoluam permanent.

Sunt de acord cu medicina cand constata reale carente de anumite vitamine sau saruri in fluidele unui corp omenesc dar a simplifica motivele pentru care aceste carente sunt prezente dand vina pe o alimentatie neechilibrata mi se pare aberant. Dupa cum aberant mi se pare ca tocmai medicina sa nu sesizeze inutilitatea si pericolul la care ne supunem consumand carne.

Dupa ce vreo jumatate de secol am tot deversat fel si fel de reziduri in apele de suprafata, dupa ce tot cam de atata vreme am fertilizat chimic suprafetele agricole, asa incat apa freatica contine cantitati deosebite de azotati, azotiti si diverse alte componente, metale grele, etc, acum constatam ca ne gasim in fata unui pericol real. De fapt apa arata exact ca noi: impura, cu structura modificata periculos de mult, cu gusturi si mirosuri ciudate. Daca am sti ca noi putem coopera cu ea la nivel de constiinta constienta, in mod sigur nu ar mai constitui un pericol pentru sanatatea noastra. Mai ales daca am bea apa numai din placerea de a bea si nu de ”nevoie”, de ”sete”. Pentru ca aceasta nevoie a aparut tocmai datorita procesului alimentatiei, greu de ”dus” pentru corpul nostru fizic iar apa a constituit ”un ajutor”, un remediu de moment pentru diminuarea efectelor nu tocmai placute pe care ”hrana” le producea.

Desigur sunt multe nivelele de intelegere la care se poate face o discutie, la cel mai inalt nivel chiar nimic nemaiputand sa-ti faca rau sau bine decat daca tu alegi constient ca aceasta sa aiba loc. Unii Maestri au demonstrat ca nici otrava nu este in mod obligatoriu...otravitoare.

Pentru ca tot am vorbit de cel mai inalt nivel de intelegere la care esti stapanul absolut al fenomenologiei, iar mai inainte de hrana si post sau bretarianism (renuntarea la obiceiul de a ”te mai hrani”), as vrea sa insist asupra unui aspect important: toate acestea iti sunt necesare pentru a stii prin experimentare ca nu depinzi de nimic. Daca dupa aceea alegi sa consumi ceva, apoi acel ceva nu iti va putea afecta nicicum starea. Nu mai esti efect, stii bine ca nu ai nevoie de nimic si, de regula abia atunci ti se da dreptul de a ”avea” orice. Dar tu stii demult ca nu poti ”avea nimic”.

Pentru mintea limitata pare chiar amuzant cum functioneaza Universul. Cata vreme te lupti ca un omulet sa tot ai cate ceva, totul fuge parca dinaintea ta. Cand ai ajuns sa intelegi ca nu ai nevoie de nimic atunci Universul iti ofera. Dar aceasta intelegere trebuie sa aiba valoare de convingere, adica sa fie cat se poate de reala si nu mimata.

Dragilor, noi ne-am ales evolutia in plan fizic din bucuria de a experimenta. **Acest joc minunat ramane minunat daca ramane joc**. Daca ajungem suficient de inconstienti si il luam foarte in serios atunci el capata conotatii dramatice, privit din punctul nostru de vedere si de-a dreptul comice privit din oricare alt punct, mai ales daca acela este cat de cat constient. Noi suntem

energie si informatie care poate, la randul ei, prin intermediul informatiei si al emotiilor noastre sa creeze noi ”realitati”, in cadrul ”oceanului de Energie Universala din care suntem parte”...

In randurile urmatoare voi accentua pe rolul catalizator-sa spunem- al emotiilor in cadrul procesului de creeatie, fie el si inconstient. O ”realitate” este mai intai o imagine mentala, adica o colectie de ”date” privind acea imagine. Daca voi exemplifica cu o portocala spre exemplu, cand o avem pe ecranul mintii sau in imaginatie deja ii vedem culoarea, ii simtim parfumul, atingerea, greutatea...Acestea se constituie intr-o ”baza de date” proprie acelui fruct.

Daca ne dorim o portocala si am obtinut-o in imaginatie, cu datele ei specifice, mai intai nu trebuie sa gandim ca nu are de unde sa apara. Cu atat mai putin nu trebuie sa gandim ceva de genul: poate imi aduce Titi, ca tot va trece pe aici. Asta ar insemna sa limitam Universul, care oricum are resurse imposibil de prevazut de mintea noastra limitata. Si, daca acel prieten nu va putea sa aduca portocala, nici altfel ea nu va mai veni.

Daca chiar o dorim, atunci va trebui sa catalizam energiile prin aport emotional: sa ne imaginam bucuria de a o savura, parfumul ei specific dupa ce a fost desfacuta, alveolele mari pline de lichidul dulce...Apoi sa lasam totul intr-o liniste mentala totala. In nici un caz nu trebuie sa ne manifestam nerabdarea, nu trebuie sa dam telefon dupa Titi, doar sa asteptam calm sa se manifeste. Veti vedea ca va apare, intr-un fel sau altul. Aveti incredere sau ”Credinta”, Universul isi face intotdeauna treaba cu constinciozitate.

Cu sotia noi am experimentat acum doi ani exact cu portocale si stiu ca in acea iarna am mancat portocale si mandarine mai multe decat oricand. Nu exista un prieten sa ne viziteze si sa nu aduca macar trei, daca nu chiar kilograme intregi.

Dar, stiam ca putem trai si fara ele deci nu era ceva care sa ne ”lipseasca”. Apoi stiam ca era doar un joc. Apoi era bucuria experimentului implinit. Tin minte ca a fost fascinant.

Daca in locul unui joc nevinovat am fi pus o iluzie a unei ”nevoi” in mod sigur nu s-ar fi petrecut la fel. Pentru ca, in loc de a fi sustinut de o emotie pozitiva, de o bucurie, ar fi avut in spate o frica: frica lipsei.

Trebuie sa fim foarte atenti la aceasta ”nuanta”. Cata vreme dorintele noastre au in spate o ”nevoie” deci o frica, ele nu vor face altceva decat sa se transforme in bucle de feed back. Permanent vom dori acea schimbare care nu va veni niciodata. Imediat insa ce dorinta va fi motivata de o bucurie reala si nu ne vom baga mintea carcotasa, indoindu-ne de realizarea ei, ea se va produce. Este si o logica in toate acestea. Creatia trebuie sa fie motivata de bucurie fara un scop anume. Cu atat mai putin unul egoist.

Daca vrem sa creem pentru a obtine un folos, mai intai nu se mai cheama tocmai creeatie ci mai degraba negot, apoi are ca motivatie frica, sentiment

puternic entropic care secatuieste de energie si nu e capabil sa directioneze energie asupra realitatii pe care am dori-o creata.

Dragi semeni, multi din cei ce mi-au solicitat ajutorul au cautat sa obtina rezolvarea unor probleme de ordin ”practic”. Am incercat sa-l fac pe fiecare sa inteleaga, dupa puterile lui, ca nu pune corect problema. Ca incearca sa ”trateze efectul”, in loc de a cauta cauzele. Multi sunt dezamagiti, zicand ”tu precis poti, dar nu vrei”...

Realitatea insa este ca nu asa este Legea. Va spuneam ca mintea noastra este tare dornica de ”minuni” si iubitoare de legende de tot felul, dar Armonia Universala este un complex de relatii cu aspect matematic mai degraba. Ciclul cauza-efect opereaza in interiorul fiecarei relatii si nu poate nimeni sa se sustraga lui. Calea este constientizarea si modificarea cauzei pentru ca efectul, la randul lui, sa se modifice.

Pentru a fi armonie in cadrul Armoniei Universale trebuie sa constientizezi ca nu iti poti permite sa fii o ”gaura neagra”, sub nici o forma. Daca tu vrei sa strangi doar pentru tine ”bunuri”, fiind egoist, cum crezi ca va arata relatia matematica cu restul Creatiei? Va fi armonioasa? Daca chiar acest aspect nu te preocupa, crezi ca nu produci o si mai mare dizarmonie, avandu-te pe tine ca ”epicentru”? Cum crezi ca va raspunde acest minunat Intreg viitoarelor tale dorinte, in cadrul firescului raport cauza-efect? Aici nu este nimic de negociat sau de pacalit, este un raport matematic si atat. Daca il (re)cunosti, cu atat vei fi fi mai ”castigat”, daca nu, va urma un moment in care te vei declara victima a nu stiu caror nedreptati. Este legic. Si desigur si echitabil.

Iubiti semeni, nu exista in Univers nedreptate daca noi nu o cream, nu exista nici un aspect care sa semene a dizarmonie, daca noi nu o generam. Desigur efectele nu au cum sa nu apara. Ca noua ni se pare complicat de inteles sau ca ciclurile cauza-efect se multiplica foarte mult si noi nu mai gasim logica este cu totul altceva. Dar aveti Credinta ca asa stau lucrurile.

Este de obicei tare incomod sa ne recunoastem a fi singurii vinovati de ceea ce apoi avem de indurat. Mai ales ca suntem deosebit de toleranti cu noi insine in ceea ce priveste dizarmoniile generate. Acea dulce ”barfa” care agrementeaza intotdeauna cafeaua sau tigara in compania cate unui coleg sau prieten sau vecin, nici nu stiti cat rau va va pricinui. Altfel sunteti o fiinta ”de treaba”, nu ati face rau nimanui, dar energoinformational creeati permanent numai furtuni.

Sau sunteti mereu carcotas, nimeni si nimic nu va poate intra in voie, o atitudine nu neaparat vinovata sau rau intentionata, dar ”asa sunt eu”...Este genul de comportament care tulbura deosebit armoniile energetice din jurul vostru si nu poate ramane fara urmari, pe care de altfel sigur le resimtiti la tot pasul. Exemple ”nevinovate” pot continua la infinit, doar fiecare suntem o individualitate unica...

Ocazia aceasta de a experimenta in plan material este minunata si avem toate motivele sa ne bucuram de ea. Ar fi grozav daca ne-am trezi dimineata cu bucuria luminii care ne inunda, daca am iesi cu placere egala in bataia soarelui sau a ploii sau a vantului, stiind ca momentul acela este unic, ca doar acum avem ocazia sa tragem acel aer in piept, ca avem bucuria de a urmari cu privirea o pisica draguta sau un copil, ca acum poate ni s-a ivit ocazia de a fi ”iubire” cu un semen caruia ii cedam locul in tramvai sau il ajutam sa ridice un carucior pe niste trepte. Ar fi absolut perfect daca nu ne-am propune mereu gesturi mari sau proiecte importante, lasandu-ne bucuria de a le face doar atunci cand se ivesc conditiile de realizare, fara sa ne tot cramponam de ele o viata intreaga.

Stiu ca mintea isi tot face planuri, ca ea nu vrea sa fie luata pe nepregatite, ca ii lipseste increderea ca oricum va face fata cu succes oricaror solicitari firesti, armonioase...de restul netrebuind sa se preocupe. De aceea este si limitata.

Oricum vom incerca sa tratam aspectele vietii, solutia este una singura: revenirea la Constiinta Deplina. Personal asa am ajuns aici, incercand rand pe rand cam toate variantele de abordare si nefiind satisfacut pe deplin de nici una din ele.

Adineaori am gasit in cutia postala un pliant de la Carrefour si in interior un material despre prevenirea cancerului de san. O fundatie binevoitoare din minte limitata si cu nu prea Constienta Constiinta face acolo efortul de a educa femeile cum sa se supravegheze cu atentie si cum sa aiba grija in privinta factorilor de risc. Asa cum spuneam mai la inceput despre initiativa Consiliului Europei privind nocivitatea fumatului, exact aceeasi este si perceptia despre ”eforturile laudabile” din minte limitata ale acestei fundatii.

Am avut curiozitatea de a suna si am dat la capatul firului de o tanara amabila si destul de deschisa, careia i-am expus in cateva cuvinte opinia mea fata de acest gen de initiative. A raspuns foarte sincer ca nu s-a gandit pana acum la aspectul informational al activitatii lor. Sunt convins ca nu va mai fi la fel de linistita de acum inainte cand va da sfaturile obisnuite celor care vor suna, deoarece a receptionat corect mesajul.

Din punctul de unde privesc tare imi vine sa spun ca ”Drumul catre iad e pavat cu bune intentii”...Desigur glumind la toate nivelele de intelegere. De cele mai multe ori bunele intentii din minte limitata sunt foarte ”periculoase” -desigur la un anumit nivel de intelegere.

In minunata relatie cu partenera mea de viata, uneori o surprind ca, in virtutea unei obisnuinte omenesti, se manifesta ”doar ca o fata buna”...Atunci ii amintesc ca orice atitudine este preferabila celei de ” fata buna”! De acum stie despre ce vorbesc, este acel ”omenesc” de slaba rezistenta caruia eu oricand ii prefer chiar si o cratita in cap. Noi ne-am recunoscut repede unul altuia Esenta,

Maestrul din noi si ca atare ivirea unui ”aspect” atat de mic este chiar alarmanta,,,

Dragilor, folositi-va Instrumentul Atentie pentru observarea fiecarei atitudini omenesti generatoare de informatie viciata, cu atat mai mult cu cat are acces la o larga audienta. Imediat inapoia acestor ”generatoare” este probabil sa descoperiti o intentie nu chiar atat de omeneasca si o cunoastere de un nivel deosebit. Si mai probabil ca nu veti descoperi nimic deoarece nu se lasa descoperite prea lesne. Veti constata doar existenta unor fonduri...pe fundalul unei penurii de mijloace financiare.

Vedeti voi, intotdeauna bani au fost, sunt si vor fi absolut suficienti, dar depinde pentru ce vrei sa-i folosesti. Pentru ca intotdeauna vor fi destinatii pentru care se gasesc bani oricand si oricati si destinatii pentru care nu se vor gasi niciodata. E simplu de inteles de ce stau asa lucrurile. Oligarhia mondiala are desigur interese care in mod sigur nu sunt aceleasi cu ale omului de rand.

Acesta din urma se va bucura daca va putea folosi energia fara sa-l coste nimic, asa cum ar fi si firesc, pe cand cel ce detine actiuni la mari corporatii petroliere nu va dori ca aceasta sa se intample.Preluarea energiei fara costuri semnificative direct din Energia Universala se va putea face numai cu niste dispozitive, simple ce-i drept, dar care vor trebui produse undeva, pe niste masini si cu niste materiale. Acestea nu sunt ale omului aflat la baza piramidei sociale si ca atare un ”proprietar de mijloace de productie” ar trebui sa fie cointeresat in aceasta idee. Credeti ca este usor de gasit o modalitate de a-l cointeresa? Nu va grabiti cu raspunsul. Pentru el ”progresul umanitatii” trece prin contul sau bancar iar daca acolo nu apare ceva semnificativ, restul nu conteaza. Ca atitudinea sa va fi o dizarmonie in cadrul Marii Armonii nu stie, iar pentru conseccinte oricand se va gasi o explicatie ”satisfacatoare” pentru intelect.

Nu am am mai scris de cateva zile nimic, timp in care desigur Universul a curs. Vesnica lui curgere blanda, chiar daca pentru universul nostru limitat o multime de evenimente, poate nu tot atat de blande, s-au petrecut.

Spre exemplu, dupa sase luni de zile am primit un raspuns de la OSIM privind cererea de berevet solicitata, despre preluarea energiei direct din Energia Universala...O doamna inginer imi trimite cu o notificare intregul dosar inapoi, motivand ca nu as fi respectat prevederile art.15., paragraful ”c”, care se refera la **”o parte care, la prima vedere, sa para a fi o descriere a inventiei”...**

Desigur trebuie sa inteleg ca aceste sase luni scurse degeaba si cu anularea datei la care am facut solicitarea s-ar datora incapacitatii mele, in cele 8 pagini plus una cu desene explicite, de a ma face inteles. In schimb textul paragrafului mai sus citat ”pare a fi” foarte clar si...tehnic !

Poate nu s-a observat de-a lungul evolutiei civilizatiei ca aceasta trecere de la un nivel de intelegere la altul s-a facut prin intermediul unor indivizi care au avut menirea de a formula un adevar, dar acel adevar oricum avea sa vina mai devreme sau mai tarziu, prin intermediul aceluiasi sau al altuia. Incercarea oricarui tip de ”Inchizitie” de a pune piedici in calea evolutiei este sortita intotdeauna eseculului din simplul motiv ca acea blanda curgere nu poate fi oprita sub nici o forma iar ea aduce cu sine toate modificarile ce trebuie sa apara, la toate nivelele.

Daca as mai avea ego acum ar trebui sa pornesc o ofensiva a hartiilor, sa-mi apar ”dreptul la intaietatea inregistrarii”, sa demonstrez ca refuzul este formal si nu datorat unei analize de fond...Poate ar trebui sa suspectez ca cele sase luni probabil vor fi fost suficiente pentru ca in acest interval un acelasi brevet sa fie solicitat intr-un alt colt de lume de un semen ”inspirat”...

Va rog sa ma credeti ca chiar nu ma intereseaza aceste aspecte, ca este importanta doar trecerea civilizatiei la alt nivel de intelegere teoretica si de exploatare practica a energiei, fara costurile inutile si degradarile pe care procesele actuale le produc. Ca acestea vor fi aduse lumii prin intermediul vre-unui semen brazilian sau american, care se mai iluzioneaza ca a fi "bogat" inseamna sa fi realizat, chiar nu ma preocupa. Ba chiar ar fi putut sa mi se solicite in favoarea altuia sa renunt la inregistrare, l-as fi ajutat cu placere cu detalii ce nu se regasesc in solicitarea inregistrata...

Parca spuneam undeva mai la inceput ca momentul actual al evolutiei civilizatiei solicita mai mult ca oricand trecerea interesului general pe prim plan. Daca pana acum ne mai puteam permite joaca de-a orgoliile, daca chiar ne facea placere aces joc, acum mai mult ca oricand trebuie adusa in practica fiecarui moment pe care il petrecem constiinta faptului ca intregul trebuie sustinut de fiecare in parte. Ca doar individualitatile sunt mature si puternice iar aportul lor este decisiv.

Dupa cum este util sa intelegem ca nu consumurile mari sunt cele care ne avantajeaza in vreun fel ci dimpotriva, la orice nivel vom face referire. Trebuie sa invatam sa distingem cu claritate intre nevoi si preferinte si sa ne ferim cat putem de a face din preferintele noastre niste nevoi. Pe cat putem ar fi necesar sa parcurgem prin constientizare drumul inapoi, adica sa dezlipim cu incetul etichetele pe care le-am tot pus cu prea mare larghete pe preferinte, lipind ”nevoie” si sa relipim fireasca ”preferinta”...Pentru ca, atentie, de preferinte nu esti dependent pe cand de nevoie, crezi chiar ca depinzi. Desigur mintea este cea care confera aceste atribute care au menirea de a face din ”omnipotenta” ceva deosebit de mic...

Desigur nu fac aceste recomandari intamplator, ele avand menirea de a va face mai puternici, apti de a trece mai usor peste tot felul de evenimente altfel imposibil de trecut.

Sunt aspecte ce pot fi, chiar la limita, destinate tiparirii, altele nu pot fi incredintate unui tiraj de masa. Sunt lucruri care pot fi intelese de maturi iar pe copii ii sperie...si este firesc sa fie asa...Iubim copiii si nu ii speriem , nu?!

Oricum, chiar si copiii vor fi de acord ca este de preferat o masina care are un consum mic, chiar deosebit de mic, uneia cu consumuri exagerate...iar in spatele exagerarilor de acest gen vom descoperi intotdeauna orgoliul, egoul animalutului-om, care spune ”cum sa nu-mi pot permite EU?”...Si isi tot permite...

Degeaba ar incerca cineva sa atentioneze pe cel care zilnic cumpara presa, fara sa o citeasca, valorand mai mult decat un salariu mediu ca din banii aceia un altul ar putea trai acceptabil...El nu va intelege cu ce drept ai putea tu sa-l atentionezi asupra acestui nefiresc ca si asupra faptului ca salariatii sai sunt platiti mizerabil cu sume negociate la sange...El ”are dreptul” ! Nu te opreste nimeni sa faci si tu ca el, iti va raspunde...

Problema este ca el insusi va trebui sa se intrebe, si sa adauge ”ce ar fi daca toti ar face exact ceea ce fac eu?!” Aceasta este vremea si intrebarile maturitatii despre care eu vorbesc. Pentru ca Mama Pamant este deosebit de generoasa cu toti fiii ei, cu conditia ca ei sa se considere frati. Ea nu poate regla gravele noastre neintelegeri de fond. Frustrarile noastre deformante, fricile noastre, egoismele noastre sunt treaba noastra si nimeni altul nu le poate rezolva...

Calea de rezolvare nu trebuie cautata in afara noastra. Desi poate legitima, la un nivel de intelegere, cererea fratelui care nu are catre cel caruia ii prisoseste, de dorit este ca cel de-al doilea sa creasca in constiinta pe masura acumularilor sale si sa cedeze din propria intelegere ceea ce-i este de prisos. Astfel generozitatea acestui plan al experimentelor ar putea sa se rasfranga asupra tuturor iar calitatea experientelor individuale si apoi colective sa creasca.

Este adevarat ca intr-un fel aceasta se intampla oricum dupa cum adevarat este ca nici consumul individual nu poate fi crescut la infinit. Cel care are il solicita si apoi il plateste pe cel care nu are, introducand un nefiresc al conditionarii relatiilor dintre ei si apoi cu Mama Pamant ale fiecaruia. Oricat de mult ar avea, nimeni nu mananca cu doua guri si apoi, cu cat mananca mai sofisticat cu atat mai mult isi depreciaza vehiculul fizic. El nu va consuma la infinit ci doar va creste viteza de rulare a unor mijloace prin mainile sale dar si prin mintea sa. Si aceasta ii va solicita deosebit vehiculul si il va deprecia. Am spus de mai multe ori ca aceia care nu au pot considera ca, din mai multe puncte de vedere le este facilitat accesul catre constiinta constienta. De regula ei au mai mult timp pe care il pot acorda regasirii Sinelui si mai putine iluzorii responsabilitati. Cu cat ai mai putine ”proprietati” gradul de libertate creste si proportional si gradul de putere, de forta.

”Proprietatea” este un mijloc nemaipomenit de eficient de a ingradi reala libertate individuala, in primul rand deoarece ea este liber consimtita. Nu te mai leaga cineva de o bucata de pamant sau de o casa sau de altceva apartinand acestui plan ci te legi singur. La un anumit nivel, poate parea chiar o pornire masochista. Apoi, pentru acest ”lux” vei avea de facut alte concesii, va trebui sa platesti impozite, asigurari si multe altele...

Daca randurile acestea vor reusi sau nu sa ridice valul de pe ochii unui semen de-al meu si el va realiza exact pozitia in care singur se situeaza cu fiecare gest al sau acum nu pot sa stiu dar asigur pe oricine ca doar pe aici poate trece drumul catre revelarea Sinelui. Cine crede ca sunt valori care se pot negocia, ca este loc pentru ”doua luntrii” sau doi stapani se inseala teribil.

In intervalul de cand nu am mai scris am mai primit vizita unui prieten, vizita pe care o asteptam cu drag de mai bine de un an, deoarece au fost momente ale cautarilor noastre individuale in care am discutat mult, in care el cunostea mult fata de ceea ce eu cunosteam, apoi lungi perioade in care nu ne mai intalneam, locuind in orase diferite aflate la sute de kilometrii.

Atunci cand in evolutia mea a aparut un moment remarcabil am vrut sa-i impartasesc din bucuria mea si sa-i daruiesc din cunoasterea dobandita...Asa gasesc firesc, cei care ti-au fost tovarasi de drum pe o bucatica chiar limitata, ar trebui sa fie partasi la bucuria implinirilor tale. Am vorbit la telefon, apoi a trecut un an si acum a aparut. L-am primit cu toata bucuria si deschiderea cautand sa percep, dincolo de cuvinte, ce a insemnat intervalul scurs pentru el...Credeam ca va intelege...Dar in mod clar nu putem vedea si nicidecum intelege ceea ce se afla deasupra plafonului pe care noi fiecare, la momentul de acum, il avem deasupra noastra.

Aceasta incercare o mai facusem mai inainte si cu alti companioni de drum de pe diferite etape, toti cautatori constienti pe drumul catre constiinta deplina si rezultatele au fost similare... O singura exceptie am avut bucuria sa intalnesc, plimbandu-ma intamplator prin oras, unul din cei cu care nu am avut chiar un drum comun decat poate puncte de tangenta ne-am tot plimbat in acelasi perimetru,el conducandu-ma pe mine, apoi eu pe el si iar si iar, impartasindu-ne unul altuia bucuria de a stii aceleasi lucruri, cum era si firesc, stiind fiecare ca si celalalt stie dar bucurandu-ne fiecare de bucuria celuilalt parca...

Ne-am schimbat numerele de telefon si apoi ne-am despartit si parca l-as suna mereu dar nu o fac, deoarece stiu ca si el stie ceea ce eu stiu iar el probabil simte la fel si nu are nici el dece sa ma sune... Asa arata lucrurile, cand ai ajuns aici...Pentru cei care au curiozitatea pe care si eu o aveam de felul cum arata o stare de comuniune, sa stiti ca aproximativ asa arata...Este in special o stare de liniste rezultata din Cunoastere, acea cunoastere care nu mai lasa loc de disputa, nu mai are fatete de descalcit sau incalcit, in care practic nu mai este loc pentru discutii deoarece totul este clar si bine stabilit, odata pentru totdeauna. In care

nici o particica de ego nu mai vine sa demonstreze un nu stiu ce anume foarte important care se presupune a nu fi cunoscut de celalalt. In care doar cuvintele ar putea diferi putin functie de acceptiunea oferita, dar nu si esenta exprimata.

In care stii ca, practic, din punctul in care esti, pe o multime de pante, ca cele de schii, pleaca toate elementele Creatiei, tot diversificandu-se la fiecare nivel intr-o multitudine de alte elemente si subelemente si categorii...Sunt pantele piramidei Cunoasterii sau ale Creatiei, caci acestea chiar una sunt...

Permanent urc si cobor pe aceste pante, meditatia este un fel de ”telescaun” si apoi umblu printre semeni, lansandu-ma pe una din aceste pante si vad iar si iar cat de frumos este structurata existenta, apoi iar urc cu teleschiul meditatiei si iar pornesc la vale, zilnic putin alt traseu. De unde privesc eu, din bocancii mei, TOTUL ESTE si este desigur numai frumusete...

Imi dau seama ca pe acolo pe unde trec, semenii mei nu vad frumusetea, caci le lipseste Armonia si Atentia care sa le permita sa vada aceasta frumusete. De aceea experimenteaza diferite nivele de neintelegere si deci de suferinta...Daca le vorbesti de chiar frumusetea si perfectiunea locului unde ei se afla sunt in stare sa te bata sau te considera nebun...Dar intotdeauna surprinzi la ei ca ceva, undeva, parca te sustine si te aproba...Acel ceva ii face sa nu devina agresivi. Este Esenta care se manifesta, dincolo de limita mintii fiecaruia din ei.

Lucrurile se complica cu cei care au cautat un drum Constient catre Constiinta Deplina. Acestia au convingerea ca ”stiu” si intr-un fel au dreptate: ei sunt dopati cu atat de multa cunoastere, de cele mai multe ori intelectuala si uneori experimentala dar in directii nu tocmai potrivite cu scopul pe care ei insisi si l-au propus incat simplitatea dezarmanta a Adevarului le este si mai inaccesibila decat unuia care nu a cautat ceva anume.

Orice practicant al meditatiei ar trebui sa stie ca, dupa trecerea in alfa, ridicarea constienta a frecventei vibratorii in care te gasesti are loc cu trecerea prin cea de a patra dimensiune sau Astral. Este frecventa vibratorie imediat superioara, o frecventa ingusta dar plina de tentatii deoarece (iarasi) mintea este o maimuta dornica de divertisment...Aici si numai aici ea va gasi imagistica de explorat si ca atare se va grabi sa se declare doar aici satisfacuta. Pentru ea nu are importanta ca ceea ce exploreaza este fara semnificatie sau chiar un alt nivel al iluziei, va tese ea o poveste sau alta care sa-i legitimeze dorinta de a ramane cantonata la acest nivel vibratoriu.

Asa se face ca multe orientari ”spirituale” conduc discipolul in Astral unde el este invatat sa lucreze cu ”forme-gand”, cu ”entitati”, si multe alte ”minuni” care fascineaza odata in plus. Prea putini avertizeaza despre existenta unor reale pericole in aceasta zona vibratorie sau infoenergetica. Prea putini apeleaza la niste ghizi spirituali si la verificarea acestora.

Ca atare multi din cei care incep practici spirituale in astfel de conditii renunta de cele mai multe ori speriati dupa nu foarte mult timp iar altii devin cu adevarat victime. Intreband pe unul din organizatorii unei astfel de scoli, de altfel de prima marime, despre prea ridicata incidenta a cazurilor de tulburari psihice care se manifesta in randurile cursantilor lor, acesta mi-a raspuns ca tulburarile existau probabil in stare latenta si tehnicile urmate nu au facut decat sa le reveleze...

Explicatia poate fi satisfacatoare daca facem abstractie de universul informational pe care sunt ghidati sa il exploreze, unde densitatea de informatie viciata si deformata este atat de mare incat practic nu stiu la ce altceva se pot astepta. Este adevarat ca dorinta de rezultate spectaculoase rezidand din faptul ca la acea frecventa ceea ce creezi se manifesta in timp real este tentanta pentru cei ce urmaresc asta, dar nu acesta este drumul catre Revelarea Sinelui, Constiinta Deplina sau Dumnezeu. Este pe aceeasi directie, daca doriti, adica tot prin cresterea frecventei vibratorii, dar mult dincolo de frecventa specifica Astralului. Ce-i drept, dincolo de Astral nu mai este nimic tentant pentru minte, de aceea este un drum foarte individual in care doar linistea iti este tovaras si pentru intelect acest gol, acest vid nu pare prea tentant... Daca ar avea rabdarea de a merge pana la capat, precis ar intelege ca a meritat...

Pentru ca tot am alunecat catre aceasta parte a discutiei as vrea sa vorbesc putin despre influentele astrale si deci despre astrologie. Daca revenim la punctul in care explicam cum ajunge ”cristalul samanta” in acest plan dens, unde toata informatia din Gigel” incepe sa sufere modificari datorate informatiei care se suprapune peste informatia arhetipala privind formarea si evolutia corpului fizic, va imaginati ca si configuratia astrala din acel moment vine cu o incarcatura informationala suplimentara. Ea poate avea un rol mai mare sau mai mic in evolutia noastra ulterioara in functie de mereu acelasi parametru: gradul de constientizare.

Multi ma intreaba de ce anume ii mai intreb despre zodia in care s-au nascut, daca eu nu mai cred in aceasta influenta. Cel mai corect raspuns ar fi si da si nu. Da, pentru ca aceasta configuratie are cu adevarat o puternica influenta atata timp cat gradul de constienta este foarte scazut si nu, deoarece acest tip de influenta poate fi surclasata, depasita, ca de altfel absolut toate, prin cresterea nivelului constientei fiecaruia. Din pacate majoritatea interlocutorilor care imi pun aceasta intrebare se considera a fi pe deplini constienti sau macar foarte aproape, iar eu nu ii contrazic doar pentru ca stiu

ca da, ei se afla probabil la nivelul cel mai ridicat de constiinta care le este accesibil pana la acel moment, evident inca departe de ”deplinatatea” pe care cu drag si-o imagineaza.

Despre astrologie ca obiect de studiu si despre practicantii ei nu pot spune decat ca, cu foarte mici exceptii, sunt mediatizati exact cei care fac ca si acest tip de cunoastere sa cada, sa decada daca vreti. Pentru ca este absolut firesc pentru un neinitiat sa devina total neincrezator in ”astrologia” pe care el o cunoaste din aiurelile aparute in presa sau pe posturile de radio si TV. Ca atare, in loc sa se mai preocupe de indepartarea din experienta sa de viata a factorilor care chiar ii determina evolutia, prin marirea gradului de atentie si deci constientizare, desigur factori care nu ii permit o evolutie suficient de libera, el pune simplu eticheta ”prostii”, si ramane in vesnice bucle de feed-back, pe care nici macar nu le vede, necum sa le rupa pentru a iesi din ele.

Ca atare, decat sa facem un deserviciu semenilor printr-o prestatie deosebit de superficiala, ar fi preferabila o atitudine responsabila, in care poate ne-am putea preocupa chiar de educarea a macar unuia din semeni cu adevarat si sa nu alergam dupa vesnica popularitate egotica. Iar cei care chiar cunosc, atunci cand isi initiaza discipolii, mai intai ar trebui sa se preocupe tocmai de gradul de constiinta constienta a acestora, altfel vedem bine unde se tot ajunge.

De altfel aceasta remarca este potrivita pentru toti cei care, considerandu-se maestrii in diferite discipline ezoterice sau cai sau cum vor fi vrand fiecare sa le denumeasca, se grabesc sa creeze scoli si sa produca pe banda rulanta un numar cat mai mare de ”discipoli”. Cred ca fiecare dintre ei stie sau a citit ca este preferabil sa faci un singur maestru decat o armata de discipoli... si totusi...

Ii rog sa ma ierte ca imi permit sa scriu aceste randuri, dar sunt scuzat de faptul ca vorbesc la modul general. Desi este firesc ca citind aceste randuri fiecare sa considere ca nu la el ma refer, poate nu ar fi rau ca totusi fiecare, in clipele sale de ragaz si adevarata meditatie sa stabileasca pentru Sine daca ceea ce el face este este cu adevarat util semenilor, este un rezultat al iubirii pentru ei sau o pornire egotica, rezultata din propria insuficienta evolutie...

Dragilor, eu scriu aceste randuri, dupa cum eu am facut cererea de brevet, dar oare chiar acest eu pe care il vedeti este acela? Va asigur ca chiar nu am nici o contributie in toate astea, dupa cum a recunoascut majoritatea celor care au avut ceva de spus lumii. Planul Creatiei trebuie implinit, iar mijloacele chiar asta sunt: simple mijloace, la fel de bune ca oricare altele.

Cei care m-au cunoscut de-a lungul vietii nu ma mai recunosc, acest eu mic, din carne si oase era cu totul altul... Eram un ceva mereu frematator, intransigent cu semenii, o minte deosebit de curioasa si creativa, eram un ”facaret”. Daca este sa nu ma mai recunoasca cineva, apoi primul eu sunt. Cum anume si de ce am devenit in asa masura un altul este chiar dificil de imaginat... Nu am suferit accidente, nu am cautat cai spirituale si nici nu cred sa le fi dorit, eram convins ca sunt ateu...

Pentru experimentul de viata personal a existat cu adevarat un moment determinant in viata mea: apropierea de studiul Piramidei, cu interes de cercetator ”dornic sa-si scoata o asa prostie din cap”. Este exact atitudinea cu care m-am apropiat de acest deosebit de complex dar totodata simplu ”obiect”. Pentru a nu stiu cata oara iar imi aparuse in maini o carte despre piramida, mi-a adus-o in dar un prieten. Am considerat ca trebuie sa clasez odata aceste informatii si ca doar experimentand pot pune eticheta ”prostie” pe acest subiect, pentru a ma putea delimita pentru totdeauna de el. Rezultatele insa aveau sa-mi demonstreze ca mintea mea era dogmatica, ca eu nu eram neutru ci partizan al negarii a ceva ce nu cunosteam... Restul a urmat de la sine, pot spune in avalansa... Asa am ajuns aici, un alt om fata de cel care 40 de ani experimentase viata din plin, zicea el...

V-am vorbit despre mine si poate o voi mai face nu din alt motiv, nu pentru ca eu sunt important pentru altcineva, ci din simplul motiv ca sunt exemplul pe care il cunosc cel mai bine, nu pentru ca drumul meu este mai bun sau mai rau decat altul, ci doar un simplu exemplu despre transformarile radicale ce pot aparea in viata fiecaruia in urma unor alegeri aparent nesemnificative.

As fi putut opta sa nu dau mare atentie acelei carti, puteam chiar sa o pun in biblioteca pentru a o citi candva alta data, puteam alege sa spun ca am citit destule si nu are de ce sa ma mai intereseze, erau, ca in fiecare secunda a vietii o infinitate de optiuni... Acum insa as fi fost o cu totul alta fiinta, absolut nimic din cei zece ani care au urmat nu ar mai fi aratat la fel... De aceea nu o data am spus ca, daca ar fi sa am ocazia sa-mi retraiesc viata de la inceput, nici o singura secunda nu as schimba-o, nici o alegere nu as face diferit fata de cele operate in viata aceasta. De ce? Din simplul motiv ca doar acest drum, doar acele secunde si numai acele alegeri m-au adus in exact punctul in care ma aflu, caruia ii sunt pe deplin recunoscator, asteptand cu nerabdare secunda urmatoare cu bucuriile ei...

Poate ca, citind aceste randuri veti crede ca aveti in fata un om cu o viata lina, fara accidente de nici un fel sau intamplari care sa nu-i fi convenit. Va asigur ca este exact invers. Cel mai involburat scenariu de viata va veti imagina tot nu poate depasi evenimentele pe care eu le-am traversat. Cunosc zeci de mii de semeni care nu au experimentat nici a zecea parte din densitatea de evenimente pe unitatea de timp si care considera ca au experimentat suficient...

Cu toate astea va asigur ca nu regret nici o clipa decat ceea ce nu am apucat sa experimentez, dintr-un motiv sau altul... Nu ca as fi devenit mai bun sau mai frumos, dar in mod sigur as fi fost mai bogat, desigur in cunoastere obtinuta prin traire, prin traducerea in senzatii a unor concepte altfel ramase doar teoretice...

Acesta este motivul real al intruparilor noastre, nu are rost ca, odata ajunsi in corp fizic sa fugim cu teama de provocarea evenimentelor... Fiti siguri ca le veti face fata cu succes, oricare vor fi fiind ele si indiferent daca la acel moment va convin sau nu... Veti fi oricum mult mai bogati...

Ca terapeut am intalnit multi oameni si inca pot spune din cei curajosi, adica dornici totusi de a mai intelege si depasi cite ceva din cele pe care ”le traiau”... Majoritatea semenilor traiesc o puternica insingurare, se izoleaza de toti si de toate, cu teama de a nu risca un alt contact interuman dezamagitor... Daca si florile ar face la fel, nu am mai vedea o floare deschisa in toata viata noastra... Dragii mei, deschide-ti-va cu interes real experientei relatiilor interumane, nu riscati absolut nimic daca nu va propuneti din capul locului ceva, nici macar o dezamagire. Pentru ca, pentru a fi dezamagit trebuie mai intai sa te amagesti, adica sa pleci intr-o relatie cu o idee preconceputa, sa bati ceva in cuie in vesnica curgere a momentului acum... Nu trebuie sa te duci la o intalnire propunandu-ti sa gasesti acolo ”alesul vietii” ci doar bucuria unei noi emotii. Daca din ea se va naste ulterior ceva asta vei vedea, dar se va naste cu sanse mult mai mari doar daca tu nu iti propui acest lucru in mod expres.

Desigur aceste randuri se adreseaza unui anumit nivel de intelegere pentru ca exista si nivelul la care chiar iti poti chema sau crea partenerul dorit pentru a experimenta la nivele vibratorii foarte inalte... Se poate, dar trebuie sa ajungi acolo...

Sunt scoli si tehnici prin care iti poti aduce un partener, tehnici facile cu rezultate la fel de superficiale, dar daca te afli la acel nivel, in mod sigur pentru tine ceea ce se intampla ”este un adevarat miracol”.

Nu uitati nici o clipa ca **in Univers nu exista altceva cu adevarat decat energia si informatia**. Manipuland mai calificat sau mai necalificat informatia iti alegi, mai calificat sau mai putin, nivelul experientei tale, care este desigur maximum la care tu singur ti-ai acordat accesul. Nu exista absolut nimic sau nimeni intre Creator si tine care sa aiba dreptul sa faca alegeri in contul tau la nivel de Lege. Chiar un Dumnezeu personificat nu si-a rezervat acest drept, fii sigur de acest lucru...

De aceea spuneam ca este dificil de la un anumit nivel de intelegere sa mai poti mandata pe cineva sa hotarasca in numele tau, este dificil sa mai accepti un joc politic sau ceva similar. Nu este pentru ca tu vrei asa ci doar rezulta din faptul ca ai devenit Constiinta Constienta, stii bine ca fiecare moment are

adevarul lui si doar starea de atentie din acel moment te poate face sa faci o alegere sau alta. Chiar in cartea de fata veti putea constata ca pot fi intalnite aspecte aparent contradictorii care este firesc sa fie deoarece ori le veti gasi in contexte diferite, ori tratate la nivele diferite de intelegere sau pur si simplu in cele doua momente de acum ale mele realitatea respectiva a capatat nuante putin diferite. Aceasta remarca o veti putea face si citind texte ale altora, ajunsi la nivel de constiinta constienta. Cand ai devenit stare de atentie traiesti ca pe unica realitate faptul ca nu exista ”pomul” ci doar ”tu si pomul in momentul Acum”. Libertatea de a crea creste astfel exponential, deoarece nu mai vezi o oarecare banuita obiectivitate a aspectelor creatiei ci mai degraba o dinamica permanenta a interrelatiilor care se stabilesc sau pot fi create intre diferitele elemente in fiecare din momentele de Acum ale existentei.

Sunt uneori acuzat de infatuare sau lipsa de modestie si este firesc sa fiu acuzat deoarece sunt judecat din limitele mintii. Pentru minte modestia este o calitate dar eu va spun ca nu este asa. Modestia rezulta din statutul de animalut-om plin de frici si incertitudini. Iisus spunea ”eu sunt Calea” si nu ar fi putut-o spune cu modestie avand constiinta deplina a Cine Este El Cu Adevarat. ”Adevar va spun eu voua” vine din constiinta faptului ca ”Eu si cu Tatal una suntem”, si nu are loc modestia limitat si limitativ omeneasca acolo.

Dragilor, incercati si faceti-va favoarea de a nu mai judeca si o data in plus manifestati prudenta in a judeca aspecte la care inca nu aveti acces. Asteptati sa ajungeti acolo si veti vedea ca totul este exact asa cum trebuie sa fie si ca, la randul vostru veti fi judecati tocmai de cei care chiar nu au cum sa o faca. Este chiar putin amuzant acest aspect.

Este amuzant deoarece atata timp cat simti nevoia sa judeci chiar nu ai instrumentele necesare pentru a o putea face iar cand nivelul de intelegere ti-ar permite sa o faci, deja ai inteles cu adevarat ca nu este nimic de judecat... Bine, veti spune, dar aparent tot ceea ce tu spui seamana a fi chiar o judecata si nu arareori poate chiar aspra! Dar va inselati, eu nu judec absolut nimic si pe nimeni ci doar observ permanent relatiile ce se stabilesc pe buna dreptate intre cauze si efectele lor, cu recomandarea de a se acorda atentie mereu cauzelor pentru a avea alte efecte drept rezultat. Aceasta doar pentru cresterea nivelului experientelor individuale de viata pe care le aveti si cu efect imediat, cresterea nivelului experimentului colectiv numit Viata Pe Planeta Pamant.

Trecerea Civilizatiei pe o alta treapta de evolutie in exact acest timp pe care noi il traversam reclama acest lucru. Daca aceasta trecere nu va fi operata individual de fiecare dintre noi, experimentul colectiv nu va mai putea continua. Se va pune iar punct si totul se va relua de la capat. Momentul Omega-Alfa aceasta inseamna, oportunitatea ca prin ridicarea frecventei vibratorii peste cea a sistemului in care evoluam, sa ajutam sistemul sa traverseze acest punct firesc al evolutiei.

Atunci cand ti s-a facilitat accesul la aceasta cunoastere ai pierdut ”dreptul” de a mai fi modest. Atunci stii iar aceasta te obliga sa vorbesti si sa te faci auzit. Nu vrei tu asta ci asa este Legea. Nu cred ca ati intalnit ceva emitand de la o fiinta ajunsa la Constiinta Deplina si din care sa rezulte modestia. Nu ti se da Cunoastere cata vreme esti mic si neajutorat caci de buna seama nu ai sti ce sa faci cu ea. Acest mecanism este fascinant de bine pus la punct.

Cine a cunoscut omuletul care eram cu vreo zece ani in urma stie precis ca eram un timid. Un timid este incoerent in vorba si desigur si in fapte, deoarece la tot pasul se intreaba daca nu greseste cumva, daca ceea ce face este ”bine sau rau”. Nu mai eram chiar un mare timid, cum ma formasem mai la inceput, totusi mintea limitata nu-mi oferea suportul pentru o evolutie suficient de matura.

Dragi semeni, cata vreme singurul instrument de care ne servim este mintea limitata, nici unul nu suntem suficient de maturi, nici unul nu stim sa facem alegerile cele mai inalte iar ”prestatia” va fi pe masura. In spatele alegerilor noastre, daca am putea vedea cu claritate, stau numai frici, teama de a nu gresi fiind una permanenta...

Acordam o importanta exagerata aspectelor nesemnificative si facem abstractie permanent de adevaratele valori si de Lege. Aceasta este Armonia si Pacea, Iubirea care leaga toate elementele Creatiei intre ele. Circulatia energiilor si a informatiei in mod liber si firesc doar in aceste conditii poate avea loc, ea garantand ”sanatatea” tuturor elementelor, nu numai a noastra.

Daca noi am uitat de Armonie si iubire, in jurul nostru se formeaza tot timpul adevarate haosuri infoenergetice care afecteaza tot ceea ce ne inconjoara: familie, prieteni, plante si animale, vibratia chiar a cristalelor de siliciu si cuart din peretii cladirilor noastre, care devin spatii nesanatoase pentru tot ceea ce adapostesc.

Notiunea de viu ar trebui revizuita, ca atare si cea de biologie, deoarece dinamica viului si a vietii este mult mai cuprinzatoare decat mintea noastra constientizeaza. Planeta noastra este vie, pamantul pe care calcam este viu, filamentele becurilor noastre sunt parte din viata si traiesc mai mult sau mai putin, functie de noi si numai de noi...Trebuie sa acceptam aceasta responsabilitate, acceptarea tine de maturitatea la care am ajuns si de starea de atentie.

Apa este parte a vietii si este constiinta, cu ea putem si chiar avem datoria de a avea o relatie constienta. Intre Soare si noi doar apa sub forma de vapori sta si daca noi constientizam acest aspect, deja nu mai asteptam buletinele meteo ci ne construim constient vremea pe care o alegem... Asa stau de fapt lucrurile, dragilor. Poate am zambit cumva cand un preot a

facut o ceremonie pentru a alunga seceta sau poate ”Dansul Paparudelor” pare ceva stupid, dar acolo se gaseste mai multa adevarata cunoastere decat in satelitii nostri cei mai performanti, caci acolo macar se pleaca de la premise corecte, adica de la cauze si nu se constata doar efectele.

Incercati fiecare pentru sine, pe baza observatiilor proprii si nu pe ceea ce vi s-a predat la scoala, sa trasati singuri limitele viului si veti vedea ca, cu cat sunteti mai atenti, cu atat viata este o notiune mai cuprinzatoare. Apoi **mariti-va respectul pentru viata**. Calitatea propriilor voastre experimente va creste atat de mult prin aceasta incat nu va va veni sa credeti si va veti intreba cum ati fost atat de orbi si cat de diferit ar fi aratat propria evolutie daca aveati aceasta constiinta mai de mult.

Vedeti voi, Iisus a repetat foarte ades ”cine are ochi de vazut sau urechi de auzit” si desigur mare adevar a spus. Absolut totul este la indemana noastra, nu ne ramane decat sa vrem Adevarul si sa vrem sa-l recunoastem, este deosebit de usor... Si asa a fost si va fi mereu...

Daca vom reconsidera limitele viului va trebui sa constientizam si relatiile permanente pe care le avem cu aceste ”noi” elemente ale viului. Poate asa nu ne vom mai grabi sa ne facem cartiere de vile pe spatii devenite tot datorita prestatiilor noastre, absolut nesanatoase. Este absurd ca actuale zone rezidentiale sunt construite pe foste gropi de gunoi, unde zeci de ani viata pamantului a fost chinuita cumplit. Informatia adunata acolo se rasfrange sub forma de vibratie asupra a tot ceea ce este viata in jur. Pe acele spatii viata se va acomoda deosebit de greu. Retin si acum ceea ce am simtit cu mai bine de un an in urma, stand numai o ora intr-o astfel de vila... in care proprietarul urma sa-si aduca familia prospera, cu trei copilasi mici...

Necunoasterea sau nerecunoasterea Legii si a Armoniei nu face ca aceasta sa dispara, ea se va manifesta oricum. Refacerea Armoniei care sa permita viului sa isi reintre in drepturi depline cere timp si constienta. Cu toata Cunoasterea pe care acum o am si cu Puterea Impersonala pe care o manifest nu m-as incumeta sa infrunt aceste legi si sa ocup o astfel de cladire, nici daca ea mi-ar fi facuta cadou. Asa stau lucrurile.

Daca admitem ca noi oamenii ne-am specializat in diferite domenii si la un anumit nivel de intelegere este foarte adevarat, haideti sa admitem ca exista si ”specialisti” care ar putea fi consultati atunci cand astfel de investitii se fac. Nu de alta, dar este preferabil pentru experienta de viata a fiecarui semen, sa fie

ajutat sa constientizeze, acolo unde el nu ”se pricepe”. Un radiestezist probabil ca ar fi suficient pentru a-si da o parere mai ”calificata”. Asa cum apelam la un instalator, la un arhitect sau la un electrician, trebuie sa invatam sa apelam si la specialitati care au in vedere in special viata si semnalele ei.

Ca mintea noastra limitata nu vrea sa vada importanta acestor aspecte sau nu ”crede” in adevarul existentei lor, nu va face ca efectele sa nu apara. Desigur atunci cand ele se vor manifesta, se va gasi o explicatie logica pentru orice, fie ea o boala sau o totala nesansa in afaceri. Ce legatura are una cu alta, va spune mintea limitata a intelectualului proprietar? L-a invatat cineva ceva in sensul asta?! Dupa el, civilizatiile orientale se joaca atunci cand se preocupa de tehnici de armonizare ale spatiilor, Feng Shui este doar o gluma pentru petrecerea timpului liber...

Voi lasa insa si acest subiect deoparte, deoarece sunt deosebit de multe inca de abordat, desigur imposibil de atins toate intr-un volum de carte.

Voi insista insa deosebit de mult pe starea de atentie si pe reevaluarea valorilor si a ”cunoasterii”. Pentru ca daca ”raul” ca experienta ne inconjoara, loc noi ii facem cu lipsa noastra de constienta derivata din neatentie si necunoastere. Poate nu avem chiar o vina, poate asa am preluat stafeta si in viteza nu am mai avut ragazul de a ne pune intrebari pentru ca nimeni nu ne-a spus ca sunt intrebari de pus si adevaruri demne de interes de aflat.

Dar poate nici nu trebuia sa ne spuna cineva ca trebuie sa existe o cauzalitate a intregii fenomenologii si poate puteam observa si singuri ca aceasta nu se afla chiar in planul material.

Toti am intrat in spatii aparent lipsite de ordine sau eleganta si ne-am simtit nemaipomenit de bine si am intrat si in locuri de un inalt rafinament, dar ne-am simtit tot timpul stingheriti sau obositi... Toti am avut contacte cu semeni care ne-au adus bucurie in suflet fara a face ceva pentru aceasta si tot asa am avut parte de prezente grele in preajma noastra. Puteam sa ne intrebam de ce toate astea si multe altele asemanatoare. Si puteam sa nu renuntam pana nu gaseam un raspuns satisfacator. Daca o faceam, noi in orice caz nu mai riscam sa fim o ”prezenta grea” pentru nimeni si nimic din drumul nostru, caci ajungeam la niste concluzii despre ce este si cum trebuie sa fie ceea ce numim ”viata noastra”.

Zilele trecute imi intrebam un prieten ”terapeut”, care pretindea ca incearca sa inteleaga ceea ce ii spuneam si era foarte intransigent, daca el este iubire in acele momente. Mi-a raspuns ca ”iubire-neiubire, mai lasa-ma cu iubirea asta in pace”... Atata timp cat asa vom fi nu trebuie in nici un caz sa ne iluzionam ca chiar ne aflam pe un drum constient. Toate

aceste Valori reale ale Creatiei sunt atat de indisolubil legate intre ele incat nivelul de experimentare a fiecarui ”parametru” dicteaza automat nivelele la care ceilalti ”parametrii” ne sunt accesibili. Intr-adevar gradul de Cunoastere la care ai acces depinde fara nici un dubiu de gradul in care ”esti iubire”. Stiu sigur ca pentru mintea limitata este o aiureala teribila ceea ce tocmai am spus dar va garantez ca este o Litera de Lege aici, probabil reglata de un sir de Armonii.

Tot vorbesc despre **Armonie** si vreau sa explic cam ce este aceasta. Este un raport care se stabileste permanent, deci este viu, dinamic, intre diferitele si apoi toate elementele Creatiei. Intre nota ”do” si ”re” exista un interval, o distanta care le individualizeaza dar care regleaza si raporturile dintre ele si apoi dintre ele si celelalte note ale partiturii. Constantele matematice tot aceasta armonie o reprezinta. La nivelul de intelegere la care noi avem acces astazi va rog sa ma credeti: Creatia se contureaza mai degraba a fi un ansamblu deosebit de maiestrit de Stiinta si Tehnologie decat o insiruire de legende si povesti.

Va invit chiar sa reluati citirea Bibliei nu facand abstractie de intelect ci dimpotriva, folosindu-l ca pe un instrument bine slefuit si vedeti daca nu cumva gasiti acolo date care constituie o provocare pentru o formatie de inginer al mileniului trei... Iisus mai spunea ca ”multe as putea sa va spun eu voua, dar nu ma veti putea intelege va veni insa vremea in care le veti intelege pe toate”, sau ceva oricum apropiat ca semnificatie si eu Il cred in totalitate.

La inceputul ”Facerii” chiar veti gasi ca ”a facut Domnul pereti de apa”, iar eu stiu deja ca apa este constiinta lichida cu o infinitate de proprietati, intre care memoria si inteligenta, desigur... Credeti ca imi mai pare a fi chiar numai o legenda?!

Civilizatia noastra ma uimeste in atitudinea ei fata de Cunoastere, indiferent nivelul la care ne referim. Ca exemplu as da un aspect aparent marunt, dar care poate avea implicatii majore: fizicienii nostri, tot studiind vibratiile si fenomenele ondulatorii au descoperit si asa numita ”cavitatie”. Pe baza acesteia au pus la punct o aplicatie pentru curatirea filtrelor de aer de la avioanele supersonice: un fel de ”masina de spalat” deosebit de eficienta, care isi bazeaza functionarea pe faptul ca vibratii de inalta frecventa sunt generate intr-un vas in care se introduce detergent, apa si evident filtrul de curatat. Datorita fenomenului de ”cavitatie” particulele de praf sunt pur si simplu scoase din textura filtrului tocmai datorita vibratiilor moleculelor de apa.

Acest aspect tehnologic a fost redus la scara de un inginer bulgar si comercializat printr-un MLM, ajungand astfel la mine. Timp de doi ani de zile am folosit acest aparent ”termoplonjor”, dar care nu genera caldura ci doar vibratii foarte inalte ca singura masina de spalat a familiei si va asigur ca rezultatele au fost nemaipomenit de bune. Consumul energetic este de 15 watti, volumul de bagat intr-o geanta de dama iar greutatea probabil in jur de 150 grame. Dupa acest interval s-a autodistrus traductorul datorita vibratiilor, desigur. Dar oricum consider ca a fost o buna investitie la cei doar vreo 50 USD, cu cat a ajuns la mine. Folosit exact ca un termoplonjor, introdus in orice vas cu apa asigura firesc o buna spalare, fara a distruge in vreun fel texturile sau deforma obiectele. In plus asigura, dupa prospectul autorilor, mi se pare destul de logic, si o anumita dezinfectare. La acea vibratie probabil formele de viata simple nu rezista.

Desigur nu pentru a face reclama acestui produs am dat toate aceste amanunte ci doar pentru a sublinia ca solutii tehnologice sunt, unele foarte la indemana si cu costuri foarte mici dar existenta unor interese de grup fac ca ele sa nu aiba impactul la care ar avea dreptul. Cata vreme ne vom pleca doar in fata economicului, deosebit de multe piedici ne vom pune la nivel de civilizatie.

Chiar si despre Bretarianism nu exista interes de a se vorbi prea mult, ca si despre motorul in patru timpi functionand cu apa, fara modificari constructive semnificative. Obtinerea energiei direct din Energia Universala sau motorul antigravitational pe care un alt roman incearca sa-l demonstreze sunt amenintari directe la niste servituti ale unei intregi civilizatii, pe care cei ce detin secretele acestei Lumi chiar stiu sa le mentina in zona pretins a fi utopica sau nici macar nu se obosesc sa o defineasca.

Ati inteles mecanismul prin care se obtine acest tip de ”control”, foarte indirect de altfel?! Este absolut suficient ca fiecarui membru al societatii sa-i fi fost indus cu suficienta forta un anumit criteriu al valorilor si el nu mai accepta altceva. Apoi mintea sa limitata, racordata fiind la Constientul Colectiv, isi reverifica permanent valorile acolo si negasind noul, ramane cantonata la vechile valori, pe care le mai depreciaza putin, entropic. Apoi fiecare individualitate, in planul fizic, se raporteaza permanent la ce ”fac, stiu sau accepta” ceilalti semeni ai lor si se conformeaza si ea. Acesta este mecanismul si doar individualitatile mature i se pot sustrage.

Dintr-un anumit punct de cunoastere devine evident faptul ca principalele ”cuceriri stiintifice si tehnologice” ale civilizatiei noastre nu au, in final, alta menire decat sa ne atentioneze asupra unor ”adevaruri” care ar trebui sa ne fie cunoscute, ele facand parte din ”bagajul arhetipal de cunoastere”.

Ma voi referi acum la coerenta. Capacitatea de a crea realitati constient este indisolubil legata de acest aspect. Energiile ”subtile” chiar asa si sunt: subtile. Energia cu care mintea noastra lucreaza este, daca pot fi inteles corect, un

cumul de benzi de energie de inalta frcventa dar de valori (sa spunem intensitate) reduse. Asa a fost prevazut sa fie si este foarte in regula, deoarece la aceste frecvente intensitatea ”nivelului de semnal” nu are dece sa fie mare.

Tehnologic stim deja ca undele radio, spre exemplu, au nevoie de energie mult mai putina pentru a penetra distante foarte mari, direct proportional cu cresterea frecventei. De aceea si apelam la frecvente de ordinul gigahertzilor sau a zecilor de gigahertzi in transmisiuni via satelit. Pe un satelit de comunicatii nu pot fi amplasate surse de energie apte de a genera intensitati mari, ca atare trebuia sa ne multumim cu putinul furnizat de panourile solare. Daca nu am fi limitati tehnologic probabil am urca frecventele mult mai mult, in acest fel asigurand transmisiuni de calitate mai buna, mai stabile si cu energie mult mai putina.

Daca vom fi putin atenti vom observa ca, ori de cate ori am avut nevoie de ”stabilitate” a frecventelor am apelat la structuri minerale, la cristale. Emitatoarele-receptoarele noastre sunt pilotate cu cristale de cuart, la fel ceasurile noastre, laserele noastre au asigurata banda ingusta de emisie tot de structuri cristaline, rubinul fiind doar unul dintre ele. Dece oare doar in stabilitatea minerala am gasit coerenta necesara tehnologiilor noastre? Ce anume ar trebui sa intelegem privind un banal de acum ”indicator optic” ajuns in mana fiecarui copil, care acopera cu emisia lui luminoasa distante de kilometri intregi, alimentat fiind cu doar 4,5 V si intensitati atat de mici incat trei baterii de ceas ii asigura functionarea timp de luni de zile!?

Eu propun sa intelegem ca ” avem acces tehnologic” la frecvente mult mai mari, ca acest domeniu este cel in care noi chiar am fost ” proiectati” ca sa lucram si doar uitarea ne-a indepartat de acest adevar. Pentru ca da, inteleptii tuturor timpurilor ne-au spus ca noi trebuie sa fim ”stari”, adica structuri deosebit de stabile, mai stabile decat mineralele la care tehnologic am ajuns sa apelam. Ei nu puteau explica atunci aceasta, nu aveau la ce cunoastere a mintii sa apeleze pentru a se face intelesi...

Si acum sa ne intoarcem la noi: viata pe care ne-am construit-o ne-a indepartat firesc de ”stari”. Atat de mult incat am ajuns sa pierdem nu numai firescul statut de cauza a fenomenologiei in care suntem implicati. dar nu mai avem nici macar abilitatea de a mentine un gand, dar numai unul singur timp de doua-trei secunde in minte. Ca atare nici nu mai poate fi vorba de o coerenta a unui semnal care sa plece undeva, constructiv, din mintea noastra ”epuizata, stresata smma”.

Cu absolut fiecare gest ne simtim obligati sa mai aglomeram acest plan dens cu inca o ”realitate”, un obiect, o gaselnita oarecare, o rezolvare la o pretinsa problema, de altfel existenta doar in mintile noastre. Si o aducem in atentia semenilor cum ne pricepem mai bine, diminuandu-le cu fiecare gest orice urma de coerenta a mintii. Stresul exact asta si este, incapacitatea mintii

limitate de a mai face fata unei abundente de aspecte care nu mai pot fi structurate conform unor liste de prioritati si care minte se apropie alarmant de mult de situatia unui mecanism iesit din uz, ramas intr-o stare de martor pana in momentul reciclarii definitive.

Banuiesc ca realizati ca tehnologiile noastre nu ar fi posibile daca stabilitatea cristalelor s-ar asemana cu stabilitatea, coerenta mintilor noastre. Dar ar trebui sa realizati mai cu seama faptul ca nu ele ci noi ar trebui sa fim un exemplu de organizare superioara a materiei, ca noi avem atributele Creatorului si suntem absolut singurul aspect al Creatiei dotat cu Constiinta capabila de a fi Constienta de ea insasi. Altfel spus, este la latitudinea noastra, in orice moment, sa revenim la conditia de la care am plecat, incheiand cu succes un ciclu experimental in acest plan dens. Altfel, ne-am pierdut identitatea pe drumul experimentelor care aveau doar menirea de a ne face mai bogati in traire. Aici incadrati parabola cu intoarcerea fiului risipitor, daca vreti chiar sa intelegeti ceva. Tot aici este si locul ”pacatelor iertate in chiar momentul recunoasterii lor”.

Trebuie sa intelegem ca tot ceea ce a ajuns pe diferite cai la noi au fost lucruri perfect adevarate, spuse pentru anumite nivele de intelegere si cunoastere. Ca eu acum pot explica cu ajutorul tehnologiilor lucruri valabile si cunoscute intotdeuna de Iluminati dar care nu aveau cum si cui sa fie explicate. De aceea rolul ”credintei” a fost imens pe un interval de timp foarte mare, raportat la istoria civilizatiei actuale, de aceea zona miraculosului a fost atat de extinsa. Dar semnificatia termenului ”credinta” este cumva alta decat cea pe care noi o acordam: este mai mult o stare de ”incredere” in maretia Ansamblului din care suntem parte, mai mult o stare de constienta a acestui fapt si a limitarilor de cunoastere la care singuri ne-am supus. De aceea ne era recomandat sa ”multumim Domnului” pentru ceea ce ne-a dat in ciuda faptului ca poate noua, chiar atunci doar lipsurile ne erau prezente. Prin aceasta ”multumire pentru abundenta” -spre exemplu- noi creeam starea de abundenta in jurul nostru, care se materializa sub forma chiar de ”minune” uneori, intr-un timp varibil ca intindere, functie de ”credinta” noastra. Ei trebuia sa-i adaugam energia sentimentelor noastre inaltatoare si nu a fricilor noastre, care spulbera instantaneu orice sansa ca acea manifestare sa si aiba loc. Aceste sentimente, evident fara urma de egoism ci mai apropiate de senzatie si bucurie, realizau catalizarea manifestarii.

Iubitii mei semeni, poate in ultimele sute de ani civilizatia aceasta a facut progrese geometrice ca nivel de cunoastere si intelegere, ca tehnologii si poate nivel de trai. Ritmul se pastreaza, ca atare este firesc ca aglomerarea acestui plan sa devina absolut de nesuportat pentru fiecare membru al ei. Pentru a te sustrage acestei sarabande este nevoie de o putere foarte mare, deoarece simpla luare de contact cu o noua descoperire te ”sparge” intr-o multitudine de aspecte.

Sansele de a ne relua atributele arhetipale scad cu fiecare secunda care trece, iar motivatia se dilueaza si ea.

Multi ani m-am intrebat, desigur fara dorinta reala de a intelege cu adevarat, dece unii aleg sa se retraga in izolare, ce anume pot ei gasi acolo, cand iata, viata iti ofera atatea si atatea aspecte de experimentat...Era firesc deci sa ajung candva sa ii inteleg, sa descopar ca ei chiar acolo cautau ceea ce noi toti suntem, de fapt.

Daca dezbracati ”Dumnezeirea” de toate conotatiile pe care religii sau ”scoli filozofice” sau curente asa zis spirituale i le-a atribuit si o veti cauta fiecare in voi insiva veti ajunge sa spuneti si sa cunoasteti tot ceea ce a spus si a cunoscut Buddha sau Iisus, ca de altfel toti cei care au dorit cu adevarat Adevarul.

Este adevarat ca am fost invatati altfel si din practica contactelor cu semenii mei pot sa va spun ca dogmatismul de orice fel ne face cel mai mult rau la ora aceasta, deoarece ne ia dreptul de a-L experimenta fiecare pentru Sine pe Dumnezeu. Ceea ce fiecare in parte isi va revela va fi doar Bucurie si Iubire, nu va exista loc pentru griji, necazuri sau frici, boli, lipsuri si multe alte micimi ale experientei umane. Retineti ca aceasta v-o spune un OM treaz si nu un dogmatic, unul care a ales sa atinga Adevarul si care nu mai are nevoie de altceva sau altcineva care sa-i intermedieze relatia cu Dumnezeu.

Auzeam la un moment dat intrebarea stupida pe care un ”cautator” o formula pentru cei pe care ii considera mai sus decat era el ca si cunoastere: ”L-ai cunoscut pe Dumnezeu?”, atunci stau sa te ascult, daca nu L-ai cunoscut, nu stam de vorba...” Cum sa-i spui omului ca Buddha chiar avea dreptate, ca Dumnezeu si Este si nu Este...Ca ceea ce mintea lui asteapta sa gaseasca nu este de gasit, dar Dumnezeirea ii este atat de aproape, numai sa o accepte...

Cum sa le explici oamenilor ca chiar Iisus il personifica cumva pe Tatal, pentru a-l face mai accesibil intelegerii oamenilor, carora ”starea de indumnezeire” le era atat de straina... Cum sa le explici celor care pe strada te opresc si, cu o delicatete infinita ofera copilului tau un covrig, ca ei chiar atunci traiesc o particica din infinita stare de indumnezeire...Cum sa explici unei institutii cum este Biserica ca prestatia pe care o face indeparteaza de Dumnezeu si nu apropie, ca ea cauta doar sa impresioneze animalutul-om prin diverse ritualuri care nu au nimic comun cu Dumnezeu, ca indeparteaza Esenta existenta in fiecare de la Maretia Ei... Ca distrage atentia, lasand locul unui complex de iluzii prin care enoriasul chiar crede ca si-a facut ”datoria”... Ce sa mai spun despre practici jos vibratorii, cum sunt unele ”acatiste”, si care se aseamana suficient de mult cu ”farmecele” care se fac in locuri mai putin ”sfinte”.

Eu nu am cui si nici cum sa ii cer iertare pentru cele afirmate aici, cel mult pot dori fiecarui slujbas al amintitelor institutii sa-l descopere ei insisi pe

Dumnezeul din propria inima, atunci si numai atunci cladirile suficient de ”inspirate” in care ei slujesc precum si un asa numit efect de ”biserica” in sensul lui ”atunci cand doi se vor aduna in Numele Meu” vor fi repuse in valoare la adevarata lor forta.

Desigur constructiile majoritatii cultelor au fost pastrate asa incat un anumit ”efect de forma” sa fie pus in valoare. Ceea ce se cunoaste mai putin acum este ca Energia Universala care se manifesta mai bine si mai repede in aceste cladiri este structurata de informatie, iar gandurile cu care se intra in aceste cladiri ar trebui sa fie inalt vibratorii si nu frici.

Aidoma efectului de piramida, aceasta are propriile informatii de Armonie Universala si structureaza infoenergetic atat spatiul interior cat si pe o arie suficient de extinsa in jur, dar dizarmoniile noastre pot lua energia catalizata de aceste forme si o pot restructura nu tocmai in acord cu Legile Universale. De aceea spun ca este foarte important ca cei ce slujesc in aceste lacasuri sa fie ei insisi izvoare de Armonie si de Dumnezeire. Sunt ocupatii in care nu ar trebui sa profeseze decat cei care au un anumit ”har”...Valabil si pentru educatori, profesori, medici...

De unde acest ”har”? Din cunoastere dobandita pe parcursul a nenumarate, sute sau mii de reincarnari, in care spiritul a exersat rand pe rand toate tipurile de abordare si cunoastere a vietii in acest plan dens. Prin rugaciune si/sau meditatie, aceasta cunoastere penetreaza prin barierele mintii limitate si ajunge sa poata fi pusa in valoare de mintea deschisa de acum, racordata-spunem noi- la Mintea Universala.

Desi imaginatia noastra situeaza aceasta racordare undeva in afara noastra, ea este de fapt interioara. De aceea aceste practici (rugaciunea si meditatia) au aparent uimitoarea proprietate de a te deschide, in ciuda aparentei de izolare pe care o dau. Un tip care mediteaza, inconjurat fiind de o lume care freamata in jur pare de-a dreptul egoist si rupt de realitate, dar adevarul este exact invers: el, ca nici unul din cei participanti efectiv, este mai racordat cu toti si toate, luati la un loc sau individual, decat oricare din ei. Egoismul este ceva care lui ii devine de-a dreptul necunoscut si inaccesibil, deoarece el simte Unitatea cu restul Creatiei. ca pe unica realitate.

Aceasta nu face decat sa demonstreze, odata in plus, ca am uitat cine suntem si cum functionam, atat noi cat si intreaga Creatie. Aceasta uitare acum trebuie recuperata, deoarece jocul nu mai poate continua altfel. El trebuia sa se desfasoare dupa niste reguli pentru a-si pastra intreaga frumusete, pentru toti jucatorii. Era sa fie un joc fara invinsi si invingatori, in care doar vibratia spiritului sa creasca, prin acumularea de senzatii in urma trairii experimentelor de tot felul. Bucuria constienta a jocului nu avea de ce sa paraseasca pe nici un participant. Am ales insa sa il diversificam dincolo de regulile prestabilite, am ales sa renuntam la bucuria jocului dar sa ne incrancenam din ce in ce mai mult

pentru a-l castiga... Degeaba am tot fost avertizati ca nu este nimic de castigat sau de pierdut, ca este doar un joc, o iluzie, noi am ales sa renuntam la orice, inclusiv la propria identitate numai la incrancenarea luptei nu am ales sa renuntam...

Daca asa s-a ”intamplat” inseamna ca chiar asa a trebuit sa se intample. Am ales sa cunoastem senzatii de dincolo de limitele jocului: frici de tot felul, nascatoare de rautati si egoisme, lipsuri si nevoi, razboaie si asupriri, egouri supradimensionate dar si boli, uzuri de neimaginat ale acestui minunat corp fizic...Este in regula, le-am experimentat, cunoastem acum si aceste senzatii, ce ne-am mai putea dori?

De ce anume acum nu am alege sa oprim jocul si sa ne trezim putin, sa revenim la adevarata noastra identitate?! Sa preluam comanda din mainile copilotului si sa vedem noi, Esenta care suntem, cum vom reusi sa exploram acest plan dens, cu capacitatea infinita de Creatie care ne este harazita?!

Dragilor, este cazul acum sa restabilim Armonia acolo unde copilotul nostru a operat doar dizarmonii. El nu trebuie acuzat, a facut tot ce s-a priceput mai bine, dar asta nu face ca dizarmoniile sa dispara, daca noi nu intervenim. Este doar o problema de alegere constienta, pe care fiecare este cazul sa o faca pentru Sine. Unii se vor intreba dece anume sa modifice ceva in viata lor, deoarece le pare ca este in ordine asa cum este... Pe acestia ii sfatuiesc sa fie doar putin mai atenti cand declara ca totul este OK. Sa vada daca aceasta evaluare au facut-o din minte sau din Esenta care sunt:. Altfel spus, s-au raportat la Lege sau la tot felul de legi si reguli stabilite de altii ?! Sa observe cu impartialitate daca Esenta care sunt este satisfacuta in toate planurile de nivelul experientei sale, daca Iubirea curge dinspre si inspre ei nestingherita de nimic, daca corpul fizic nu a cunoscut deprecierile obisnuite si multi alti parametrii.

Nu va simtiti tentati, dragilor, ca aceasta evaluare sa o faceti raportandu-va iar si iar la altii. Iesiti putin din turma, fiti pentru o clipa o individualitate matura si raportati-va la acea cunoastere intuitiva pe care inima stie sa v-o readuca in anumite momente...Cunosc o fiinta minunata care, dupa acte, are 70 de ani... Ceea ce o deranjeaza cel mai mult este faptul ca semenii ei tin neaparat sa ii recunoasca varsta biologica, pentru ca ea chiar nu se considera un om varstnic. Vreau sa va marturisesc ca nici nu pare de mai mult de 50-55 de ani, in ciuda faptului ca nu se poate spune ca a avut un nivel de constienta ridicat. Daca ea ar alege sa constientizeze totul, in cel mai scurt timp inca 10 ani ar dispare din cei pe care acum ii arata...

Vedeti voi, mintea limitata spune ca, daca nu am ajuns sa cautam un medic, suntem sanatosi. Eu va asigur insa ca lucrurile sunt foarte diferite. Nu cunosc inca nici un om sanatos cu adevarat, poate doar cel despre care va povesteam la un moment dat, ca ne-am intalnit in oras si ne-am tot petrecut unul pe altul... A fi sanatos, din punctul de vedere Absolut, inseamna sa fii constiinta treaza, sa

fii Bucurie si Iubire absolut permanent, sa fii un exponent al Armoniei Intregului, pe deplin integrat acesteia si evident recunoscut de catre Ea. Abia aceasta se numeste sanatate, dupa parerea mea.

Va veti intreba ce inseamna sa fii recunoscut de catre Armonia Universala. Este acel raspuns intotdeauna armonic pe care Universul il da intentiilor tale. Este exact verdele stopurilor atunci cand treci fiecare intersectie, este raspunsul pe care intotdeauna calculatorul il da intentiilor tale, este raspunsul semenilor care se surprind singuri ca, desi din minte nu te agreaza in mod deosebit, se comporta intotdeauna la cele mai inalte nivele de constiinta care le sunt accesibile...Este raspunsul de fiecare clipa pe care corpul tau fizic il da la toate solicitarile tale, este raspunsul prafului care nu se mai aseaza pe pantofii tai, al mustelor sau tantarilor care nu te mai agaseaza cu prezenta inoportuna.

Cand plantele dar si oamenii din preajma ta se insanatosesc de la sine, cand vinul nu se mai oteteste sau gemul nu mai face floare, cand un musafir venit obosit sau bolnav pleaca odihnit si bine dispus, atunci esti sanatos.

Atunci cand corpul tau fizic refuza chiar sa-ti mai ofere senzatii dureroase, indiferent stimulii aplicati, cand durerea de cap este ceva de mult uitat ca si oboseala de vre-un fel, cand stii ca nu mai poti fi accidentat (si chiar stii asta cu certitudine deosebita), ca celulele tale nu se mai schimba atat de des pentru ca nu mai au dece sa o faca, cand chiar trec saptamani pana sa mai duci o inghititura-doua de apa la buze, atunci stii ca ai devenit sanatos. Cand pielea ta nu mai arunca in exterior noxe si saruri, cand nu mai transpiri si cand mirosul sau auzul iti aduc senzatii deosebit de subtile, pe care ceilalti nu le simt si cand nu mai manifesti preferinte iar dualitatile aparente ale acestui plan au disparut atunci incepi sa fii sanatos. Dar sanatos cu adevarat esti abia atunci cand ai si uitat ca lucrurile au stat candva altfel si pentru tine, cand ai uitat sa mai fii atent la astfel de amanunte, care si ele tin de un nivel de intelegere inca nu suficient de ridicat. Cand ele fac parte firesc din Starea ta de fiece moment, cand ai devenit Stari mai stabile decat ale cuartului sau rubinului din laser, atunci esti foarte aproape de adevarata ta identitate, care numai Armonie, Pace si Iubire poate fii.

Ma intelegeti acum de ce spun ca nu cunosc oameni sanatosi, indiferent ce cred ei despre starea lor. Atata vreme cat alergi dupa un tramvai de teama ca te va certa un altul, caruia ii esti dator pentru ca iti asigura nu stiu ce nevoi, mintea ta nu este suficient de sanatoasa. Cata vreme abordezi o alta fiinta cu teama de refuz sau ridicol sau orice alta teama, nu esti nici pe departe sanatos. Cata vreme alegi un ”chat” de teama singuratatii, cand in jurul tau sunt numai fiinte insetate de iubire, nu esti iubire si nu ai ce oferi si deci nu esti sanatos...Iar cata vreme nu esti sanatos, ai in fiece moment o optiune: insanatosirea. Ea este doar o chestiune de alegere constienta, un simplu gest dupa care nimic nu va mai fi ca inainte. Trecerea de la copilotul automat la pilot

este o comanda simpla, dar cu urmari infinite. Aparent, iti trebuie curaj. Curajul de a te trezi, de a iesi din biata turma, fie ea si a lui Dumnezeu si a te defini ca individualitate matura si pe deplin responsabila de propria evolutie in acest plan.

Sa stii ca niciodata nu vei fi singur, ai in spatele tau toata Armonia Universala si te asigur ca nu este putin. LEGEA este cu tine pana ce incepi sa te identifici cu ea si atunci Tu esti legea. Asa stau lucrurile, iubiti semeni ai mei, ”Adevar va spun eu voua” ar fi spus Iisus.

Inca o data am sa va rog sa nu va grabiti sa judecati ceea ce inca chiar nu puteti intelege. Rugamintea nu este de dragul meu, pentru a ma proteja cumva de judecata voastra ci este de dragul vostru, pentru a nu mai adauga inca o dizarmonie langa cele pe care, fara sa stiti poate, inca le traiti. Pe mine mintea voastra ma poate contesta, poate incerca chiar sa ma desfinteze cumva desi ar fi un act temerar, avand toata Armonia Universala alaturi, si apoi pentru mine chiar nu mai conteaza, in schimb voi va veti rata sansa singurului pas spre constienta deplina pe care chiar acum, citind aceste randuri, va puteti hotari sa il faceti. Dar este o alegere si doar voi insiva o puteti face, nimeni nu poate face temele in locul celuilalt, oricat de bucuros ar face-o. Au spus-o intr-un fel sau altul toti Maestrii si face parte din Lege. Nimeni nu poate determina intoarcerea Fiului Risipitor decat el insusi, oricat de mult Tatal ar dori-o.

Acum veti spune ca am plecat de la coerenta si iata unde am ajuns si ma veti acuza de incoerenta. Poate aveti dreptate dar eu ma simt dator sa va arat intregi lanturi de cauze si efecte si sa va indemn sa va indepartati de statutul atat de nefiresc de a fi efect. Una din modalitati este coerenta gandurilor, plecata din cunoasterea -as putea spune aproape tehnologica- modului cum functioneaza puterea creatoare a gandului. Pe baza unor repere care definesc realitatea pe care o dorim creeata, o fixam pe ecranul mintii. Apoi ii dam viata, prin forta emotiilor noastre constructive evident, a iubirii si bucuriei. Rolul coerentei acum apare, deoarece mentinerea acestui complex de emotii si stari cuplate cu gandul creeator ar trebui pastrate un interval de timp suficient de mare in atentie, ca singura realitate careia merita sa i ne dedicam. Maimuta minte insa nu ne va permite mai mult de cateva secunde mentinerea acestei atentii, deoarece ea ne va trimite imediat altceva spre atentionare. Ca atare, rolul de creator constient va fi iarasi ratat.

Este facil, iubitilor, sa ne tot vaitam de cele care ni se ”intampla”, dar aceasta facilitate o platim cu pretul calitatii experimentului numit viata. Este poate dificil sa iti asumi intreaga responsabilitate pentru absolut tot, nu ne este la indemana dupa ce ni s-a tot spus ca atat cauzele cat si vinile se afla inafara noastra, dupa ce am tot fost invatati ca ne tot pedepseste cineva pentru nu stiu ce pacate, daca se poate ale altora nu ale noastre sa acceptam ca toate astea se

datoreaza lasitatii noastre de a ne lua propria soarta in propriile maini. Pentru ca, vedeti voi, soarta nu exista, in sensul celor ce am tot fost invatati.

Cate unul a batut moneda pe ideea de Karma si iata inca un bun prilej de a fugi de responsabilitati. Nimeni nu spune ca ceva este de sine statator in Armonia Intregului, dimpotriva totul este foarte interconectat in cadrul Creatiei, dar asta nu inseamna deloc ca in fiecare moment de acum nu putem alege sa desfacem atisoarele care ne stabilesc locul si sa ne mutam in alt loc, unde conditiile nu vor mai fi nicidecum aceleasi. Daca este sa vorbim despre influentele pe care le suferim de-a lungul evolutiei, va asigur ca nu vom termina in sute de incarnari, deoarece de la influentele astrale si pana la un banal stranut al unui semen aflat poate la sute de kilometri, totul ne afecteaza cumva evolutia, daca alegem sa tot fim efect. Este foarte util sa stim asta.

Pentru a ne putea sustrage tuturor influentelor exista o singura alegere: evolutia constienta, revenirea la valorile arhetipale, cele care ne readuc constiinta de Sine, cu toata Puterea Impersonala ce decurge din acest statut. Noi trebuia sa fim Legea in acest plan, nu efect de efect de efect.

Va spuneam ca energia subtila nu are nevoie de intensitati majore pentru a isi face simtite efectele. Acestea insa sunt augmentate de faptul ca foarte multe informatii existente in aceste benzi de frecventa au caracter de permanenta sau se extind pe intervale lungi de timp, raportat la timpul nostru terestru. Ganditi-va cam ce influente subtile exercita numai Luna, daca ea chiar si in plan dens are capacitatea de a genera mareele, cu toate ca nu este un obiect major ca dimensiune si nici deosebit de apropiata. Dar Soarele, in cate benzi de frecventa isi revarsa energiile si informatiile? Am putea spune fara sa gresim ca intr-o gama infinita, imposibil de cuantificat. Acum acceptati ca toate sunt inteligente, nu sunt obiecte moarte, cum ne place sa credem. Sunt Constiinte, poate nu constiente, dar constiinte. Consider ca este foarte important pentru fiecare sa reevalueze hotarele viului si ale inteligentei. Aceasta ne va face sa devenim tot mai atenti si, pe masura ce gradul de atentie va creste vom vedea ca si limitele acestor doua categorii se vor extinde.

Pentru cei care au senzatia cumva ca este plictisitor sa-ti indrepti atentia catre zonele subtile ale Manifestarii, ii asigur ca niciodata nu au cunoscut nimic mai fascinant. Doar pentru mintea limitata asa pare, ea este invatata cu grosierul si pentru ea densitatea este singura forma a manifestarii. De aceea se si inseala foarte mult, incercand cu disperare sa gaseasca cauzalitatea fenomenelor in singurul domeniu vibrational accesibil ei.

De aceea medicina nu a gasit explicatii mai plauzibile decat contagiunea in cazul unor boli, cu toate ca exista nenumarati indivizi care au practicat-spre exemplu- sexul liber si neprotejat o viata intreaga si nu au cunoscut nici boli venerice si nici sida. Dar aceia nu au abordat niciodata sexualitatea cu teama ci doar cu bucurie sau/si iubire. Noi preferam sa fim chiar decimati de o boala sau

alta, decat sa ne deschidem catre o intelegere mai cuprinzatoare a ”vietii”. Asta este civilizatia actuala!

Maestrul Iisus spunea ca noi ziua trebuie sa ”lucram cu Ingerii Mamei Pamant iar noaptea cu Ingerii Tatalui”. El ne atragea atentia sa constientizam ca avem de-a face cu Spirite Inteligente, cu care trebuie sa fim in relatie de colaborare constienta. Pentru el apa nu era lichidul banal si uneori urat si rau mirositor care curge acum prin tevile noastre de fier si plastic si plumb, ci era un spirit viu, o inteligenta... Faptul ca unii acum aleg sa bea apa plata nu ii face mai constienti ci doar le da senzatia ca isi impurifica mai putin structurile dense. Dar ele sunt mult mai mult afectate de necunoasterea de fond a adevarului, decat de impurificarea materiala, fizica. Nu uitati ca maestri care au demonstrat ca nu pentru oricine otrava este otravitoare, cam asta incercau sa ne arate...

Dar apa este si ramane exact cea despre care El ne spunea. Faptul ca noi nu mai stim asta, asupra calitatii experimentelor noastre se rasfrange, nimeni altul nu are nimic de pierdut din aceasta uitare...Si absolut la fel stau lucrurile cu tot ce ne inconjoara...

Din neintelegere si necunoastere creeam separari acolo unde ele nu exista. Suntem noi insine 70% apa, traim pe o planeta acoperita cam in aceeasi proportie de apa si cu toate astea ne refuzam perceptia intregului. Vedem bine ca acolo unde apa lipseste materia chiar este lipsita de viata, chiar un cristal daca vom scoate apa din el se transforma in praf, in substanta anhidra spunem noi. Cristalul este viu, el are o seama de proprietati pe care substanta anhidra nu le mai are.

Dar apa, ca orice alta substanta, nu cunoaste doar ciclurile pe care noi i le recunoastem. Transmutatia elementelor este numai o parte a adevarului. Corpul nostru nu contine 70 de procente apa deoarece noi bem apa, el isi va mentine exact aceeasi structura si daca vom alege sa nu mai bem apa... Cum si de ce sunt intrebari pe care mintea nici nu indrazneste sa le puna, dar sa mai accepte si un raspuns.

Ca atare dezechilibrele ecologice pe care noi le-am tot produs au gravitatea lor, dar ele vor reveni la normal de la sine daca vom alege sa constientizam cum stau lucrurile si nu vom mai continua cu dizarmoniile noastre. Totul a fost Creeat absolut perfect si indestructibil, cu conditia ca distrugerile masive sa nu se tot perpetueze. Prin perpetuare riscam sa intervenim major in informatia arhetipala si atunci chiar greu se mai poate reveni la normal. Valabil la absolut toate nivelele de abordare.

Ingerii Mamei Pamant,Spiritele Colective daca preferati, sunt inteligente apte sa refaca totul de la bun inceput. Lucrarea pe care noi o avem de facut impreuna cu ele se refera la a deveni constienti ca nu este cazul si nicidecum in

avantajul nostru de a ne opune lor ci dimpotriva, cu constienta sa le respectam lucrarea.

Am participat la un Simpozion unde oamenii de stinta din domeniul apei concluzionau ca si panza freatica de la 300 de metri adancime a fost afectata prin infiltrarea de nitrati si nitriti, devenind chiar si ea improprie consumului uman. Concluziile lor si semnalele de alarma trase sunt grave dar apa se va purifica singura daca nu vom continua cu suprasaturarea ogoarelor cu ingrasaminte azotoase, de teama ca nu vom mai obtine recolte bogate... Revenind la iubirea cu care orice taran ar trebui sa-si priveasca zilnic ogorul, garantia recoltelor ar fi mult mai mare iar plantele ar oferi spre consum doar puritatea lor, nu tot felul de combinatii ciudate...

De cate ori merg in piata privesc cu mult interes producatorul a ceea ce mi se ofera. Daca acesta imi transmite doar interesul lui pentru bani, nu cumpar indiferent aspectul produselor sale. Sunt in schimb unii producatori atat de frumosi, atat de deschisi incat chiar constituie o atractie pentru a mai merge prin piata. Schimb cateva cuvinte cu ei, ii mai intreb despre starea locurilor de unde vin, este o placere sa-i vezi. Omul sfinteste locul!...

Dar ceea ce facem cu recoltele noastre facem si cu copii nostrii. Nici unii nici ceilalti nu merita pronumele posesiv ”nostrii”, dar asa ne-am obisnuit, sa-i situam intr-o aparenta stare de dependenta fata de noi, din care relatie, noi ne permitem sa intervenim nepermis de mult asupra evolutiei lor. Copiilor le dam vitamine in loc de ingrasaminte chimice, si vaccinuri in loc de pesticide, dar la fel de productiv operam, iarasi de teama ca nu cumva sa nu fie pe atat de grasi sau frumosi cum noi o dorim. Mintea noastra considera intotdeauna ca ce este mult este si bun sau frumos si asa ajungem sa ne confruntam cu grave dezechilibre, obezitati si multe asemenea.

Cand ajungi chiar sa intelegi cum functioneaza Creatia, te ingrozesti cat de aberant opereaza mintile noastre in cadrul ei. Nu este absolut nimic care sa se incadreze in Legile ei, de mult pare-se uitate. Iar in aceste conditii, unele scoli Spirituale vin sa recomande un melanj intre Adevar si legile mintii omenesti! Cum s-ar mai putea gasi o cale de mijloc, cand totul este atat de departe de Adevar si creeaza doar confuzie si haos, entropie si distrugeri!?

Este un fel de solicitare la amagire continua, un fel de ”sa se schimbe pe ici pe colo, dar fara a se modifica nimic”, un fel de ”cu c... in doua luntrii” , numai din frica de a ne lua responsabilitati constient.

Am urmarit in urma cu cateva minute un interviu cu Jasmuheen, cea despre care va spuneam ca a studiat in Australia deosebit de atent si experimentat atat ea cat si alti peste 10 000 de insi din toata lumea, bretarianismul, adica modalitatea de a te hrani cu ”lumina” cum se exprima ea, sau cu prana, Energia Universala care sustine de fapt intreaga Creatie. Sunt inca sub impresia vibratiei inalte care emana de la ea si m-au bucurat spusele sale, care au fost

foarte adevarate si in care nu s-a straduit prea mult sa faca concesii, desi nici tot adevarul nu-l putea spune chiar pe post.

Nu pot trece peste cele pomenite mai sus, fara sa subliniez ca fiecare dintre noi cunoaste fantastice oportunitati, pe care din Spirit si le cheama, le creeaza de-a dreptul, de a se trezi si in ciuda acestui fapt intelectul lor nu vrea sa se deschida cu adevarat, nu lasa loc experimentului individual de a gasi Divinitatea interna. Spun aceasta cu parere de rau la adresa unei fiinte cunoscute, care si-a oferit poate ca nimeni alta ocazia de a se trezi dar nu accepta de ani de zile sa depaseasca un anume prag.

Tentatia mea de a ma adresa unor persoane cunoscute este mare, am avut in ultimii ani parte de multe fiinte care se considera a fi pe un drum constient si stiu bine unde s-a impotmolit, pentru moment, fiecare dintre ele. Desigur nu imi pot fi indiferente si chiar daca ele inca nu constientizeaza, intre noi au fost stabilite punti care nu dispar, indiferent ce crede mintea fiecaruia. Spre deosebire de ei, eu sunt permanent in preajma lor cu o Constiinta constienta si, vibratoriu, ii ajut sa-si depaseasca limitele.

Candva toti vor intelege ca asa functioneaza Universul si vor intelege ca nu este loc de ego aici, ca altfel nu se poate, ca nu tu esti cel ce hotaraste asta ci asa este Legea. Cand spunem ca nimic nu este intamplator, am putea intelege ca nici intalnirea a doua fiinte nu este o intamplare si nici rolul uneia pe langa cealalta nu e. Din minte limitata poate ne convine sau poate nu prestatia celuilalt, dar legitatea prezentei lui precis inca ne scapa. Degeaba teoretizam ca ”fiecare este un inger venit sa ne aduca un dar”, daca il contestam cu toata forta personala si il dorim cat mai departe de noi. Ce anume din noi il vrea departe, Iubirea sau mintea? Darul este refuzat de minte, nu credeti?! Inima, va asigur, nu este capabila de nici un fel de refuz, ea stie ca din absolut orice experiment se imbogateste vibratoriu. Ea este Esenta, care chiar nu se teme de nimic... Cum anume ar putea sa se teama?

Dragilor, totul este deosebit de clar si, asa cum spunea si Jasmuheen, stiintific. Daca tot trebuie redefiniti termenii, eu propun sa incepem chiar cu ”stiinta”. Mie imi pare ca face parte din familia de cuvinte ale verbului ”a sti”. Aflata intr-o dinamica continua, cunoasterea mintii limitate s-a tot marit, cuprinzind mereu aspecte care la inceput erau inafara granitelor ei. Cu timpul insa s-a rigidizat cumva, capatand nuante dogmatice, uneori inchizitoriale. Daca nu recunosti ca fiind singurul aspect cel recunoscut de toti ca fiind singura realitate adevarata, atunci esti pus la stalpul infamiei... Dar de aici in primul rand nu individualitatea care vine cu o noua cunoastere pierde ceva, ci intreaga civilizatie, apoi nu este decat o intarziere deoarece daca o cunoastere a devenit accesibila unui individ, in curand ea va deveni mai multora si, in final, ceea ce trebuie cunoscut tot va intra in ”hotarele” Stiintei. Dar, dece sa tot pierdem timpul...?

La cunoastere se poate accede intr-o infinitate de moduri, cea acceptata de catre majoritatea membrilor actualei civilizatii fiind numai una dintre ele, si anume cea cu limitele cele mai inguste. Cunoasterea exclusiv instrumentala, demonstrabila doar in plan fizic este si ea o lume a efectelor, de cele mai multe ori. Sunt chiar domenii stiintifice care mie nu imi par deloc importante, cum ar fi chimia. Mai intai ca in granitele ei nu s-a acceptat inca nici o provocare. Nu am auzit sa existe chiar o mica preocupare de a vedea dece din multe surse de acum tot apare remarca conform careia in Univers nu exista decat un singur element. Pentru chimisti exista doar preocuparea de a mai aglomera acest plan cu infinite combinatii, menite toate sa rezolve pretinse si iluzorii necesitati, din dorinta mereu mai aberanta a unora de a tot acumula bani.

Spre deosebire de aceasta, fizica observa mai atent si are o zona de cercetare fundamentala mai puternica, fapt care face ca, din cand in cand cate un fizician sa mai emita o ipoteza interesanta. Fizica isi propune mai putin sa faca, in schimb observa mai atent. Ca atare si dezechilibrele care pleaca de la ea sunt mai mici. Macar din statutul de observator reiese o recunoastere clara a pozitiei de efect.

Despre biologie as spune ca, atata timp cat ramane in granitele ei actuale, nu si-a cunoscut macar domeniul de activitate, iar din colaborarea cu medicina la intelegerea vietii si in special a omului a iesit cea mai monstruoasa eroare pe care o civilizatie o putea face: aceea de a confunda ambalajul cu continutul. Biologia ar fi trebuit sa fie prima care sa se sesizeze ca in spatele manifestarilor fizice de ”viata” trebuie sa mai fie ceva...Si daca, prin exponenti, a ajuns la aceasta concluzie, trebuia sa o si impuna ca adevar in cunoasterea intregii civilizatii, nu sa se teama de adevar.

Din astfel de atitudini a aparut o ”stiinta paralela” cu cea oficiala, care de multe ori are aceiasi indivizi ca reprezentanti, dar a caror eforturi de intelegere sunt completate de foarte multi cercetatori de sine statatori, de pe toate meridianele globului. Doamna Jasmuheen este un bun exemplu in aceasta directie. Concluziile la care se ajunge, din pacate ajung foarte greu un bun comun pentru toti membrii civilizatiei, deoarece acestui perimetru neoficial de cercetare nu i se acorda nici un sprijin, ba dimpotriva. Parca cercetatorul neinregimentat nu tot cunoastere doreste si parca el ar dori-o doar pentru el, nu pentru binele semenilor sai... In schimb exista anumite ”servicii” foarte deschise in a accepta noul. De ce oare?...

Pentru a va exemplifica iar cu cel pe care il cunosc cel mai bine, acum sunt un tip de 50 de ani, care a cunoscut in viata o multitudine de situatii, a avut o varietate destul de mare de preocupari si desigur ar putea oricand alege sa continue una din ele, la cote mult mai inalte, la care cunoasterea ii ofera acces. Chiar au fost semeni care mi-au spus ca as avea tot dreptul si toata posibilitatea

de a profita de ceea ce stiu in favoarea mea si in defavoarea unor parteneri de afaceri. Asa sa fie?!

Desigur, din minte limitata, as putea face toate astea, il pot determina pe cel din fata mea sa creada cu convingere ca, ceea ce imi spune chiar era dorinta lui de a-mi spune, nu ca eu i-am cerut-o, desigur in mod subtil, dar credeti oare ca pentru asa ceva ti se acorda acces la cunoastere? Chiar credeti ca ai acces acolo daca iti mai e la indemana sa gandesti asa?!

Dragilor, poate sunt zile in care as prefera sa nu trebuiasca sa fac efortul de a incropi ceva de pus pe masa in fata alor mei, dar nu exista nici o posibilitate ca sa ma gandesc sa rezolv asta profitand de necunoasterea semenilor mei! De ce? Pentru ca asa este Legea, pentru ca eu stiu ca preferintele mele nu sunt neaparat in armonie cu Universul, dar un gest ca cel pomenit, in mod sigur ar fi o dizarmonie majora, la care eu nu mai pot accede. Dizarmonia respectiva, comisa constient, devine si mai dizarmonioasa si in ciclul cauza-efect este obligatoriu urmata de ceva, nu intotdeauna previzibil... Nu este vorba de teama, este doar constienta faptului ca dai nastere unui lant intreg de dizarmonii, cand cunoasterea nu-ti mai da dreptul sa o faci...Este ca atunci cand un matur i-ar da restul unui copil trimis de mama lui dupa te miri ce cumparatura, in mod necinstit. Nu poti profita de inocenta, de necunoasterea unui seman de-al tau, chiar daca poate necunoasterea respectiva te pune in situatia de a face eforturi de imaginatie pentru a incropi ceva de pus pe masa...

Va veti intreba dece nu prestez o activitate oarecare, din cele avute anterior sau o alta. Raspunsul este destul de simplu dar si deosebit de complex: astazi jocul din piramida sociala nu mai are nici o componenta cinstita, orice contact intre oameni avand in spate intrebarea” cum oare il pacalesc sa cumpere sau sa vanda, etc.” Faceam paralela cu copilul trimis la cumparaturi de mama sa. Daca nu pot pacali, cu cunoasterea pe care o am, acesti copii care se joaca necinstit, inchipuiti-va ca nici nu pot concepe, de dragul a orice, sa fiu victima continua a jocului lor mult prea infantil. Si, cum nu imi este la indemana sa ma mai intorc la datele masluite ale jocului lor, orice activitate economica imi este de-a dreptul imposibila. Cred ca am reusit sa ma fac inteles.

Am cunoscut mecanismele economice si comerciale, stiu ce se ascunde in spatele unei campanii publicitare, stiu exact cine va controla o piata, in ciuda iluziilor competitorilor... Cum as mai putea mima o participare? Si de dragul a ce anume sa o fac?

De aceea veti gasi nu odata in paginile acestea recomandarea de a nu judeca ceea ce inca nu puteti, obiectiv, intelege...

Chiar creativitatea aplicata la nivelul dens acum nu ne mai serveste, aglomerand si mai mult acest plan deja deosebit de aglomerat. La un moment dat am ”inventat” o antena pentru receptia TV deosebit de simpla si multi romani ma cunosc in mod direct datorita ei. Era un simplu format A4 care se

prindea cu niste ventuze de geamul camerei unde se afla televizorul, asigurand o receptie satisfacatoare pentru oricare post local care emitea prin antena si ale carui unde ajungeau acolo. Trecand peste neancrederea pe care vederea simplitatii si a pretului mic o starneau, cred ca peste 10 000 de semeni au folosit-o la un moment dat. De ce va pomenesc de ea?

In primul rand pentru ca este un exemplu clar in care simplitatea si pretul ar putea garanta castigarea unei piete. Apoi tehnologia de producere s-ar preta foarte bine unei industrializari masive, scazand pretul la valori rizibile. Si cu toate astea, nu o voi pune iar pe piata! Daca as face-o, m-as arunca intr-o competitie, eu stiind bine ca concurenta este cel mai nefiresc raport intre semeni. Apoi as mai introduce in acest plan inca un element, care odata in plus ar mai pune cumparatorul in fata unei alternative, adica i-as mai disipa gradul si asa mic de atentie pe care il are. Unii vor avea de ales daca sa-si cheltuie putinii bani pe patru paini sau pe o antena...Ori eu stiu deja ca ei nu au nevoie de televizor, ca el nu le aduce nimic bun, de ce anume sa le mai ofer inca o oportunitate de a apela la el?

Vedeti voi, este un nivel de cunoastere la care nu mai poti gandi altfel...Da, voi incerca inca sa schimb conceptia intregii civilizatii despre energie, este un lucru important si care ne va scapa de o multime de complicatii si servituti. Asta chiar trebuie facut, pentru ca se poate si ne scoate dintr-o seama de iluzii ale lipsurilor. Si apoi, ne demonstreaza cat de departe suntem de a ne lauda ca chiar stim totul. Si sper ca ne va face sa devenim mai atenti, mai receptivi.

Stiu bine ca aceasta schimbare se va face, altfel nu imi era data cunoasterea pentru a o putea aplica in tehnologiile noastre. Desigur ca majoritatea semenilor ma privesc iar cu scepticism, asa cum multi au facut-o cand le aratam antena TV. Asta nu inseamna decat ca isi rezerva o surpriza si atat. Realitatea este una singura, Energia Este, noi putand-o doar culege si utiliza. Productia de energie, transportul si distributia sunt aiureli la care trebuie sa renuntam.

Pe cei care mai cunosc, ii invit sa-si aminteasca de receptorul ”cu galena”. O dioda, un condensator si o casca erau suficiente pentru receptia programului radio de pe medii, singura frecventa care se utiliza la acea vreme...Nu exista nici o sursa de energie electrica si cu toate astea in casti se auzea destul de tare postul local de radio. Ori castile erau dotate cu bobine destul de grosiere la vremea aceea, erau casti telefonice daca imi amintesc bine, eu am construit unul...Si aveau nevoie de semnal mare pentru a se auzi ceva... De ce oare asta nu ne-a atras atentia suficient de mult... De unde era luata energia care asigura receptia la radioul cu galena?! Veti spune ca de la antena, si desigur prin antena o lua, dar de unde provenea ea? Sa nu spuneti ca era energia emitatorului deoarece nu rezista. Putem produce un milion de receptoare cu galena, le putem face pe toate sa functioneze si veti vedea ca suma totala a energiei folosite de

fiecare va depasi de zeci, poate de sute de ori energia postului de emisie... De unde va fi luata aceasta energie?

Dragi semeni, starea de atentie ne poate face sa intelegem lucruri, aspecte pe langa care am trecut cu prea mare usurinta. Intelegerea acelor aspecte ne poate marca evolutia la nivel de indivizi dar si de civilizatie. O atitudine matura trebuie sa ne determine sa facem aceasta. Trebuie inteles ca, in fiecare moment al civilizatiei, aceasta a avut de facut alegeri, chiar si din punct de vedere al tehnologiilor pentru care s-a optat. Alegerile au fost determinate tocmai de nivelul de intelegere la care exponentii ei aveau acces la acel moment. Precis ca, daca aveau acces la alt nivel, directiile in care tehnologiile s-ar fi dezvoltat erau cu totul altele. Ca atare nimic nu ne impiedica ca, de la o anume raspantie, sa mai cautam un alt drum. El precis exista.

Unii ma intreaba dece nu imi construiesc eu un dispozitiv capabil sa imi ofere independenta energetica mie. Raspunsul e simplu: pentru ca nu asta trebuie sa fac si pentru ca sa nu o fac nici nu e posibil sa o fac de unul singur. Este nevoie de dotarile tehnologice pentru aceasta, care se gasesc in diferite domenii de activitate va fi doar o incununare a unor ”eforturi” colective. Daca ar trebui sa incropesc cu mijloacele proprii ceva de acest gen ar iesi teribil de supradimensionat, in ciuda faptului ca se poate face ceva deosebit de mic, de compact...pe masura mileniului trei.

Dragilor, noi una suntem, noi intreaga Creatie una suntem si avem cu adevarat nevoie sa constientizam asta. Iluzia separarii, care pune din ce in ce mai mult stapanire pe mintile noastre este deosebit de daunatoare intregii noastre evolutii in acest plan. Experimentele noastre sunt pline de savoare doar traindu-le la cote cat mai inalte de comuniune, singura care ne imbogateste senzatiile. Chiar bucuria, mica, meschina, in singuratate, nu are gustul pe care il are atunci cand este impartasita cu mai multi. Comuniunea cu semenii nostri este numai un pas, un exercitiu facil spre intelegerea Legii Lui UNU.

Aparent paradoxal, acum cand mijloacele de comunicare fac din intregul glob un ”sat planetar”. tot mai greu se stabilesc prietenii de la om la om. Preferam sa ne incredintam gandurile unuia aflat la distanta si pe care poate nu-l vom vedea vreodata, prin intermediul internetului decat sa ”riscam” contactul firesc cu vecinul de apartament.

Este minunat ca gandurile noastre nu mai cunosc bariere ale spatiului, ca te poti aseza la tastatura PC-ului si sa te adresezi oricarui semen din orice colt de lume. Consider insa ca esti indreptatit sa o faci abia dupa ce relatiile tale interumane ti-au dat ocazia sa experimentezi suficient incat sa se justifice dorinta ta de evadare intr-un spatiu mai larg. Sa ai prieteni anonimi pe un ”Chat”, dar sa nu ai cu cine sa te plimbi pe aleile unui parc nu mi se pare o experienta completa. Asa alege mintea noastra uneori sa faca din cuceriri adevarate handicapuri.

Cunosc fiinte care mi se plangeau ca nu isi pot gasi prieteni si erau foarte nefericite ca nu le era la indemana sa stabileasca contacte prin calculator, fiind convinse ca numai asa vor gasi persoana potrivita. Degeaba ai incerca sa le demonstrezi matematic ca mai degraba castiga un bilet la loterie, ca sansele sunt mai mari acolo, ca daca din cei pe care zilnic ii intalneste nu gaseste pe nimeni potrivit, apoi acolo chiar miracol ar trebui sa se numeasca...el o va tine pe a lui, si e in stare sa rateze sansa oricarei intalniri cu chiar fiinta dorita, deoarece atentia lui/ei nu este prezenta.

Uneori registrul discutiei trebuie sa coboare pana la nivelul psihologic, deoarece de acum eroarea este atat de grosiera incat chiar si cauzele se afla aici, in frecventa joasa. Desigur ca exista si o cauzalitate subtila in orice ”suferinta” se manifesta in experientele noastre, dar pana a ajunge fiecare la acestea, mai intai trebuie sa le rezolve pe cele pe care chiar le poate vedea. Daca acestea i se par de netrecut, apoi de cele de alta natura ce am mai putea spune...

De fapt iata cam cum se petrec lucrurile cu majoritatea, cand ajung sa se intrupeze: conform Legii, cunoasterea dobandita pana la acel moment, prin incarnari succesive, se pierde si experimentul in plan fizic se reia de la inceput. Numai in acest fel evolutia poate fii libera, adica nemarcata de neizbutirile sau neintelegerile dinainte: o viata noua, ca o coala alba de hartie, asteapta sa fie scrisa.

Contextul in care am ales sa venim, familia, mediul social, starea materiala a familiei, existenta sau nu a ambilor parinti ne creeaza contextul in care personalitatea incepe sa se formeze. Adica ego-ul. Desigur ca constructia acestui ego are menirea sa ascunda si mai mult Esenta si atributele ei: omniscienta, omnipotenta... Cu toate acestea o anume transparenta a mintii limitate face ca portiuni mai mari sau mai mici din Adevar sa ne fie accesibile. Mai cu seama pana pe la 8 ani acest grad de transparenta este ridicat.

La copii de astazi gradul de transparenta al mintii limitate pentru Adevar este chiar mai ridicat si se prelungeste catre pubertate, uneori chiar dincolo de acest interval. Acestia sunt spirite incarnate cu multa cunoastere, venite pentru a ajuta Civilizatia Pamant sa depasesca momentul actual. Desigur multi sunt adevarati ”copii-problema” atat pentru parinti cat si pentru educatori, deoarece apetenta lor pentru legile limitativ-omenesti este deosebit de mica.

Format in acest mod, matur de acum, plecam sa exploram ”viata” dupa propriile puteri dar si de pe coordonatele pe care familia, contextul social, ni le-au oferit. Este la alegerea noastra din fiecare moment ca exercitiul in acest plan sa aiba valori mai inalte sau mai joase, deoarece avem posibilitatea sa observam in fiecare moment ”realitatea care ne inconjoara” din unul sau altul din centrele noastre de comanda: inima sau minte. Cata vreme vom pendula intre aceste doua centre, toate aspectele acestui plan vor parea a avea un

puternic caracter dual: bine-rau, frumos-urat, alb-negru, lumina-intuneric, curaj-frica, etc.

Cand gradul de evolutie ne va permite, cand vom alege cu adevarat, cand inima se va autoimpune ca fiind singurul centru adevarat de comanda, automat dualitatile aparente vor disparea. Atunci vom realiza ca ele nu erau ale planului dens ci erau proiectiile mintii noastre. Pana atunci insa, oricata bunavointa am avea, nu vom putea sub nici o forma sa intelegem ca astea nu sunt vorbe ci purul adevar.

Desi eu stiu ca pana la aceasta cunoastere individualitatea inca nu a ajuns la maturitate si stiu ca pentru maturizare se consuma timp in acest plan, am convingerea ca majoritatea spiritelor intrupate acum, au parcurs in cicluri de evolutie aici in acest plan, cam toate treptele pentru a se maturiza. Faptul ca evolutia lor actuala, in aceasta intrupare, pare sa nu dovedeasca acest lucru cred ca se datoreaza jocului care a capatat valente deosebite fata de cele pe care trebuia sa le aiba.

Complexitatea deosebita la care s-a ajuns, faptul ca Legea a fost uitata si inlocuita cu o infinitate de legi si legisoare omenesti, cele mai multe contravenind flagrant cu Legea, face ca majoritatea sa evolueze ca si efect al acestui plan si nu ca si Cauza. Cu alte cuvinte, ei nu mai manipuleaza piesele de joc ci s-au vopsit frumos in culorile pe care jocul le cere si s-au asezat ei insisi pe tabla de joc, asteptand ca cineva (cine oare?) sa-i tot mute de colo colo. Conform obiceiului, putem da vina pe joc, el este de vina ca noi l-am preluat complicat si ne-au fost impuse sumedenie de legi limitativ-omenesti, nu noi! Niciodata NOI nu suntem vinovati, noi nu avem nici o responsabilitate. Oare asa sa fie?

Desigur termenul de vina este putin fortat, ea apare doar daca privim lucrurile de la primul etaj al piramidei cunoasterii. La etajele urmatoare dispare, reaparand cu conotatia de dizarmonie, irosire si lipsa de constienta undeva catre ultimele trepte ale acestei piramide. Apoi dispare si ea ca majoritatea notiunilor...Pentru Absolut chiar nu conteaza...

Mi se pare interesant cum, de-a lungul multor paliere ale piramidei cunoasterii multe notiuni dispar, aparand ca lipsite de importanta, pentru a reveni cu toata forta pe penultimele trepte...poate cu sensul modificat, dar oricum aparand importante...

Unele scoli spirituale induc aceste hiatusuri, parca din dorinta de a trece peste ultimele etaje ale piramidei cunoasterii de fapt cred ca Maestrii ajunsi la Constiinta Deplina au spus unele lucruri, ei vorbind de la nivel Absolut, dar au fost preluate de discipoli, care au incercat sa coleze la diferite nivele aceste aspecte ale Absolutului, desigur din necunoastere. Cel care acum, poate la a treia sau a trei zecea generatie de discipoli afla, imediat ce depaseste parterul cu jucarii, ca imediat deasupra lucrurile dispar in marea lor majoritate, desigur

nereusind sa experimenteze asa o aiureala, renunta dezamagit ori de propria capacitate de intelegere ori -cel mai ades- de scoala respectiva.

Si eu consider destul de dificil ca o Scoala Spirituala sa poata fi continuata cu succes dupa ce Maestrul care a fondat-o a parasit acest plan, si prin aceasta nu fac decat sa intaresc cele afirmate de multi altii inaintea mea.

In primul rand un Maestru apare ca o necesitate obiectiva a momentului si deloc intamplator. Aparitia lui este cumva legica, ea este ”ceruta” de acel timp si prestatia sa va fi puternic circumscrisa coordonatelor momentului. Desi va relua absolut aceleasi Valori ca cei care l-au precedat (de unde altele?), el va avea menirea de a le ”aduce la zi”, in termeni specifici timpului si uneori locului unde apare. Ca atare prelungirea artificiala a celor ”spuse” de el nu are cum sa fie ”productiva”, deoarece in permanenta curgere, precis buna parte din datele respective s-au modificat. Ca atare degeaba pastram cuvintele, daca ele vor fi turnate in cu totul alte forme, cu care nu au cum sa se mai potriveasca. Apoi discipolii sai nu pot face discipoli pentru simplul motiv ca doar un Maestru va putea.

Exemple de astfel de incercari se pot da suficient de multe si cred ca marea majoritate a actualelor ”scoli” de aceasta si sufera este chiar motivul pentru care nu cunosc decat una care are rezultate deosebite, fiind pe cale de a initia un Maestru, in SUA. Este adevarat ca timpurile catalizeaza un proces de ”aglomerare” a palierelor superioare din piramida cunoasterii, ca atare avem parte de un numar tot mai mare de ”constiinte cu un inalt nivel de constienta”, care pot trece din clipa in clipa la Constiinta Deplina.

Diferite scoli i-au ajutat pe oameni sa-si aereze structurile, sa devina mai atenti, le-au insuflat interesul pentru o alimentatie naturala sau chiar pentru hrana vie, altele le-au demonstrat cat de nelimitati pot deveni renuntand la iluzia nevoii de hrana...Toate acestea si multe altele l-au ajutat pe cel dornic sa se apropie de un punct geometric prin care se va face trecerea in cea de a cincia dimensiune.

O pregatire mai completa ar trebui sa aduca si ceva cunoastere pregatitoare pentru cei care s-au apropiat, constient sau nu, de acest punct geometric. Deoarece intelegerea corecta a datelor care definesc acest punct va ajuta pe multi sa constientizeze ca ce ”li se intampla” este absolut firesc si este o crestere, in ciuda faptului ca, din minte limitata, nu pare deloc sa fie asa.

Doua-trei cuvinte voi incerca eu sa spun pentru a defini putin ceea ce se petrece cu cei care se apropie de aceasta ”usa”. Am sa incep prin a spune ca nu trebuie sa fie nici mirati si nici suparati daca nimic nu le iese, sub raport material chiar

nici nu trebuie sa le iasa, ei au hotarat asta cand dispuneau de constiinta constienta. Desi unii sunt aparent suparati pentru acest aspect, la o analiza detasata se poate constata cu usurinta ca, de fapt, nu fac nimic pentru a iesi din acea stare, ca ea nu ii afecteaza deloc. Cei care se consuma mai tare se afla la inca un pas mai departe decat primii. Cu cat are loc apropierea de acest punct cu atat mai mult linistea si pacea pun stapanire pe ”calator”.

Aerarea vibratorie are in vedere si structurile dense, ca atare corpul nu va putea fi acuzat de hiperponderalitate. Greutatea se va stabili undeva la un minim, dar care asigura un randament fizic optim. Persoanele ajunse aici, au o vitalitate marita, cunosc din ce in ce mai rar imbolnaviri sau oboseala fizica, nevoia de somn este mult diminuata. De oboseala psihica nici nu poate fi vorba, in ciuda stresului general.

Ar mai fi de remarcat un aspect din cele care nu convin mintii limitate: deprecierea galopanta a dentitiei, care ”pleaca” parca sub forme ciudate. Ori se toaca pur si simplu de la o zi la alta, ori parca alveolele in care sunt implantati devin brusc mai mari decat ar fi cazul si ei incep sa se miste si sa se desprinda. Despre acest punct ar mai fi suficient de multe de spus, dar ar necesita explicatii mult prea ample pentru a-si gasi locul aici. Ca un numitor comun: aceasta ”distrugere” arareori este insotita de dureri pe masura.

Cei care se apropie de acest punct manifesta un interes foarte scazut fata de medicina si remedii farmacologice, chiar si numai intuitiv.

Va trebui sa ne obisnuim cu ideea ca nu am fost conceputi pentru a manca acest plan minunat in care am venit, si nici tractoare nu am fost facuti sa fim. Daca nu am inteles-o pana acum, vom fi nevoiti incetul cu incetul sa o constatam si desigur sa constientizam. Cresterea frecventei intregului sistem caruia ii apartinem ne va demonstra clar acest lucru. Nu este vorba de osteoporoza, dupa cum nu va fi vorba nici de paradontoza, chiar daca aspectele generale ar justifica aceste ”diagnostice”. Unii vor alerga dupa protezari masive si cunosc deja cazuri... Cum nu le pot explica, caci nu ar intelege, ma multumesc sa zimbesc. Pe cei interesati de contacte cu civilizatii extraterestre i-as intreba daca au citit despre vre-un contact de gradul zero in care sa fie pomenite fiinte dotate cu dinti?! Intrebarea poate fi luata si numai ca gluma. Dar nimic nu ma poate opri ca glumind sa spun tot adevarul.

Dragii mei, mai entuziasmati, ca doamna Jasmuheen sau mai ponderati, avem de strabatut niste clipe de un inedit absolut. In buna masura, ceea ce vom reusi va fi potrivit ”calificarii” noastre. Pentru acest motiv, cei cu un pas mai inainte pe drumul constientei se straduiesc sa intinda cator mai multi semeni o mana. Daca ea va fi acceptata sau nu este in buna parte responsabilitatea celui ce poate accepta sau poate refuza un ajutor. Are dreptul la aceasta alegere prin

Lege, dar calificarea pentru a lua o decizie corecta a cam pierdut-o. Ca vina poate fi aruncata inafara, ca jocul a devenit prea complicat, asta nu se poate retine ca argument. Nici macar in ceea ce priveste legile umane necunoasterea sau nerecunoasterea Legii nu te absolva de vinovatia incalcarii ei.

Daca din tonul meu rezulta o nuanta de regret, ea isi gaseste justificarea doar prin faptul ca, in corp fizic fiind, doresc experiente de cel mai inalt nivel semenilor mei, la care constat un dezinteres major pentru aspectele majore si un interes disproportionat pentru aspecte lipsite de importanta. Acest tablou nu are darul de a ma face entuziast cu privire la experienta colectiva careia va trebui sa ii facem fata, in ciuda faptului ca individualitatea care sunt asteapta cu nerabdare aceasta trecere, pentru care s-a pregatit cel putin 26000 de ani, mai probabil un multiplu al acestei valori...

Fiecare din voi, dragii mei, ati agonisit in Esenta care sunteti tot atata cunoastere ca si mine, doar ca acum ati ales sa va mai jucati putin, sa impingeti limitele jocului si mai mult si prinsi de patima, nu mai gasiti timp pentru a fi atenti la nimic. E drept ca, in extremis, este suficient si un minut pentru a va trezi, dar o veti face?! Atlantii nu au mai reusit sa o faca sau altfel spus, ca atlanti nu am reusit sa ne trezim la timp...Si lor li s-a spus dar nu au fost atenti, sau nu am fost atenti nici atunci...

La scara Universala nu conteaza, 26000 de ani terestri sunt doar o clipita, nu?! Dar ma tem ca nu este legitim ca, in corp fizic fiind, sa te raportezi la Absolut, nu de aceea ai venit aici. Aici te gasesti in urma unei misiuni asumate constient, pe vremea cand erai Constiinta Constienta. Poate este dreptul tau sa o uiti, sau poate asa crezi...Oricum, ceea ce mi se pare destul de logic este ca nu ai venit nici pentru a acumula bunuri materiale, pentru ca apoi tot sa trebuiasca sa le lasi, nici pentru a-ti exploata semenii sau a-i dispretui in vre-un fel...

Daca te-ai indepartat de Lege si te-ai acoperit cu legi fabricate pentru a-ti apara slabiciunile nu ar trebui sa fi foarte multumit de felul in care te-ai achitat de ”misiunea” pentru care esti aici. Pana la a deveni treaz, vrand-nevrand, chiar numai o clipita a mai ramas, raportat la cei 26000 de ani. Atunci vei sti exact ce anume ai uitat. Dar vor mai urma tot 26000 de ani pana la o noua oportunitate eventuala, daca nu vei alege iar sa uiti...Pentru Absolut, amnezia ta chiar nu conteaza, dar pentru individualitatea care esti, probabil da. Un sir nesfarsit de reincarnari, iarasi clasa intai, apoi a doua...pentru a creste iarasi, cu o alta civilizatie, cu alte jocuri, cu alte iluzii... poate te tenteaza, e dreptul tau sa alegi, nimeni nu pierde nimic din aceasta alegere, cel mult tu, daca consideri.

Este dreptul tau sa consideri util sa retraiesti inceputurile unei noi civilizatii. Pana la a ajunge ea sa se dezvolte suficient ca tu sa ai parte de experientele cu care te-ai obisnuit in aceasta incarnare ii vor trebui iar aceiasi 26000 de ani. Sute sau mii de alte incarnari, pe aceasta planeta sau pe o alta, depinzand de o ”eventuala masa critica” apta de a ridica fizicalitatea aceasta cu totul in

urmatoarea dimensiune vibrationala...Eu doar incerc sa te fac atent, nu pot alege in locul tau. In mod sigur va fi altceva, nu exista in toate universurile doua drumuri identice pentru nici o individualitate, indiferent scara la care ne-am referi, om, civilizatie, planeta...

In ceea ce ma priveste, ma declar pe deplin satisfacut de aceste acumulari si, deocamdata nu imi mai doresc un nou ciclu. Asta nu inseamna deloc ca ar trebui sa faci aceleasi alegeri, nici macar ca eu ar fi cazul sa cred ca am ce sa iti recomand. Doar pot sa te atentionez, sa nu fi luat prin surprindere de alegerea pe care oricum va trebui sa o faci, caci tu esti alegerea. Alegoric ne-a fost prezentata ca fiind o cernere pe care iar ceva exterior noua o face, noi iar fiind efect si nu cauza. Realitatea este ca noi chiar cauza vom fi, nicidecum efect. Acesta abia apoi va urma, conform alegerii noastre. Constiente sau mai putin...

Si pentru ca cel mai important instrument de lucru pentru orice aspirant la revelarea Sinelui ramane meditatia, ma voi intoarce iarasi la ea.

Desi multi sunt aceia care au participat la cate o meditatie colectiva , desi nu putini au avut perioade cand s-au apropiat pe diferite cai de aceasta tehnica, sunt totusi mult prea multi semeni care nu au inteles multiplele valente ale acestei tehnici si implicatiile pe care meditatia le are. S-au scris carti despre meditatie, s-au inventariat modalitati sau genuri de meditatie dar prea putini stiu ca exista exact atatea tipuri de a medita cati insi care mediteaza, altfel spus nu cred in categorii.

Desigur sunt caracteristici comune pentru orice meditatie, desigur ea nu va putea avea loc fara intrarea in stare alfa, care stare comporta modificarea unor parametri de functionare ale diferitelor ”aparate” ale corpului fizic. I se spune stare de constiinta modificata, deoarece este o stare de veghe in care multi parametri functioneaza la valori total diferite fata de starea de trezie, starea beta. Undele cerebrale au valoarea scazuta, sistemul circulator ca si cel respirator de asemenea. Cu toate astea esti constient si prezent, dar nu ai constiinta corpului fizic, iar daca incerci sa transmiti o comanda unui deget, spre exemplu, executarea comenzii se va face cu oarecare intarziere, dar va fi urmata si de iesirea din starea alfa.

Aceasta stare, cu subdiviziunile ei, a fost studiata si de catre medici si alti cercetatori si s-a concluzionat indubitabil existenta unei proprietati uimitoare de regenerare a celulelor, de refacere a diferitilor parametrii functionali, de odihnire si linistire nervoasa, etc. Simpla inducere a acestei stari are proprietati curative in foarte multe afectiuni. De aceea s-au si inventat dispozitive-aparate pentru inducerea din exterior pe cale auditiva si prin stimuli optici a frecventelor respective. Despre utilitatea lor nu voi discuta aici.

Intrarea corpului in aceasta stare se poate conduce prin tehnici simple si cunoscute dintotdeauna de practicantii meditatiilor si nu numai. Un radiestezist, de exemplu, isi va optimiza foarte mult cercetarea daca va fi instruit sa isi faca

determinarile in aceasta stare, deoarece va risca mult mai putin sa se interpuna ca personalitate intre sursa de semnal si indicatorul folosit. Aceasta trecere in stare alfa unui practicant nu are dece sa ii ia mai mult de trei-cinci secunde.

Insist asupra acestei stari din mai multe motive. In primul rand trebuie sa se cunoasca cat mai bine, pentru ca nimeni sa nu se sperie de ea si apoi fara aceasta familiarizare o meditatie nu va fi posibila, va fi o iluzie. Si nu sunt putini cei care chiar si aceasta iluzie o au. Este o stare absolut normala, dar care neconstientizata, adica in mod natural, o are fiecare doar in prima parte dinaintea somnului profund, caracterizat prin asa numitele unde teta. Deci orice om inainte de a intra in somnul profund cunoaste de fiecare data o perioada de tranzitie, de cateva minute, in stare alfa. Ea mai revine in scurtele pauze dintre ciclurile de somn, adica la circa o ora si jumatate, iarasi pentru cateva minute. Oricine isi intrerupe somnul foarte usor cand se gaseste in aceste pauze si se va simti pe deplin odihnit, cu conditia desigur ca mintea sa sa nu se vaite de ”nenorocirea care i s-a intamplat”, cum de regula face. Ca atare, sa nu va mirati deloc daca veti avea ocazia sa constatati ca un somn de o ora si jumatate v-a odihnit mult mai bine decat unul de sapte ore. Este chiar legic sa se intample asa. Un ciclu complet de somn are cam o ora si jumatate iar noi, pentru a ne simti refacuti, ar trebui sa dormim numai multiplii intregi ai acestor cicluri, cu alte cuvinte sa ne trezim intotdeauna intr-o pauza, adica in starea alfa.

Pentru ca o meditatie sa reuseasca va trebui sa ne disciplinam mintea, altfel ea oferindu-ne permanent o nebuneasca si infinita, dar mai ales inutila defilare, daca nu chiar sarabanda de ganduri, fara nici o legatura de cele mai multe ori si fara nici un scop.

Pentru linistirea ei se utilizeaza iar niste tehnici, dintre care contemplatia este cea mai raspandita si recomandata. Altfel spus, decat sa fie lasata sa topaie in voia ei, se incearca fixarea atentiei ei asupra unui singur aspect, cel care va fi contemplat. Cel mai ades sunt folosite pentru contemplatie elemente imagistice, fixate pe ”ecranul mintii”, deci imaginate. Aceste elemente pot fi dintre cele mai diferite, de la flori sau peisaje pana la icoane sau imagini mentale reprezentand pentru fiecare un simbol preferat. Deja credinta ca intre imaginea fixata pe ecranul interior si rezultatele meditatiei este o legatura cu semnificatii deosebite lasa loc unor interpretari speculative, absolut false. O meditatie buna poate avea loc chiar si cu ochii deschisi, fixati asupra unui singur punct, chiar punct fizic existent pe un perete...

Cert este ca disciplinarea mintii este un proces dificil si specific fiecarei persoane. S-a observat ca incercarea de a ii impune ceva nu da rezultate, ca atare se prefera lasarea gandurilor razlete sa mai defileze, pana se linistesc. Starea alfa ajuta foarte mult la aceasta linistire.

Avantajele stapanirii acestor stari sunt foarte multe. Ca exemplu, eu chiar nu pot intelege ce este aceea insomnie. Imi imaginez ca trebuie sa fii tare dat

peste cap pentru a intentiona sa dormi si sa nu o poti face. Atunci cand am decis sa adorm, in trei secunde am intrat in stare alfa, dupa care, renuntand sa o mai mentin, teta urmeaza firesc. Deci din clipa in care am decis sa adorm si pana adorm pot trece 30 secunde, cel mult un minut. Iar conditiile chiar nu conteaza, nu are importanta daca este ziua sau noapte, liniste sau zgomot major, daca sunt culcat, asezat sau in picioare. Eu sunt singurul care decide cand, unde si cum adorm. Un somn odihnitor poate dura cinci minute, un sfert de ora, jumatate de ora sau o ora si jumatate. De obicei noi ne culcam pe la trei noaptea si dormim pana pe la sapte si jumatate. Nu cred sa fi dormit niciodata opt ore, intotdeauna considerand ca este o stupida irosire de timp. Pretentia ca organismul sau sistemul nervos au nevoie de 8 ore pentru a se reface este absurda si contrazisa de mult prea multi semeni, cu experienta lor de viata.

Exista posibilitatea ca contemplatia si meditatia sa se desfasoare simultan si eu folosesc pentru contemplatie, cum spuneam si mai devreme, muzica. Ea nu trebuie preluata de minte, care simte nevoia sa fie distrata si din acest motiv prefer ca ea sa nu aiba interpretari vocale, cuvinte in special. Este o arta care se adreseaza in mod direct, care prin mesajul vibrator face sa rezoneze cu precadere anumite zone ale corpului si desigur aleg muzica cu vibratia foarte inalta.

Daca observ ca mintea cauta sa ”croseteze”, atunci ii sugerez sa observe dansul notelor muzicale, aidoma unor baloane colorate, situate mai sus sau mai jos. Acest joc de obicei o satisface. Nu trebuie sa credeti, dragi semeni, ca toate meditatiile trebuiesc sa ne fie foarte izbutite. Si in nici un caz ca vor fi doua la fel. Starile unice pe care fiecare ti le da iti asigura insa permanent o ascensiune, fie ca iti dai seama, fie ca nu. Apoi ele sunt deosebit de necesare pentru mentinerea unui nivel vibrator, fara ele riscand ca, incetul cu incetul sa pierdem din vibratia la care am ajuns.

Celor care cred ca, in dorinta de a impaca iluziile acestui plan cu Adevarul, se pot lipsi de meditatiile zilnice, traind chipurile o ”permanenta stare meditativa” nu pot decat sa le spun ca mintea lor limitata ii inseala teribil cand ii face sa creada acest lucru. Iisus se retragea in Gradina Ghesimani exact pentru a medita si a se ruga. pentru ca si rugaciunea este tot o tehnica meditativa, in care locul contemplatiei este luat de cuvinte. Daca si El mai avea nevoie de meditatie atunci putem zimbi cu ingaduinta cand observam ca iar mintea noastra face glume cu noi... Noi suntem tentati sa credem ca sensul cuvintelor unei rugaciuni este important, ca in ele este un secret, adevarul este ca mai degraba muzicalitatea lor este cea cu adevarat semnificativa.

Nu de putine ori cate un preot incanteaza o rugaciune de asa maniera incat cuvintele chiar nu se mai pot deslusi, dar pentru aceasta rugaciunea nu pierde nimic, poate dimpotriva. Coranul se canta in moschee, nu se citeste. Si are un mesaj vibrator foarte inalt.

Daca am insistat asupra starii Alfa si probabil am reusit sa-i arat beneficiile, acum va trebui sa fac acelasi lucru cu meditatia. Ce ar trebui sa stie fiecare om despre aceasta este ca este singura modalitate constienta prin care noi ne putem ”recapata mostenirea”. Aceasta ar insemna ca informatia arhetipala, cea dupa care noi am fost facuti, impreuna cu toata Cunoasterea din toate Universurile pot fi accesate doar in meditatie. Repet, este singura modalitate constienta, adica in care tu constient iti propui sa ajungi acolo. Exceptii pot exista, desigur.

Energia care se vehiculeaza este atat de subtila incat cea mai mica ”adiere” face ca procesul sa inceteze. Este tocmai motivul pentru care este atat de importanta starea de ”non-minte”. Pentru ca mintea limitata, apartinand acestei lumi dense, vehiculeaza in mod obisnuit energii considerabile, ajutata fiind de rezervorul de energie al corpului fizic.

Starea de atentie face ca receptivitatea sa creasca suficient pentru a putea decela nivele de semnal atat de mici. Revelarea Sinelui, ale atributelor Esentei, este un proces logic de dezarhivare a informatiei existente in ”arhiva pe care nimeni nu a scris Dumnezeu” din pomenitul folder Gigel, cu care am venit la intrupare.

Cind dezarhivarea incepe, incep imediat si atributele Sinelui sa-si faca simtite prezenta, indepartand incetul cu incetul limitativele atribute omenesti de evolutia in plan fizic a individualitatii respective. Ele nu se impun imediat cu toata forta ci numai treptat si este perfect, altfel mintea noastra ar putea ceda sau semenii ar considera ca, peste noapte, am luat-o razna.

As vrea sa fac o precizare: in meditatie are loc o parasire a acestui plan vibrational si deci infoenergetic si o ridicare a frecventei. Desigur frecventele imediat superioare sunt cele ale Astralului sau A Patra Dimensiune, cum mai este denumit. Insist cu recomandarea de a nu ramane in limitele vibratorii ale acestui Astral, din foarte multe motive: chiar daca exista si posibilitatea de a culege informatii de aici, de cele mai multe ori ele nu sunt reale sau isi pierd valoarea de predictie datorita curgerii accelerate si a mai multor factori care acum sunt deosebiti, fata de alte momente. Apoi este o zona infoenergetica plina cu informatie viciata si cu tot felul de proiectii ale mintilor limitate.

De aici rezulta si un anume grad de periculozitate, eu cunoscand mai multe cazuri care au avut de suferit, in grade diferite dar nu arareori maximal. Explorand aceasta zona vibrationala putem eventual creea putin spectacol in jurul nostru, putem accede la unele facilitati rezultate in special din faptul ca materializarea are loc simultan cu creearea formei-gand, dar o evolutie spirituala sau redobandirea atributelor Dumnezeirii nu au nimic comun cu aceasta frecventa vibratorie.

Reamintesc ca mintea limitata este satisfacuta de ramanerea in limitele acestor benzi, deoarece este singura frecventa unde se mai gasesc manifestari imagistice, acestea incetand sa se mai produca la frecvente superioare. Ca atare

ea se va amuza de ceea ce ”vede”, si va cauta sa spuna ca aici trebuie sa te opresti.

De fapt de abia de aici merita sa ”urci”, in ciuda faptului ca spre ”lumina” doar linistea si pacea totala te mai intovarasesc. Interesant este ca, desi este doar liniste, la anumite momente afli ca ”stii” ceva nou, stii ca le stii si le transferi cu greu mintii limitate, pentru a le putea aduce apoi ca cunoastere in acest plan.

Va dau un exemplu petrecut in meditatia mea de azi dimineata: pentru o fractiune de secunda ”am avut inaintea ochilor” o diploma italiana. Nu era latina ci italiana moderna, dar nu ma intrebati cum stiu asta caci nu pot raspunde. Cert este ca a fost atat de scurt incat nu am apucat sa vad nici cine a eliberat-o, nici pe ce nume, nici un detaliu care sa dea un sens acestei manifestari. Ghilimelele le-am pus deoarece este doar un mod de a incerca sa explic si total lipsit de adevar, dar cum ar suna ”am cunoscut o diploma”?!? Totul s-a oprit atat de repede doar pentru ca am incercat sa transfer in minte limitata prea rapid informatia, iar cand aceasta a ”cuplat” a facut-o cu o energie prea puternica si totul a disparut. Am capatat abilitate si de obicei nu ma grabesc, dar azi am fost putin surprins, mai ales ca absolut niciodata in mintea mea nu a existat vreo preocupare pentru vreo diploma italiana.

Ascensiunea vibrationala mult timp nu te duce foarte sus si ca atare nu ai parte chiar de o cunoastere manifesta. Abia dupa ce ai facut acest drum de multe ori, crescand vibratia de la zi la zi, deodata te trezesti undeva foarte sus, stii asta, si la fel de clar stii ca acel ocean de lumina are o particularitate: lipseste orice fel de informatie acolo.

Interesant este ca pana acolo sau atunci nu ai avut constiinta faptului ca strabati campuri de energie, dar ca ea este structurata informational. Abia ajuns Sus afli ca aici este altceva si Stii, chiar stii ca diferenta aceasta era, dar ca nu ai constientizat-o niciodata. Cand refaci drumul vibrational, ti se da ocazia sa aflii cum A Fost Facuta Creatia. Pe masura ce cobori, planurile incep sa se aglomereze cu tot felul de obiecte, stari, situatii, categorii filozofice, etc. Pur si simplu le ”vezi”. Se poate spune ca are loc o Revelatie.

Nu stiu daca m-am putut face inteles, este foarte dificil de explicat in cuvinte si, oricat am incercat, nu am nici cea mai vaga idee despre cat anume a putut dura acel drum pe verticala, atat in sus cat si inapoi. Desigur este metaforic spus drum, iar in sus si in jos are doar sens vibrational...

Dupa ce acest drum a avut loc, un interval destul de lung am fost instruit aproape in fiecare meditatie despre cate ceva, mai niciodata legat un aspect de un altul ci disparate. Subiectele au fost intotdeauna surprinzatoare, si au atins cele mai variate domenii sau aspecte. Toate aveau insa menirea de a aduce o noua viziune pentru mine asupra unui aspect sau altul. Au fost meditatii in care mi-au fost lamurite poate mai mult de zece aspecte din foarte diferite domenii,

de la tehnologie la fizica cuantica sau fundamentala, de la structuri ale corpului fizic la prana sau permutarea elementelor... Cand mi-a fost lamurita viziunea ”energia Este, ea nu trebuie produsa”, au urmat foarte multe meditatii in care mi-a fost ”explicat” pe indelete totul, mi-au fost ”sugerate” sau ”sugestionate” sau cum veti prefera sa spuneti, chiar si desene tehnice cu variante constructive, apoi cu imbunatatiri in sens de simplificare, etc... Au fost saptamani la rand cand, in meditatie ”se turna cunoastere” in mine si crede-ti-ma ca imi este foarte dificil sa spun prin ce mijloc se facea aceasta. Nu pot spune nici ca mi se spunea, sau dicta, nici sugera sau sugestiona, nici arata sau imagina ci poate ceva cuprinzand sensul tuturor acestor termeni luati la un loc.

Interesant este de asemenea faptul ca nu as putea spune ca nu aveam nici o participare. Tin sa va explic cat pot mai bine aceste aspecte pentru ca voi, la randul vostru, sa puteti intelege mai bine dece si cum este posibil ca eu sa vad acum lucrurile atat de diferit fata de voi. Ca atare voi detalia putin mai mult.

Am, printre alti prieteni, un foarte tanar si foarte drag prieten, care pe parcursul ultimului an si jumatate pot spune ca m-a ”monitorizat” indeaproape, cu care am discutat multe ore din zi sau noapte si care este desigur un spirit cu multa cunoastere, venit nu degeaba acum pe Pamant. Ca om, desigur un ”copil problema”, asa cum era si firesc. Acesta imi batea capul cu peste un an in urma ca eu, pe cand eram Constiinta Constienta, am stabilit ca, venind pe Pamant, sa ajut Civilizatia sa-si modifice conceptia despre energie. Desigur au fost multe discutii in care eu nu am prea acordat incredere sau multa semnificatie celor spuse de el. Vazand pozitia mea, a renuntat dupa un timp. Cand s-a mai scurs un an, timp in care desigur vibratia mea si accesul la cunoastere au mai crescut, brusc el iar mi-a reluat ideea cu misiunea pe care eu mi-o asumasem. Am fost mai receptiv, apoi am inceput sa facem impreuna niste experimente cu niste bobine si niste magneti, dispusi total neconventional si am obtinut si niste rezultate interesante. Tot efectuand masuratori cu milivoltmetrul, la un moment dat am constatat ca el indica prezenta unei tensiuni si numai la comanda mentala. Atunci am azvarlit totul si am renuntat pentru moment, considerand ca inca nu sunt capabil sa inteleg superior acest aspect.

Dupa alte cateva luni, prietenul meu iar incepe sa ma sacaie cu ideea lui fixa, tin minte ca asa i-am si spus. Dupa cateva ore de discutie ne-am despartit aproape suparati unul de prestatia celuilalt si cand sa iasa pe poarta ma aud spunandu-i cu foarte multa certitudine ca am sa o rezolv, va vedea el, dar asa cum consider eu. Ii spuneam ca ”voi creea Acolo Sus un dispozitiv, pe care il voi aduce jos”. El mi-a raspuns ca nu asa trebuia sa procedez, ca daca fac asta va functiona numai la mine sau in prezenta mea, iar eu il asiguram ca nu va fi asa, ca va functiona si atat. Si a plecat.

Desigur nu imi propusesem sa fac ceva, sa pun mana iar pe vre-o bobina sau magnet sau aparat de masura... Aveam sa-mi vad de meditatiile mele si de viata mea de om obisnuit. Ceea ce am si facut.

La circa o saptamana de la discutia pomenita, a inceput in meditatie sa-mi vina cunoasterea completa despre energie, si ea nu pot spune ca avea prea mult in comun cu ceea ce eu imi imaginasem ca voi avea de facut candva, cand ma voi decide...Cand i-am spus ca problema energiei era solutionata nu i-a venit sa creada si a trebuit, cu aparatul de masura, sa-i demonstrez si lui ceea ce si eu facusem dupa meditatie: sa obtin confirmarea instrumentala ca da, chiar asa stau lucrurile.

Dragilor, poate parea o poveste pentru trezit copii, nu-i asa? Faptul ca ea corespunde suta la suta cu ceea ce am trait pentru mintea limitata este o buna provocare. Dupa asta l-am asigurat ca greul abia acum incepe, ca aducerea la cunostiinta acestei civilizatii a acestui Adevar va fi o mare problema, ceea ce s-a adeverit.

Nu pot spune ca am facut multe pentru asta, dar nici ca nu am intreprins nimic. Am participat la o Sesiune de comunicari unde am facut-o publica, apoi am solicitat brevet de inventie si am mai cautat sa determin niste finantatori sa sprijine un demaraj pentru o productie, dar cu rezerva de a nu produce bruste modificari de strategie economica. Manati doar de interesul pentru profit, ei ma conditionau cu calcule economice sa pornim totul exploziv. Nefiind de acord cu asta, totul este ca la inceput.

Iubiti semeni, permanent asta este relatia noastra din plan dens cu Absolutul. Acolo totul Este si este deosebit de simplu sa le aducem aici si sa le traim ca experienta, dar dorim noi asta?! Nu, noi dorim un joc complicat, cu suferinte si lipsuri, cu nevoi si sclavie pentru implinirea lor...Noi nu suntem interesati ca putem intinde doar mana si folosi energia care este pretutindeni, noi dorim sa sapam precum cartitele dupa minereuri din ce in ce mai sarace, sa le ardem si sa facem munti de steril, sa periclitam totul cu reactoarele noastre complicate aiurea pentru a transforma si iar transforma si pierde si iar irosi si transforma si transporta si distribui si contoriza si plati pentru a avea justificarea sclaviei pe o planeta frumoasa albastra. Probabil va place jocul, dragilor, daca sunteti atat de dispusi sa tot participati la el, desigur de pe micul si umilul vostru loc de Dumnezeu inconstient, adormit.

Mi-ar place ca ego-ul vostru sa nu se scandalizeze si sa nu protesteze, as iubi clipa in care v-ati freca la ochi si v-ati pune constructiv intrebarea: oare asta chiar a innebunit sau eu chiar dorm?! Inima voastra niciodata nu ma va acuza de nebunie, fiti siguri, dar cu mintea voastra tare nu mi-ar place sa am de a face. Stiu insa ca chiar cu ea voi avea de lucru...

Dar vorbeam despre meditatie si acum am terminat tocmai cu exemplificarea despre cum opereaza ea in ”cunoasterea” noastra. Asa are loc de

fapt cam toata dezarhivarea. La Simpozionul pomenit le spuneam oamenilor de stiinta aflati acolo ca fascinant nu este ceea ce am aflat despre energie, desi nu este lipsit de importanta pentru viitoarea evolutie a umanitatii, daca ea va mai urma, ci modul in care aceasta cunoastere a fost accesata. Pentru ca daca energia este o problema pentru civilizatia intreaga, ea este doar una din multiplele probleme, care nici una, de fapt, nu merita aceasta pompoasa denumire. Probleme nu exista decat in limitele mintii noastre, si odata ce alegem largirea ei avem acces si la toate rezolvarile, deoarece ne racordam la Mintea Universala.

Tot la Simpozion spuneam ca totul este atat de simplu si firesc in ceea ce priveste energia, incat nu pot intelege dece nu am vazut oricare dintre noi aceasta simplitate sau dece nu am observat-o acum 10 ani sau 20, totul ne era la indemana...De aceea spun ca, dupa ce veti ajunge sa intelegeti totul, abia veti spune ca desigur, nimic nou nu ati aflat, dar totul este acum altfel, diametral opus decat era inainte...Nu pare absurd? Si totusi nu este...

Mintea limitata este cea care are ”darul” de a filtra si deforma toata cunoasterea astfel incat evolutia in plan fizic face sa para ca nu stim nimic si de aceea exercitiul este atat de absurd. In final, experimentand numai absurditati, sfarsim chiar prin a uita totul, iar aducerea aminte nu este decat un proces firesc, simplu, dar cu o radicala inraurire asupra prestatiilor noastre lumesti. Aceasta deosebit de simpla tranzitie ne este atat de dificila deoarece am fost ”invatati” sa respectam valorile mintii limitate, ale societatii si istoria, traditiile. Ele pot avea plasticitatea lor, din ele se pot eventual trage unele invataminte, dar de multe ori altele decat cele pe care ne-am obisnuit a le considera de valoare.

Cu o minte deschisa avem ocazia sa observam cum anume s-au tot produs separari de tot felul, cum au fost subordonate unor interese de grup anumite institutii sau oranduiri, cum am ajuns sa denumim valori cele pe care am fost obligati a le recunoaste si in ce masura asta ne opreste evolutia fireasca.

Dragilor, este foarte posibil sa aruncati acum cartea si sa spuneti ca nu are valoare, este foarte posibil ca sperietori de genul ”ANARHIE!” inca sa poata functiona la nivelul constientei voastre individuale, dar ceea ce acum poate parea utopic veti vedea ca este, cel mult, previziune pe termen foarte scurt. Cata vreme unuia din membrii acestei societati umane, macar si numai unuia, i s-a acordat accesul la toata intelegerea, mult timp nu poate sa mai treaca pana ce acestea vor fi reperele firesti pentru intreaga civilizatie. Daca, la nivel de individualitate, alegeti sa va speriati, este o minora problema personala si atat. Priviti bine in jurul vostru, vedeti cat de aproape sunt suficient de multi semeni de o intelegere de acest gen si apoi revizuiti-va propria pozitie! Este doar in interesul propriei voastre evolutii.

Renuntati sa va mai scandalizati cand tinerii nu mai subscriu punctelor voastre de vedere, cand nu va mai respecta ”valorile” si, daca vreti sa va deschideti, incercati si observati ce anume nu este in regula cu vechile voastre pareri.

Adineaori sotia spargea niste nuci pentru a le amesteca cu niste mar ras, pentru copil si pentru fiecare dintre noi ceilalti. Pentru aceasta folosea o fosta presa manuala de legatorie, ca sa nu faca mult zgomot, sa nu sara coji prin casa si pentru a fi mai operativa, spargand mai multe deodata. Fetita noastra de un an si jumatate a inceput sa planga, strigand-o pe mama ei cu mult dramatism si din atitudinea ei era absolut clar ca o invinuia ca distruge. Pentru ea nu conta ca avea sa le manance, nu conta decat faptul ca mama ei, iata, este capabila sa produca distrugeri. Plansetele-protest au avut adevarate accese acute si au incetat imediat cum procesul de distrugere a incetat, dar numai atunci.

V-am relatat episodul pentru a vedea in ce masura ei, micutii nostrii, au sa ne reproseze banalele si aparent firestile noastre atitudini. Si pentru a va explica cat de mult avem datoria sa observam si, daca putem, sa intelegem. Acest copil este obisnuit cu muzica, doarme cu muzica la volum destul de ridicat si genul de muzica nu conteaza. Este un copil deosebit de robust, nu a cunoscut nici un dezechilibru si nici nu va cunoaste. Totusi un mic zgomot dizarmonios, de distrugere, a deranjat-o enorm. Ochisorii ei implorau revenirea la normalitate si imputau mamei cu dezamagire actiunea ei. Ne-a invatat mult! Si desigur ii multumim.

Aceasta este calea, dragilor, o stare de atentie si o dorinta reala de a intelege. Din minte puteam spune ca era un moft, o tafna de copil, doar spartul nucilor este chiar o indeletnicire pasnica si relativ armonioasa in contextul pregatirilor pentru cozonacii de sarbatori, ar spune mintea noastra... In Absolutul din care ”copilul” vine lucrurile nu sunt deloc asa... Si, desigur, exponentul Absolutului nu se inseala ci noi...

Scuzati-ma daca pe parcursul cartii va opresc atentia cu astfel de banalitati sau, daca aveti deschiderea, multumiti pentru asta. Pentru ca aceasta carte nu se vrea un manual teoretic despre, ci un ghid practic in viata, care trebuie sa fie foarte viu.

Puteti sa ma acuzati ca nu respect topica frazei sau a propozitiei, puteti spune ca eu nu trebuia sa scriu ci sa fi facut orice altceva, dar eu nu vreau decat sa va fac un dar de inima, pentru Esenta care voi sunteti si pe care este posibil si probabil ca o tineti prizoniera intr-o carapace mult prea stramta, cum este corpul fizic. Lasati fricile, lasati-o sa iasa si sa zburde prin acest vis numit viata si veti vedea ca nu veti mai stii nici ce este oboseala dar nici insomnia sau boala...batranetea sau chiar moartea corpului fizic. ”Tinerete fara batranete si viata fara de moarte” nu este chiar numai o formula de basm, ea se trage din cunoasterea arhetipala care inca ne este la indemana. Nu exista absolut nimic

de care omnipotenta si omniscienta sa aiba a se teme, nu va dati seama?! Totul, toata manifestarea se afla in limitele acestei omnisciente, nu pare logic? Ce anume ar putea fi inafara ei? Atunci nu s-ar mai numi asa, nu credeti?!

Mai revenim la meditatie? Ce s-ar mai putea spune despre ea? Eu cred ca o infinitate de lucruri. Spre exemplu ar trebui sa intelegem: cuplarea avantajelor rezultate din mentinerea timp indelungat si zilnic a starii alfa cu cunoasterea care incepe sa aiba loc si cu ridicarea frecventei vibrationale a intregului ansamblu de corpuri, de la cel fizic la cele subtile au ca rezultat o stopare a proceselor entropice majore in corpurile noastre, destul de evidente la corpul fizic. Ca atare se poate spune ca celulele isi prelungesc durata de viata, ca ”nevoile” pe seama fizicalitatii incep sa scada, ca procesele antagonice vietii se opresc, pentru ca apoi sa aiba loc o revenire catre parametrii de functionare arhetipali. Mintea limitata se deschide si incepe sa proceseze date ale nelimitarii prin racordare cu Mintea Universala. Astfel principalul factor generator de entropie isi modifica fundamental activitatea, din asta rezultand un sprijin activ pentru Iubirea, Armonia, Pacea Ansamblului. Toata fizicalitatea din jurul individualitatii respective simte cu bucurie schimbarea si cupleaza si ea, dand tot sprijinul si acesta nu este mic, fiti siguri. Inteligenta chiar de la nivelul elemental simte aceasta Armonie care se distinge fata de entropia cu care a fost obisnuita de om. Asa se explica dece becurile nu se mai ard cu anii, spre exemplu. Dar nu uitati ca si corpurile voastre fizice sunt tot o alcatuire de atomi...Si acestia sunt inteligenta si, dincolo de ceea ce mintea voastra sesizeaza, ei au capacitatea de a recepta, direct. De aceea se intampla ca mintea sa va dicteze un comportament intr-o imprejurare data, iar toata fiinta sa para ca se razvrateste impotriva deciziei luate.

Dragii mei, nimeni nu are pretentia ca in fiece moment pot fi procesate toate aceste date, venind din directii atat de diferite si de pe nivele diferite. Starea de atentie insa iti da posibilitatea sa sesizezi o dominanta si, in orice caz, te face sa nu iei intotdeauna de buna decizia mintii limitate. Astfel, alegerea pe care o ai de facut la fiecare pas va ocoli din ce in ce mai mult decizia mintii, care are de cele mai multe ori justificari ale fricilor ei, ambalate elegant sub denumiri ca ”prudenta, experienta, intelepciune”-zice ea, fara a sti macar ce spune.

In acest fel aveti sansa sa fiti mai spontani, sa luati de la fiecare experienta doar bucuria pe care ea v-o aduce, sa nu va tot mentineti in vesnice bucle de feedback, precum cainele care tot vrea sa apuce propria-i coada si nu reuseste niciodata...Aveti sansa ca permanent sa va autodepasiti, singura competitie reala si de bun simt in toate universurile.

Marea sansa pe care v-o oferiti insa va fi aceea ca nu veti mai astepta, ca un efect, sa vina o ”cernere” pentru a separa ”graul de neghina”, ca in fiecare moment al vietii, cu responsabilitatea Esentei aflata in Inima voastra, a

fiecaruia, veti avea abilitatea rezultata din maturitate, de a alege doar ceea ce Legea si nu legile masluite de secole, va dau chipurile dreptul sa alegeti.

Pentru ca degeaba legile iti dau drept de proprietate, el in Lege nu exista si legile l-au consfintit doar pentru a justifica abuzul. Cum si-ar putea imagina un matur ca Creatorul a facut o lume atat de stramba, in care unul sa nu aiba un minim deoarece un altul se ascunde in spatele unor legi de el facute, aparat de armate de el tocmite, pentru a tot strange din ceea ce celorlalti nu mai are de unde sa le ramana.

Creatorul a facut un Rai aici, pe Planeta Albastra iar noi, in jocul nostru impins dincolo de absurd, l-am transformat in cel mai draconic iad, cu lagare si puscarii, cu politii si armate, cu stapani si sclavi. Apoi asteptam cu seninatate iresponsabila sa tot fim iertati si poate, cine stie, reusim cumva sa-l pacalim si pe Dumnezeu cand va veni clipa... Macar cu mituitul indraznesc sa sper ca nu se amageste nimeni ca se poate merge si ”mai sus”...

Dragilor, mai in gluma, mai in serios, acestia suntem si cam asta ne-am priceput sa facem pana acum. Nu trebuie sa ne uram pentru asta dar nici sa ne pupam nu cred ca este cazul. In entropia care a devenit Lege pentru noi, primul victimizat este tocmai Spiritul nostru, care nu de aceea a venit in trup, ca sa fie inghesuit in forma-i mica si prapadita. El a venit sa o ajute sa se ridice vibrational. sa-si depaseasca limitele si sa treaca in dimensiunea urmatoare, cu totul...

Inca mai este timp. Nu mult, dar inca se mai poate. Nimeni nu va alege pentru tine, asta trebuie sa-ti fie clar. Aici ”turma” nu functioneaza, si stiai asta dintotdeauna... Nu ti s-a ascuns acest aspect niciodata...

Nu ma ascultati pe mine, dragi semeni, despre spusele mele oricand mintea voastra va putea spune ca sunt aiureli, dar rezervati-va bucuria de a descoperi singuri. Meditatia este cea mai buna cale. Acolo stabiliti propria voastra legatura cu Dumnezeu, nemijlocita de nimeni si nimic. Nu va mai ramane loc pentru indoiala. Convingeti-va, dragilor, e timpul.

Nu trebuie uitat modul holografic in care informatia se regaseste in fiece unitate din cadrul Creatiei. Unii dintre noi sunt mai deschisi la receptie, altii mai putin, dar nu suntem constienti de asta. Mai la inceput vorbeam despre experienta traita impreuna cu sotia, cand am primit din plin informatia legata de foamea crunta pe care o facea prietena noastra, postind. Daca nu am fi constientizat ce se intampla, ne-am fi napustit in primul chiosc si am fi infulecat repede ceva, sa nu murim de foame...Cam acesta este modul in care functioneaza lucrurile si asa apare si individualitatea cu un corp hiperponderal.

Bietul om nu are atentia necesara sa observe ca se invarteste printre semeni care chiar sunt infometati si care, spre deosebire de el nu au cu ce sa si-o astampere. Asadar mananca tot el inca odata, urandu-si de multe ori corpul mereu infometat si deja diform. Trebuie inteles ca este cumva ca un proces de

osmoza intre celulele aceluiasi corp: prin cea care are posibilitatea, se alimenteaza si cele din jur, dar in cazul informatiei, nu ne putem astepta chiar sa duca la ”alimentare fizica”.

Ades spunem despre oamenii cu tendinta de a fi ”grasi” ca sunt mai deschisi, mai joviali, mai bonhomi si iar incurcam cauza cu efectul. ei nu sunt asa deoarece sunt grasi ci sunt grasi deoarece chiar sunt mai deschisi. Altfel spus, receptioneaza mai bine semnalele din jur si firesc, nefiind constienti, le si devin efect. Dar asa cum receptioneaza foamea, receptioneaza tot felul de semnale carora desigur tot efect le vor fi.

Mintea ar spune repede ca nu e bine, dar daca va inchipuiti ca este o optiune mai buna cea de a fi inchis, va inselati foarte tare. Pentru a”fii inchis” intr-o directie, lipsit fiind de cunoastere, esti inchis in toate. Ca atare ai produs aceste inchideri inconstient, avand motivatia ”fricilor” cosmetizate, pomenita prudenta sau cum alegem sa-i mai spunem. Deci ele vor fi omnidirectionale si vor produce separari infoenergetice intre tine si restul elementelor Creatiei. Rezultatele vor fi la fel de suparatoare pentru experienta in corp fizic.

Concluzia ramane aceeasi: constientizarea, revenirea la cunoasterea care ne este la indemana. Doar asa vom reusi sa nu fim mereu efect, fara a sti macar de ce sau ce se intampla cu noi. Incerc sa ma fac inteles, folosind toate nivelele de abordare si de intelegere, pentru a fi accesibil absolut oricui drumul catre propriul Sine. Stiu bine ca asta nu inseamna obligatoriu ca ma veti si auzi. ”Cel ce are urechi de auzit si ochi de vazut”, probabil va vedea si va auzi.

Mintea noastra limitata, atunci cand nu poate gasi o explicatie unui fenomen sau insiruiri de fenomene, gaseste ca subterfugiu atotcuprinzatoarea ”intamplare”. Imediat cum trecem de ”parterul cu jucarii” al experientei umane, cu alte cuvinte, cand incepem sa vedem ca nu in fizicalitate, nu la parterul piramidei cunoasterii vom gasi cauzele fenomenelor de cele mai multe ori, atunci incepem sa avem atentia necesara observarii ciclurilor de ”intamplari” care ne alcatuiesc de cele mai multe ori experienta in acest plan. Cu cat nivelul de intelegere accesibil ne devine mai inalt cu atat convingerea ca nimic nu este intamplator in cadrul Creatiei ia locul ”Intamplarii” a toate justificative.

Invitatia de a ne trata ”vietile” cu o cat mai matura atentie o fac deoarece starea de atentie ne poate duce la intuirea mai intai a unor legitati superioare dupa care fenomenologia in acest plan vibrator are loc. Desigur ca atunci cand vom urca mai sus va fi bucuria noastra ca am depasit faza intuitiva si am ajuns la cunoastere, dar pentru inceput este preferabil sa dezvolti intuitia decat sa tot fortezi un intelect limitat sa incerce sa cuprinda Infinitul. Oricat de deschis s-ar pretinde a fii, matematic, in ceva finit nu ”incape” infinitul. Numai Spiritul poate determina o deschidere atat de ”ilogica”.

Intr-o carte inspirata autorul ne atentioneaza ca ”permanent Dumnezeu ne vorbeste, doar noi sa dorim sa-l auzim”. Este o invitatie in termeni poetici

tocmai la dezvoltarea starii de atentie. Unii spun ca ne trimite semne. Un exemplu simpatic, dintr-o infinitate traite tot am sa va dau: cand abia o cunoscusem pe actuala mea sotie, intr-o duminica am hotarat sa iesim ca pietoni din oras, undeva la o zona de agrement. Am ales padurea Baneasa, intamplator desigur. Era tocmai perioada in care ma preocupa deosebit de intens intrebarea ”ce anume sa fac?”, in special datorita celor 28 de ani diferenta de varsta.

Desigur dupa aceasta plimbare destul de lunga, cand am ajuns ne era foame si am mers la o terasa sa comandam ceva, una aleasa desigur intamplator dintr-o multime. Cat am asteptat sa ne aduca comanda, imi priveam cu drag partenera si in mintea mea desigur aceeasi intrebare era leit-motiv: ce anume sa fac?! Pur si simplu nu am putut sa nu rad cand inaintea ochilor mei a aparut un tip, tot intamplator, pe al carui maieu scria mare ”JUST DO IT!”

Dragilor, stiam ca relatia noastra va fi de exceptie de cand ne-am cunoscut, amandoi am recunoscut Esenta din celalalt, cu toate astea omul avea nevoie probabil de acest simpatic indemn...Si am facut-o ! Nu as putea spune ca de aceea acum traiesc ce mai minunata experienta de comuniune, oricum stiu ca o faceam, dar a reusit deosebit de placut sa alunge dintr-o minte micuta o intrebare mult mai mare decat ea putea duce la acel moment.

Starea de atentie insa ne va permite si receptionarea corecta a semnalelor pe care corpul nostru fizic ni le da. Altfel, mintea va proceda statistic pentru prelucrarea lor si ne va transforma iar in efect. pentru ca nimic care vine de la el nu este lipsit de importanta, dar nici alegere mai proasta decat cea de a alerga la un altul sa ne ”traduca”, fie el si medic nu am putea face. In primul rand pentru ca in toata Creatia nu exista doua aspecte sau momente suficient de asemanatoare pentru a lua exact aceleasi ”masuri”, apoi pentru ca in universul care noi suntem nimeni altul decat noi nu poate stabili mai exact ce se intampla, desigur daca suntem atenti.

In ciuda a ceea ce credeti, sunt mult prea putini parametrii cuantificabili dupa care un ”diagnostic” sa poata fi pus. Veti spune ca avem o multime de analize care pot constata disfunctii si am sa va raspund ca o disfunctie nu se poate corecta prin administrare de ”ceva”, din simplul motiv ca acel ”ceva” nu vine decat sa contrabalanseze cu un aport din exterior o manifestare, neputand elimina cauza care a generat disfunctia respectiva. Un diabet nu dispare daca administrezi insulina, el se cauta a fi oarecum compensat, facand din respectivul un Insulinodependent.

Nici rinichiul nu-si reia functia prin dializa ci doar se incearca suplinirea uneia din functiile lui din exterior, respectivul depinzand in continuare de un dializor. Problema este ca nu toti care depind de aceste proptele exterioare au si aceeasi cauza pentru care au ajuns sa depinda si ca la aceste cauze starea de atentie si numai ea poate conduce pe fiecare. Daca el este constient de aceste

cauze inca inainte ca efectul sa ajunga sa se manifeste, va stii macar si intuitiv sa intervina si sa nu mai ajunga la acest deznodamant.

La cauze cum ar fi ”stresul” si care a ajuns sa justifice cele mai variate disfunctii nici nu merita sa ma refer. Deoarece un stresat nu poate fi decat un deosebit de neatent cu viata sa. Unul care isi declina din capul locului orice responsabilitate si care nici nu si-a pus vreodata problema ca ar putea fi si altceva decat efect de efect de efect...Aceste individualitati dau dovada de o imaturitate atat de crasa incat, practic, nici nu stiu dece mai continua jocul in acest plan, pe care nu vor reusi niciodata decat sa-l complice inutil cu simpla prezenta, ei practic fiind demult scosi din joc.

Dragilor, Atentia, Constientizarea, Iubirea indreptate mai intai catre noi, catre structurile noastre mai dense sau mai putin dense ne fac sa fim mai racordati cu Armonia Universala, din care suntem parte. In acest fel entropia sistemului care suntem fiecare mai intai diminueaza apoi fiind inlocuita de un firesc armonios. Din aceasta Armonie care trebuie sa fim apoi putem da la randu-ne Armonie, Iubire, Echilibru, Pace...Pana nu ajungem aici suntem doar bieti copii adormiti. Care ar fi vremea sa se trezeasca...

Uneori ma opresc din scris, intrebandu-ma ce anume sa va mai spun...Apoi fac o noua meditatie si iar stiu despre ce nu v-am vorbit sau inca nu suficient... Aceasta este relatia mea cu cartea de fata. Oare chiar eu o scriu? Cateodata ma surprind ca incerc sa-mi imaginez cam care va fi drumul ei catre voi. Ma tenteaza fantastic sa v-o citesc, parca mi-ar place sa o transform in format MP3 si sa v-o dau ca disc. o poveste soptita la ureche. Inca nu stiu cate CD-uri ar umple si daca ar merita, daca v-ar conveni mai mult sa o ascultati decat sa o cititi...

Apoi, in varianta carte traditionala, voi apela la un editor cunoscut mie, sau la un specialist care sa caute un editor interesat sau cum va fii?! Desigur va fi exact asa cum va trebui sa fie, asta stiu precis... Si mai stiu ca tot vor fi si din cei care o vor iubi, care o asteapta inca...Eu insumi cred ca m-as fi numarat printre acestia, dar nu am gasit-o atunci cind poate m-ar fi ajutat sa inteleg. Acum va ajuta pe un altul si e perfect.

Dupa meditatia de azi stiu ca trebuie sa mai reiau ideea conform careia ”noi una suntem” precum si pe cea de comuniune, nivel la care trebuie toti sa ajungem cu experienta in acest plan. Se pare ca nu le-am dezvoltat suficient. Atunci cand le traiesti ca pe ceva cotidian si singurul firesc, uneori nu-ti mai amintesti ca sunt pentru majoritatea doar utopii, ceva ce ”ar fi bine daca s-ar putea sa fie adevarat”.

Ei bine, dragilor, nimic nu este mai firesc decat sa ajungi, prin intelegere si largire a mintii limitate, sa cunosti ca, in cadrul Creatiei, toate ”aspectele” sunt practic acelasi lucru: informatie structurand energia. Maestrii au cautat sa redea acest lucru spunand plastic ca totul este”vis in Mintea Lui Dumnezeu”. Eu va

pot arata acum lumea virtuala de pe ecranul computerului, cu toate ”butoanele ei functionale”. Sunt adevarate butoanele playerelor pe care apasati cu prompterul, este el o prelungire a vointei voastre in lumea de dincolo de monitor? Incepe muzica sa cante daca ”apasati tasta PLAY”, cu toata virtualitatea ei?!

Nu conteaza ca nu exista practic nici tasta, nici player, nici prompter. Desfaceti calculatorul si cautati-le! Exista ele sau nu exista?! Daca esti inlauntru poate vei considera ca exista, acolo o ”viata” destul de reala se desfasoara, sunt ”programe” care interactioneaza, altele care fac imposibila functionarea altor ”semeni”, programe si ele...

Unele sunt specializate ingust, altele sunt deosebit de pricepute in multe directii, altele par a nu fi bune de nimic...Daca au fost creeate, precis raspund insa unor necesitati, nu credeti? Unele sunt foarte ”mari”, altele ocupand doar vre-o mie de kilobiti stiu sa faca foarte multa treaba...

Norocul nostru este ca aceasta lume nu cunoaste atributele mintii limitate. Daca ar avea ”personalitate” ca noi, peste noapte ne-am trezi ca a avut loc o revolutie, un razboi sau altceva similar si ca, desigur, nimic nu mai functioneaza. Unul din programe, pe considerent ca este mai ”destept”, si-ar rezerva pe Hard un spatiu, care -ar zice el- i se cuvine deoarece fara el nu stiu ce anume nu ar merge. Ca atare, cand as porni calculatorul, un biet programel ar fi sufocat, caci nu ar avea unde sa mai ruleze datele pe care eu i le-as cere. Credeti ca ar trebui sa renunt la programel, doar fiindca, din Armonia Intregului, un program mai ”Infatuat” si-a arogat un drept pe care desigur nu il poate avea?

Sa stiti ca sunt un iubitor al calculatorului si al programelor, am intotdeauna sute de programe dintre cele mai diverse si daca unul din cei care m-au ajutat sa inteleg calculatorul m-a invinuit vreodata, a fost ca cer imposibilul in dorinta mea de a avea simultan atat de multe programe. De fapt le iubesc pentru diversitatea lor, pentru particularitatile lor, pentru complementarietatea lor. Practic, nu am nevoie de nici unul din ele, as putea sa instalez de pe CD oricand as avea nevoie de unul anume, dupa care sa-l dau jos.

Am si dat jos unele din ele si stiti de ce? Tocmai deoarece creeatorul lor le-a dat atribute nefiresti, din cele menite sa ma restrictioneze pe mine, utilizator. Unele imi cer imperativ sa trec monitorul pe o rezolutie superioara, desi nu se justifica prin nimic, altele cer un timp mult prea mare pentru a se deschide, altele chiar isi aroga un spatiu nejustificat pe hard...In mica Armonie locala din cadrul PC-ului meu, cererile lor erau dizarmonice, ca atare am renuntat la serviciile lor, desi unele erau poate interesante.

Aceasta paralela sa nu credeti ca este fortata, ea chiar este de mult bun simt. Si inca ar mai putea fi continuata. Pentru ca iata, toate ”dramele” pomenite din lumea lui micuta, sunt rizibil de inexistente: doar informatie, biti si octeti, care

oricand pot fi modificati de asa maniera incat micile ”disconforturi” sa dispara. Unde ar putea fii drama? Vedeti dece spun inteleptii ca, ajuns sa intelegi totul, nu mai ramane decat o atitudine de copil atent si un zambet deschis la toate frumusetile si surprizele pe care Creatia ti le tot ofera.

Pentru ca si el, PC-ul meu sau al vostru, si ele fac parte din Creatie. Nimic nu poate fi inafara Ei. Si lumea virtuala din interiorul lor, asemenea. Desigur in calculatorul meu este o alta”lume” decat intr-al vostru, voi poate il folositi intr-un domeniu mai ingust, eu ma joc in mai toate domeniile, caci vreau sa le inteleg pe cat mai multe din ele...O infinitate de lumi virtuale, intr-o infinitate de computere, toate avand si numitoare comune dar si individualitate.

Dar si ele si noi suntem ”aspecte” ale Creatiei, vis la fel de virtual in Mintea Lui Dumnezeu. Si evolutia noastra, ca a oricarui aspect din cadrul Creatiei, poate fi substantial modificata printr-o simpla schimbare de ”program”, o simpla setare, daca vreti. Spre deosebire de restul ”programelor”, omul este un program apt sa-si modifice din mers evolutia, prin modificarea liniilor programului dupa care el insusi functioneaza, avand un singur ”instrument” pentru reglare: constiinta.

Aceasta Constiinta are capacitatea de a discerne ce ”reglaje” trebuiesc operate pentru o evolutie optima in acest plan, astfel incat valoarea experimentului numit viata sa fie cat mai mare. O valoare mare va rezulta din intelegerea cat mai completa a faptului ca acest exercitiu este o oportunitate fantastica care trebuie sa pricinuiasca doar bucurie.

Ca atare, din Constienta Constiintei va trebui sa facem acele reglaje care sa ne permita starea de bucurie. Dupa cum vedeti, nu trebuie sa operam ceva inafara noastra ci in chiar programul care suntem. Pe de o parte este facil, fiind in universul nostru, pe de alta parte reglajele le vom face pe baza observatiilor atente pe care le facem permanent, privind evolutia Armonioasa, raportat la Armonia Intregului, de care trebuie sa devenim constienti.

Constienta va trebui sa ne faca apti de a discerne cat anume ne este absolut necesar noua, pentru o evolutie armonioasa in comun cu semenii nostrii. Sa nu ajungem in situatia ”programelor obraznice” care isi aroga spatii nejustificate, facand imposibila functionarea suratelor lor si deci a ansamblului numit calculator. Si asta nu de teama ca va veni ”utilizatorul si ne va dezinstala”, ci exact in virtutea minunatului instrument numit constiinta.

Cea mai inalta cota a experientei in trup fizic, oricat va veti iluziona cu orice altceva, este comuniunea cu semenii. Sa stiti ca am experimentat in acest plan aproape tot ce se putea experimenta si putea parea de interes: am si facut foarte multe, am si avut uneori destule asa incat stiu bine ce spun: tot timpul traiesti, poate undeva foarte bine ascuns in inima, dezamagirea faptului ca te simti singur. Acel tip de singuratate care poate coexista si cu a avea o familie, si cu a fi inconjurat de prieteni.

Calitatea relatiilor noastre rezulta din ceea ce proiectam asupra lor din propria inima. Noua ni se pare ca, permanent ceilalti nu corespund dorintelor noastre. Relatiile noastre sunt doar de circumstanta, un fel de a ne suporta unul altuia prezenta, nu un interes real pentru prezenta si prestatia celuilalt. Daca vei accepta ca nimeni nu ajunge intamplator in preajma ta, va trebui sa cauti sa intelegi ce anume il aduce acolo, ce rol are sau va avea el in propria ta evolutie. Sau/si ce rol urmeaza sa joci tu in evolutia lui...

Aceasta parte a relatiei iti sta in putere sa fie masura intreaga a gradului tau de constienta. Daca tu ii vei da suficienta importanta, daca vei fi preocupat sa-i oferi din preaplinul inimii tale, nu e cazul sa astepti ceva in schimb dar poti fi sigur ca si acela va scoate tot ce este mai bun, la acel moment al evolutiei sale, din inima lui pentru tine. Dragostea te va face sa fi sensibil la aparentele lui nevoi mai mult decat la ale tale, din simplul motiv ca tu poate deja stii ca nu ai nevoi, ca ele sunt o iluzie de care poate tu deja ai scapat, el poate inca nu...

Nu ai de ce sa te arunci intr-o concurenta cu el, nu iti va pricinui niciodata o satisfactie profunda infrangerea unui semen. Ce anume ai putea lua de la el, dece anume ti-ar trebui acel ceva, cu pretul suferintei sale? Mintea limitata te tot face sa concurezi pentru ceva, sa lupti ca sa ocupi un loc sau o casa sau, si mai aiurea, o inima...

Permanent iluzia superioritatii tale, a dreptului tau care este mai mare decat al celuilalt au facut ca experientele de viata din acest plan sa devina cumplite, sa genereze suferinte pentru cineva...

Cautati, dragi semeni, adanc in spatele gesturilor voastre, atunci cand va manifestati dorinta de a tot „avea”, de a poseda, ce gol imens incercati sa umpleti si care desigur nu asa se va putea acoperi. Vedeti cum tot faceti cate ceva pentru a nu va da ragazul sa observati cat de mult v-ati irosit sau cat v-ati indepartat de exact acel mic detaliu care ar fi dat sens ”existentei” voastre. Incercati sa va surprindeti orgoliul care cauta sa inlocuiasca adevarata implinire cu tot felul de substitute, pentru a va putea apoi linisti ca da, aveti un sens pentru care sa ”traiti”.

Cei mai ”avuti” dintre semeni sunt cumplit de saraci si, culmea, ei chiar stiu ca asa este. Daca l-ai intreba pe unul dintre ei ce este aceea fericire ma tem ca l-ai deruta cumplit deoarece fii sigur ca el nici nu mai stie de cand nu si-a permis o astfel de intrebare. El, rand pe rand a avut ocazia sa alerge de la o iluzie la alta, sperand sa-i aduca fericirea, apoi a constatat ca ea nu era nici acolo. Cu fiecare iluzie incercata a mai depozitat amaraciunea unei deziluzii, mai cu seama ca precis nu i-a fost usor sa ajunga la ea.

Bietul de el nu are de unde sa mai stie, sa mai inteleaga sau sa-si aminteasca ce fericit era cand o raza de soare se strecura printre gene, poate la trei ani sau pe acolo...Cata fericire si siguranta ii oferea parfumul de la pieptul

mamei sau poate doar aerul proaspat inspirat dimineata. Mintea sa a luat demult conducerea si ea nu are timp de nimicuri, ea doreste lucruri importante, sa faca si sa aiba... Mintea nu poate dori fericirea, deoarece ea nu pentru asta a fost facuta ci doar sa proceseze date simple, intr-o insiruire liniara.

Egoul legitimat de ea va spune ”iata ce bun sunt eu” cautand, biata facatura, sa inlocuiasca nemaipomenit de complexul sentiment care doar el te poate imbogati cu adevarat. Si cata vreme te identifici cu mintea ta, orice vei fi avand, ai si toata compasiunea mea pentru tot ce te-ai hotarat sa pierzi, fara ca macar sa fii constient de saracia ta...

Daca cineva mi-ar cere sa ma ocup de suferinzii acestei lumi, contrar aparentelor mintii limitate, m-as indrepta catre potentatii acestei lumi. Acolo o mangaiere de-a dreptul doare, daca vine din inima si nu din vesnicul interes cu care ei sunt atat de obisnuiti. Tot acolo se manifesta si teribile suferinte ale corpului fizic deoarece, firesc, cand te indepartezi atat de mult de Esenta care esti, ai parte si de groaznice deprecieri ale vehiculului fizic.

Atunci cand iluziile lor nu mai au teren pentru a se manifesta, cand le-au incercat pe toate, se aduna in grupari si vorbesc in numele unor partide sau, mai grav, popoare. Oare este greu sa ne dam seama ca nu americanul se erijeaza in ”politist al lumii”, el are micile lui treburi si poate chiar stie ce este aceea fericire, dar un mare suferind vorbeste in numele lui, sperand sa scoata ce e mai rau in el, pentru ca acesta sa-l sustina...Pentru aceasta va cauta sa-i starneasca ego-ul, orgoliul lui de ”american” invatat sa se mandreasca cu aceasta arondare...Desigur puteti pune orice alta ineptie in loc de aceasta, atunci cand se vorbeste de ”popoare”. Cei care vorbesc in numele acestor popoare sunt cei mai departe de Esenta care ar trebui sa fie, deoarece vadit mint si inseala, desi nu stiu ce sa mai spun despre toti cei ce se lasa inselati...

Daca acesti mari suferinzi ar fi vindecati, toata omenirea ar fi deoarece ei ar renunta la iluziile lor care genereaza iluzii ale lipsurilor de la ei in jos, deci iar suferinte...

Pana acolo insa, fiecare avem datoria de a ne face propria noastra evaluare si din constiinta sa reglam acele linii de program care trebuiesc corectate pentru a ne afla in relatii de Armonie cu Armonia Universala.

Sunt absolut convins ca nimeni in toata Manifestarea nu ar accepta sa puna mana pe o arma, daca ar avea constiinta constienta. Ca nu ar putea exista un complet de judecata pentru ca nimeni nu poate judeca pe nimeni decat daca se erijeaza a fi cine nu este. Dar nici macar Dumnezeu nu judeca...nicidecum sa si pedepseasca.

Trebuie sa incepem sa sesizam intregul nefiresc pe care am ales a-l considera normal, altfel toata evolutia omenirii se va prabusi in ea insasi,

entropic. Politica, ca practica, trebuie sa-si inceteze stupida existenta bazata pe exploatarea minciunii, manipuland credulitati si oportunisme. Ideea de turma, de populism, menita de a anihila divinitatea din fiecare ne-a aratat la ce aberatii poate duce: razboaie, cruzimi fara limite, fara nici un fel de justificare.

Dragilor, nu exista hotare decat in mintile voastre limitate, cu atat mai putin hotare de aparat. Nu existi decat TU, cu toata responsabilitatea pentru Armonia sau dizarmonia care esti. Daca alegi sa fi dizarmonie, fii sigur ca exista resorturi in Armonia Universala care sa te readuca la Firesc. Sau sa te anihileze, daca chiar insisti... De restul nu ai dece sa te preocupi deoarece este singura relatie care exista intre fiecare particica a Creatiei si Intreg. Si ea se autoregleaza permanent. Doar ca dureaza pana se manifesta. O alegere constienta insa se poate manifesta pe loc.

Unii ar putea crede ca am atins subiecte delicate, doar ca eu nu cunosc aceasta notiune. In Lege nu exista. Altii ar putea crede ca am depasit granitele preocuparilor spirituale, doar ca acestea nu cunosc granite. Nu faceti mereu greseala de a crede ca spiritualitatea este de o parte si viata de alta, dimpotriva, ele chiar una sunt. Veti trai ca experienta exact rezultatul cunoasterii sau necunoasterii la care v-ati acordat dreptul.

Imi iubesc semenii tocmai pentru ceea ce au diferit fata de mine si acest diferit este singurul care da inedit vietii. Doar incerc sa sper ca el nu vine din limite si ingustimi diferite ci din chiar Individualitatea care ei sunt. Fiecare are ceva numai al lui, pe care il aduce in dar semenilor. Acesta merita pus in valoare de fiecare. El s-ar putea sa fie harul sau. In rest suntem atat de asemanatori ca este chiar dezarmant de simplu totul. Tot ceea ce este valabil pentru mine este si pentru tine.

Ca mintea limitata a dat personalitatii tale mai multa coloratura, ca alegi complicatiile, vei constata pana la urma ca este plictisitor si fara rost. Daca un politician imi va spune ca el lupta pentru niste principii (fara sa stie macar ce sunt ele), si nu pentru propriul aparent interes ma pot preface eventual a-l crede, dar voi prefera sa-l avertizez ca interesul lui este fals si ca lui isi va face cel mai mare rau, cu cat mai mult succes va avea, cu atat mai rau pentru evolutia lui in acest plan. Asa stau lucrurile, dragii mei. Iisus nu degeaba v-a invitat sa dati saracilor banii vostri sau sa-i aruncati in fantana. Ceea ce El a spus ramane valabil pentru totdeauna.

Vreau sa va vorbesc despre Dumnezeu acum. Desigur tot in urma meditatiei, din aceasta zi. Undeva mai la inceput incercam sa va sugerez a-L vedea pe Dumnezeu ca pe un diafan Corp -sa spunem de Lumina- a carui alcatuire este formata din toate aspectele, particelele Creatiei. In acest fel veti intelege mai usor cum fiecare Aspect al Creatiei face parte din Dumnezeire. Daca ati inteles acest lucru inseamna ca

obligatoriu ati inteles ca si voi insiva sunteti tot parte din acest Ansamblu, anume o particica mai speciala, in sensul ca ”sunteti facuti dupa chipul si asemanarea Creatorului.” ”Cum este Sus este si jos”. Asadar va invit sa va imaginati propriul vostru corp, sa vedeti cum este alcatuit din celule, cum ele sunt si identice dar si diferite, individualizate atat prin locul si functia pe care le detin, avand totusi cam aceeasi constitutie si cam aceleasi nevoi, cum procesele osmotice le fac sa impartasesca cam aceiasi ” soarta” cu a suratelor lor...Daca procesele lor interioare sunt in regula, la nivel de individualitate, apoi si functiile asigurate de ele vor fi la fel. Daca vom lua una dintre ele, la intamplare, nu exista indoiala ca ne va oferi o imagine destul de elocventa despre ansamblul in care ea isi desfasoara ” viata”, si chiar o imagine asupra ”Intregului”. Nu cred ca, daca este o celula din ficat, spre exemplu, si ea pare afectata cumva, am putea sa ne imaginam ca ar apartine unui individ foarte sanatos. Este clar si pare de bun simt ca orice particica sa ofere informatii dar sa si afecteze ”ansamblul”.

Este evident ca, in cadrul Ansamblului, o celula nu este decat o catime, dar la fel de evident si faptul ca Ansamblul, in final, este o insumare a acestor ”catimi”. Ca atare, este firesc sa putem intelege interrelatiile ce sunt intre Ansamblu si particelele care Il alcatuiesc. Desigur ne putem imagina ca Ansamblul nu va depinde de starea unei Particele, doar ca aceasta reflecta in buna masura starea suratelor ei si deci ”soarta ei” nu este pe atat de individualizata pe cat ne-ar putea place sa credem...

Spuneam undeva ca civilizatia actuala a preferat sa-L considere pe Dumnezeu exclusiv inafara individualitatilor umane, in special datorita lipsei de curaj in asumarea propriilor raspunderi privind evolutia in acest plan dens. Nu ar fi de dorit insa sa se treaca in alta extrema, adica sa nu mai intelegem corect ca Divinitatea interioara este doar particica, catime din Ansamblu. Desigur, ca informatie, ea se regaseste in integralitatea ei atat in fiecare aspect care ne inconjoara dar si in interior, Ca pondere insa, nu trebuie uitat ca noi, fiecare, suntem doar o frumoasa catime, cu un minimum de individualitate care ne asigura insa singularitatea. In toate Universurile nu mai este un altul absolut identic...

Spuneam ca, in cadrul Creatiei ocupam un loc privilegiat, in sensul ca suntem -macar virtual- Constiinte Constiente. Nu trebuie insa nici sa credem ca suntem singurele Constiinte. Cele Cinci Elemente pomenite in traditiile orientale ca si Ingerii Mamei Pamant si Ai Tatalui Ceresc sunt, de asemenea Constiinte. Cata vreme noi alegem sa ramanem sub influenta Constientului

Colectiv, al Egregorului Uman, nu ne diferentiem cu absolut nimic fata de o picatura de ploaie, spre exemplu. Daca insa ne-am decis sa revenim la Constiinta Deplina, capacitate individuala, atunci abia ne-am preluat locul harazit noua in cadrul Creatiei, loc absolut special, de Creatori Constienti.

”Cum este Sus este si Jos” si invers, este la fel de corect, dragilor. Si tot asa cum, daca nu esti iubire nu poti oferi iubire si deci nici nu vine spre tine ceea ce tu nu poti da, la fel poti vorbi despre Dumnezeu, daca nu Il ai constient in tine, daca nu ”esti” Dumnezeu, nu Il poti cunoaste pe Dumnezeu inafara ta. Este o minunata realitate faptul ca absolut orice trebuie mai intai sa regasesti in interiorul tau, pentru ca abia apoi sa il poti cauta si recunoaste in exteriorul tau, dupa ce tu insuti l-ai proiectat din Esenta care esti inspre exterior. Valabil cu orice valoare adevarata, pacea, linistea, echilibrul, armonia, iubirea, frumusetea, atribute ale Dumnezeirii.

De aceea, dragi semeni, intotdeauna incepeti cu cautarea din interior! Altfel degeaba veti vorbi despre Dumnezeu, Iubire, Compasiune, Pace...Vor ramane doar vorbe...Chiar daca le veti mima, tot vorbe vor fi, iar de pacalit nu veti pacali pe un altul decat pe voi insiva, deoarece aceste Valori, cu adevarat, doar pe fiecare din noi ne pot interesa. Daca tu ai devenit Pace apoi in jurul tau vei aduce doar pace si chiar nu vei mai vedea altceva...daca ai devenit Iubire, in jurul tau totul devine iubire si la fel este cu fiecare Valoare. Acesta este un examen de Maturitate Spirituala pe care toti il avem de sustinut, constient acum, in plin moment Omega-Alfa.

Diferit insa fata de examenele cu care ne-am obisnuit, acesta, desi singurul cu adevarat important, nu aduce cu sine nici un motiv de teama, de nereusita, este unul a carui diploma se afla asupra noastra dintotdeauna si pentru totdeauna, doar trebuie sa devenim constienti de existenta sa. De fapt, doar aceasta constienta ne lipseste, nu diploma!

Dragi semeni, indiferent cine, din cei care au ajuns la Constienta Deplina va va vorbi, orice Maestru veti citi, acest aspect precis va apare. Cuvintele vor fi altele, sensul insa nu. Aveti totul, dintotdeauna, veti gasi uneori, alteori, printr-un sir de comparatii-apropieri, tot aceasta vi se va spune...Nu forma conteaza ci esenta celor afirmate...

Si despre ceea ce eu denumesc ”parterul cu jucarii”, in esenta tot cam la fel vi se va spune. Sa redefinesc termenul, folosit undeva mai la inceput, deoarece acum, dupa ce ati parcurs o serie de idei, veti putea receptiona mai aproape de adevar mesajul.

Prin ”parterul cu jucarii” incerc sa desemnez totalitatea experimentelor pe care noi le avem de facut in acest plan dens, atata timp cat nivelul de cunoastere este limitat la ceea ce poate cuprinde mintea limitata, cel mai inalt nivel de structurare a materiei dense. In ”Piramida Cunoasterii” deci, el ocupa chiar parterul, spatiu structurat la randul sau pe diferite nivele, desigur ale mintii

limitate. Aici se regasesc toate aspectele socio-economico-politice, aici se regasesc preocuparile tehnologice si chiar cercetarea stiintifica in cea mai mare parte, dar tot aici si majoritatea trairilor emotionale si chiar fenomene de ”creatie” ale mintii limitate.

Doar uneori creatia, atat cea artistica cat si cea stiintifia sau tehnologica, au parte de racordari de exceptie la Mintea Universala, atunci spunand noi -pe drept cuvant- ca un spirit genial a fost inspirat sa creeze o capodopera, ceva de exceptie. Desigur ca si emotiile au darul uneori de a strapunge plafonul ”parterului cu jucarii”, si asta doar atunci cand iubirea este motorasul lor...

Ce este un spirit genial? Pur si simplu un spirit ca al oricaruia dintre noi, dar care, de-a lungul a nenumarate incarnari si-a epuizat in cea mai mare parte ciclul de experimente terestre, acum manifestand interes pentru o cunoastere mai subtila, care cunoastere incepe sa strapunga mintea limitata, obligand-o sa se deschida. La acest moment al Sistemului, acest timp de exceptie pe care il parcurgem -majoritatea inconstienti insa- fenomenele de genialitate se inmultesc foarte mult, asa incat explozia tehnologica este o consecinta fireasca.

Fenomen si mai interesant imi pare acela care se petrece cu un numar impresionant de mare de semeni care nu mai manifesta interes pentru fenomenele din cadrul parterului cu jucarii dar nici nu isi rezerva bucuria de a-si implini constient misiunea. Multi ditre ei traiesc experiente de viata nu tocmai placute pentru mintea limitata, dar priviti de la un nivel de constienta ridicat sunt niste frumosi de exceptie, care ezita surprinzator sa mai faca un salt catre constienta deplina, care de altfel le-a devenit foarte accesibila. Imi amintesc acum de unul ajuns probabil la o limita, dormea in strada pe niste toale, era iarna, avea permanent langa el un caine si nu a existat ora la care sa trec pe langa el si sa nu citeasca. Intr-o zi i-am dus o pufoaica, ceva de mancat si o carte. Mi-a multumit demn, specificand ca il bucura mult cartea primita...

Cati dintre cei aflati in parterul cu jucarii au citit o carte in ultimul an si cati ar mai citi stand in bataia vantului si a zapezii! Priviti cu atentie in jurul vostru, nu judecati caci precis nu aveti inca instrumentul suficient de deschis pentru a putea intelege, si nu va grabiti cu verdictele caci voua vi le puneti! Cand veti avea capacitatea de a intelege atunci nu veti mai judeca nimic deoarece totul poate fi inteles in cadrul Manifestarii.

Necesitatea existentei acestui nivel de cunoastere limitat este evidenta, este chiar planul in care noi am venit pentru a cunoaste prin traire diferite aspecte pentru a le transforma in senzatii, in simtire. Este un mecanism perfect menit de a ridica vibratia materiei. Daca noi am fi putut pastra Constiinta Deplina in evolutia in acest plan, majoritatea experimentelor nu ar mai fi putut avea loc. De aceea aici trebuia doar sa pastram limitele indicate mereu de o Lege, mereu actualizata prin trimiterea de Mesageri. Maestrii tuturor timpurilor asta au fost,

programe de reactualizare ale Legii, ale Cunoasterii, spuse pe nivelul cel mai inalt accesibil oamenilor contemporani lor.

Civilizatia umana a preferat insa sa faca abstractie de Lege, sa complice infinit regulile jocurilor desfasurate in acest plan limitat tocmai prin abaterea de la Regulile initiale si, ca atare, experimentele care se desfasoara aici capata conotatii de un dramatism surprinzator. Doar ”uitand” ca trebuia sa-ti iubesti aproapele poti pune mana pe o arma si sa comiti te miri ce minunatii, doar asa poti deposeda semenul tau de putinul pe care il are, pentru ”a avea” tu mai mult...Exemplele de abatere de la Lege actualmente fac o lege separata, care guverneaza practic intregul joc, facandu-l fara sens. Motivele pentru care s-a ajuns in acest punct sunt variate, un loc important ocupandu-l insa interesul concertat pe care o mica parte dintre ”jucatori” l-au manifestat pentru ”acapararea de iluzii” pe parcursul a circa cinsprezece secole, fapt total contraproductiv atat pentru evolutia lor cat si a semenilor.

De aceea poate, odata in plus, reinstaurarea Legii nu se poate face decat prin aducerea in acest plan a Constiintei Absolute, prin Revelarea Sinelui.

Una din rezultatele indepartarii de la Lege este totala nesuprapunere a piramidei sociale peste cea a Cunoasterii. Ca atare, de cele mai multe ori geniile umanitatii nu au avut parte de nici o recunoastere sociala, fenomen intalnit din ce in ce mai des. Actualmente cei mai apropiati de cunoastere deplina sunt aproape marginalizati, multi dintre ei ocupand mai ales functii onorifice, daca mai au parte si de ele. In orice caz sunt indepartati de locurile de decizie, unde se fabrica mereu si mereu noi legi, desigur contravenind Legii.

Vor fi din cei care se vor grabi sa aduca ca argument pe acela ca, in cadrul fenomenologiei, daca ceva a avut loc, inseamna ca chiar trebuia sa aiba loc. Doar, nimic nu e intamplator, nu? Va atrag insa atentia ca aici se manifesta doua ”hachite” ale mintii limitate. Prima este aceea ca mintea ia adevaruri enuntate pe o anumita treapta a cunoasterii si le arunca pe o alta, pentru a creea deruta si a impiedica procesul de revenire la constienta deplina. A doua este aceea ca da, nimic nu este intamplator ci se desfasoara conform unui ciclu cauza-efect, ducand la aparitia unor ”realitati” cu caracter regional, ca sa ma exprim asa, dar care fac nota discordanta cu Ansamblul.

Va voi da un exemplu: daca ati exagerat cu manichiura puteti sa va infectati un deget, deci ati creat un ciclu cauza-efect. Acel focar de infectie este guvernat de un echilibru dinamic intre anticorpi si microbi, cu tendinta de reinstaurare a armoniei initiale, fapt la care participa cu eforturi intregul Ansamblu care sunteti. Daca totusi nu se va reusi, va puteti pierde degetul. Este oare cazul sa spunem ca daca s-a intamplat este pentru ca, in cadrul ansamblului care sunteti, chiar era necesar sa se intample? Sa fim seriosi si sa acceptam responsabilitatea pentru toate gesturile noastre generatoare de dizarmonii. Pentru ca, in final, va trebui sa acceptam si responsabilitatea de a fi devenit noi, toata civilizatia, un

deget infectat in cadrul Creatiei, care permanent a facut eforturi pentru reinstaurarea Armoniei, dar noi am refuzat. Este doar un ciclu cauza efect, care poate duce la amputarea degetului, la nevoie...Va fii nevoie oare? Daca nu ne vom trezi si nu vom accepta reinstaurarea Legii si a Armoniei, mi se pare firesc... Abaterea de la Lege a fost destul de facil de obtinut prin substituirea Valorilor cu false valori, mereu mai multe, menite doar a distrage atentia. Cine se poate lauda ca va recunoaste un diamant intr-un pumn de sticla bine slefuita, mai ales daca nu are atentia sau nu-si acorda timpul necesar recunoasterii? Este simplu! In final chiar Legea, simpla si atotcuprinzatoare, a fost inlocuita de false si fara numar legi si legisoare, toate menite a legitima faradelegea...Cunoasterea a fost inlocuita de pseudocunoastere, un fel de programe de limitare a creativitatii individuale prin conditionare a mintii, si asa limitata prin constructie, dar cu posibilitati de deschidere virtual nelimitate.

Am fost invatati ca, pentru a stii, trebuie sa invatam. Ca atare mergem la scoli unde profesori ne spun despre diferite aspecte ceea ce ei, la randul lor, au fost invatati. Patrunderea noului in acest sistem este deosebit de greoaie, deoarece mintea limitata manifesta mereu preferinta pentru lucrurile deja cunoscute si recunoscute. Dar curgerea permanenta nu cunoaste doua fenomene identice, ca atare a-mi restrictiona mintea sa proceseze vesnic niste manifestari conform unor sabloane percepute a fi conforme cu realitatea unui moment aflat de mult in nefiinta nu mi se pare cea mai inteleapta modalitate de acces catre cunoastere.

Apoi adevarata cunoastere presupune o relatie neintermediata de nimeni si nimic, o experienta personala. Aceasta face ca un bolnav de cancer, spre exemplu, sa aleaga sa se vindece cu zeama de varza. Va fi aberant apoi sa spunem ca zeama de varza vindeca o astfel de boala, dar fiti siguri ca mintea limitata la astfel de concluzie poate ajunge...

Am tot separat domeniile de cunoastere, am tot creat discipline pentru ca apoi sa trebuiasca sa constatam ca zonele de interdiscplinearitati pot fi cele mai productive, dar nu avem ”specialisti” poliinstruiti. Civilizatia insa merge inainte, constatand din mers ca nu este pe cel mai bun drum, dar este aidoma unui bulgare de zapada: se tot rostogoleste acumuland erori dar nu se poate opri. Desigur ea nu o va putea face, doar individualitatile se pot sustrage rostogolirii, putand apoi spera sa opreasca si imensul bulgare...

Iluzia este ca noi accesam Cunoasterea prin instruirea mintii limitate, Da, noi ar trebui sa ne instruim in dezvoltarea aptitudinilor corpului fizic pentru a se descurca in acest plan, cu conditia de a renunta sa credem ca identitatea noastra este cea din oglinda. Noi, esenta care suntem, doar pilotam acest vehicul iar calitatea prestatiei va fi data de nivelul constientei noastre. Chiar calitatea vehiculului va fi permanent in concordanta cu nivelul de Cunoastere la care Esenta isi permite accesul. Aceasta va face ca permanent sa existe

concordanta si cu nivelul la care ne permitem accesul de a experimenta in plan fizic. Acea Armonie care guverneaza totul in cadrul Creatiei asigura toate aceste sincronisme, indiferent ca suntem sau nu constienti de ele. Vreti exemple, ele sunt la tot pasul.

Daca un spirit vibrand la nivelul chakrelor de supravietuire cunoaste ca bucurii doar cele specifice nivelului vibrational respectiv, va veti afla in curand in fata unui corp masiv, cu un abdomen supradimensionat. Sexualitatea poate constitui o bucurie pentru acest nivel, dar chiar ea se va dovedi dificil de implinit tocmai datorita neantelegerilor pe care spiritul le-a manifestat. Astfel chiar si aceasta ”placere” a experimentului sexual si-o indeparteaza singur, prin manifestarea exagerata a celorlalte doua chakre pe care a ales sa vibreze...A fost doar un exemplu.

Daca veti privi atent la evolutia pe parcursul anilor a semenilor vostrii veti putea sa fiti surprinsi de faptul ca unii devin ”mai frumosi” odata cu trecerea anilor. Fizionomii de-a dreptul banale castiga uneori o forta de expresie nemaipomenita sau o blanda si nobila frumusete. Pentru mintea limitata pare uimitor dar acolo spiritul a construit secunda de secunda...Alegerea pe care o facem, la fiecare pas, lasa urme la fiecare nivel infoenergetic. Acesta este procesul, aceasta este experienta noastra in corp fizic.

Apoi unii sunt dezgropati peste ani si se constata ca nu au putrezit cateodata ii sanctificam...Dar de inteles nu intelegem mai nimic. Acolo materiei i-a fost impusa vibratia Spiritului, prin Constienta. Daca ar fi avut timpul necesar sau ar fi avut acces la o cunoastere deplina ar fi devenit un corp nemuritor...Este pe deplin fezabil...chiar daca contrar celor invatate sau a celor pe care le putem constata la tot pasul...

Deci oglinda ne poate fi de folos, dar numai pentru a constata urmarile pe care cunoasterea noastra le lasa in planul dens cel mai apropiat, corpul fizic. Daca suntem generatori de entropie prima data oglinda ne-o va indica, la fel daca suntem dizarmoniosi. Nimic nu ne poate scapa, este rigoarea ciclului cauza-efect.

Am spus ca am inlocuit adevaratele valori cu pseudovalorile in jocul nostru si ridicarea muncii la rang de virtute a fost una din aceste substituiri. Copiilor nostri le povestim despre greierele si furnica dar despre creatie si rolul nostru de creatori nu mai are cine le spune nimic. Iisus spunea ca trebuie sa invatam sa ”lucram” cu ingerii Maicii Pamant ziua si cu Ingerii Tatalui noaptea, dar fiti siguri ca nu la ceea ce ne-am obisnuit a numi munca se referea. Era vorba de o conlucrare constienta cu niste Constiinte, cu acele Elemente dintotdeauna cunoscute...Era deci vorba de a lucra constient cu Energia, prin invatarea vehicularii informatiei...In ce termeni putea sa ne spuna mai clar decat A Facut-o?! Noi am structurat in schimb societatea. Asa s-a nascut nefireasca piramida sociala, in care fiecare se lupta din rasputeri toata viata sa sa se catere pe umerii

celor din jur, prin orice mijloace si trebuie sa intelegem odata pentru totdeauna ca aceasta structura este un mare fals si un mare abuz, absolut imposibil de justificat la nivel de Lege. Nu poate exista absolut nici un motiv pentru ca o Constiinta sa accepte subordonarea sa altei Constiinte si mi se pare rusinos si impardonabil sa incerci prin vre-un mijloc sa urci pe umerii semenilor tai, oricat de cinstit ti s-ar parea el. Scopul in sine este nefiresc, intre semeni nu pot exista altfel de relatii decat cele de colaborare, de comuniune atunci cand le poti duce atat de sus.

Daca ne amintim despre Egiptul Antic, spre exemplu, vom vedea ca si acolo se regaseau urme ale unei piramide sociale, daca chiar vom vrea sa consideram asa. Dar diferenta este enorma, deoarece acolo pretinsa piramida sociala era perfect si cu mare atentie subordonata Piramidei Cunoasterii. Varful celor doua piramide imaginare era asigurat de Faraon, considerat a fi semizeu. Dar acesta era si Cel Dintai Preot, detinea cea mai inalta Cunoastere. Apoi piramida sociala se latea brusc, cu casta preotilor, mai intai cunoscatori si abia apoi functionari. Parterul cu jucarii apartinea clar celor care aveau stricta legatura cu munca fizica. Cel aflat in parterul cu jucarii nu avea dece sa-si imagineze ca are acces la cunoastere, pentru el ramanea doar credinta.

Acum aceasta structurare se face pe considerente din cele mai slabe, care nu ar rezista nici celei mai superficiale analize. Aparent structurata pe nivele de pregatire si aici ar fi o infinitate de aspecte de discutat, in fond aceasta ”cladire” actualmente fara baza stabila are un schelet foarte vizibil alcatuit din pseudovaloarea ”bani”. Mijlocul de a-i obtine pana la urma nici nu mai conteaza, ei trebuie sa fie cat mai multi si atunci nici chiar pretinsa instruire nu mai conteaza. Vedeti vre-un cadru firesc aici pentru ca experimentele in trup fizic sa aiba loc nestingherit, sa fie de calitate si sa reprezinte prilej de bucurie?!

Unde credeti ca mai poate fi recunoscuta Legea in cadrul acestui ”Minunat edificiu” al mintii limitate? Ea insa opereaza permanent si rezultatele acestei lucrari le simte fiecare, dar nu mai stie sa le recunoasca. Copii nostri, oricat de mult am evita, printre primele cuvinte pe care le invata este si banul...De ce? Pentru ca a vazut ca mama ii procura cu bani tot felul de mici bucurii: o acadea, ciocolata sau alune...Mintea limitata imediat va spune ”am nevoie de bani, deci trebuie sa fac rost de ei”. Ca atare, pentru a primi bani trebuie sa dai ceva in schimb. Cand nu ai nimic de dat, dar trebuie sa dai, atunci iti oferi trupul. Cu oricare parte a lui poate scoate mai multi bani. Fiecare dupa disponibilitati: unii aleg sa-si vanda bratele, altii mintea, nu putini isi vand sexul sau numai sex-apelul, dupa caz si minte.

Partea interesanta este ca pe unii ii aplaudam pentru vanzarea pe care aleg sa o faca, pe altii ii condamnam si le imputam ca se ”prostitueaza”...Chiar vedeti vre-o diferenta??? Cu ce credeti ca este superior unul care isi vinde

mintea unuia care isi vinde sexul? Sau alege sa-si distruga corpul fizic sapand dupa carbune? Oare nu suntem capabili sa vedem nefirescul instituit la nivel de lege aici, in parterul cu jucarii? Cine si cu ce cumpara aceste fragmente de corpuri fizice pe care altii sunt siliti sa le ofere? De unde au acesti ”cumparatori” mijloacele de a cumpara? Cine i-a catarat pe niste nivele ale piramidei sociale?

Dragilor, aici trebuia sa fie Raiul pe Pamant si noi am adus Iadul cu priceperea si gradul nostru de constiinta. Pentru a apara nefirescul instituit am facut norme si legi, am organizat tribunale si ministere de justitie, politii si armate, securitati si spionaje de tot felul. Pe cine si de cine sa apere? Daca cel aflat pe unul din palierele superioare ale piramidei sociale simte ca trebuie sa se apere de cel aflat la baza acestei piramide, ma intreb daca este in toate mintile?! Oare nu este el primul interesat ca piramida sa aiba o baza solida, prin care Mamei Pamant sa i se mai poata smulge ceva ramas inca nesmuls? Daca el se apara de cei aflati la baza acestui edificiu, edificiul in sine mai poate rezista? Nu este oare clar ca pentru fiecare ins aflat undeva pe unul din palierele superioare, la baza piramidei trebuie sa ”trudeasca” cu una din partile corpurilor lor zeci sau sute sau mii de indivizi?

Mergand mai departe cu rationamentul, facand abstractie de faptul ca este o iluzie ca trupul fizic ar avea nevoi, toti indivizii din cadrul piramidei sociale au, in mare, absolut aceleasi pretinse nevoi. Cu alte cuvinte nu nevoile ii diferentiaza ci tot felul de preferinte in a experimenta jocul numit viata. Altfel spus, toate legile abuziv instituite, toate politiile si armatele, toate razboaiele si tot nefirescul nu au alta justificare decat dorinta smintita a unora de a experimenta abuziv in dauna celorlalti. Nu vi se pare cam mult? Nu ne-am cam indepartat de Armonia Universala? Cat anume ar mai putea merge pe acest drum civilizatia?

Amuzant este insa faptul ca aceste aspecte deosebit de clare de altfel, nu le putem observa cata vreme ne aflam in parterul cu jucarii! De ce nu putem? Este deosebit de simplu: cata vreme ne aflam acolo nu suntem constiinte individuale ci doar biete picaturi de ploaie cu un potential nelimitat dar pilotati de mintea limitata, releu al Constientului Colectiv. Acest Constient Colectiv este o Inteligenta, ca orice Spirit-Grup. El a fost proiectat si trebuia sa-si exercite menirea pana la maturizarea individuala anuntata de venirea Maestrului Iisus. Aceasta maturizare semnifica ridicarea vibrationala la nivelul chakrei inimii, de aceea s-a spus ca El ne-a adus Iubirea.

Interese de grup au facut insa ca ridicarea vibrationala sa fie stopata prin mentinerea fricii, aspect care inca justifica preponderent evolutia omenirii in acest plan. Ca urmare, esafodajul numit piramida sociala nu numai ca nu a disparut, cum ar fi fost firesc, dar a capatat proportii inimaginabile, pe masura evolutiei mintii limitate, a ego-ului si a evolutiei tehnologice. Pot parea aspecte

mult distantate unul de altul dar sunt legate indisolubil, deoarece toate au contribuit din plin la betonarea acestui edificiu. Ca urmare si Inteligenta Constientului Colectiv a fost potentializata suplimentar si doar unul iesit de sub influenta sa va poate spune cat de puternic se manifesta.

Atunci cand ai iesit de sub aceasta influenta si ai ”de partea ta” Constiinta Universala sau Mintea Nelimitata cu care esti de acum racordat cvasipermanent nu doar cu caracter accidental ca in cazul sclipirilor de genialitate, poti ”vedea” cu claritate tot mecanismul informational prin care nefirescul se impune ca fiind singura realitate fireasca. Intelegi pe deplin rolul fiecarui cuvant aparut in mediile de comunicare si intelegi de ce bietul tau semen se zbate ca pestele pe uscat spunand incontinuu: nu mai pot.

Compasiunea ta nu-l poate ajuta iar alt ajutor nu ai cum sa-i dai pentru ca, la un anumit nivel este dreptul sau la alegere. Ca nu mai are calificarea de a face o alegere constienta tu stii, dar nici Legea nu o poti modifica. Ca atare nu poti decat incerca sa il ajuti sa se trezeasca. Iar timpurile iti vin in ajutor in multiple moduri: prin ridicarea vibrationala a intregului Sistem, prin motivatiile la care l-au ajutat sa ajunga, prin ridicarea chiar inconstienta a nivelului sau vibrational si nivelul experientelor lui de viata. Toate procesele acum sunt catalizate si se deruleaza cu o viteza mereu crescanda.

Dragi semeni, stiu ca marea majoritate din voi in parterul cu jucarii v-ati desfasurat intreaga viata si stiu bine ca ”realitatile” acestui nivel sunt singurele care va par posibile. Tot ceea ce s-a instituit aici ca fiind regula sau lege voua va par a fi chiar mai importante decat Legea, caci aici puteti vedea cum actioneaza ele si voi nu vedeti ca ele sunt doar o lume a efectelor, care va face si pe voi efecte. Cu cat frecventa sistemului creste pentru voi totul devine mai greu de suportat deoarece nu mai reusiti sa faceti fata evenimentelor care se succed cu o viteza parca tot mai ametitoare. Ca atare cedati cumva si de regula incepeti tocmai cu sistemul nervos. Cand acesta cedeaza sunt create conditiile ca si alte parti ale vehiculului fizic sa aiba de suferit. Aici se vorbeste de stres.

Trebuie inteles ca nu exista nimic pentru care sa merite sa ajungem in aceasta stare, chiar daca lucrurile par ca ne scapa de sub control. Cand ai ajuns la acest moment exista o iesire si ea consta din reevaluarea listei individuale de prioritati, unde precis s-a instaurat haosul. Cata vreme suntem capabili sa ne organizam mintea sa urmareasca cateva puncte doar, valabile pentru prezentul imediat, si sa reactualizam permanent aceasta lista, pe care sa fim atenti sa nu o aglomeram, nu vom accepta sa devenim stresati. Desigur ca parterul cu jucarii s-a tot aglomerat sub toate formele si ca toate acestea va tot asalteaza. Trebuie insa sa va exercitati dreptul de a alege ce merita si ce nu sa intre in atentia voastra, altfel singuri va veti transforma in victime.

Pentru ca, la nivelul acesta, doar fuga dupa iluzii a aglomerat nepermis de mult planul. Explozia tehnologica este doar in parte benefica experientei,

deoarece majoritatea reperelor care se creeaza nu fac altceva decat sa ofere alternative constructive. Ele nu raspund unor ”nevoi” si aceasta trebuie sa va fie foarte clar, ci doar unor preferinte. Atunci cand ati acceptat ca un reper sa poarte pentru voi eticheta de nevoie, ati acceptat si sa va subordonati intr-un fel acelei pretinse nevoi, deci ati mai pierdut ceva din gradul de libertate de pana atunci, si asa foarte mic pentru cei aflati in parterul cu jucarii.

Daca veti vrea sa va amintiti din experienta personala perioada primei copilarii, veti putea retrai senzatia libertatii si a bucuriei depline...Apoi priviti cu atentie mecanismele care v-au tot redus gradul de libertate, incercati sa surprindeti clipele de cotitura carora societatea le acorda o importanta deosebita si vedeti ce anume ati castigat si ce ati pierdut parcurgandu-le. Vedeti pragurile pe care le-ati tot avut de trecut si ce au insemnat ele cu adevarat pentru bucuria voastra intima, apoi priviti cu atentie singurul moment viu: clipa de ACUM. Vedeti ciclurile cauza-efect care v-au condus la acest moment viu, pe care incercati sa il simtiti prin toate simturile. Apoi incercati sa intelegeti cu adevarat drumul parcurs in intregul lui, vedeti in ce masura el s-a datorat alegerilor voastre personale sau ale celor din jur, revedeti ”acumularile” pe care le-ati tot facut, la toate capitolele vietii si vedeti cata implinire v-au adus sau cat v-au restrictionat.

Urmariti firul vietii si vedeti care momente au fost sustinute prin iubire si care prin frici de tot felul. Alegerile facute cu iubire precis v-au imbogatit cumva, desigur nu material, in schimb cele facute din teama precis v-au saracit, sub toate formele...Incercati sa alegeti din acest moment numai sub motivatia iubirii. Orice alegere avem de facut poate fi facuta sub imperiul Iubirii sau al Fricilor. De aici rezulta perceptia duala a acestui plan. El nu este dual nicicum, noi proiectam dualitatea asupra lui, deoarece avem posibilitatea de a-l percepe prin doi centri de comanda: inima sau mintea.

In parterul cu jucarii s-a acreditat ideea ca iubirea este slaba, deoarece s-a uitat Legea. Ca atare doar mintii si deciziilor ei i se acorda credibilitate. Aici nu se poate constata cat de imperfecta este mintea limitata, ce slab randament are liniaritatea ei, ce usor se poate insela, bazandu-se pe niste simturi limitate la niste domenii de frecventa foarte inguste. Este firesc sa fie asa deoarece mintea limitata guverneaza toata fenomenologia de aici, cel putin asa apare. Nu ai cum constata ca este doar o lume a efectelor cata vreme consideri ca aici ”este toata lumea”. Mai mult chiar, daca cineva vine si iti spune ceva ce nu tine de acest nivel de intelegere, vei spune ca te minte sau ca vorbeste prostii. Poti alege sa-l consideri excroc.

Tin minte ca, in urma cu cativa ani, in niste insule, un grup de intelepti adunati in jurul unui mentor devenit repede celebru s-a apucat sa vindece oameni. Pentru a impiedica rezistenta mintii limitate, ei au imaginat un mic ”spectacol” menit sa induca in eroare mintea, pentru ca aceasta sa permita cu

adevarat vindecarii sa aiba loc. Desigur spectacolul nu ar fi fost necesar daca s-ar fi putut obtine o deschidere a mintii celui venit sa se vindece, dar asta ar fi cerut foarte mult timp. Deci au apelat la acest subterfugiu. Vindecarile ”miraculoase” s-au tinut lant, reviste de prestigiu au popularizat cazul si rezultatele au fost si mai spectaculoase.

Totul a tinut exact pana ce ”un vigilent” a surprins ”inscenarea pusa la cale”. Din acel moment miracolul a incetat sa se mai produca si au fost considerati sarlatani. Nu aveau cum sa explice ca au fost obligati sa pacaleasca mintea limitata din iubire pentru semenii lor aflati in suferinta si ca au fost vindecari absolut reale. Cine ar fi fost capabil sa inteleaga. Cum sa crezi ca mintea ta te imbolnaveste, nu?! Si totusi asa este, nimic altceva nu te poate imbolnavi niciodata de nimic...Dar asta nu se invata la medicina, deci eu, daca o sustin, ori am innebunit, ori sunt excroc! Ce conteaza ca chiar un medic englez s-a exprimat clar ca medicina este ”religia de azi” si ca ea va inceta sa mai existe din clipa in care unul singur va vedea acest lucru?!

Dragilor, nu stiti inca de ce toti iluminatii au spus ca viata este o iluzie, asa cum o percepem noi. Dar ceea ce au spus este un adevar demonstrabil matematic. Viata este toata Creatia, nimic nu este static si inteligenta interactiva se afla pretutindeni. Noi avem nu doar posibilitatea de a conlucra cu toate nivelele ei dar chiar un fel de ”obligatie statutara”. Asa ne vom achita de menirea de Creatori Constienti. Desigur toate astea dupa ce vom fi parasit limitele parterului cu jucarii. Pana atunci va recomand cu toata iubirea un singur lucru important: nu incercati sa judecati ceea ce INCA nu aveti posibilitatea de a intelege. In acest fel va interziceti singuri accesul catre Cunoastere. De altfel, cine altul vi l-ar putea interzice! Si inca ceva: nu uitati ca mintea limitata are ca menire pe aceea de a va mentine in iluzie, atat ea cat si ca reprezentent al Inteligentei Constientului Colectiv, ca releu al acestuia. Veti incepe sa urcati etajele Piramidei Cunoasterii si o veti surprinde inca spunandu-va ca gata, ati obtinut totul deja si ceea ce iar vi se spune este basm, nu poate fi adevarat. Cu cat urcati mai sus fenomenul se va rari, dar el persista cata vreme Ego-ul nu a fost topit. Abia atunci o anume ”smerenie” adevarata va va face ”sa va predati” pe de-a intregul in fata Miracolului Creatiei, a Maretiei sale.

Pentru ca atunci chiar realizezi perfectiunea Intregului. Ea iti poate fi sugerata de un altul dar, pana nu o traiesti ca pe o ”experienta personala” nu o simti cu adevarat. Degeaba v-as spune sa va imaginati un ceas imens cu infinitate de piese si subansamble, toate in permanenta miscare si inca cu posibilitatea fiecarei piese de a-si hotari singura -in anumite limite- miscarea, dar in care accidentele nu sunt posibile sau, si mai mult, au fost prevazute deja, tot nu v-ati putea face o idee suficient de aproape de adevar. Pot incerca diferite modalitati de a va sugera aceasta Maretie infinita, dar va fi o intelegere partiala, limitata...Si stiti ce este cu adevarat dragut: cand ai ”cunoscut” -nu am cum

exprima- aceasta Infinita Maretie nu te simti zdrobit in micimea ta ci dimpotriva, te simti infinit de puternic. Si stii ca acestea toate nu iti vin de la tine, cel mic, stand pe scaun in fata tastaturii, ci tocmai din Maretia despre care scrii.

Imi imaginez viata noastra de oameni pamanteni si o vad uneori ca pe o infinita insiruire de macaze: stanga-dreapta, stanga-dreapta...Fiecare secunda-un macaz, o alegere de facut... Atatea vieti, atatea incarnari, atatea macaze, totul in cadrul giganticei Creatii...Cum am putea fi doi la fel?,,, Si totusi, atat de putin diferiti...la cat de multe alegeri am tot avut de facut fiecare! Chiar si acesta este un miracol...

Te afli in fata unui semen si ii poti simti starea, poti spune aproape totul despre el dupa o jumatate de ora, in ciuda faptului ca experientele lui de viata au fost absolut altele decat ale tale. Fara a mai vorbi de acumularile facute de-a lungul celorlalte incarnari. Si inca ne aflam departe fata de o realitate foarte apropiata: aceea de telepatie.

Pentru ca multe sunt cele ce vor urma sa se modifice in curand iar telepatia ca stare generala, ca mijloc exclusiv de comunicare nu este departe in timp. Ea este o conseccinta fireasca a ridicarii vibratiei sistemului,care va face ca frecventele pe care functionam sa ne dea aceasta posibilitate, dar nu ca optiune ci ca firesc al relatiilor cotidiene.

Cu aceasta ocazie multe aspecte se vor modifica, deoarece va imaginati ca minciuna nu va mai putea exista, nici macar de convenienta. De asemeni relatiile asa zis comerciale vor capata cu totul alta forma. Doar negocierile nu sunt o expresie a adevarurilor, nu? Pentru inceput deja intuitia a capatat o frecventa marita, asa incat multi incep sa-si faca alegerile pe baza ei. Este un prim pas.

Scriu toate acestea si sper sa fiu inteles, ba chiar sa fiu corect inteles si o fac din iubire pentru voi, semenii mei, pentru ca eu stiu ca si voi trebuie sa ajungeti sa traiti toate acestea ca pe o experienta personala...dar mai stiu si ca aseara vorbeam cu un prieten la telefon, prieten cu care vorbesc de un an de zile, poate mai mult si viata lui mica si simpla ii pare un calvar si el m-a inteles destul de bine si simte ca stiu bine ceea ce ii spun dar viata lui tot asa ramane, nu se poate hotari deloc sa faca pasii necesari pentru a-si depasi buclele de feed-back si a experimenta la nivele mai inalte.

O va face candva, simte si el ca o va face, dar deocamdata nu poate. De ce? Simplu: deoarece mintea limitata simte nevoia de liniaritate. Desi ma cunoaste binisor si constata si singur ca practic traim in doua lumi diferite, intelege ca sunt pe deplin fericit si asta in fiece clipa, lui i se pare ca nu va putea iesi din canoanele limitate ale vietii lui. Este clar o lipsa de curaj si desigur nu este un curajos -cati oare sunt?- dar eu stiu sigur ca mult mai mult curaj ii trebuie ca sa-si indure viata de zi cu zi decat sa faca un pas decisiv...

Dragilor, desi obisnuinta joaca un rol decisiv in parterul cu jucarii, tocmai datorita proprietatilor mintii limitate, ea este cea mai joasa forma de a experimenta in planul acesta dens. Creativitatea se reduce pana la completa disparitie, noi transformandu-ne in adevarate mecanisme umane. Unii ajung chiar a se mandri ca sunt ”o rotita” a unui angrenaj mai mare...Automatismele ajung sa faca din acea experienta de viata nu ceva previzibil ci de-a dreptul cunoscut: trecut, prezent si viitor aratand absolut la fel: nu mai ramane loc nici de citit o carte, nici de o plimbare in parc, nimic iesit din tiparul obisnuit: este exact ceea ce prietenul pomenit ”traieste” din plin, fara absolut nici o clipa de satisfactie sau bucurie...De unde ar putea veni?...Singur, la 30 de ani, alergand intre servici, un loc de dormit si o biata mancare, apoi totul de la capat...

Lasati loc creativitatii in vietile voastre, dragilor! Creati de dragul creatiei daca nu pentru a face o bucurie unui semen, varianta ideala. Iubiti-va, iubiti experienta voastra de viata si apoi depasiti-o, duceti-o la un nivel mai inalt. Fugiti de automatisme si sabloane in vietile voastre. Iubiti-va semenii si intelegeti-le momentele. Nu trebuie sa aveti pretentia de a fi inteles, dar faceti efortul de a-i intelege voi pe ceilalti. Daca aveti posibilitatea, ajutati-va semenul absolut neconditionat. Renuntati la iluzia ca trebuie sa platiti doar o munca executata in folosul vostru.

Incercati toti dar incepand cu tine nu cu vecinul, sa faceti un coltisor de rai in preajma voastra. Va sta in putere, dragilor. Incepeti prin a da atentie amanuntelor neimportante pentru minte. Armoniei, spre exemplu. Haosul din preajma voastra este o oglinda fidela a dezordinii interioare. Totul este legat, nu uitati acest aspect. De dragul experientei voastre de viata trebuie sa faceti aceste salturi calitative, nu pentru alt motiv.

Renuntati sa va tot comparati vietile sau statutul social cu al celorlalti, intelegeti ca sunteti fiecare un experiment unic, ca aveti dreptul de a evolua pe deplin responsabil, ca nu va aflati in permanenta cursa si cu atat mai putin in competitie cu semenii vostrii. Amintiti-va ca nu este nimic de pierdut sau castigat decat experienta si nu va refuzati dreptul de a experimenta din plin. Amintiti-va ca ati venit pentru a simti, pentru a trai senzatii, nu pentru a fi roboti sau competitori.

Incercati sa intelegeti ce au vrut sa ne transmita Maestrii tuturor timpurilor si amintiti-va ca ei nu voiau nimic de la nimeni ci doar sa ofere Cunoastere si Iubire. Daca nu intelegeti limbajul unuia, cautati un altul, aceleasi Adevaruri le-au spus toti...In vorbele lor veti regasi Legea si odata cu Ea oportunitatea de a va regasi Sinele. In parterul cu jucarii nu-l veti regasi, fiti siguri!

Nu uitati ca intre semeni functioneaza mecanisme energoinformationale de care nu sunteti constienti si care sunt de o complexitate inimaginabila pentru mintea limitata. Practic printre noi si prin noi trec adevarate rauri de informatii, energie

modulata, in fiece clipa, zi si noapte si nu avem cum ne sustrage acestui flux. Nici nu ar fi de dorit. Este o cumplita iluzie ca, daca am incuiat usa nimic nu ne mai afecteaza. Suferinte ale semenilor aflati la mii de kilometrii trec prin noi, fara ca noi sa avem cunoastere despre evenimentele respective, ce sa mai vorbim despre zbuciumul unui vecin chinuit de foame?!

Poate am depus putina patima omeneasca scriind ultimele pagini si imi cer iertare, dar fenomenologia din acest plan este -nicidecum cea mai interesanta- ci doar cea mai de interes pentru voi. Asta pentru simplul motiv ca sunteti sase miliarde acolo. Pentru a putea iesi, rand pe rand, va trebui sa o intelegeti cat mai bine, adica mai intai sa surprindeti iluziile.

Ascensiunea catre Lumina, drumul catre Sinele tau va cunoaste obligatoriu etape pomenite dintotdeauna de iluminati: intelepciunea, cea care te face sa observi legaturi adevarate intre diferite aspecte aparent disparate, in care rolul de participant diminueaza in favoarea observatorului, apoi eliberarea, rand pe rand, de nevoi si de iluzii. Sunt doar doua cuvinte, dar pentru a ti le asuma uneori trec vieti, alteori zeci de ani sau ani numai...Nicidecum mai putin. Pentru ca intr-o viata sa ajungi un eliberat, precis in multe incarnari ai depus eforturi constiente de a ajunge la acest nivel, dar nu ai reusit. Multi v-ati facut aceste teme.

Nu exista retete aici, suntem atat de individuali pe acest inceput de drum al Esentei incat, de regula, este necesara o relatie discipol-maestru pentru a il optimiza. Este si motivul pentru care acest tip de relatie s-a tot pastrat pe parcursul mileniilor. Exista si exceptii aici, cand menirea de Maestru este preluata probabil de Ghizi aflati in alte planuri. Prestatia lor este insa atat de ”diafana” incat, practic nu se simte. Doar ca, totul curge rapid, exact pe un fagas imposibil de evitat dar precis bine prefigurat. Parca esti purtat de la un eveniment la altul, parca ti se sopteste la ce aspecte sa fi deosebit de atent sau receptiv. Doar ”parca”, atat este de subtil.

Pe masura ce capeti Cunoastere, personalitatea se topeste si chiar individualitatea se atenueaza in suficienta masura, incepand sa recunosti tot mai mult Legea, atat in tine cat si inafara ta. Totul urca din ce in ce mai mult spre simplificare si simplitate.

Sa nu credeti ca Constiinta Colectiva ca Inteligenta sau mintea limitata va vor lasa sa scapati de sub control cu usurinta. Ele vor fi permanent dornice sa zadarnicesca drumul vostru. Pentru ele simplitatea nu exista si vor avea infinite argumente absolut logice sa va tot aduca pentru a va impiedica iesirea. Veti cunoaste momentul cand, cu ajutorul mintii va trebui sa va pacaliti mintea, altfel spus, sa duceti perceptia duala in interiorul mintii si sa ii demonstrati ca trebuie sa faca fata acestui gen de procesare de date. Cand ati reusit aceasta,

deja o veti obisnui sa-si surprinda singura imperfectiunea si limitarile conditionate din exterior. Apoi veti constata ca ele nu erau intamplatoare, ca sunt programatice si ca serveau unor scopuri nu tocmai in regula. Veti fi foarte surprinsi cum cele mai ”de bun simt” notiuni au fost fabricate si v-au fost impuse ca valori in care ajunseserati sa credeti intr-atat incat ati fi putut sa va bateti pentru apararea lor...Nu trebuie sa va indoiti ca acest moment vine, pentru ca Adevarul va trebui sa va devina accesibil.

Dragilor, pentru a apara pseudovalorile cunoasterii din parterul cu jucarii, mintea voastra va gasi infinite modalitati de lupta. Sunt ”valori” intrate si in Constiinta Colectiva iar alianta dintre cele doua are menirea de a va indeparta de statutul de Constiinta Constienta. Constientul Colectiv, ca inteligenta tuteland ”Turma Domnului” stie bine ca orice individualitate matura risca sa devina un exemplu de urmat pentru semeni si atunci menirea ei este sfarsita. Ca atare va oferi intelectului vostru tot ”armamentul necesar” pentru ca acesta sa va opreasca de la Implinire. In primul rand va face tot posibilul sa va faca sa va tot raportati la experientele semenilor vostri. Va va spune ca voi nu sunteti deosebiti si ca ceea ce este bun si adevarat pentru ei este valabil si pentru voi...doar ca asa va face cu oricare va tinde catre constienta. Cu alte cuvinte, pana sa apuci sa ridici capul, devenind ”un caz aparte”, ti se taie orice elan prin aceasta falsa raportare si desigur renuntand, nici un altul nu va avea la cine sa se raporteze...E logic. Acea ”sala de computere ruland un program fals, dar a carui eroare nu poate fii sesizata de nici unul dintre ele” pe care v-o sugeram mai la inceput...

Numai o stare de atentie deosebita si o motivatie puternica pentru gasirea Adevarului va poate ajuta in acel moment. Sau credinta. Daca cercetarea Adevarului ar fi plecat de la o carte, spre exemplu, va fi luata si maruntita punct cu punct, gasindu-i-se o infinitate de defecte: inainte de a va lasa sa simtiti continutul, vi se va atrage atentia asupra formei, culorii, copertii, veti fi intrebat de ce sa o cititi si cine este anonimul care o scrie, ce mai stiti despre el, se va cauta sa fie socotit sarlatan, nebun, total nedemn de incredere...Daca nici asta nu va va convinge sa renuntati, mereu veti fi trimisi la ”cunoasterea” din parterul cu jucarii la care sa tot raportati tot ceea ce vi se spune. Daca ati apucat sa intelegeti ca nu poti raporta infinitul la ceva finit si vei insista mai mult va incepe sa iti insinueze frica: bun, poate ca asa este, dar ”esti tocmai tu in stare sa duci un asemenea Adevar in carca?” Si apoi, chiar crezi ca ti-ar folosi la ceva? Deocamdata nu ai cum raspunde la astfel de intrebari, ele deja apartin unui anume nivel de Cunoastere si ea stie de aceea ti le si pune. Doar decizia ferma te mai poate sustine sa mergi inainte de la acest punct, altfel renunti recunoscand ca nu stii inca daca iti este de vre-un folos. Si esti foarte cinstit cand ai aceasta atitudine, caci chiar nu ai de unde stii. Mintea stie ca esti deja

foarte obisnuit sa ai un castig de pe urma fiecarui gest, caci altfel nu l-ai mai face...De aceea iti si pune aceasta intrebare...

Pe cand cautam sa inteleg, tin minte ca se vehicula o idee, care nu mi-a inspirat incredere, dar nici argumente pentru a o contesta nu aveam: ”nu trebuie sa faci din aceasta cautare un scop” se spunea... Acum realizez ca circula multe astfel de idei, foarte putin utile dar care fac mult rau, deoarece deruteaza si intarzie cautatorul pe drumul sau. Da, se poate spune ca scopul incarnarilor nu este ajungerea la Constiinta Deplina, ca el este tocmai experimentarea vietii si transformarea experientei in senzatii, care apoi ridica frecventa sistemului care esti si atunci cand aceasta a crescut suficient tot la Constiinta Deplina ajungi. Cu alte cuvinte, evident drumul este important, alcatuit din insiruirea fiecarui unic moment de Acum, numai ca chiar acum suntem intr-un punct special al evolutiei nu numai individuale ci si ca civilizatie. Ca atare momentul special face ca multi sa aiba propriul lor moment special si acesta este **CEL DE TREZIRE**. Multi si-au facut temele de-a lungul incarnarilor parcurse si simt ca sunt aproape de incheierea propriului ciclu evolutiv. Pe de alta parte, tot momentul Sistemului este cel care a permis complicarea deosebita a jocu lui in parterul cu jucarii, asa incat acesta a devenit periculos, ca sursa majora de entropie si dizarmonii in mijlocul Armoniei Universale, fata de care desigur disoneaza. Apoi complicarea jocului da ocazia maririi iluziei si face ca multi sa rateze o trezire din lipsa de atentie. Este un experiment aceasta civilizatie a noastra si la nivel Universal nu conteaza daca nu e unul izbutit, se sparg eprubetele si se reia de la capat daca vreti, dar nu este oare o risipa, deci tot o dizarmonie?

Dragi semeni, **daca simtiti o nevoie de mai mult, daca simtiti un imbold, daca cunoasterea aflata in parterul sus pomenit nu va mai satisface, daca experientele voastre de viata nu vi se mai par tentante, daca simtiti ca exista mai mult si incepeti o cautare, atunci puteti face din ea un scop**. Este momentul vostru in care acesta a ramas poate unicul scop. Cautati cu hotarare caci precis veti gasi. Si fiti pregatiti ca in aceasta cautare sa dati si peste idei menite sa va distraga atentia, care poate s-au potrivit numai momentului sau contextului in care au fost formulate. Sunt multe din acestea. Parca simti ca au o potentiala valoare si le acorzi atentie, dar neintelegand la acel moment totul, pur si simplu te impiedici in ele. Asa e drumul, nu poate avea jaloane verificabile, el face totusi parte din chiar experienta voastra de viata, in care evident nimic nu trebuie sa fie sigur...

Ma gandeam la ceea ce indeobste numim a fi boli si la vindecari. La rolul pe care unele din ele il au in ”desteptarea” noastra. Sunt evenimente, din care bolile deosebite sunt numai parte, pe care se pare ca le hotaram a ”ni se intampla” pe cand inca suntem Constiinte fara trup fizic. Ele ar trebui sa ne

atraga atentia, au chiar un fel de rol de ceas desteptator. Cel putin privite de la un anumit nivel de intelegere.

Ca la aceste distrugeri partiale ale vehiculului fizic ajungem prin inchideri ale racordarilor optime provocate de mintea limitata, in baza unor pretinse preferinte, alegeri si separari cat si prin functionarea in frecvente joase este clar, dar motivatia care ne determina sa alegem aceste ”baremuri” nu este suficient de clara intotdeauna.

Am creeat conditiile infoenergetice pentru ca boala sa se instaleze si ea se va petrece conform ciclului cauza-efect. La dezinstalarea ei trebuie inteles ca sunt trei etape principale. Principalul moment este ”dezinstalarea bolii”, pe care va invit sa o percepeti ca pe apropierea unui magnet puternic de o banda magnetica continand o ”inregistrare”.

Un ”vindecator” din cei considerati a face miracole exact asa actioneaza: emite Iubire, Armonie si Pace cu rol vindecator. Daca cumva face sau spune lucruri abracadabrante ori nu este real ori o face pentru a va pacali mintea limitata, centrul care va mentine in frecventa bolii. Adica exact ceea ce faceau vindecatorii din Filipine.

Daca veti avea ”credinta macar cat un bob de mustar” veti fi vindecat pentru totdeauna, dar cum acest gen de credinta este din ce in ce mai rara, riscul de a va reinstala programul de distrugere pe care mintea voastra il rula inainte de vindecarea operata sunt maxime. Ca atare veti spune ca nu a avut loc o vindecare dar gresiti fundamental. Vindecarea a fost facuta dar mintea limitata nu a lasat timp ca urmarile in plan fizic sa poata aparea, reinstaland frecventa bolii respective. Nevazand vindecarea producandu-se, mintea decreteaza ca a fost o inselatorie si voi veti fi acelasi nefericit bolnav.

Daca veti alege sa aveti incredere ca vindecarea a fost reala, urmeaza sa lasati corpului fizic libertatea de a se reface, in baza programului arhetipal care oricum se afla la indemana fiecarei celule. Aceasta este a doua faza a vindecarii, in care pot aparea dureri similare cu cele de la ”imbolnavire”, dar de intensitate mai mica si de durata mult mai scurta. Cea de a treia faza dar foarte importanta este aceea de a cauta sa intelegeti cumva, si aici precis vindecatorul respectiv va poate ajuta, motivatia care v-a facut sa creeati conditiile infoenergetice ca boala sa apara, pentru a evita o eventuala recidiva dar mai ales pentru a profita de oportunitatea de a intelege odata pentru totdeauna ca nu aveti nici un motiv sa mai deveniti un ”bolnav”.

In mod normal si necesar, cele trei faze ale vindecarii au loc aproape simultan, doar refacerea putand dura mai mult.

Din marturiile ajunse pana la noi stim bine ca chiar Maestrul Iisus constata lipsa de ”credinta”, termen caruia cred ca ii acorda mai ales sensul de ”incredere”. ”Daca ati avea credinta cat un bob de mustar ati muta muntii” ar fi trebuit tradus ”Daca ati avea incredere cat un bob de mustar chiar ati muta

muntii”. Nu este vorba de ”credinta” intr-o forta exterioara ci o ”incredere” intr-o forta interioara, aceeasi de fapt cu cea invocata indeobste in exterior, dar mai la indemana, neintermediata si foarte apropiata.

Un miracol al vindecarii nu se mai poate produce tocmai datorita acestei lipsei de incredere, ”credinta” inca mai diminuata, dublata de iluzia ”cunoasterii”. Contemporanii nostrii **chiar cred ca stiu** si aceasta iluzie le ia tocmai dreptul la Cunoastere. In parterul cu jucarii este atat de instaurata suficienta cunoasterii ca pana si noutatea tehnologica absolut demonstrabila cu greu mai patrunde.

In schimb opereaza alte ”valori”. Un produs se impune nu conditionat de calitate ci de ”reclama”, care si ea depinde de ”cotele de audienta”. O reclama penetreaza cu atat mai mult cu cat este difuzata pe un post si la o ora de maxima audienta. Asta se obtine exclusiv cu bani multi. Deci este clar ca se vinde exact ceea ce este sprijinit de bani multi, nimic altceva ne mai avand importanta. Nici macar calitatea experientelor de viata, pe seama carora de fapt are loc tot jocul acesta devenit teribil de dizarmonios.

Aparent sunt ”lucruri nevinovate”, noi crezand ca reclamele trec pe langa noi, daca nu vrem sa le dam atentie. De fapt nu este deloc asa si daca chiar veti studia fenomenele de piata veti constata ca, un produs fara reclama, nu se prea ”misca”. Asta demonstreaza in ce masura functioneaza conditionarea mintii limitate. Exista firme de renume, cu produse absolut imbatabile si care nu ar mai avea nici un motiv sa convinga pe nimeni. Cu toate aste sunt obligate sa faca o publicitate la fel de puternica, altfel se vor trezi ”uitate”, cu toate argumentele calitatii cu tot.

Toata fenomenologia din parterul cu jucarii este atat de departe de Lege incat doar pe ici pe colo se mai pot vedea urme ale recunoasterii Ei. Ea se manifesta aici doar ca ciclu cauza-efect, in rest fiind inlocuita in cea mai mare parte cu obiceiuri, precepte etice sau morale, norme, conventii si conveniente fara nici o relevanta, legi si legisoare si cate si mai cate asemenea. Toate au fost nascute din diferite interese si pastrate de-a lungul generatiilor sub forma de ”educatie”.

Chiar ma gandeam ca o a doua carte nu voi mai scrie, cel putin nu una care sa incerce sa se refere la Ansamblu. Dar este posibil sa ma mai ocup de cite o feliuta aparent ingusta. Una dintre ele ar putea fii tocmai inlocuirea Legii cu tot felul de substitute fara nici o importanta, menite doar sa serveasca interese meschine, sa complice inutil jocul distragand atentia. Dragilor, mult timp m-am intrebat de ce oare atat de putini au cunoscut iluminarea de-a lungul acestei Civilizatii. De ce a existat atat de putina motivatie pentru a se ajunge mai frecvent la acest rezultat nu atat de dificil de implinit, in ciuda

faptului ca au fost multi cautatori, multe cai, scoli sau orientari... De ce si acum sunt atat de multi cei care vorbesc despre cautare dar atat de putini cei care chiar aleg sa gaseasca...De ce din randul celor care isi aleg chiar ca misiune cautarea, atat de putini ajung sa-si reveleze Sinele... ? Raspunsurile tot la mintea limitata si la frici si la Constientul Colectiv duc.

Este destul de simplu sa citesti ceea ce altii au scris si este simplu sa judeci ca sa poti intelege insa trebuie sa-ti apropii realitatea respectiva prin proprie traire. Aceasta cere curaj, curajul de a experimenta in special nelimitarea, in propria ta viata... Pentru a vorbi despre ceea ce ai citit nu-ti trebuie curaj si nici nu ai de unde stii ca ceea ce spui este total lipsit de valoare. Spui lucruri despre care crezi ca stii ceva dar nu stii cu adevarat nimic. Pe marginea bretarianismului probabil se pot scrie tratate intregi, se pot face paralele intre pareri ale medicilor si ”oamenilor de stiinta” versus pareri ale bretarienilor, cu argumente pro sau contra... Experimenteaza insa cu toata deschiderea aceasta modalitate de a trai, vezi care iti sunt propriile limite in fata acestei provocari, apoi poti spune ce ai inteles... Atunci chiar ai ceva de spus...Iar daca nu va fi nimeni sa te asculte, pentru tine nu conteaza caci tu stii, ti-ai facut o parere proprie... Daca iti este teama, atunci este clar ca nu esti pregatit inca... Nu trebuie sa iti impui ceva! Cand vei fi pregatit, aceasta provocare te va atrage si fascina, vei simti ca trebuie sa stii cum este... Si exact asa stau lucrurile fata de oricare aspect.

Dar voi continua sa detaliez despre bretarianism, caci prezinta toate caracteristicile pentru a fi un bun exemplu. Din minte limitata este desigur etichetat lesne drept o prostie, cu care probabil nici nu trebuie sa-ti bati capul... Doar ”toata lumea stie”ca daca nu mananci mori. Mintea limitata absolut niciodata nu-si pune problema despre sursa lui ”toata lumea stie”. Este ca un postulat. In cazul hranei mai intervine si sustinerea ”oamenilor de stiinta”, care chipurile ”au experimentat si au stabilit ca...” 40 de zile fara hrana si nu stiu cate fara apa... Apoi mai este si adevarul trait de tarile sarace, unde mortalitatea prin inanitie este absolut vizibila pentru toata lumea... Pe de alta parte este celebrul caz al Therezei Neumann si marturisirile a peste 10 000 de insi din intreaga lume, care sustin absolut contrariul: cu cat te indepartezi de obiceiul de a te ”hrani” devi mai puternic si mai sanatos...

Vedeti limpede ca ai toate motivele sa fugi de asa o prostie, cata vreme asculti doar de mintea limitata si tematoare si bine faci. Daca te-ai sili sa o

contrazici ea ti-ar demonstra repede ca ai gresit, putandu-te duce direct la destrupare... Aici intervine exact mecanismul pe care ma tot straduiesc sa il demonstrez: in cadrul sistemului fizic al corpului tau, mintea ta face regulile, sprijinita fiind de Constiinta Colectiva. Daca ea stie ca se moare in 40 de zile si verifica in datele Constientului Colectiv unde gaseste, firesc, acelasi raspuns, atunci dupa trecerea termenului respectiv pur si simplu iti inchide toate racordarile energoinformationale si te ucide.

Nu mai stiu daca v-am vorbit despre practica unui trib australian, daca imi amintesc bine: acestia isi judeca si azi membrii dupa legile lor si, daca unul este gasit vinovat de un delict major, este condamnat la moarte. I se comunica sentinta si este eliberat. Dupa trei zile respectivul inceteaza din viata. Oameni de stiinta, medici, spitale de campanie cu terapie intensiva au incercat sa opreasca deznodamantul sau sa il explice rational. Sentinta era intotdeauna dusa la indeplinire. Cauzele de deces nu au putut fi stabilite. Terapia intensiva nu a putut mentine viata condamnatului.

Aceeasi explicatie este aici, ca in cazul imbolnavirilor sau a bretarianismului. Mintea limitata ”stie” ca un condamnat moare dupa trei zile si verificand datele in Constientul Colectiv, le valideaza o data in plus. Ca atare taie racordarile infoenergetice si pune sentinta in aplicare.

Dar la fel procedeaza mintea noastra si la un diagnostic grav: daca ai fost diagnosticat avand cancer, mintea ”stie” ca, mai devreme sau mai tarziu esti condamnat, date ce se regasesc, cu foarte putine exceptii si in egregor. Ca atare, din acel moment ea va cauta genul de intreruperi ale racordarilor, va gasi o varianta si desigur acel cancer va avea o anume ”evolutie”. Vedeti acum de ce medicina condamna, prin simpla diagnoza... De fapt mintea limitata condamna, si cea a medicului care oricum nu stie ce face, si cea a pacientului, care duce verdictul la indeplinire.

Din acest impas nu exista decat o singura iesire: iesirea din limitele mintii prin trecerea ”comenzilor” pilotului, Esenta care fiecare suntem. Pilotul nu este racordat la Constiinta Colectiva ci la Mintea Infinita si nu proceseaza date sub imperiul fricilor ci al Iubirii. Acesta nu ”recunoaste” limite ci nelimitarea, nu cunoaste boli ci Armonia fiecarui subansamblu in cadrul Marii Armonii. Pentru el bretarianismul este firesc, el stie ca atomii nu au nevoie de hrana si nici stelele nu au, ca energia ESTE si racordarea este suficienta. Pentru tot: mentine viata, aduce informatia, restabileste armoniile si firescul, pacea. Si pilotul mai stie ceva: sa deschida mintea spre nelimitare. Acea minte nu mai stie sa ucida. Ea ucidea din frici. Din micime si limitari. Si inspirata de datele false aflate in Constientul Colectiv, nu intotdeauna intamplator.

Acum poti incerca Bretarianismul, el nu te va mai ucide. In schimb te va ajuta sa te intelegi pe mai departe. Vei constata ca obiceiul de a manca nu era o necesitate a corpului fizic ci doar o placere si ca emotionalul este cel care, de

fapt se va opune din rasputeri dorintei tale de nelimitare. El va raspunde tuturor mirosurilor si va dori gustul. O paine aflata undeva, intr-o sacosa la 10 metri va constitui o tentatie mult timp. Dar stiti ce este amuzant: tu de fapt esti deja bretarian, stii deja ca nu mai poti muri din cauza lipsei de hrana sau apa, asa ca daca chiar doresti, poti gusta si painea cea tentanta. Principalul era sa scapi de iluzia nevoii de hrana. Pentru ca, deocamdata cel putin, bretarianismul nu este un scop ci doar o cale. Inca este hrana suficienta pentru toti cei care mai doresc sa traiasca in iluzia acestei dependente.

Dar va veni sigur momentul in care bretarianismul se va dovedi o necesitate pentru evolutia ta individuala. Cand ridicarea vibratiei corpului fizic va fi ingreunata de aceasta hrana densa si desigur cu atat mai jos vibratorie cu cat a fost mai intens prelucrata si in special termic. Incetul cu incetul va trebui ca gustul tau sa se multumeasca cu legumele si fructele naturale si cu sucul lor. Astfel cele indicate de Maestrul Iisus si nu numai, se vor restabili in domeniul alimentatiei.

Va invit acum, dragilor, sa va imaginati de cate complicatii ati scapa daca ati ajunge sa fiti pe de-a intregul satisfacuti si in deplinatatea sanatatii si a vitalitatii voastre, consumand doar suc de mere si morcov sau tomate, la nivelul a 2-3 pahare pe zi. Nu fructul sau leguma respectiva conteaza, nu dupa ”principiile nutritive” veti mai alerga, ci doar dupa placerea gustului. ”Hranirea” voastra oricum se va face prin racordarea fireasca, cu atat mai buna cu cat o constientizati. Si acum, de fapt, tot asa sunteti ”hraniti”, doar ca nu o stiti si credeti ca este altfel.

Scapand de ”ideea” dependentei de hrana multe limitari din viata noastra ar dispare: nu ne-am mai minti ca trebuie sa ne castigam painea, nu am mai fi obligati sa ne batem pentru locuri in piramida sociala, nu ar mai trebui sa cumparam alimente, apoi sa le gatim, sa le ingurgitam, digeram si eliminam. Nu am mai avea nevoie de bucatarii, camari, cuptoare si plite, aragaze, nu am mai risipi timp cu toate aceste procese dar nici energie si, ceea ce este cel mai important, nu am mai obliga corpul fizic la niste eforturi de a elimina ceea ce el chiar nu ne cere si noi ii tot dam...efort care nu are deloc menirea de a-l mentine in forma ci dimpotriva, il distruge.

Probabil deja intrezariti o seama de oponenti clari la ideea de bretarianism, nu? Fiti siguri ca ei sunt mult mai multi decat cei ce apar de la prima vedere. Banuiesc insa ca ei se vor descurca oricum si apoi, candva, si ei tot aici vor trebui sa ajunga!

Am vorbit despre schimbarea perceptiilor asupra ”hranirii” noastre, deoarece aceasta eliberare este importanta, pe de o parte, iar pe de alta ea vine sa sublinieze cat de mare este iluzia in care ne zbatem, pentru ca daca de hrana nu avem nevoie, atunci ce anume ar mai merita aceasta eticheta: ”NEVOIE”...? Cand cunoasterea va va permite sa intelegeti veti zambi amuzati pe seama

acestui termen. De fapt nu exista absolut nimic de care sa puteti avea nevoie. Maretia statutului de OM Adamic in aceasta si statea: o independenta si autonomie totala, fara posibilitatea existentei vre-unui tip de dependenta. Corpul fizic cu care aveam sa interactionam cu acest plan dens a fost creeat ideal, cu posibilitate de regenerare continua, cu racordari infoenergetice pe toate nivelele, cu strat auric protector inclusiv la variatii de temperatura, in niste limite rezonabile. Apoi, din Constiinta care Eram trebuia sa conlucram cu Inteligentele ”materiei” am spune noi sau cu ceea ce din traditii ne vin ca Zane, Ingeri, Spirite ale Naturii si in multe alte feluri. Aceasta ar fi asigurat mentinerea unor conditii, inclusiv climaterice, optime pentru pastrarea ”Raiului” in care eram meniti sa evoluam.

Nu am fi avut nevoie de absolut nimic, am fi putut fii doar Iubire, Armonie si Pace si am fi putut creea in acest rai tot ceea ce am fi dorit, pentru a-l face tot mai armonios. Am ales insa uitarea de Sine, am ales apoi sa tot facem cate ceva, pentru ca apoi sa devenim dependenti de tot ceea ce am creat. Am ajuns in punctul acesta si acum putem alege sa refacem drumul in sens invers: am complicat lucrurile peste masura, acum trebuie sa le simplificam, am tot separat, acum trebuie sa le intelegem ca fiind toate un intreg, am lasat comanda evolutiei noastre in acest plan pe seama copilotului, acum trebuie sa ne trezim si sa reparam fireasca lui nepricepere. Si trebuie sa il invatam sa se deschida, sa fie instrumentul nostru de lucru, dar numai atat.

Atata timp cat dormim putem spune ca suntem bolnavi. Generam entropie in jurul nostru din propria entropie si ca atare tot ceea ce atingem, mai devreme sau mai tarziu piere. Motorasul actiunilor noastre am uitat ca este Iubirea si ca atare majoritatea gesturilor noastre au ca motivatie o frica sau alta. Suntem in vesnica competitie iluzorie cu semenii, cand in realitate singura relatie armonioasa este cea de colaborare, de comuniune daca se poate.

Credem ca este in regula daca respectam regulile, convenientele si legisoarele instituite in parterul cu jucarii de Mintea Limitata. Parca speram ca prin asta sa nu se observe cat ne-am distantat fiecare de Lege. Fiti siguri ca Esenta care sunteti va monitorizeaza evolutia, acolo este Dumnezeul Care Te Vede si de vigilenta caruia nu poti scapa... Comunicarea cu Sursa este permanenta si instantanee, iar informatia strabate simultan si omnidirectional Universurile... Cand tu stii bine ca ”ai gresit”, aceasta s-a comunicat instantaneu la toate nivelele unde informatia poate fi prelucrata sau stocata. Si evident creeaza efecte. La foarte multe nivele, simultan.

Aici nu despre frica vorbim, nu de teama am putea deveni responsabili ci din constienta faptului ca Armonia nu trebuie deranjata la nici un nivel. O poti face foarte usor, dar merita sa iti asumi aceasta responsabilitate? Ce anume ar justifica o astfel de inconstienta asumare? Aparent, numai pentru mintea limitata, multe justificari pot fi aduse, dar Esenta nu le valideaza.

Am trecut cumpana dintre doi ani calendaristici, zi fara nici o importanta deosebita in Lege, dar cu multa semnificatie in parterul cu jucarii. Pentru mine un nou prilej de a-mi privi cu atentie semenii si a observa ca majoritatea au mai facut un pas care ii indeparteaza de Esenta lor. Se tot asteapta ”depasirea unei mase critice” privind Constienta, depasire care ar facilita ascensiunea vibratorie a acestui plan intr-o dimensiune superioara. Starea de Atentie insa nu iti permite sa observi o reala crestere in acest sens.

Dimpotriva, cu trecerea fiecarui moment adancirea in iluzie creste si proportional entropia. Departe de a intelege cu adevarat ceva, fiecare nu stie cum sa-si pacaleasca semenul pentru a avea el parte de o ”felie mai mare” din tortul iluziilor. Nici o sansa sa inteleaga ce anume isi face atat lui cat si Armoniei Ansamblului.

Mai devreme va explicam cum ne-a fost transferata informatia referitoare la foamea pe care o prietena o experimenta din plin. Revin pentru o mai buna intelegere. Din punct de vedere informational noi toti suntem ”una”, adica informatia plecata de la oricare ”din noi” devine ”bun comun” al tuturor. Problema este ca de calitatea acestui ”bun” depinde calitatea experientei colective. Noi insa, traind din plin iluzia separarii, nici nu vedem existenta unei experiente comune si deci vorbim doar de experiente individuale.

Vorbind despre ”hrana”, puteti experimenta si singuri, daca va veti propune sa fiti doar putin atenti. Intr-o zi, mancati normal si apoi plimbati-va printre semeni: urcati in mijloacele de transport, mergeti intr-o piata, plimbati-va pe strada... Fiti doar atenti la ceea ce veti simti in fiecare clipa. La un moment dat veti observa o mica senzatie de foame, cand un semen s-a urcat in autobuz sau cand ati trecut pe langa el, In mod obisnuit acestei slabe senzatii nu ii acordati atentie cand nu persista. Fiind doar treceri pasagere, ele nu persista. Daca ora plimbarii face ca un numar mai mare sa aiba aceasta senzatie, atunci ea va deveni persistenta si va veti indrepta automat catre un chiosc cu ceva, caci ”vi s-a facut foame”. Daca insa mediul respectiv face ca, indiferent ora, unui numar suficient de mare sa le fie foame, atunci senzatia va va fi indusa oricum, chiar daca ati mancat nu de mult.

Dupa ce veti face acest gen de experiente mintea va spune ca da, am dreptate privind senzatia de foame, dar nu este cazul sa generalizam! Ba sa stiti ca chiar este cazul. Pana sa ne indepartam insa de ”hrana”, sa vedem cam ce se mai intampla cu omul neatent. El simte foame si se indreapta (ca un) automat spre un punct unde si-o poate potoli. Aceasta insa este valabil pentru cei care au posibilitatea sa o faca. Unii nu au mijloacele de a o face. Acestia vor continua sa traiasca senzatia foamei, pe care o vor raspandi in jurul lor permanent. Ei vor constitui pentru nenumarati semeni motivul real de a manca ceva suplimentar, adica peste mesele obisnuite: un corn, un hamburgher, o pizza sau alta varianta care se ofera in locul respectiv. Citind acestea, mintea voastra este gata sa

spuna ”sarmanii de ei” referindu-se la cei care au aceasta senzatie pe care nu au cum sa o potoleasca. Dar stiti care este realitatea? Adevaratii suferinzi vor fi tocmai cei care se vor grabi sa-si astampere foamea. Din neatentie, acestia asa vor proceda zilnic, la fiece pas. In timp ce primii vor reusi sa transfere catre mintea limitata un program de supravietuire cu ”resurse putine”, care va diminua in timp iluzia nevoii si deci si iluzia foamei, ceilalti isi vor scadea permanent vibratia corpului prin introducerea suplimentara de materii straine corpului fizic.

Va apare destul de repede o obezitate aparent justificata (imi este mereu foame), aceasta va tot restrange aria preocuparilor accesibile, totul constituindu-se intr-o grava spirala entropica, cu punct final destruparea. Simpla coborare a vibratiei este suficienta pentru inscrierea pe aceasta spirala, si singura sansa pentru a iesi de pe aceasta orbita este constientizarea.

Va spuneam insa ca am ales senzatia de foame doar ca un exemplu, mai lesne de constientizat si experimentat. Adevarul este ca exact acelasi mecanism are loc in ceea ce priveste orice alta senzatie. Pentru ca noi, empatic sau telepatic daca preferati, senzatiile le comunicam instantaneu sub forma de ”pachet informational”, omnidirectional si absolut involuntar, inconstient.

O senzatie este alcatuita din foarte multe subinformatii. La constituirea sa contribuie intreg ”universul care suntem”, fiecare centru energetic contribuie cu o perceptie si pachetelul este bine legat cu fundita de mintea liniara. O ultima ”stampila de expeditie” o pune inima, ca adevaratul ”guvernator” al experientei in trup fizic. Este o stampila pusa in somn, mecanic, dar fara ea nimic nu paraseste ”universul” respectiv.

Despre ce senzatii este vorba? Despre absolut toate: fricile, nevoile, lipsurile, bucuria sau tristetea, insingurarile, izolarile, geloziile, ura, dusmania, durerile fizice si nu numai, frustrarile, nostalgiile, speranta, absolut toate. Ele se constituie intr-o ”ciorba informationala” in care, vrand-nevrand ne scaldam cu totii si pe care fiecare o ”imbogateste” dupa propria-i pricepere. Si spun pricepere deoarece toate au la baza grave neantelegeri derivate tocmai din mereu pomenita ”Iluzie”.

Din aceasta ciorba nici nu poti iesi si nici nu ii poti ridica vibrational ”calitatea”, decat devenind Constiinta Constienta. De ce? Din simplul motiv ca aceste pachetele informationale sunt adunate in Constiinta Colectiva, unde sunt asezate cu grija, chipurile alcatuind o banca de date la dispozitia oricarei minti liniare. Ele par a capata valenta de programe informationale viabile.

Aceasta cunoastere trebuia sa o capatam la venirea Maestrului Iisus. Prin Noul Testament aceasta ni se aducea la cunostiinta, de aceea El ne spunea ca tot ceea ce El a facut putem face si noi, ba inca mai mult. Nu ca turma am fi putut realiza ceva ci numai ca Individualitati mature.

Daca individualitatile Constiente apoi aleg sa se adune(cand doi in Numele Meu se vor aduna), atunci se poate realiza o Constiinta Colectiva de un alt nivel, necontinand programe informationale viciate si pot intemeia o comunitate bazata pe comuniune, asa cum a fost cea Eseniana, din randul careia chiar El provenea. Intr-o astfel de comunitate gradul de Constienta face ca programe viciate sa nu mai poata aparea, altfel spus emotiile vor fi doar cele aflate sub Armonie, Pace, Frumusete, Iubire. Aceasta Constiinta Colectiva isi va dovedi utilitatea doar in ”lucrul” cu Elementele, obtinandu-se rezultate mult mai usor decat individual.

Din cele afirmate aici puteti alege fiecare o atitudine. Mintea limitata v-ar putea indemna sa va faceti o afacere legata de vanzarea de Hot-Dog, spre exemplu si sa obtineti bani mai multi angajand citiva oameni sa stea prin preajma numai, cu conditia sa nu manance nimic si sa emita foame printre trecatori. V-ati putea imbogati dupa o reteta absolut inedita, nu? Dar ati putea alege si provocarea de a deveni Individualitate Constienta. ”Intotdeauna alegerea v-a apartinut!”

Si pentru ca tocmai am privit aceasta ”trecere” a lui 2003, pot sa va asigur ca multa tristete a aruncat in ”ciorba” pomenita. Atat de multa incat, pe alocuri, chiar Pamantul ”s-a cutremurat”. Acest Pamant este viu, este inteligenta interactiva si raspunde informatiilor care sunt in, pe si in jurul sau. Cine inca se iluzioneaza ca, la masa lui imbelsugata nu a patruns nimic din toate acestea se inseala amarnic. Daca isi va permite un gand retrospectiv deja, va trebui sa recunoasca ca chiar acolo, in micul sau cerc, bucuria nu a fost pe masura stradaniilor, aparent nejustificat. Dar il invit sa inteleaga superior lucrurile, sa tina cont de constitutia ”ciorbei” din aceste momente si, daca poate, sa-si asume partea sa de responsabilitate. Daca o va face, exista o sansa ca, la urmatoarea trecere in An Nou, ”zeama” sa fie mai buna, mai armonioasa.

Acum aproape ca ”sunt impins de la spate” sa reiau problema vindecarilor corpului fizic. Este ceva ce chiar este necesar a fi inteles. In primul rand, pentru a fi necesara o vindecare se presupune existenta unei ”boli”. Acest termen trebuie clarificat. Atunci cand totul functioneaza normal se spune ca suntem sanatosi. Propun sa admitem ca suntem, in oarecare masura, normali. Altfel spus, starea de sanatate poate fi considerata normalitate. Ca atare lipsa sanatatii presupune aparitia unei lipse de normalitate.

Obisnuiti fiind sa consideram -si zau daca exista vre-un argument serios pentru aceasta- ca exista numai ceea ce putem constata cu ajutorul unor organe de simt circumscrise unor benzi de frecventa foarte limitate, tot cautam cauzele imbolnavirilor intre aceste limite. Uneori descoperim o prima veriga cauzala, dar nu avem capacitatea de a vedea ca si aceasta pretinsa cauza este, la randul sau, tot un efect al unei cauze aflate dincolo de limitele perceptiilor noastre. Si

este valabil in orice directie, nu numai discutand despre aparitia anomaliei numita ulterior boala.

Referindu-ne acum la aceasta, indiferent natura ei, la capatul unui lant de efecte descoperim desigur o cauza: o lipsa de normalitate din punct de vedere al racordarii infoenergetice.

Pentru normalitate noi avem prevazute optime racordari infoenergetice la absolut toate nivelele existente in corpul fizic, precum si trasee de-a lungul carora energiile conducand informatia trebuie sa circule nestingherite. Desigur, neputand obiectiva cu aparatele noastre toate acestea, daca nu le vom contesta vom admite ca este vorba doar de ”energii subtile”. Mintea liniara se va simti tentata sa spuna ca, daca sunt subtile probabil ca si importanta lor e la fel de ”subtila”... Adevarul este insa altul. Cum mai spuneam pe undeva, cand este vorba de frecvente foarte mari, cantitatea de energie necesara pentru transportul informatiilor si aparitia unei fenomenologii poate fi deosebit de mica. Aceasta ar fi trebuit sa constituie doar un mare avantaj, daca nu ar fi aparut ”pericolul bruiajelor” de tot felul, zgomot informational, cum ar putea fi denumit.

Originea acestor perturbari poate fi impartita in doua: pe de o parte se poate vorbi acum de un cumul de radiatii electromagnetice venind din absolut toate directiile, sub forma de unde armonice ale unor frecvente utilizate in diferite tehnologii si in special in toate tipurile de radio-telecomunicatii si pe de alta parte, dar mai determinante ca efect, inchiderile partiale operate de mintea noastra ca urmare a unui ansamblu foarte personal de preferinte.

Asa stand lucrurile, un act ”terapeutic” nu-si poate propune decat o restabilire a normalitatii si nimic mai mult. Cu alte cuvinte o revenire la o optima racordare infoenergetica. Se poate considera pe drept cuvant ca starea de sanatate-boala este exact ca un intrerupator inchis-deschis. Dar pentru a putea intelege aceasta simpla basculare trebuie sa nu uitam ca noi nu vedem cauza ”imbolnavirii” ci doar aparitia treptata a efectelor in corpul fizic si abia pe aceasta o denumim boala. Si nu trebuie uitat ca si la ”insanatosire” noi nu percepem momentul bascularii catre normalitate, confundand iar cauza cu efectul: retragerea treptata a semnelor de boala.

Adevarul este ca starea de normalitate este basculata instantaneu in stare de anormalitate in urma unei decizii a mintii limitate iar insanatosirea este exact actul opus, la fel de instantaneu, si este un act decizional care poate fi motivat doar de unul din doua aspecte: Credinta sau Constientizarea, altfel spus intelegerea superioara. Aparitia efectelor ”vindecarii” operate isi va face simtit efectul desigur in timp, cum tot in timp a avut loc si instalarea ”bolii”.

Daca vom fi atenti insa vom putea constata ca instaurarea efectelor anormalitatii dureaza de regula de 5-10 ori mai mult si se face cu dureri mult mai mari decat revenirea la normalitate si este absolut firesc sa se intample asa: anormalitatea se instituie ca urmare a unei alegeri locale si este sustinuta doar

de mintea limitata impotriva Armoniei Universale pe cand revenirea la normal se face cu sustinerea mintii liniare dar in perfect acord cu Legile Armoniei Universale, care desigur au si rolul de a readuce corpul fizic la o functionare normala.

Asadar eu propun sa acceptam ca vindecarile sunt doar un act firesc, de revenire la normalitate instantaneu, pe cand ”imbolnavirile” ma tem ca am avea motive sa le consideram chiar ”miraculoase” prin faptul ca au menirea sa instituie nefirescul, opunandu-se giganticei Armonii Universale. Si ele au loc tot instantaneu. Asa mi se pare mult mai corect. Cum poti considera ca ai savarsit un ”miracol al vindecarii” cand ai aliati si mintea limitata dar si intreaga Armonie Universala? Mi se pare mult mai ”miraculos” cand reusesti , bazandu-te doar pe o minte limitata, sa te opui din rasputeri Armoniei si sa si reusesti!...

Revenind insa la uzantele de limbaj tin sa precizez ca absolut toate vindecarile sunt ”miraculoase”, din cel putin doua motive. Primul ar fi acela ca au loc instantaneu, in ciuda faptului ca noi nu putem percepe decat aparitia efectelor vindecarii propriu-zise. Apoi, si nu in ultimul rand, pentru ca o vindecare sa aiba cu adevarat loc trebuie in mod necesar sa opereze ori ”Credinta” (si propun sa cititi INCREDEREA), ori, mult mai adecvat timpului pe care il ”traim”, Constientizarea, respectiv o Cunoastere si o Intelegere superioara a Realitatii. Acesta este cu adevarat miracolul trezirii, al revenirii la valentele Constiintei Constiente.

In rest totul este doar cunoastere, stiinta, nimic miraculos. Iesire de sub iluziile perceptiilor limitat senzoriale si deschiderea mintii pentru a cuprinde nelimitarea si firescul ei.

Pentru totalitatea celor spuse anterior, cu toata iubirea si intelegerea fata de cei care si-au dedicat vietile sanatatii semenilor lor, va asigur ca nimeni nu poate vindeca pe cineva de ceva, cu nici un fel de remediu. Este doar o iluzie ca multe altele. Singura vindecare care se poate opera este ajutorul pe care il poti acorda unui semen de a reveni la starea de Constienta, de a se trezi. Apoi vindecarea o va putea opera doar el insusi. Este si motivul pentru care Maestrii au spus ca singura vindecare este cea a mintii. Odata operata, ea se va deschide si va intelege ca, in cadrul Creatiei Una Suntem. Ca atare nu va mai putea opera separari si preferinte de tot felul, permitand si corpului fizic revenirea la firescul racordarilor infoenergetice care ii sunt absolut necesare pentru o adamica functionare. Restul are loc de la Sine.

Deoarece slefuirea mintii limitate a avansat deosebit de mult, spuneam ca este mult mai potrivita calea intelegerii superioare, prin efortul constient al mintii de a se deschide catre nelimitare. Aceasta se traduce prin Constienta. In acest context vindecarile se constituie de fapt in adevarate ”initieri”, pe care

unul deja Constient le poate opera asupra mintii celui cu adevarat dornic de a intelege si deci de a se vindeca.

Si tot in acest context merita adaugat ca, atata timp cat mintea este limitata, nici un om nu isi poate cunoaste Intregimea, deci este oricum un suferind, altfel spus un bolnav.

Desigur mintea fiecaruia se va revolutiona impotriva unui astfel de ”diagnostic” acordat unei intregi civilizatii si va replica cu indarjire: cine este asta de isi permite sa afirme asa ceva?! Noi suntem sase miliarde si ceva, deci ”normalitatea” este de partea noastra...

Da, dragilor, sunteti multi si toti suferiti si desigur nu puteti vedea acest lucru. Este exact deoarece va tot raportati unul la celalalt, ca in ipotetica sala de calculatoare unde toate ruleaza acelasi program viciat dar considera ca este absolut in regula deoarece nu vad nici un alt program, adevarat, ruland la unul din ”fratii” lor...

Nu va mai simtiti tentati sa judecati statistic, este absolut fals, cifrele statistice in general povestesc despre un moment trecut si deci mort, pe de o parte, apoi evolutia fiecaruia este atat de individuala incat este rizibil sa spui ca ”daca doi iti spun ca esti beat trebuie sa te duci sa te culci...”

Incidenta aparitiei Constiintelor Constiente a tot crescut, acesti Maestrii aparand din ce in ce mai des. Este un fenomen de ”reamintire” catalizat de vibratia mereu crescanda a Sistemului, a Planetei si a tot ceea ce este in constitutia Sa, inclusiv si in special a noastra, a oamenilor. Pentru ca o Constiinta treaza are ca menire, atat explicita dar si implicita, ridicarea constienta a vibratiei semenilor si trezirea acestora. Modalitatile prin care ”actioneaza” sunt infinite si scapa intelegerii mintii limitate, deoarece actiunea este de fapt ”stare” si are ca frecventa de ”transmisie” frecventa cea mai ridicata, cea a Iubirii. Daca vom vrea sa o localizam, ea este o frecventa superluminica.

De regula acestia chiar ”nu mai fac nimic”, de cele mai multe ori nici nu prea vorbesc, iar atunci cand o fac lasa sa se intrevada cu suficienta claritate dorinta lor de a acorda ajutor. Valorile pe care ei le cunosc nu mai au nevoie de partizani pentru a rezista, ei nu trebuie sa convinga pe nimeni de nimic. Ei stiu ca fiecare semen va ajunge sa le recunoasca atunci cand ii va veni timpul, pana atunci trebuind inca sa se mai joace pentru a ”creste”...

Cand va creste suficient si va avea cu adevarat nevoie de sprijin pentru a intelege mai rapid totul, ei vor fi acolo si vor acorda acest ajutor. Pana atunci oricum nu este nimic de facut...

Spuneam ca mai este o componenta care bruiaza legaturile noastre infoenergetice firesti si anume cele rezultate din tehnologiile dezvoltate de noi. Aparent de ele nu se poate scapa, dupa cum nu putem sa mai evitam azotitii din panza de apa freatica, impurificarea aerului si o infinitate de dereglari produse

de inconstienta noastra. Este insa util de stiut ca toate aceste ”inteligente elementale” pot coopera cu noi, atunci cand noi avem sa atingem gradul de constienta necesar unei relatii constructive. In ceea ce le priveste, ele chiar nu au pierdut nimic din ceea ce era esential, nu acelasi lucru fiind valabil si pentru noi. In cadrul Creatiei noi oamenii avem un statut absolut unic, dar el isi pierde importanta daca nu o mai stim, ba devine chiar periculos pentru Armonia din jurul nostru.

Asadar de influentele nefaste pe care le-am pricinuit propriei racordari vom scapa doar prin ridicarea nivelului vibrator suficient de mult pentru a putea rezona nestingheriti la frecvente superluminice, mai greu de atins de ”armonicele” produse de tehnologiile noastre.

Atunci cand intreaga civilizatie va alege sa se trezeasca si sa isi vindece suferintele se va putea trece in sfarsit la o noua paradigma, care va transforma viata pe planeta Pamant in ceea ce se numeste Rai. Este nu numai absolut posibil si pe deplin fezabil, aproape fara nici un efort, dar este si pasul urmator absolut obligatoriu pentru a se mai putea merge inainte. Pe masura ce unii vor scapa de iluzia nevoii va disparea si iluzia lipsurilor. Aceasta minunata planeta ar putea gazdui fara nici o problema o populatie si de 10 ori mai mare de fiinte constiente, armonioase, iubitoare, intr-un cuvant NORMALE, dar este deja suprapopulata de fiinte inconstiente care au transformat totul in entropie.

Nu numarul conteaza ci numai calitatea, cea care determina si calitatea experimentelor numite viata in trup fizic. Atunci cand ideea de competitie va disparea, cand ne va interesa mai mult soarta aproapelui deoarece poate el nu are inca gradul de constienta necesar pentru a fi scapat de iluzii, cand comuniunea va fi recunoscuta ca fiind nu numai cea mai inalta calitate a relatiilor interumane dar singura fireasca, cand gradul de Atentie ne va permite sa exploram zona adevaratelor cauze ale fenomenologiei din planul numit de noi material, cand creatia va fi recunoscuta ca fiind singura preocupare fireasca a Omului atunci ne vom apropia suficient de mult de adevaratul statut al Omului Adamic.

Ceea ce se experimenteaza acum pare atat de indepartat fata de ceea ce am incercat sa schitez in cateva cuvinte incat parca iti vine sa spui ca nu se va ajunge nicicand acolo. Stiti insa care este marele secret-surpriza? Da, daca ne gandim ca ar trebui schimbate te miri ce structuri mai intai, daca vom tot cauta schimbarea sa se produca undeva inafara noastra, atunci asa va fi, probabil nicicand nu se va ajunge la o astfel de lume. Daca insa absolut fiecare va alege chiar ACUM sa faca propria lui ”basculare” spre trezire sau sanatate sau intregime sau constienta, va asigur ca deja maine dimineata lumea se va fi schimbat.

Vedeti voi, dragilor, noi nu am inteles niciodata cuvintele Maestrilor. Cand ei spuneau ca ”lucrarea incepe cu tine” noi credeam ca se refereau exclusiv la

responsabilitate. Dupa cum vedeti, nu este numai atat. Este cel mai scurt si rapid drum care ne poate duce, atat ca indivizi cat si ca civilizatie, in cu totul alt punct, practic in alta realitate, chiar in numai cateva zile. Mie mi se pare fascinant de simplu.

Apoi structurile create de om se vor schimba pe cale de conseccinta: nu vor mai face fata nivelului de intelegere si constiinta a membrilor ”societatii”...Incetul cu incetul ele se vor ”aera” pentru ca in final sa dispara in marea lor majoritate, deoarece o Constiinta Constienta nu mai are nevoie de ”serviciile” lor. Au aparut pe o anumita treapta a evolutiei sociale, sa spunem, si este firesc sa si dispara, la un alt nivel al evolutiei, de asta data individuale.

Cand fricile dispar, cand iluzia nevoii dispare si competitia la fel, cam ce structuri ar mai putea fi necesare sau ar mai avea un loc firesc? Poate acum vi se pare ca ar fi un moment dificil de trecut si poate chiar ar fi daca s-ar incerca o ”revizuire” din afara. Daca insa fiecare a facut alegerea despre care va povesteam, maine chiar nimeni nu va mai avea nevoie de structuri menite sa regleze niste raporturi intre oameni.

Va sfatuiesc din inima sa faceti fiecare acest efort de imaginatie si sa realizati schimbarea pentru voi insiva, fara a va pasa de ceea ce va face vecinul sau sotia. Aveti minunata oportunitate de a va spune ca nu aveti nimic de pierdut, ceea ce corespunde pe de-a intregul Adevarului. In fond, fiecare stie in sinele sau ca altceva a visat sa traiasca atunci cand inca mai visa ceva... De fapt fiecare stie ca nu exista un risc pe care sa nu si-l poata asuma, ca aceasta tranzitie este singura provocare careia chiar merita sa ii raspunzi. Si apoi, ce ai avea de pierdut?

Nu v-ar parea bine ca maine sa va treziti in cu totul alta lume? Chiar se poate, cu singura conditie: nu te mai uita la ce va face un altul, decide tu insuti pentru tine. Nimeni nu o va putea face in locul tau! Daca tu vei astepta ca un altul sa faca pasul inaintea ta, de frica, apoi sa stii ca si el va face absolut la fel si desigur din acelasi motiv. Asa nimic nu se va putea schimba niciodata cu adevarat.

Imaginati-va o lume unde Iubirea va fi recunoscuta ca Lege, o lume unde lacatele si zavoarele de orice fel vor disparea, unde nu vor mai exista boli si suferinte, ura, invidie sau gelozie, unde nu se va mai astepta ca unul sa se destrupeze pentru ca un altul sa-i mosteneasca nu stiu ce ”bunuri”, unde armele si armatele si politiile si puscariile si lagarele vor fi disparut pentru totdeauna, unde judecatorii nu vor mai avea pricini de judecat, unde elementele ”naturii” se vor bucura ca, in sfarsit omul s-a trezit si nu mai produce dizarmonie si entropie.

Aceasta lume o poti vedea ca s-a nascut de maine, cu o singura simpla conditie: sa faci propria ta alegere astazi! Ea te va schimba fundamental dar nu vei pierde absolut nimic decat, poate, niste iluzii. Si sa nu crezi ca din cele ce

te-ar putea face mai ”fericit” . Dimpotriva, dar deocamdata inca tii la ele, oricat de nefericit te simti din cauza lor!...

Dragilor, mi-ar trebui multe sute de pagini pentru a va arata pe de-a intregul comicul situatiei in care fiecare se gaseste in cadrul asa-zisei ”normalitati”. Ea este atat de nefireasca incat grotescul v-ar face sa radeti fara oprire. Doar ca, din punctul geometric in care va situati, nu puteti vedea intreaga imagine. Aproape orice aspect al asa zisei ”normalitati” din vietile voastre cotidiene pe voi insiva v-ar descumpani daca i-ati vedea absurdul. Daca veti alege sa va deschideti mintea le veti intelege imediat si desigur veti iesi automat din ele. Asa se va produce schimbarea in afara voastra, prin cumulul schimbarilor pe care fiecare va alege sa le faca pentru el insusi. Va fi iarasi ”un miracol” al normalitatii adevarate, care desigur nu poate avea loc decat instantaneu, in unicul moment de Acum. O simpla vindecare.

Probabil veti crede ca exagerez, simplificand lucrurile. Va asigur ca dimpotriva, sunt chiar ponderat in ceea ce afirm, si deosebit de obiectiv. Cea mai simpla analiza va va arata ca si pana acum evolutia s-a bazat pe atitudini mature si responsabile, de regula neliniare, ale unor individualitati. De altfel nu sunt primul care remarca acest lucru. Doar ca individualitati noi ne putem depasi conditia. Momentul pe care il traversam faciliteaza vibrational aparitia unui numar din ce in ce mai mare de individualitati suficient de mature pentru a opera propriile schimbari. Dintre acestea este posibil sa faci si tu parte, nu crezi?

Pe masura ce numarul acestora va creste, ei vor ajuta si mai mult ridicarea frecventei sistemului, care va cataliza suplimentar procesul de ”trezire”, pana ce majoritatea va ajunge la Constiinta deplina. Se poate spune ca este aproape un proces fizic, daca largim putin limitele acestui domeniu. In orice caz nu despre poezie este vorba si nici despre vise. Trezirea, ca act ”terapeutic” de insanatosire a mintii, are loc dupa acelasi principiu ca vindecarea oricarei suferinte: constientizarea, cautarea unui seaman mai ”avansat pe cale” pentru a primi o sustinere vibratorie si un plus de cunoastere si intelegere menite de a simplifica si scurta perioadele tranzitorii uneori incomode si apoi o alegere destul de ferma, pentru a nu pendula prea mult intre ”doua lumi” aproape diametral opuse.

As mai adauga ca fiecare va ajunge in acest punct si ca atare dece sa nu te afli printre primii care fac aceasta trecere calitativa, vibratorie? Nu trebuie sa va lasati mintea sa va spuna ca poate sa mai fie mult timp pana la ”momentul vostru”, caci ea oricum nu stie ce spune, nici cand este vorba despre lucruri destul de simple. Nu trebuie sa ne amagim ca daca am realizat cateva tehnologii mai complexe chiar merita sa ridicam monumente mintii limitate. Va asigur ca o veti surprinde fiecare cat de stupida este, pe parcursul trezirii.

Ninge frumos, cele -3 grade asigurand bucuria copiilor si neimpiedicand prea mult activitatile -pline de importanta, de altfel- ale ”maturilor”. Pentru acest minunat echilibru, inteligenta celor patru elemente colaboreaza din plin, creand o ”armonie”. Invatati-va sa vedeti aceste echilibre create de inteligente colaborand. Bucurati-va din plin de ele si, cu iubirea voastra, incercati sa va aduceti un mic aport. Sa stiti ca o puteti face, cu conditia de a nu va propune alt scop decat bucuria. Mi-am tras”fetele” cu sania prin parcul alaturat, o bucurie simpla si adevarata. Le-am frecat nasucurile cu un bulgare de zapada. Aceasta este cu adevarat important, bucuria senzatiilor simple, pentru ele suntem noi aici! Ele ne redau normalitatii si armoniei si deci sanatatii profunde.

Dar vedeti, nu urmariti sanatatea fizica pe functie de scop! Ea va fi doar o finalitate fireasca a armoniei si aceasta a starilor de bucurie sincera. Oricat veti cauta nu veti gasi un om armonios suferind, bolnav...Mintea voastra va spune ca acesta este un om sanatos si fara probleme si de aceea este fericit si armonios. Dar iar veti confunda cauza cu efectul. Starile noastre sunt antemergatoare, ele ne pregatesc experientele pe care ulterior le vom trai.

Chiar in ”relatia” cu Dumnezeul exterior cu care ne-am obisnuit, noi nu stim sa ”cerem”, sa ”ne rugam”...Daca vom cauta cu adevarat, chiar am fost indrumati cum sa o facem, dar nu am dat atentie. Pentru ca trebuie doar sa fi recunoscator si bucuros pentru ceea ce ”ti s-a dat”, cu alte cuvinte sa traiesti starea de a avea deja din plin ceea ce chiar iti doresti. Emotia starii respective, cu cat este mai intensa si mai reala, catalizeaza in cadrul ”Armoniei Universale” si nicidecum inafara ei niste procese energoinformationale complexe, pregatindu-ti cu adevarat experienta pe care o doresti atat de sincer. Dar nu trebuie sa iti inchipui ca la fel se va intampla cu dorintele dizarmonice sau meschine. Ele nu pot avea in spate iubirea ci doar o frica oarecare din cele multe, in special provocate de iluzia lipsurilor.

Atunci cand faci eroarea de a incerca sa scapi din ghearele acestor iluzii pe calea amintita produci exact conseccintele de care te temi, si este logic si legic, deoarece locul bucuriei il ia o frica iar aceasta are un profund caracter entropic, deci ”taie” orice relatie cu Armonia Intregului. Ca urmare, de unde ai vrea sa obtii ceea ce vrei? Din izolarea la care singur te-ai condamnat?... Si nu de o izolare fizica este vorba. Noi toti suntem inconjurati de semeni, permanent suntem intr-o adevarata ”baie” cu restul Creatiei, dar mintea se pricepe de minune sa ne izoleze de toti si de toate. Cand ploua nu ne place, cand ninge de asemenea, daca este soare iar cartim si toate astea pentru ca mintea mereu gaseste ceva ce nu ii convine. Prin toate acestea noi taiem firesti racordari si producem dizarmonie. Nu ne place orice muzica, nu ne place orice semen si nici orice alta forma a manifestarii. Tot separam si preferam, alegem si sfarsim prin a ramane nu cu mainile ci cu totul goi. Ne stafidim pur si simplu, ne uscam

de-a dreptul si nu intrezarim deloc cine anume se face vinovat de experientele noastre.

Priviti copii, cata vreme inca nu au fost reprogramati de intelectele noastre si vedeti cum se bucura absolut nediferentiat de un nasture stralucitor sau de o jucarie sofisticata. Noi insa ii vom tot sublinia importanta deosebita a jucariei, caci noi am dat bani pe ea, si va sfarsi prin a ne crede. Dar cand puritatea nu ii este inca alterata cu ”valorile” noastre, un fir de nisip stralucind in soare ii va acapara atentia mult mai mult decat orice am alege noi. Copii nu cunosc frica, pana ce noi nu o proiectam asupra lor sau pana ce nu le inoculam ”prudenta”. In rest ei sunt doar IUBIRE si va asigur ca chiar scalda tot ceea ce privesc cu bucurie in aceasta purificatoare energie. Ei, chiar constient, vor sa ne vindece si de cele mai multe ori tipetele lor protestatare vor sa ne avertizeze ca suntem pe cale de a produce o dizarmonie. Desigur nu le dam nici o atentie, ei sunt mici si prosti si au numai tafne!... Din pacate, nu ei sunt prosti...

Despre aceste mari spirite in trupsoarele lor mult prea mici se pot scrie carti intregi tocmai pentru ca noi am ales sa nu le dam nici o atentie adevarata. Daca au un culcus, niste pempersi si lapte suficient si daca admit sa faca giumbuslucuri cand noi avem chef atunci este perfect, noi ne-am facut ”datoria”. Ce termen sinistru, fara nici o relevanta in Lege! Chiar este unul din termenii care dispar cu desavarsire imediat ce ai parasit parterul cu jucarii. Si este firesc sa fie asa. Nici o adevarata relatie in cadrul existentei nu se poate fundamenta pe ”datorie”, de nici un fel. Voi cauta sa dezvolt aceasta idee acum, caci mi se pare oportun.

In nefirescul instituit de noi in relatiile cu semenii, toti inregimentati in absurda piramida sociala, se pot defini relatii pe orizontala sau pe verticala. Desigur cele pe orizontala se stabilesc intre oameni apartinand unei aceleiasi ”categorii sociale”, delimitate in principal de verbul ”a avea”. Ca atare ”averea” este cea care garanteaza stabilitatea pe acea treapta sociala. Sporirea ei faciliteaza ascensiunea pe o treapta superioara pe cand diminuarea ”ameninta” cu coborarea pe o alta treapta. Asadar, pentru a nu cunoaste ”amenintarea” va trebui sa te mentii sau sa urci. Cum insa este vorba despre o piramida care, firesc, se tot ingusteaza, pentru ca unul sa urce, cel putin un altul va trebui sa coboare. Importanta pe care mintea limitata o da tuturor acestor aspecte se concretizeaza in aparitia cuvantului **datorie**, caruia i s-au atribuit o infinitate de sensuri.

Astfel, daca nu ai bani pentru a achizitiona un bun oarecare, poti contracta un imprumut, pe care apoi ai datoria sa il rambursezi, cu dobanda aferenta. Daca te imprumuta un prieten, scapi de dobanda dar ii datorezi inapoierea sumei. Dar termenul il regasesti si in contexte diferite, cum ar fi cel conform caruia ai datoria de a-ti asculta parintii sau de a-ti iubi familia sau tara sau orice alte forme de delimitare. Problema este ca, oriunde opereaza termenul de

datorie, daca mergi cu atentie pe firul aspectului respectiv, tot peste nefiresc dai.

Am cautat mult sa gasesc o exceptie dar nu am reusit. ”Datoria” emana din piramida sociala si este legitimata din plin de Constiinta Colectiva, dar isi incheie stupida existenta la acest nivel. In Lege nimeni nu datoreaza nimanui nimic si nici nu s-ar putea, de vreme ce nimeni nu poseda cu adevarat nimic si cu atat mai putin pe cineva. Nici Dumnezeu nu ar accepta ca cineva Ii poate fi dator cu ceva, desi El este Sursa a tot si toate. Glumite omenesti cu caracter de lege... Noi nu ne simtim ***datori*** macar de a nu produce dizarmonie in mijlocul marii Armonii, dar avem tot felul de altfel de datorii ”de onoare” de implinit.

Ca acesta sunt multi termeni care dispar imediat ce parasesti iluziile. Toti provin din grave neintelegeri generatoare de experiente limitate si isi incheie existenta odata cu alegerea trezirii.

Disparand dorinta obsesiva de a tot poseda cate ceva sau pe cineva, toti termenii arondati acestei aiurite posesiuni dispar pentru totdeauna. Deci nu mai poate fi vorba de posesiune sexuala si desigur nici de gelozie, dar nici de mosteniri sau partaje, de revendicari de vre-un fel sau deposedari. Nu mai este nimic de incuiat sub lacate si nu au ce cauta nici garduri mici si nici hotare mari. Pentru mintea limitata pare o prevestire de-a dreptul rea, nimic sa nu mai fie ”al meu sau al tau” pare de neconceput, dar daca veti vrea sa o deschideti putin veti vedea ce minunata poate fi o ”realitate” fara parcelari si zonari si arondari si limitari de orice fel. Cand totul este doar si esti liber sa ai o relatie proprie cu orice aspect doresti, atata timp cat o poti face in perfecta armonie cu acel aspect dar si cu restul, cu semenii tai, de ce anume ai avea nevoie sa permanentizezi acea relatie prin posesiune? Acum poate te fascineaza noutatea experientei respective, apoi ti-ai insusit-o si nu are nici un rost sa iti inchizi spirala fireasca a evolutiei intr-o bucla de feedback, pricinuita de dependenta ce se naste din orice posesiune. Pentru ca noi nu vrem sa vedem, dar atunci cand posezi ceva sau pe cineva automat devii la randul tau posesiunea acelui aspect. Intr-un fel sau altul te va limita.

Spre exemplu, iti doresti o cabana mica, la munte. Iubesti si muntele si marea, ti-au placut poate drumetiile si vrei sa ai aceasta cabanuta. Cand ai cumparat-o visezi ca va fi minunat sa-ti petreci sfarsitul de saptamana acolo. Dar uiti cu desavarsire o multitudine de aspecte. In primul rand nu vei mai avea libertatea de a pleca de fiecare data altundeva, caci te vei intreba dece anume ai facut efortul de a o avea. Apoi marea o vei vedea mult mai rar decat pana acum.

Dar va trebui sa realizezi ca ea trebuie permanent intretinuta, din cand in cand reparata sau modernizata, deci ai o seama de ”griji” suplimentare, la care aproape sigur nu te-ai gandit. Incetul cu incetul vei sesiza ca nu numai ca nu ti-a adus mult visata libertate dar dimpotriva, ai devenit odata in plus sclav, servindu-ti ”proprietatea”. Exact la fel se intampla cand iti cumperi masina ta si daca vei fi suficient de atent vei sesiza dependenta fata de orice fel de achizitie. Pe majoritatea le faci in iluzoria dorinta de a capata mai multa libertate si de fiecare data obtii exact contrariul. Un grad de atentie deosebit te va ajuta sa intelegi ca, de fapt TU ESTI LIBERTATE, nedepinzand de nimeni si nimic. Orice mic rabat de la acest statut va produce o ingradire. Orice aspect veti analiza corect, rezultatul va fi absolut acelasi.

Multi ma intreaba oarecum ingrijorati daca acel mod de a trai si percepe existenta mai justifica insasi existenta in plan fizic. Desigur intrebarea imi este pusa din minte si mi s-ar cere un raspuns de aceeasi natura dar cumva este mai dificil. A incerca sa ”impaci” realitati din sisteme de referinta nu numai foarte diferite dar chiar diametral opuse ar fi o iluzie.

Sunt intrebat daca Iubirea mai exista, dar tot din minte, si eu stiu bine ca atunci devii tu insuti Iubire. Desigur un astfel de raspuns nu satisface curiozitatea mintii si se adauga, nu ”despre acea iubire intreb, ci despre asta, pamanteasca!” Ai putea raspunde ca aceasta nu este tocmai iubire ci o gama destul de larga de alte lucruri denumite iubire, dar nu vei fi tocmai inteles de mintea curioasa.

Da, dragilor, nu numai ca merita traita o astfel de ”viata” dar abia atunci ceea ce experimentam ne imbogateste cu adevarat, deoarece atunci toata experienta se circumscrie starilor de Bucurie, Fericire, Armonie si se constituie in ”ecuatii complete de viata”, dupa cum inspirat se exprima un autor. Nu aveti de ce va teme, deoarece nu este ceva nou pentru om de a redeveni ceea ce a fost menit sa fie, adica OM. Nu este decat o revenire la punctul de plecare, o dezarhivare a ceva ce se afla in fiecare si pe care nu eu sau tu l-am introdus acolo, cel putin nu acum.

Daca vom ajunge sa ne temem de Adevarul din noi si de toate valorile existente acolo si ne vom iluziona in continuare ca cheia a tot si toate se regaseste inafara si poate fii perceput doar prin restransele noastre simturi, atunci chiar ne meritam experientele ciuntite. Suntem individualitati deosebit de puternice si avem o infinitate de puncte comune dar si aspecte absolut unice. Este bucuria noastra de a ne aduce acel ceva unic in dar semenilor si ar fi firesc ca si ei, facand la fel, sa se bucure la randul lor de darul oferit de noi.

Nu am fost facuti niste fiinte tematoare si mici, umile, si nu degeaba ne-a fost rezervat dreptul de a ”guverna fizicalitatea”. Chiar ar fi trebuit sa fim capabili de a o face, de a fi -dupa cum se mai spune- adevarati ”ingeri ai fizicalitatii”. Pentru a redeveni ceea ce trebuia sa fim va trebui sa alegem

aceasta. Sa ne trezim si sa nu mai confundam iluzia responsabilitatii din jocul nostru cu adevarata responsabilitate. Pentru ca nu este o datorie, ci o matura responsabilitate fata de Armonia Intregului de a fi la randu-ti armonie.

Dupa ce am facut aceasta alegere, care ne transforma instantaneu in fiinte sanatoase, trebuie sa invatam mintea sa ne insoteasca in ”descoperirile” pe care avem sa le facem, fara ca ea sa mai aiba drept de decizie ci doar de unealta perfectibila. Altfel menirea ei este de a ne intoarce din drum. Cunosc multi semeni care au facut de mai multe ori aceasta alegere si apoi, lasandu-se iar in seama mintii limitate, s-au intors. Trebuie sa ramanem treji si daca putem, sa consideram aceasta trezire ca pe cea mai mare provocare pe care Existenta ne-o putea face.

Nu este cazul sa uitam ca mintea limitata nu ne apartine atat de mult pe cat ne-ar placea sa credem. Functia ei de releu al Constiintei Colective o va obliga permanent sa ne pacaleasca iar situatia ei este chiar mai dura decat a noastra: Exact la nivelul ei se da batalia intre doua realitati diametral opuse si absolut imposibil de impacat in vreun fel.

Amuzant este ca noi suntem invatati ca a face compromisuri este util si chiar benefic. In virtutea acestui obicei vom tot cauta sa impacam cele doua realitati si va dura putin pentru fiecare pana sa poata realiza nu numai ca nu este nimic de negociat dar si ca tentatia negocierii este foarte neprofitabila. ”Nimeni nu poate sluji la doi stapani” acest aspect vrea sa il lamureasca, dar, ca multe altele, este valabil doar pentru cei care au urechi de auzit. Este una din concluziile la care, in mod invariabil, ajunge fiecare individualitate atunci cand se trezeste. Pana atunci va pierde fiecare mult timp in incercarea de a le amesteca cumva. Dar asa cum nu poti fi simultan bolnav si sanatos, oricat de mult ai dori, sau treaz si adormit, nu te poti afla simultan in cele doua ”realitati”. Cata vreme numai un singur aspect din falsa realitate il mai pastrezi ca valoare tot restul vine peste tine.

Va tot spun ca este simplu si, in fond asa este. Dar aceasta simplitate iti apare clara abia dupa ce te-ai trezit. Pana atunci infinite incertitudini iti stau in cale si nu este lipsit de utilitate sa ai o oarecare doza de ”credinta” sau incredere. Cand incertitudinea simti ca te sfasiie de-a dreptul, simti nevoia sa te refugiezi in ceva, caci inca esti mic si neajutorat. Acel ceva este credinta ca nu ti se poate intampla nimic sau increderea ca, in cadrul Creatiei si tu ai locul tau, pe care nimeni nu ti-l poate lua si de care marea Armonie are, intr-un fel, grija. Asa gandesti cand inca esti mic si neajutorat si este chiar frumos acel moment. Psihologic vorbind, iti permite o atitudine gen ”fie ce o fi”, o mica detasare curajoasa, daca vreti. Sunt de trecut momente in care este nevoie de o astfel de abordare. Dupa aceea vei stii ca chiar nu avea ce sa ti se intample, dar atunci inca nu stii.

Am sa va dau cateva exemple. Involuntar, noi tinem foarte mult la statutul nostru de om limitat si contactul cu nelimitarile la inceput ne inspaimanta. Asa stau lucrurile la modul foarte general si asa stau si cu privire la perceptiile noastre. Cand am observat pentru prima oara ca perceptia durerii a diminuat mult am fost foarte descumpanit. Imi tot puneam intrebarea obsesiv daca nu cumva imi voi pierde statutul de om. Daca nu cumva imi pierd sensibilitatile, in general.

Apoi a trebuit sa inteleg ce se intampla, sa observ ca nu erau afectate sensibilitatile, ba dimpotriva, acestea cresteau. Parea ilogic pentru liniaritatea mintii si a trebuit sa operez o deschidere pentru a intelege ca noi nu am fost programati pentru dureri fizice, ca acestea provin din domenii de frecventa care nu trebuiau sa ne fie accesibile, deci deosebit de joase si ca noi le-am ”accesat” abia dupa ce ne-am coborat vibratia corpului fizic dincolo de niste limite ”admise”. Prin ridicarea frecventei vibratorii ele dispar de la sine, asa incat la stimuli la care erai obisnuit sa percepi durerea, aceasta devine absolut suportabila. O banala taietura de cutit abia o percepi, mai intai sesizezi urmele de sange si abia apoi cauti de unde provin.

Ramanand la acest exemplu, mai intervin si alte modificari uimitoare. Daca ma tai si curge sange, asez un deget pe taietura si, in cateva minute totul este ca si cum nimic nu s-ar fi intamplat. O clatire cu apa este suficienta pentru indepartarea urmelor de sange si apoi, cateva zile se mai vede ca acolo a fost un accident pe piele. Eram un om ”cu un sistem imunitar puternic” si eram obisnuit ca ranile sa se ”infecteze”. De ani de zile aceasta nu se mai intampla. Daca am cumparat acum doi ani o sticla de alcool sanitar, a fost utilizata doar pentru curatat diverse electronice, calculatorul, etc. Desi am probleme majore cu dentitia inca de acum 30 de ani, nu mai stiu ce este o durere sau un abces de ani de zile.

Toate acestea te sperie la un moment dat, desi este mult mai confortabil, dar cata vreme nu intelege cu adevarat, mintea limitata sesizeaza o anormalitate si o considera un semnal de alarma. Este o iesire din liniaritate si pe ea o sperie mai intai.

Aceste amanunte se tot inmultesc in viata ta pe masura ce ridici vibratia corpului tau, asa incat incetul cu incetul devii un altul, dar asta nefacand din tine altceva decat un OM. Daca alegi sa te interesezi si de o modificare constienta a ”alimentatiei”, daca renunti incetul cu incetul sa fii dependent de obiceiurile avute, apoi intelegi ce inseamna prelucrarea termica a alimentelor si poate ajungi sa intelegi si inutilitatea ideii ca noi trebuie sa ne hranim cu elemente dense din acest plan material, totalitatea modificarilor si viteza cu care ele au loc chiar opereaza miracole.

Pentru ca totul sa decurga firesc, este necesar sa nu operam modificari din minte ci din inima. Insist si poate voi mai relua aceasta idee deoarece imi

iubesc semenii si nu le doresc experiente esuate. Mintea poate, din curiozitate, sa isi propuna modificari in abordarea vietii, a alimentatiei sau orice altceva si o poate face deoarece ”are mandat” sa guverneze realitatile corpului nostru fizic, mandat dat de noi cand am admis sa-i predam mansa de copilot.

Cu toate ca i se supune, corpul fizic manifesta si o oarecare independenta fata de hotararile ei. In primul rand sesizeaza ca aceste hotarari nu tin cont de regula de ”armonie” si au, mai degraba un caracter discretionar. Ea opereaza prin a impune si de regula prin ”taieri” infoenergetice nefiresti. Ca urmare este posibil ca corpul fizic sa ajunga in suferinta daca decizia este doar a mintii.

Pentru orice incercare de a accesa nelimitarea noastra va trebui sa folosim Armonia si Iubirea caracteristice inimii. Trebuie sa iti iubesti experientele si sa manifesti un real interes si o atentie permanenta asupra armoniei intregului. Pe acest drum nu vei cunoaste esecul, cu atat mai mult cu cat vei reusi sa cointeresezi constructiv si mintea in a se deschide. Ea se bucura cand reuseste sa inteleaga mai mult, cu conditia sa ai ”tact”. Daca sesizezi ca incearca sa se opuna, nu trebuie sa o fortezi ci dimpotriva, sa procedezi cu blandete si sa ii aduci argumente accesibile ei, liniaritatii caracteristice. Apoi poti sa ii subliniezi ”avantajele”, caci ea este obsedata de ele.

O atentie deosebita trebuie acordata evitarii gandurilor privind existenta vreunui risc. Fata de ideea aceasta mintea liniara are foarte multe frici, provenind in general din Constientul Colectiv. Daca va proiecta frici asupra experimentului respectiv, sansele ca sa il transforme in esec sunt notabile.

Dupa cum vedeti fac referire mereu la dualitatea care suntem cata vreme nu ne-am regasit intregimea. Cu acest mod de a va supraveghea singuri evolutia va trebui sa va obisnuiti, pentru a redeveni o fiinta unitara. Doar devenind foarte constienti de faptul ca permanent evoluati rupti in doua, incercand sa impacati mereu o capra si o varza imaginara, veti sfarsi prin a va sustrage acestei dualitati obositoare. Pentru ca trebuie sa recunoasteti ca nu este chiar usor ca permanent inima sa-si doreasca ceva iar mintea sa tot contrazica dorintele ei.

Nici prea placut nu este ca mereu, din cauza fricilor, sa tot respectati alegerile mintii, reprimandu-va bucuriile inimii. Si totusi, cata vreme nu stii ca nu exista risc real, ca util pentru experimentul tau de viata, dar si al semenilor, este numai experimentul bazat pe imboldul inimii, devii tot mai sarac si te tot usuci, asteptand nu stiu de unde sa vina ceva sau cineva salvator. Asteptati degeaba, dragilor, acel cineva a fost mereu cu voi dar ati ales sa nu ii dati atentie, pentru ca mintea va tot avertiza sa nu riscati iesirea din liniaritate, care poate numai ei i-ar fi creat ceva probleme, de altfel intotdeauna rezolvabile.

Este o iluzie ca noi, oamenii, ne putem confrunta cu probleme imposibil de rezolvat. Intotdeauna rezolvarea exista, chiar cand noi nu o vedem, dar timpul ne va demonstra ca ea era acolo si nu am fost suficient de atenti.

Am sa va dau un exemplu petrecut acum vreo doua saptamani. Am dezinstalat toate programele din calculator, cu Windows cu tot, deoarece nu mai mergea satisfacator. La reinstalare am avut o ”problema” absurda cu CD-ul continand Nero, un program de ars CD-uri primit cu Writerul original ASUS. Pe CD se gasea o varianta trial a programului, care chipurile expirase. Total anormal pentru un produs de firma, dar ma aflam in fata faptului implinit si trebuia sa fac rost de program. Ca atare am dat mai multe telefoane, am gasit un prieten care mi-a promis ca mi-l va da. A durat insa cateva zile deoarece nu avea un CD gol disponibil, aveam sa aflu ulterior. Ca atare l-am primit pe un rewritable, pe care a trebuit sa i-l inapoiez, facand un drum suplimentar.

Peste vreo doua saptamani aveam sa constat ca am fost complet neatent, ca aveam in casa de fapt cel putin cinci surse de unde puteam lua imediat programul lipsa, fara telefoane si disconfortul deplasarilor si al asteptarii. Aveam cel putin trei CD-uri cu imaginea hardului, pe care Nero fusese instalat si mai aveam doua Kit-uri pe un alt CD, copiat de un prieten candva. In plus, testand iar CD-ul care imi tot ceruse o serie pe care nu aveam de unde sa i-o dau, zilele trecute am vazut ca nu imi mai cere nimic si ca programul acum merge perfect.

V-am descris aceasta ”aventura” pentru a demonstra ca, daca mintea limitata apuca sa puna eticheta de ”problema” unui banal eveniment, tot ea are priceperea de a face abstractie de tot, de a uita pur si simplu solutia, pentru a mentine ”problema” cu tot dinadinsul. Ulterior insa devine clara prestatia ei, daca chiar ai ochi de vazut, desigur. Asa iti descoperi, incetul cu incetul, copilotul care ti-a cam ”aranjat” viata.

Veti spune ca, la acest nivel de atentie nu trebuia sa am acest gen de aventura. Va asigur ca mintea limitata cauta sa gaseasca argumente care sa-i permita sa faca abstractie de tot ce ati citit, bazandu-se pe o confuzie si o neintelegere fireasca din punctul de cunoastere in care va aflati. Stiu acest gand deoarece nu este pentru prima data cand mi se aduc astfel de argumente la acest gen de aspecte. Voi cauta sa ma fac inteles.

Rolul mintii limitate in acest plan dens era acela de a face fata evenimentelor simple si imediate care au loc la interactiunea corpului nostru fizic cu restul elementelor acestui plan. La ridicarea frecventei echipamentului fizic in ansamblul sau, evident creste frecventa si deschiderea mintii limitate, care se deschide in sensul de a putea procesa (cuprinde) nelimitarea. Atentia, starea de atentie se refera la cuprinderea unei infinitati de aspecte, care pana nu demult nici nu stiai ca exista. Asadar, pe masura ce mintea se deschide si cantitatea de informatii creste proportional, ramanandu-ti sa selectezi genurile de informatii care mai prezinta interes. Majoritatea aspectelor acestei lumi dense nu te mai pot interesa in suficienta masura pentru a iti mai fixa atentia pe ele iar mintea, de acum ascultatoare, nu le mai acorda nici ea interes. Asadar,

incepand chiar cu nivelul de cunoastere numit in general intelepciune, individualitatea se manifesta in lumea densa cu un usor handicap aparent.

Trebuie inteles firescul acestei situatii, care aduce a un usor autism. Nu este vorba ca acea minte nu mai este in stare sa retina un numar de telefon sau un nume ci dimpotriva, ea stie ca pentru astfel de lucruri chiar nu merita sa te preocupi si trece peste ele. Daca la 20 de ani as fi considerat ca a urma o facultate este un efort, acum ideea de a urma in paralel cursurile a trei facultati mi se pare chiar usoara, doar ca nu ii mai pot vedea o utilitate. In schimb, la acea varsta aveam permanent zeci de numere de telefon in minte. A fost doar un exemplu menit sa lamureasca ce se intampla cu mitea limitata atunci cand se deschide si de unde aspectul de neputinta. Trebuie sa va puteti imagina ce se poate petrece in ea, nevoita sa isi ”desfasoare activitatea” inconjurata de un bombardament de nimicuri pe care le stie si care nu o mai pot interesa. Ea simte nevoia de o cunoastere mereu noua si deja o surprinzi ca te trimite sa medi tezi... Nu pare ciudat cum se poate schimba, din frana devenind motor? Probabil s-a saturat sa tot fie condamnata sa functioneze cu doar 5-7% din capacitate. De aceea ceea ce au tot spus iluminatii, ca ramane doar bucuria si inocenta copilului uimit mereu de perfectiunea in diversitate a Manifestarii, se justifica pe deplin. Starea de atentie surprinde detaliile care tot pareau lipsa si mintea se bucura de acesta oportunitate de cunoastere.

Este si motivul pentru care consider ca mintea limitata, copilotul nostru, nu trebuie blamata, in ciuda neajunsurilor pricinuite. Nu ea avea responsabilitatea evolutiei noastre si daca i-am acordat sarcini peste puterile ei, noi suntem singurii responsabili. Daca vom sti sa o ajutam sa inteleaga, ea devine cea mai buna unealta, pierzandu-si infatuarea.

Desigur sunt momente in care, surprinzandu-i imperfectiunea si tendinta de a te supune, ca reprezentanta a Constiintei Colective, ceva tinde sa se razvrateasca impotriva ei. Pentru aceasta a si fost atat de impricinata de multi, mai ales ca in vremea lor Credinta era calea, nu Intelegerea, ca acum. Nu era suficient de slefuita pe atunci incat sa poata fi utilizata in Intelegere Superioara. Multi condamna si azi intelectul, dar in mod sigur acum nu este cazul, Adevarul acum poate trece prin el, nu mai trebuie sa il ocoleasca. Este suficient de pregatit pentru a putea face fata. Astazi insa Ego-ul legitimat de el a devenit adevarata frana.

Voi incerca sa ma refer acum la acest Ego. Va spuneam ca, atunci cand venim in trup fizic venim ca un pachet informational, un folder pe care se va lipi numele nostru, iar la deschiderea lui, o arhiva omniscienta, pe care s-ar putea scrie Dumnezeu. Tot in el se mai gaseste programul pentru alcatuirea din materia acestui plan a corpului fizic si inca un programel, Creativitatea exe., cu autolansare. Acesta din urma, desi apartine arhivei omnisciente, a fost lasat inafara tocmai pentru a ne servi in acest plan, chiar inainte de dezarhivare.

Pachetul exterior, care in cazul unora se va numi dupa botez ”folderul Gigel”, constituie personalitatea noastra in aceasta lume. In el vom tot aduna atribute de-a lungul evolutiei terestre si deci va tot creste cu fiecare gest al nostru. Aici vom aduna scolile urmate, bunurile pe care le vom tot strange, chiar si iubirile noastre pamantene. Pe scurt, experienta acumulata in incarnarea prezenta. Desigur fiecare va aduna ceea ce va putea sau se va pricepe si ca atare se poate vorbi de diferente calitative majore in continutul acestui din ce in ce mai mare pachet informational. La continutul acestei banci de date a contribuit din plin mintea limitata care este mandra de ceea ce a adunat acolo. Aceasta satisfactie a ei care seamana mult a suficienta eu consider a fi Ego-ul.

Desigur fiecare minte a adunat acolo tot ceea ce ei i-a fost accesibil si de aceea, indiferent calitatea continutului informational, ea este mandra de agoniseala ei. De aceea egoul este mare, indiferent daca pare a avea motive sau nu, observand detasat continutul. Cata vreme uiti de arhiva omniscienta existenta tot acolo, doar ceea ce constientizezi ca ai acolo, doar aia chiar ai. Cand insa incepi sa scotocesti, eventual incercand sa faci ordine si dai din intamplare peste arhiva omniscienta, daca ea chiar te mai intereseaza si incepi sa dezarhivezi, atunci observi ca ceea ce te-ai priceput sau ai putut sau ai avut de unde si cu ce sa aduni palesc fata de ceea ce ai descoperit acum ca ai. Aceasta face ca mandria suficienta sa diminueze si putem spune ca Ego-ul incepe sa scada.

Cita vreme mintea va mai pastra o urma de infatuare in ciuda maretiei descoperirilor facute in arhiva pomenita, inca inseamna ca nu s-a predat in fata adevaratei maretii, adica nu s-a deschis suficient pentru a o putea percepe. In ciuda aparentelor, in acest caz asa-numita ”Predare” este un act de profunda constientizare, lucid, precedat de o foarte corecta apreciere a ceea ce noi putem strange intr-o incarnare sub raport al cunoasterii si stiintei, raportate la adevarata Cunoastere.

Evident aceasta predare nu-i poate fii draga mintii, care oricum va avea ca limite aceasta unica incarnare si acest unic plan pentru a evolua. ”Arderea ego-ului” corespunde momentului in care mintea limitata accepta acest finit al ei. Constienta ca este organizarea suprema a materiei, trebuie sa recunoasca ca ea insasi este doar un efect al unui program informational, care desigur a fost Creat de Cineva.

In parterul cu jucarii nu am descoperit inca acea arhiva si nici ragaz nu prea avem sa facem o oarecare ordine. Suntem preocupati de a ne juca, relationand cu semenii doar din minte limitata si in functie de ego-ul pe care il avem. Pentru ca acesta sa tot creasca, ca sentiment de satisfactie, noi tot adunam experiente dar si ”bunuri”, facem fapte ”bune” si cate si mai cate... Sunt doar din ce in ce mai multe jucarii de strans, mai ales de catre cei ”mai capabili” de a

se juca... Din ce in ce mai multi insa raman cu mainile goale, caci ”au pierdut”... Asa este cand un joc se apropie de sfarsit.

”Cei din urma vor fi cei dintai” cam la acestia face referire, deoarece un bun jucator are ”de partea lui” si un ego pe masura, cu care va avea de lucru cand va trebui sa se trezeasca. O minte mai putin infatuata se va deschide mai repede, avand mai putine ”valori” de aparat.

Cand ai accesat adevarata cunoastere, tot ceea ce parea ca ar fi poezie, venind din diferite traditii sau spus de intelepti, capata o precizie matematica. Atunci devine absolut clar ca ele sunt emanatii ale Legii spuse pe o anumita treapta de intelegere sau intr-un anumit context. Desigur ele nu mintii limitate le-au fost adresate.

Deoarece pomeneam de ”fapte bune”, ma voi referi acum la ele. Desi ele se vor o emanatie a Armoniei si sunt armonie, cata vreme sunt facute la indemnul mintii vor avea ca finalitate tot o crestere a egoului. De aceea acestea ar trebui sa izvoreasca exclusiv din inima si sa aiba un caracter armonios. Am intalnit multi semeni care spuneau ca ei nu sunt preocupati de ei insisi cat sunt preocupati de soarta semenilor lor. Desigur nu poti accepta ca aceasta atitudine, in cazul in care ar fi chiar reala ar fi si armonioasa. Nici iubire nu poti oferi daca nu esti iubire, daca iubirea nu face parte din valorile tale.

Atentia asupra evolutiei armonioase, in gand si fapta mi se pare a se traduce prin ”a-l cunoaste pe Dumnezeu”. Si a-L recunoaste. Adineaori am strans bradutul copilului nostru, pe care acesta l-a primit in dar. Poate fi un obicei frumos dar nu este firesc in cadrul Armoniei. Pur si simplu am suferit pentru acest brad, care a fost smuls din padurea lui. Motivele nu meritau aceasta dizarmonie. Din minte, ce poate fi mai armonios decat atmosfera creata in jurul bradului de Craciun?! Asa vom pati intotdeauna cand vom cauta sa cream in afara noastra armonia, vom sfarsi printr-o dizarmonie. Orice vom cauta sa cream mai intai in afara noastra, tot dizarmonie vom produce. Si entropie. Cam asa ar trebui sa analizam ”faptele bune” ale mintii.

Daca ati avea atentia necesara ati putea constata ca ceea ce producem inafara noastra se regaseste si in interior. Nu am vazut om cu o ordine interioara putand trai in dezordine, dupa cum sunt oameni atat de ravasiti pe dinauntru incat chiar nu mai sesizeaza dezordinea pe care o genereaza in jur. Nu exista armonie in dezordine. Creatia nu este haos, in cadrul ei nimic nu poate fi intamplator. Faptul ca nu avem atentia necesara ca sa observam aceasta nu ne si permite sa abuzam, cu toate acestea noi o facem mereu. Cand apar conseccinte, nu vedem lantul cauzal pe care l-am generat si ne iluzionam ca cine stie ce pedepse primim. Asteptam ca cineva sa ne ridice pedeapsa, dar nu are cine.

Dragilor, toata aceasta insiruire de idei destul de disparate nu are alta menire decat pe aceea de a va ajuta sa vedeti dincolo de limitele pe care le considerati legitime si firesti. Ele sunt de fapt chiar nefiresti, daca renuntam la a

ne identifica cu corpul fizic. Vor alcatui probabil o carte, dar nu va fi ceea ce mintea considera ca ar trebui sa fie. In ea fiecare ar trebui sa gaseasca macar un aspect sau un cuvant, o idee care sa il determine sa isi reevalueze propriile perceptii, in primul rand. Pentru ca din modul in care percepem rezulta pozitia noastra fata de fiecare aspect.

Incerc sa explic diferite aspecte pe diferite nivele de intelegere tocmai pentru acest motiv. Vreau sa va prind in acest joc, pentru a va ajuta sa iesiti din parterul cu jucarii. Eu m-am trezit si pentru mine este o sarcina asumata constient. Si voi veti face exact la fel. Nu v-ati incarnat pentru un joc fara sfarsit si acesta se apropie de un sfarsit si desigur un nou inceput. Este exact ca pe computer, putem trece la un alt nivel, daca ne vom dovedi priceperea sau va trebui sa il reluam... Pana acum insa punctajul e cam mic... dar nu este un joc liniar, pot aparea surprize, din cele placute aleg sa cred...

Adineaori vorbeam la telefon cu un om, pentru prima data. Era un suferind cronic de rinichi, cu multiple operatii facute in tara si la Paris. Omul isi invatase lectia foarte bine, stia tot ceea ce medicii i-au spus pe unde tot umblase. Dar nu se gandise niciodata cu adevarat ca la baza corpului fizic sta un complex program informational, fapt care a recunoscut imediat ca pare logic, si nici ca boala probabil are ca si cauza un alt program informational. El ”stia” ceea ce ”i se spusese”, si anume ca daca nu a avut grija de o infectie a cailor urinare la timp, a ajuns intr-un punct de unde nu se mai poate intoarce. A recunoscut totusi ca, daca informatia este la baza intregii fenomenologii, pare destul de logic ca si suferinta lui cronica sa aiba un caracter reversibil.

Desigur vom mai discuta, in special despre rolul a tot ceea ce a ”adunat” ca cunoastere, sub raport infoenergetic, in ce masura acest tip de cunoastere limitativ se constituie in programul infoenergetic de baza pentru cronicizarea ireversibila a suferintei lui. Si in cazul acestui semen problema ”vindecarii” este tot depasirea unor limite care acum i se par logice si firesti, pentru ca ”asa i s-a spus”.

In spatele acestui joc al aparentelor veti vedea ce frecvent apare acest ”asa mi s-a spus, asa am fost invatat, asa m-am obisnuit”. Un automatism repetitiv, fara pic de creativitate, lipsit de curaj si parca si de interes real. Pentru ca multi din cei ”suferinzi” isi apara suferinta cu o ardoare demna de o cauza mai buna. Multi par ca chiar nu isi doresc vindecarea, tin la ”boala lor” cu pasiune. Nu tin la organul bolnav, la zona sau aparatul aflat in suferinta, ceea ce ar fi benefic, pe acesta de multe ori il detesta pentru ”necazurile pricinuite”, dar despre boala vorbesc cu oarece respect si s-au straduit sa o cunoasca pana la un deznodamant final, chiar daca pen tru ei mai este mult pana acolo...

Privit cu detasare, comportamentul uman este de un absurd care depaseste orice imaginatie. Practic nimic nu este cu adevarat logic si de bun simt. Ne ”nastem” toti la fel si toti avem numai bucurie, suntem bucurie si nu ne temem

de nimic. Cineva scria ca atunci avem un castel cu o mie de incaperi, toate luminoase si primitoare. Apoi, incetul cu incetul renuntam la cate una, o incuiem definitiv si, la sfarsit ne gasim intr-o camaruta ticsita cu nimicuri si prafuita. De existenta tuturor celorlalte am uitat rand pe rand.

Nu reusim deloc sa sesizam ca, pe masura ce tot adunam ”valori” ale acestei lumi devenim tot mai mici, mai speriati si neajutorati, mai inghesuiti si mai putin liberi. Mereu mai grabiti si nemultumiti si nefericiti, mintindu-ne care cu ce putem, dar incapabili total de a fi sinceri nici cu noi insine si nici cu semenii, pe care de regula ii tratam distant, infatuati, ratand orice sansa de a stabili cu adevarat o relatie umana. Poate unii veti considera ca exagerez, dar probabil nu ati avut timpul si atentia necesare sa va priviti semenii si poate chiar nici pe cel din ”oglinda”. Mai ales ca, pentru a-l privi cu atentie pe ultimul va va trebui curaj. Cel care erati la cinci ani nu ar putea intelege cum a fost posibil sa ajunga la ceea ce vedeti acum in oglinda. Pentru ca nu ar putea intelege dece ati ales mereu sa strangeti, majoritatea dintre voi, nefericirile in inimile voastre si nu ati fost suficient de tari sa inmultiti si sa strangeti doar fericire. Nu ar intelege dece atat de frecvent v-a fost frica, dece ati ales ca rezolvare mai mereu escamotarea adevarului, de ce ati acceptat sa va uratiti? Ce ati fi pierdut daca aveati grija ca fericirea de la cinci ani sa continue?

Dragilor, nu caut sa sucesc cutite in rani deja existente, dar stiu ceva ce voi nu stiti: nu am cunoscut in viata mea nici un om rau, pentru simplul motiv ca asa ceva nu exista. Sunt unul din cei care pot spune ca au avut relatii cu sute de mii de semeni in tot felul de ipostaze si am fost deosebit de atent. In ”societate” oamenii arata o cu totul alta fata decat ceea ce ei sunt cu adevarat. Atunci cand ai cu ei o relatie directa, nemotivata de interese materiale, descoperi in fiecare ceva minunat. Daca il urmaresti peste cinci minute, evoluand in cotidian, poti jura ca nu este acelasi.

Sunt de acord ca au grade de intelegere diferite, pregatiri intelectuale deosebite si in conseccinta si abilitati de a purta un dialog foarte personale. Dar au si atat de multe frici comune, frustrari, insingurari, neintelegeri, nefericiri, rusini... Pentru a le ascunde apeleaza la orice si cel mai adesea apeleaza la o poza, care este de cele mai multe ori diametral opusa. Am intrebat pe multi de ce fac acest efort, ce rezolva? Singurul invariabil raspuns este ca le este frica sa nu devina ”victime” pentru cineva care, cunoscandu-le sensibilitatea si bunatatea, ar profita de aceste ”defecte”.

Eu gasesc acest tip de comportament infantil. El se bazeaza desigur pe o cunoastere limitata si este sprijinit de date false din Constientul Colectiv. Pentru a ne maturiza va fi util sa intelegem cel mai simplu lucru si anume acela ca liantul intregii Creatii este Iubirea. Desigur nu acea iubire ciudata si dizarmonica pe care multi o exerseaza in parterul cu jucarii, ci aceea care hraneste intreaga Creatie si contine Pace, Echilibru si Armonie. Cand vom

intelege aceasta vom stii si ca un comportament puternic este cel care are aceasta Iubire ”de partea lui”. Este una din cele mai stupide iluzii ca dizarmonia, aparenta raceala sau rautate sunt atitudini de forta. Nu mai vreau sa ma gandesc la folosirea fortei brutale, fizice, care este dovada celei mai slabe constitutii umane. Tuturor acestor atitudini li se opune firesc Iubirea si Armonia Universala, facand din cei ce le utilizeaza niste oameni deosebit de slabi. Pozele confectionate in baza acestor clisee sunt foarte slabe si nu impresioneaza pe nimeni. Rezultatul va fi, pentru utilizator, o rupere fata de semenii sai cu implicatii majore in absolut toate directiile si planurile. Cel mai ades se vor face simtite efectele pana si pe corpul fizic, sub forma de ”boala”, zicem noi.

Cand evolutia ta in acest plan este sincera si plina de Iubire, ai ca aliat pe Cel Mai Puternic: insusi Creatorul, a carui Lege te sustine fara sa intelegi cum este cu putinta. Nu trebuie sa te rogi pentru aceasta, nu trebuie decat sa fii tu insuti. Ce ar putea fi mai simplu? Dar, desi lucrurile cele mai importante sunt si cele mai simple, pe noi nu ne atrag. Ne complicam si complicam totul in jurul nostru, ajungand sa ne mandrim cu aceasta ciudata alambicare. Unii ajung atat de departe cu obiceiul de a poza incat nu se mai pot regasi ei insisi. Intra atat de puternic in ”rolul” asumat incat, daca ai abilitatea de a-i ajuta sa se regaseasca, se probusesc in bratele tale, plangand.

Scoateti, dragilor, Iubirea din voi si scoateti si bucuria unei priviri sincere si a unei relatii de fraternitate cu seamanul vostru. Am ajuns sa cuantificam in procente cat anume este de bon ton sa-ti privesti interlocutorul in ochi si daca ai depasit limita se considera ca esti chiar impertinent... Ciudati mai sunt oamenii! Cum sa ne mai fie evolutia sub Lege cu astfel de idei? Unde anume ar fi firescul in aceasta arbitrara normare a privirii? De ce gasim firesc ca o femeie sa umble pe strada cu ochii plecati, ce ne face sa credem ca aceasta absurda atitudine ar fi o dovada de calitate, moralitate, cumintenie si tot felul de alte aberatii ale mintii. De ce ne gasim ”valori” atat de meschine cand valoarea exista dintotdeauna, doar sa o recunoastem?!

Dragilor, pian se numeste si cel cu care se joaca copilul meu, prin extensie si pianina dar si pianul de concert. A-ti restrictiona dreptul de a experimenta functie de astfel de ”valori” ale mintii te condamna la a fi un pian de jucarie. Bucuria unei interpretari de mare virtuozitate nu se poate obtine nici macar pe un pian de concert dezacordat... Acestuia ii lipseste armonia dintre sunete, adica nu mai este sub Lege.

Exact ca si evolutia unui om are loc si evolutia civilizatiilor: in fiecare moment de Acum are de facut o optiune. Dupa infinitati de optiuni, multe din ele conjuncturale, civilizatia aceasta a ajuns in acest punct. El nu este nici mai bun nici mai rau, este exact asa cum este. Optiuni insa mai sunt de facut. Experientele noastre, atat colective cat si individuale vor fi in functie de

optiunile pe care le vom face. Implacabilul ciclu cauza-efect nu poate fi ocolit nicicum. Si nu trebuie sa uitam ca o civilizatie va urma un curs pe care individualitatile care o alcatuiesc il aleg. Fiecare este deosebit de important, nu putem sa ne ascundem in ideea de anonimat. Nu trebuie sa devii lider pentru a evolua constient, ca individualitate perfect responsabila! Intre individualitati responsabile nici nu pot exista lideri de nici un fel. Care ar mai putea fi rolul lor?

Daca tu nu esti capabil sa iti alegi singur jaloanele evolutiei tale, fii sigur ca ti le va trasa un altul, interesat de aceasta. Sunt fiinte constiente pe planeta antrenate pentru a profita de imaturitatea ta si care chiar te mentin in aceasta postura. Parghiile de contol sunt aproape infinite si, evident, deosebit de simple. Va spuneam ca lucrurile importante sunt atat de simple incat doar un avizat le poate observa. Pentru ca simplitatea trece neobservata de mintea liniara, careia ii plac jocurile.

Vedeti voi, la intrebarea care mi s-a tot pus, ce am mai avea de facut dupa trezire, daca iesim din jocul iluziilor, cam prin aceasta zona ar fi raspunsul. Va fi util sa descalcim toate complicatiile create in timp ce ne jucam, va fi util sa ne ajutam semenii sa se trezeasca si va fi si mai important sa ne reluam colaborarea cu ”Ingerii Mamei Pamant si ai Tatalui”, altfel spus cu inteligentele elementale si Constiintele-Grup, pentru readucerea in Armonie cat mai repede si complet a tot ceea ce inconstient am provocat.

Va fi necesar sa readucem corpurile noastre fizice la forma lor arhetipala, prin cel mai simplu procedeu posibil de imaginat: neinterpunerea intre el si Armonia Universala a ceea ce mintea limitata a tot asezat. Aceasta va constitui chiar una din prioritati, necesara pentru a ne duce corpurile intr-un plan vibrator superior.

Vom avea de repus Valorile la locul lor, renuntand la pseudovalorile artificial create, care nu pot sa-si prelungesaca nefireasca existenta dincolo de parterul cu jucarii. Vom deveni pe deplin constienti de primordialitatea informatiei fata de orice manifestare, care oricum nu poate fi decat efect si vom crea constient cu ajutorul ei. ”La inceput a fost cuvantul” despre aceasta intaietate vorbeste.

Vom ajunge sa constientizam ca noi ”stari” suntem si vom invata sa le comunicam telepatic. Diminuarea treptata a interesului pentru o infinitate de repere ale existentei cotidiene actuale va duce evident la disparitia lor, cu corespondentele lor din dictionar care le denumeau. Renuntarea le ele va fi fireasca, prin constientizarea inutilitatii aglomerarii planului si implicit a experientei in corp fizic. Ele au apartinut jocului, pe care au avut menirea de a-l complica la maximum. V-ar fi dificil acum sa acceptati ca aici vor intra cam 90% din ceea ce acum poarta eticheta de ”necesar” sau ”valoare”. Din cei 10%

ramasi, jumatate isi vor schimba forma si poate doar 5 procente se vor regasi cam asa cum le stim in momentul Acum.

Asadar nu avem dece sa ne temem ca va fi plictisitor. Eu cred ca va fi chiar suficient de ”lucru” si este posibil ca eu sa fi omis cate ceva. Mai intai insa va trebui ca, pe rand, sa ajungem in acel punct fiecare. Nu ar prea fi cazul sa ne iluzionam ca ar mai fi loc de prea multe optiuni, din punctul unde ne gasim ca civilizatie. Desigur inconstienta individuala poate constitui o alegere, care va avea firesc conseccintele ei.

Cred ca am mai pomenit despre un prieten drag mie, deosebit de tanar si de constient. La acest punct parerile noastre sunt oarecum diferite, deoarece el nu considera ca exista prea multe individualitati carora sa li se poata pretinde sa se trezeasca sau ca ar putea fi facute responsabile de propria lor evolutie. Desi sunt de acord ca au fost facute eforturi pentru aducerea la starea de totala uitare, gandite deosebit de complex si calificat, pe parcursul unui interval de timp semnificativ, consider ca in experienta fiecaruia exista momente destul de aproape de starea de trezie, care ar putea sa ii atraga atentia macar.

Punem cu prea multa usurinta eticheta de ”intimplator” diferitelor circumstante deosebite, pentru a le expedia mai usor din atentia noastra si aici cred ca putem intui o responsabilitate, in sensul ca am putea face efortul de a incerca sa intelegem. Nu neg ca intreaga civilizatie a devenit o ”masa de manevra” si ca adevarati maestrii ai cunoasterii au obtinut aceasta, doar consider ca oportunitati de a descoperi acest mecanism se cam gasesc in exercitiul fiecarei individualitati. Daca ea alege sa considere ca ”nu are timp de prostii” nu cred ca poate fi facuta responsabila exclusiv Constiinta Colectiva.

Cam aici ar fi locul sa introduc o incercare alternativa de a explica suplimentar niste aspecte. Vorbind despre cunoastere si modalitatea de a accede la ea, nu ar fi cazul sa ramanem in iluzia ca alegerea acestei civilizatii este si singura posibila. Asa cum parcursul vietii unui individ ofera in fiece secunda oportunitatea de a face o alegere, insiruirea acestor alegeri putandu-l duce in puncte ipotetic foarte diferite, la fel se intampla si cu o civilizatie, sub toate raporturile, inclusiv sub aspectul modalitatii alese de a accesa Cunoasterea. Daca admitem ca Cunoasterea Este, ca ea face parte din Creatie si ca Cunoasterea -informatie fiind- probabil a fost chiar inaintea Creatiei, va fi posibil sa intelegem mai usor dece o ”evolutie” pe calea Cunoasterii ar putea insemna de fapt o ”involutie”, in sensul diminuarii ei, prin diferite modalitati, cum ar fi separarea, specializarea, obiectivarea exclusiv instrumentala, si nu in ultima instanta deformarea programatica, etc. Sunt foarte multe argumente in favoarea acestei ipoteze daca vom dori sa privim cu atentie.

Cunoasterea a apartinut, se pare, unor anumite ”elite”, de-a lungul timpului si foarte multa s-a ”pierdut” odata cu disparitia acestora. Rezolvarea unor ”necesitati imediate” a dat la iveala alternative supliniind partial adevarata

cunoastere, care apoi au constituit puncte de plecare pentru o ”alternativa a cunoasterii”, cu profund caracter ”practic”, mai apropiat de ideia de tehnologie decat de cea de cunoas tere fundamentala.

Ca atare si cercetarea fundamentala si-a canalizat interesul spre zonele de aplicabilitate, si astfel s-a ajuns in acest punct. Orice cercetator stie ca in practica de zi de zi, el are o infinitate de ipoteze pe care poate alege sa mearga in cercetarea lui, dar o va dezvolta pe cea care pare a aduce cat mai repede un rezultat practic, asteptat cumva de societatea careia el ii apartine sau de fortele socio-economice sau de orice alta natura ar fi, deci un anume interes.

Creatia insa a fost maiestrit ”asigurata” prin distributia holografica a informatiei. Astfel, oricat ne-am indepartat de ”Sursa Cunoasterii” si am impurificat-o prin calea aleasa, ea se regaseste pretutindeni si poate fi accesata iar si iar, in fiece moment al Existentei. Pentru aceasta nu trebuie decat sa accedem la o frecventa vibratorie la care preluarea ei sa devina posibila. Ridicarea frecventei se poate face prin diferite modalitati si are ca conditie de baza deschiderea mintii limitate catre nelimitare.

Imaginati-va o incapere fara ferestre, luminata doar de becuri rosii. Imaginati-va ca cineva, la un moment dat, a considerat ca ”doar asa” se poate trai, in lumina rosie. Imaginati-va acum generatii la rand traind acolo, doar acolo, nedeschizand niciodata o usa deoarece nu stiu de existenta vreunei usi, imaginati-va apoi ca sunteti unul din a nu stiu cata suta de generatii care nu a cunoscut decat aceasta lumina rosie. Acolo v-ati nascut, ceea ce vedeti este ”totul”. ”Asa vi s-a spus” doar, ca atare asa trebuie sa fie. Toti v-au asigurat ca asa este, ca nu are rost sa cautati altceva. Acolo sunt facute toate tehnologiile necesare confortului vostru, aveti tot ce va trebuie, de ce anume sa cautati si ce ati avea de cautat?...Sigur, sunt nefericiri in camera aceea, sunt boli si neantelegeri de tot felul, destul de suspecte uneori, se fac tot felul de eforturi pentru rezolvarea lor, dar ”asa este viata”!

La un moment dat, ai descoperit o usa si iti arunci cu circumspectie o privire. Mai intai esti surprins de existenta unei usi, doar ai fost aproa pe asigurat ca nu exista nici una. Apoi constati ca este altceva, este cu adevarat Lumina, ceva alb si imaculat, nimic obositor si dens, statut. Cu totul altceva... Zilnic fugi cumva din camera aceea rosie si tragi cu ochiul ”afara”. Nu iti vine sa crezi ca este cu putinta, doar sute de generatii nu au cunoscut decat lumina rosie iar vibratia pe care acum o simti pur si simplu te schimba cu totul. Intr-o zi capeti curaj si iesi si te plimbi si este nemaipomenit. Este fascinant sa constati ca rosul este doar o alegere, ca sunt zeci de mii de culori si ca viata arata cu totul altfel aici. Este completa, nu sunt boli si neantelegeri si nefericiri si mai mult, aici se cunoaste despre existenta alegerilor facute la un moment dat de unii, de a se retrage in limitele unei camere rosii si a vietui doar acolo. Se

stie ca au ales sa experimenteze lucruri ciudate, uitand Lumina, dar a fost alegerea lor.

Imaginati-va ca te intorci tiptil la ai tai si nu stii cum sa faci sa le spui ce ai aflat. Spui in dreapta si in stanga ca ai descoperit o usa... Cine nu te face nebun iti spune ca se grabeste si nu are timp de prostiile tale. Desigur tu nu mai ai nici o sansa sa uiti ceea ce acum stii si nici nu te mai poti multumi sa stai in imbacsita si densa, obositoarea incapere rosie, atat de limitata si limitativa pentru experientele tale si ale semenilor tai, dar cum sa faci sa ii determini sa se opreasca doar o secunda din alergatura lor nebuneasca si sa te asculte cu adevarat... Unii cred ca tu ai visat ca ai iesit pe o usa, altii iti demonstreaza matematic ca, au calculat ei si stiu precis ca nu poate exista o usa, iar tu stii bine ca ai iesit pe acolo si ca poti lua oricand pe unul de mana si sa il conduci, doar sa vrea...

Dar, atunci cand ai iesit, ai observat ca tu insuti ai impregnata pe tine culoarea rosie. Arati ciudat, rosu in lumina aceea... Apoi constati ca rapid, Lumina te decoloreaza, devii un altul, mai ”normal” aici, in Lumina. Intorcandu-te mereu la ”ai tai”, schimbarile in ”normalitatea ta” incep sa atraga putin cate putin atentia. Nu te poti insa decide sa ii lasi acolo si sa pleci, sunt doar ”ai tai” si este firesc sa iti pese de groaznicele limitari la care s-au autocondamnat sau altii i-au condamnat candva prin alegerile facute pentru ei, dar oare chiar asta conteaza acum?! Sau conteaza doar sa ii convingi cumva sa deschida usa si sa sparga ferestrele vopsite si ele cu rosu si sa lase Lumina si Aerul purificatoare sa patrunda si sa le vindece ranile si suferintele imaginare, datorate nefirescului din camera imbacsita in care au tot trait? Pentru tine este clar ce este cu adevarat important, pentru ei insa nu. Iar ei au dreptul sa aleaga, chiar daca nu au cum sa stie ce anume aleg. Ei privesc unul la altul si vad o normalitate, asa cum este ea in acea camera, si vad ca este singura normalitate posibila...

Faci tot felul de incercari de a le face cunoscut ca exista si altceva, participi chiar la simpozioane unde reusesti sa atragi putin atentia cate unuia, dar oricum nu suficient pentru a determina pe cineva sa vrea sa vada el insusi cum stau, de fapt , lucrurile. Permanent se insinueaza o stupida intrebare: foloseste la ceva? Tie intrebarea ti se pare profund prosteasca, daca Adevarul foloseste la ceva. Intelegi insa ca, in realitatea ”rosie” este o intrebare ”pragmatica”, care vrea sa insemne ”se poate trage vre-un folos, poate chiar profit din ceea ce tu ai descoperit?” Daca constati tu insuti cu surprindere ca, de fapt, la toate capitolele vietii lor ai putea raspunde DA, PUTETI AVEA O INFINITATE DE PROFITURI CHIAR MATERIALE si le-o si spui, vei constata ca abia atunci vei risca cu adevarat sa vada ca tu ai devenit cam ”ciudat” cu culoarea ta spalacita in Lumina, cam ”anormal”, si tot nu te va urma nimeni.

Ideea acestei fantezii mi-a venit in urma incercarii sotiei mele de a contacta niste oameni care si-au ales ca menire soarta semenilor lor aflati in suferinta, la limita extrema, aparent fara nici o sansa acordata de medicina ”camerei rosii”, ei insisi desigur vietuind in aceasta incapere.

Desigur sotia si fiul meu de 15 ani au avut deschiderea de a ma urma pana la acea usa, ii stiu bine existenta si au simtit fiecare in modul sau, dar suficient de intens despre ce este vorba, apoi am avut bucuria ca, intr-o zi sa mai intilnesc in usa un om care, la randul lui descoperise, in modul sau, cam tot ce descoperisem si eu, pe alocuri mai mult, pe alocuri poate mai putin, dar nu sunt chiar singur in incercarea de a arata si altora ceea ce chiar merita sa fie cunoscut, din orice punct ai privi.

Dragilor, incercati sa intelegeti Camera Rosie ca fiind o banda de frecvente foarte joase, singura unde pot avea loc experiente atat de limitate, unde exista suferinta si boala si lipsuri si nevoi, cam tot ce se poate asimila in aceasta categorie. Usa despre care vorbeam, si pe care multi ar accepta-o ca existand daca ar putea-o palpa, este desigur tot o banda de frecvente, dupa care Lumina este Tot Restul, adica Intregul, Nelimitarea, Infinita Infinitate a restului Frecventelor, manifestate desigur prin Energie si Informatie nedeformate si nefiltrate limitativ.

Ma veti intreba dece am ales eu sa caut o usa si un raspuns ar fi ca am descoperit-o intamplator, stiind bine ca intamplarea nu exista. Dar mintea limitata va fi satisfacuta de prima parte a raspunsului. Un alt posibil raspuns ar fi ca am cautat-o in multe vieti dinainte si trebuia sa o gasesc candva. Un altul, ca unul dintre noi, eu sau oricare dintre voi, trebuia sa o gasim, pentru ca Timpul o cere. Tot el cere sa fim cat mai repede cat mai multi, pentru a deschide usa pentru toti si a sparge geamurile, lasand Lumina si Aerul sa patrunda si sa purifice si sa insanatoseasca imbacsita incapere in care prea multe generatii au fost condamnate sa isi traiasca experienta numita viata. Prea a devenit totul deformat si nesanatos aici, cu toata aparenta de normalitate pastrata cu grija de catre anumiti Cunoscatori ai Adevarului dar nu si recunoscatori ai Armoniei si Iubirii.

Iubiti semeni, pe orice cale as cauta sa va explic, mesajul va ramane acelasi: deveniti constienti, maturi, responsabili, intregi, nu va multumiti ca altii v-au spus ca deja sunteti. Voi simtiti ca nu sunteti asa, nemultumirile voastre va avertizeaza despre acest lucru. Lipsa bucuriilor va avertizeaza, lipsa de sanatate si fericire va soptesc acest adevar. In adancul sufletelor voastre stiu sigur ca simtiti chemarea nemarginirii si contrastul cu experienta de zi cu zi. Stiu pentru ca si eu le-am simtit, si eu m-am tot mintit cu semisatisfactii si pseudoimpliniri, dar imboldul de a cauta nu l-am putut invinge.

Foarte putini sunt cei care, nemotivati de o situatie limita, isi mai gasesc timp sa caute ceva in precipitata si mereu mai aglomerata ”realitate” pe care o

traiesc. Ca atare, unul care cauta semeni interesati de gasirea unei usi, va trebui sa apeleze la cei deschisi acestei cautari, prin chiar suferinta lor aparenta. De aceea sotia a cautat sa contacteze, cum va spuneam, oameni care au ales sa se ocupe de suferinta semenilor lor. Acestia probabil au simtit ca au o ”menire” in acest sens si desigur s-au situat in puncte unde contactul cu acesti suferinzi este deja facilitat.

”Realitatea” pe care eu nu pot decat sa le-o explic, apoi sa le-o arat prin simpla conducere catre acea imaginara usa ii va ”vindeca” de la sine, iar ei se vor vindeca cu adevarat doar intelegand acea ”realitate”, aflata dincolo de ”normalitatea” cu care au fost obisnuiti. Fara intelegere vindecarea nu are cum sa aiba loc, dar oricum daca ai apucat sa vezi acea banda de frecvente si Lumina de dincolo de ea, dorinta reala de a te ”vindeca” de toate suferintele incercate devine de-a dreptul ”cronica”, nu i te mai poti sustrage. Din acel moment prea stii ca se poate pentru a nu fi motivat sa iti muti experienta in acea zona.

Aparent este multa poezie in metafora cu camera cea rosie dar, cand pentru fiecare albul imaculat va fi devenit realitate veti intelege cata rigoare era in metafora aceasta. Cum totul se deformeaza atunci cand un filtru acopera totul si cat de simplu se poate iesi de sub acel filtru sau cat de simplu poate fi indepartat si ce miracol aparent aduce dupa sine aceasta simpla operatie. Un fotograf clasic, cu practica de laborator, precis ma intelege destul de usor.

Asadar, iubiti semeni, nu va mirati cand va spun ca nu exista boala. Nu este cazul sa fiti uimiti cand va spun ca a nu va hrani cu elementele dense ale planului este firescul si a va iluziona ca muriti de foame este nefiresc. Nu are rost sa va intrebati daca sa ma credeti sau nu cand afirm ca nelimitarea este firescul vostru, dar nu stiti inca. Eu vi le spun dintr-o realitate care a fost si a voastra, inainte de a intra sub acel filtru si care a ramas si a voastra, atunci cand veti alege, individual, sa-l parasiti. Tot restul, vine de la sine. Aici Sine merita poate scris cu maju scula. Pentru ca in aceasta simpla operatie consta, de fapt, revelarea Sinelui, cea mult cautata teoretic dar prea putin si practic.

Daca imi veti cere sa identific acest filtru cu ceva anume, cu Constientul Colectiv l-as identifica. Actualmente acesta contine toate datele, toata informatia care va deformeaza perceptiile. El a fost asezat acolo cu un scop bine definit si trebuia indepartat cu blandete prin venirea Maestrului Iisus, pentru toata umanitatea. Atunci rolul lui protector trebuia sa inceteze si de atunci rolul lui deformator s-a tot marit. Desigur el a fost mentinut nu intamplator in continuare si cu orice eforturi, care sa nu va imaginati ca au fost mici. Pentru putini el a dat roade foarte bune, credeau ei, dar stiu ca deja nici ei nu o mai cred. Actualmente el este sustinut in special de inertie si de faptul ca, iata, voi insiva ati devenit ”rosii”. Traditiile voastre acum il mentin, buclele de

feedback ale fiecaruia si ale tuturor, panta pe care va tot rostogoliti ca un bulgare de zapada care tot creste, adunand erori dupa erori.

Normalitatea pe care o percepeti privind mereu doar unii la ceilalti si tot comparandu-va evolutiile, perceptia deja deformata, limitele mintii racordata fiind la aceasta banca de date viciata, suficienta si egourile, acestea sunt principalele elemente care va mentin in neintregime, in suferinte, boli si deci in ceea ce cineva inspirat a denumit ”ecuatii partiale de viata”. Atasamentul fata de pseudovalorile care v-au fost insinuate in locul celor adevarate si pe care le aparati cu strasnicie, desi multi au constatat nonvaloarea lor. Atasamentul pentru formele fara continut si vesnica voastra graba, cu neatentia consecutiva ei nu va permit sa iesiti de sub povara clara de acum a acestui deja terorizant filtru sub care va gasiti.

Renuntati la inertii, verificati valoarea traditiilor si nu va mai faliti cu forme goale, cautati si cultivati fiecare o anume stare de atentie si incepeti sa construiti pe ea si pe propriile observatii propria voastra scara de valori. Iesiti din turma, dragilor si treziti-va in intrgimea voastra, creativa si pe deplin responsabila, Iubitoare si Armonioasa, sub Marea Armonie. Nu va temeti sa o faceti si nu va mai intrebati dece voi si nu altul mai intai. Aveti aliati puternici in demersul vostru, nu vi se pare destul de logic?! Si apoi, de ce anume aveti a va teme? Si ce anume riscati sa mai pierdeti, dupa ce chiar ati pierdut totul? V-ati pierdut in primul rand identitatea, pe care doar asa o puteti revendica. Ce ar mai fi de pierdut de aici incolo? Pentru mine acest rationament a fost suficient de puternic pentru a se constitui in cea mai buna motivatie. Poate este suficienta si pentru voi.

Incercati sa vedeti meschinele bucurii egotice, comparandu-le cu adevarata bucurie, pe care poate deocamdata doar o intuiti in sufletele voastre. Renuntati pe cat puteti la ele si renuntati la a va tot simti in competitie cu semenii vostrii. Bucurati-va de ceea ce ei considera a fi succesele lor, ca si cind ar fi ale voastre. Oricum nu sunt asa decat cat sunteti acolo unde inca va gasiti. Renuntati pe cat puteti la iluzia nevoii, nu mai atasati aceasta eticheta tuturor zorzoanelor, devenind dependenti cu fiecare zi de inca o iluzie. Veti fi cu atat mai aproape de esenta care sunteti cu cat veti dezlipi acest gen de etichete de pe cat mai multe repere din jurul vostru.

90% din ceea ce acum considerati a fi valoare nu merita nici cea mai mica atentie, deci fiti deosebit de atenti si reverificati fiecare astfel de atribut. Ridicarea frecventei la care aveti sa tindeti nu se va putea face cu pietre de moara atarnate de gat. Cautati sa observati ca ele v-au fost insinuate in viata, cu eticheta cu tot. Ba, de cele mai multe ori, eticheta a venit prima. Reclamele ce altceva incearca sa fie?! Renuntati la ele.

Dragilor, sunt pentru voi doar sfaturi care vin din pozitia unuia deja iesit de sub rosul filtrului. Deci, iata ca se poate. Puteti sa considerati ca sunt o

provocare vie, contemporana voua si o marturie ca este absolut fezabil. Poate tonul este putin prea hotarat pentru urechile voastre, poate ar trebui sa va invit mai cu blandete, doar ca eu stiu ca voi chiar alta sansa nu aveti si incerc sa va arat asta sub toate formele, inclusiv prin tonul hotarat.

Sigur ca nimeni nu poate alege in locul vostru, nimeni nu va poate face ”temele”, pentru ca nu ar mai fi in Armonie. Maturizarea individualitatilor trebuie sa fie reala, altfel oricum se vor pierde. Degeaba ii faci lectiile copilului lenes, poti pacali un profesor, dar examenele nu le vei trece in locul lui. Nimic din ceea ce am spus sau voi spune nu este lipsit de logica si totul poate fi analizat riguros de o minte deschisa. Este doar un alt tip de cunoastere, lipsit de limite si bazat pe o stare de atentie, adica atentie deosebit de profunda, capabila sa receptioneze semnale pe o din ce in ce mai larga banda de frecvente, neavand importanta ca nu sunt neaparat obiectivabile cu aparatele noastre. In asta si consta deschiderea mintii, in acceptarea ideii ca poate urmari o logica a fenomenologiei, chiar daca in parte nu se poate obiectiva inca.

Voi exemplifica: cred ca in primele pagini am pomenit pe undeva despre o frunza uscata atarnand de un fir foarte subtire, gen fir dintr-un ciorap de matase de dama. O frunza mare, de artar sa spunem. Dar poate fi orice frunza sau nu neaparat frunza, chiar o coala de hartie cam A6, sau ambalajul de staniol de la o bomboana de ciocolata. Puteti face cu ea un experiment foarte util pentru mintea voastra. Suspendati cu acest fir subtire de lustra din camera frunza respectiva. Ar fi indicat sa aiba circa 30 de cm, pentru o lejeritate mai mare. Apoi asezati-va confortabil intr-un fotoliu si incercati sa aveti o relatie, de la distanta. Mai intai priviti-o cu o atentie detasata, apoi incercati sa ii observati ”personalitatea”, culorile, modul cum s-a uscat, etc. Incercati sa o intelegeti cat mai profund, intrebati-va daca chiar a murit si, daca da, ce anume o retine sa nu isi piarda forma, sa nu se transforme in elementele care o constituie. Precis sunt niste forte acolo si sunt si informatii care o mentin, nu?! Ati invatat la scoala despre toate acestea? Daca nu, de ce nu? Cum oare un lucru atat de banal nu a constituit preocupare pentru nimeni, de-a lungul infinitelor generatii de ”cercetatori”? Aceste forte ca si informatia in baza carora ele continua sa se exercite se pot mentine aproape la infinit, chiar intr-o banala frunza moarta. De ce nu stim nimic despre toate acestea?... Dar aventura inca nu a inceput. Incercati sa iubiti aceasta frunza moarta, sa intelegeti ca si ea ca si voi contine cam aceiasi atomi, poate putin altfel structurati in molecule, dar aveti suficient de multe in comun. Si iarasi, nu uitati sa ii transmiteti iubirea voastra. La un moment dat veti observa ca ea se roteste in jurul coditei de care a fost suspendata. Nu trebuie sa va mirati ci doar sa intelegeti ca a inceput o relatie adevarata, la care voi transmiteti si ea receptioneaza. Desigur va urma faza la care veti cauta sa o subordonati vointei voastre, caci asa suntem obisnuiti, sa tot incercam sa subordonam noua pe toti si toate. Veti constata repede ca nu

functioneaza, dar nu inseamna neaparat ca veti si intelege, mintea tot va voi sa va demonstrati ”forta”. Aici exista doua posibilitati: ori reveniti la o atitudine in acord cu Armonia Universala, ori renuntati, caci va veti inerva degeaba.

Daca ramaneti armoniosi, dupa ce va veti asigura ca nu a adiat nici un curent de aer, aveti ocazia sa o faceti sa danseze cam cum ar fi spre bucuria inimii voastre. Ea poate fi oprita, poate fi rotita intr-o directie sau alta, dupa o alternanta pe care voi o veti alege. Oricine dintre voi o poate face, nu va faceti probleme in aceasta directie. Daca inca nu raspunde intentiilor voastre, lasati timp pentru a innoda o relatie cu ea alta data. Deocamdata inca nu ati fost in ”starea” care sa va permita aceasta relatie, iar responsabilitatea va apartine pe de-a intregul.

Atunci cand v-ati convins ca a fost o relatie, ca am dreptate in ceea ce spun, intrebati-va iar dece nu stiti nimic nici despre asta, dece nimeni nu v-a invatat sau nu v-a spus. Chiar e posibil ca sute de generatii de cercetatori sa nu fi observat un lucru atat de simplu?! Si intrebati-va cum anume se produce miscarea, ce forte sunt necesare pentru a dizloca volumul de aer la rotirea frunzei, cum de inertia rotirii este atat de slaba la dorinta voastra de a se opri din rotatie? Are totusi si ea o masa, nu? Apoi exista intarzieri intre intentia voastra si emisia pe care reusiti sa o faceti. Si totusi se opreste destul de instantaneu. Dragilor, tocmai ati invatat mecanismul imbolnavirilor si cronicizarii bolilor voastre si nu numai. La fel arata si mecanismul insanatosirii voastre.

Daca veti merge cu curiozitatea mai departe aveti ocazia sa constatati ca puteti mentine relatia vie cu frunza voastra si indepartandu-va de ea semnificativ. Nu 10 metri, nu 100 ci practic infinit. O puteti verifica cu ocazia deplasarii ocazionale in alt oras, cu conditia ca acasa sa ramana un martor. Ori stabiliti dinainte o ora la care sa relationati, ori sunati la telefon si inchideti, pentru a nu suspecta mintea o legatura prin fir. Veti avea confirmarea faptului ca 300 de kilometri practic nu inseamna nimic. Cu aceasta ocazie ati inteles cum actioneaza terapeutii la distanta, dar si unul din motivele pentru care noi una suntem. Ati facut si un pas pe calea intelegerii mecanismelor obiective ce stau la baza telepatiei. Ceea ce nu veti intelege va fi de ce nu v-a spus nimeni pana acum nimic despre toate acestea.

Eu va pot spune dece nu ati fost invatati nimic: pentru ca chiar nu trebuia sa stiti. Daca ati fi stiut macar ceva, imediat ati fi putut afla cam totul despre ce sunteti si ce puteti si despre cum stau cu adevarat lucrurile in afara camerei rosii. Ca atare filtrul s-ar fi spart. Ori filtrul era menit sa va mentina in ignoranta si imaturitate, de care se putea profita in voie. Cum a fost posibil: prin Cunoastere, dar inafara Armoniei. Cu ce instrumente? Prin conditionarea mintii. Daca ii spui unui om cum anume trebuie sa gandeasca intr-o

circumstanta sau alta, de fapt nu faci altceva decat sa ii interzici sa mearga pe orice alt drum.

De aceea spuneam la un moment dat ca sistemul de invatamant a fost diabolic gandit special pentru conditionarea mintii, pentru limitarea atentiei si a creativitatii. De aceea a fost inlocuit sistemul ”scolilor” din jurul unor maestrii cu un sistem unde imprevizibilul avea sanse tot mai mici sa apara. Daca veti analiza cam cand s-a petrecut aceasta veti afla si cam de cat timp evolutia este atent monitorizata si canalizata cu scopuri bine definite pe aceasta planeta. Perfectiunea a constat in special in aceea ca nimeni nu trebuia sa sesizeze ceea ce de fapt se urmarea, ceea ce s-a si reusit pana azi. Memorarea mecanicista a unor lectii, cu punctuatie cu tot, daca se putea, facea o programare perfecta a mintilor limitate pentru stergerea definitiva a valentelor creative si virtualelor ”accidente” pe cale cunoasterii.

Cunoasterea faptului ca orice problema poate avea practic o infinitate de rezolvari, a faptului ca ele sunt circumscrise fiecarui moment de ACUM, ar fi oferit mintii o libertate periculoasa si un licar catre infinit. Aceasta nu avea voie sa se intample, cata vreme turma trebuia mentinuta. Si acesta a fost doar unul din mijloacele prin care s-a actionat, ele fiind de o diversitate greu de imaginat si la fel de subtile. Intotdeauna s-a urmarit acea perfectiune care facea din victime niste recunoscatori pentru binefacerile primite. Tot acolo civilizatia actuala se gaseste si astazi, si azi multumeste pentru toate belelele care i se cadorisesc. Avalansa de medicamente noi nu este decat un banal exemplu. Focarele de tensiune de pe glob ar putea fi un altul. Pentru ca ele nu sunt reale ci regizate si toti stim aceasta si nu facem nimic. Devenim partizanii unora sau ai altora si le multumim... Ne vom trezi oare vreodata?

Distragerea atentiei de la aspectele importante este cheia tuturor acestor maestri ai cunoasterii. Spargerea ei in cat mai mici fragmente. Atragerea catre pseudo-probleme. Daca ii spui omului ca este manipulat prin mesaje subliminale, de fapt ii spui ca iata, bucura-te ca ai reusit sa afli cum ai fost manipulat, dar aceasta modalitate a fost facuta publica special pentru inselarea atentiei. Acest tip de manipulare nu a fost cu adevarat folosit pentru masuri de mare anvergura si nici nu aveau cum. Cer prea multe investitii materiale si umane. Ca atare devin repede publice.

Va repet ca nu sunt nici pe departe un vanator de vrajitoare, dar nici nu putem deveni constienti facand abstractie de datele problemei in integralitatea lor. Sunt vre-o cinsprezece secole de cand destinele umanitatii sunt conduse din umbra si asta nu este putin deoarece au actionat fortele cele mai avansate in Cunoastere, avand ca opozanti o masa de manevra amorfa si absolut inocenta. Nu a existat nici un moment un echilibru de forte. Pseudovalorile au inlocuit valorile si s-au fixat in Constientul Colectiv. Acum oricare este absolut convins ca ceea ce a fost invatat este singurul adevar valabil. Totul este intarit odata in

plus de traditie acum, deci sunt o infinitate de argumente care se vor putea opune Adevarului. Numai atentia lucida exercitata individual poate arata adevarata fata a lucrurilor.

Simplul experiment cu frunza va va demonstra cat de departe ati fost tinuti de adevar si ar fi o cumplita eroare sa credeti ca a fost o intamplare. Acolo, daca veti dori sa intelegeti, gasiti cheia rezolvarii majoritatii problemelor voastre. Pentru ca aveti ocazia pentru prima data sa vedeti cu proprii ochi ce inseamna forta creatoare a mintii voastre. Aceasta contrazice tot ceea ce vi s-a permis sa aflati, inclusiv afirmatia ca, pentru a se manifesta, intentia are nevoie de timp in aceasta dimensiune, chipurile adevar din cunoasterea ezoterica.

Va trebui sa intelegeti ca frunza aceasta este o realitate din afara corpului vostru fizic si ca asupra ei gandul vostru a exercitat o forta foarte mare, daca a reusit sa schimbe pozitia fizica a unei alcatuiri formate din mii, poate zeci de mii de celule si o infinitate de atomi. Acum ganditi-va cam ce forta poate exercita mintea voastra asupra propriei alcatuiri fizice, atomi si celule din componenta unui organ oarecare. La primul semnal sau disconfort perceput ca venind din acel organ, mintea alearga acolo si incepe sa creeze o furtuna energetica si informationala, deoarece se teme ca veti avea o problema cu acel organ. Acea furtuna nu face decat sa dea nastere unei dizarmonii, care obiectiv are ca urmare un disconfort prelungit. Incercarea iluzorie de a apela la un specialist nu va face decat sa sporeasca dezechilibrul, in caz ca un diagnostic va ”confirma banuiala”. De fapt, ce ar putea constata cineva, dupa ce ati afectat singur organul respectiv, decat sa confirme ca este afectat. Daca o incredere deosebita in medic va face gandul vostru sa se linisteasca pe motiv ca precis v-a recomandat cel mai bun medicament, atunci aveti toate sansele sa va vindecati. Daca neincrederea va lasa gandul sa continue transmiterea de energii si informatii contorsionate la locul cu pricina, veti calatori din medic in medic si din medicament in medicament, pana ce cineva cedeaza. Acesta poate fii gandul respectiv, dar de regula nu se intampla asa deoarece frica va creste proportional cu insuccesele terapeutice si cel mai ades cedeaza chiar bietul organ care v-a cazut victima, el desigur neavand nici o alta vina.

Faptul ca sunteti creator prin puterea gandului dar inconstient de aceasta isi va fi dovedit fatalitatea. Presupunand ca ati fi fost constient, la primul disconfort ati fi trimis un gand de pace, armonie si iubire la locul cu pricina. Sau macar ati fi ramas linistit, lasand ca totul sa reintre in normal, subordonat fiind Armoniei Universale. Si intr-un caz si in altul totul ar fi reintrat in firesc, dar necunoscand toate acestea, ati ales desigur singura varianta cu adevarat proasta. Nu trebuie sa credeti ca ati ales-o chiar intamplator, deoarece sunt multe modalitatile prin care va este sugerat sa faceti mereu aceasta alegere si nu pe aceea de a sta linistiti. Am sa va dau un exemplu.

Acum un an si jumatate devenisem tatal unei fetite si, la iesirea din maternitate am trecut cu mama sotiei pe la farmacie pentru o alifie de galbenele si niste pempersi. Bine intentionata dar in totala necunoastere, ea m-a intrebat daca avem un termometru in casa. I-am spus ca nu cred. A cumparat unul. Cand a plecat, am gasit un cui infipt in perete si l-am agatat acolo, in cutia lui de carton, spunandu-i sotiei unde l-am pus si ca ”nu va parasi acel cui niciodata”. Prin ceea ce am spus sotiei am demontat mecanismul infoenergetic sadit din necunoastere de bune- le intentii ale mamei ei. Aceste mecanisme de care nu suntem constienti actioneaza ca niste ”blesteme” in vietile noastre si sunt amorsate de fricile fiecaruia. Ele sunt generate de un banal afis publicitar sau de o buna intentie oarecare (drumul catre iad este pavat cu bune intentii), dar sunt de o virulenta inimaginabila tocmai datorita lipsei noastre de constienta. Daca devenim constienti si suntem atenti, devin total inofensive. Nici nu va sfatuiesc sa va ganditi ce experiente de viata va pregatiti atunci cand strangeti ”bani albi pentru zile negre”...

Dragilor, viata omului a fost facuta sa fie Bucurie. Insa inconstienta a transformat-o in ceea ce vedeti si traiti. Exista drum de intoarcere la statutul pe care singuri l-am pierdut. El nu poate ocoli Cunoasterea. Cu ea trebuie inceput. Inainte sa cunosti insa, trebuie sa afli si pentru a afla trebuie sa nu mai crezi ca stii. Aici este marele pericol al infatuarii egotice. Simpla intrebare nevinovata ”cine e asta de isi permite sa-mi spuna mie?” sau afirmatia plina de suficienta ”am mai vazut noi din acestea” iti ia definitiv dreptul de a afla. Este periculos de simplu, la un anumit nivel vorbind...

Aceasta a si fost urmarit: ”cred ca stiu” inlocuieste Cunoasterea si a fost absolut suficient ca filtrul rosu sa acopere o civilizatie. Privit cu suficienta atentie totul devine deosebit de clar, dar cine are timpul necesar cand jocul se invarte cu o viteza din ce in ce mai mare? Piramida entropica isi cere drepturile, de sus in jos, iar daca nu faci fata etajului pe care esti, cobori imediat si aceasta amenintare este un izvor de frica permanenta, menita sa te tina sub rigorile entropiei. Ca sa iti propui sa iesi, mai intai va trebui sa gasesti curajul de a-ti asuma o brusca prabusire la baza piramidei. De unde acest curaj, daca nu cunosti nici o realitate alternativa, chiar daca ea se afla acolo, in spatele unui geam vopsit?

Ce as mai adauga despre aceasta nefireasca constructie entropica, acest joc bine pus la punct? Spre exemplu as mai spune ca varful ei nu a fost vazut niciodata, cu toate ca intregul edificiu acestui varf ii slujeste. Dar, desi nu ii vedeti prezenta in cadrul jocului, totusi si el apartine entropiei. Si ii sufera urmarile. Pentru ca entropia insemna un sens contrar vietii, o prabusire in ea insasi... A te iluziona ca ai putere in cadrul unei entropii este o pura aiureala. Pe o corabie care se scufunda si sobolanii dar si capitanul nu pot fi decat, in cel mai fericit caz, doar supravietuitori. In acest caz insa, cat timp nu ai ales sa iesi,

supravietuitor nu poti fi. Daca ai iesit, nu mai apartii acestei lumi si, pentru intaia oara ai ocazia sa ii privesti fragila constitutie, bazata exclusiv pe iluzia filtrului respectiv.

Din noua ta pozitie fragilitatea ei evidenta si poate si mai mult nefirescul regulilor ce domnesc acolo te fac sa te intrebi cum ai putut fi atat de mic si inghesuit incat sa incapi in acea constructie? Iti simti intregimea parca si mai intreaga in fata acestei comparatii care ti se impune de la sine. Doar tot tu erai si acolo si te-ai jucat si tu!

Dupa cum vedeti incerc modalitati diferite pentru a ma face inteles de cit mai multi dintre semenii mei. Fiecare individualitate trezita este o bucurie pentru mine. Desigur o carte nu poate fi mai mult de atat si nici nu poate initia pe nimeni, dar este un fel de manifest. Cunoasterea adevarata inseamna traire, nu simpla informare. Dar aceasta este mai buna decat dezinformarea. Ori, pana acum, mai pe toate caile ati fost doar dezinformati. Acolo unde izvorul a fost pur, apele lui tot tulburate au ajuns la voi.

Pentru a putea intelege mai usor, incercati sa vedeti Cunoasterea ca pe ceva material, sa spunem tot o mare frunza de artar. Daca veti privi cu atentie, veti vedea cum, din petiol pleaca o multitudine de ramificatii majore, care apoi se ramifica si se tot despart, hranind cu seva intreaga suprafata. Cu toate acestea, fiecare milimetru patrat are o anume individualitate pe aceasta suprafata a frunzei. Motivele pot fii infinite, doar suprafata este, in fond, o alcatuire dintr-o infinitate de molecule si atomi, pentru fiecare din ele fiind valabila o evolutie absolut individuala. Imaginati-va acum civilizatia noastra ca fiind un grup de molecule de apa, intrate prin petiol si calatorind de-a lungul marilor arterute, apoi a altora mai mici si fixandu-se pe cativa milimetri patrati din aceasta ”frunza” a cunoasterii.

Desigur nu avem de unde stii ca suntem in alcatuirea unei frunze si nu putem avea o privire de ansamblu, dar am evoluat pe mica noastra suprafata din ”cunoastere”, alcatuind o civilizatie bazata pe aceasta portiune din ”frunza”. Daca am fi dorit sa ramanem deschisi si constienti, macar nu am considera ca aceasta mica suprafata reprezinta toata Cunoasterea. Am gandi, cu bun simt, ca aceasta este cunoasterea ”de care avem parte” si am permite mintii sa acceada catre nelimitare, la prima ocazie care s-ar ivi. Pentru ca constienta ne-ar spune permanent ca, totusi, facem parte dintr-o cunoastere mai larga si ca este foarte posibil si poate tentant de aflat cam cum ar putea sa se manifeste ”frunza” pe alte portiuni ale ei. Am fi constienti ca seva circula prin aceasta frunza si liniar dar poate si dupa legi mai putin clare mintii noastre, cum ar fi spre exemplu osmoza. Poate am constientiza chiar ca si frunza noastra este doar una din infinitele, alcatuind marele arbore al cunoasterii.

Am putea atunci intelege mai bine ca fragmentele de cunoastere valabile pentru fiecare portiune din fiecare frunza din intregul arbore poate fi

considerata a fi Legea, un numitor comun pentru intreaga Creatie. Si am putea intelege si aparitia unor ”adevaruri locale”, cu conditia de a nu uita ca ele nu pot exista decat prin recunoasterea acelui numitor comun. Altfel portiunea respectiva se devitalizeaza incetul cu incetul, se usuca si atrage dupa sine o deformare infoenergetica in jur, ducand la uscarea intregii frunze si caderea ei. Desigur pentru arbore chiar nu conteaza, mai ales ca ulterior in seva sa se vor regasi urmele acestei ”pieiri”.

Prea consideram ”realitatea noastra” a fi obiectiva si mai ales singulara. Prea suntem tentati sa credem ca am inteles totul si ca, inafara celor intelese, nimic nu mai poate exista. Cand unul dintre noi are cumva acces la o cunoastere mai larga devine suspect, mai ales ca el nu poate sa nu-si doreasca sa aduca semenilor sai aceasta cunoastere. El vede de acum clar ca ceea ce civilizatia a ales sa experimenteze este si deosebit de complicat si in aceeasi masura ineficient, iluzoriu, entropic si deci indepartat de Legea care i-ar garanta o corecta evolutie.

Are cunoasterea care lor le lipseste si pentru el majoritatea experientelor limitative sunt pe deplin explicabile in cicluri de cauza-efect, aici intrand cam toate aspectele vietii semenilor sai. Este dificil insa de gasit o modalitate eficienta de a le aduce aceasta cunoastere, mai ales ca ei nici nu vor sa stie cat de importanta ar fi pentru ei insisi si nu pentru altcineva. In plus, a te atinge de ”valorile” in care ei cred este o adevarata jignire. Te gasesti ca in fata unui trib barbar, tu cu bricheta in buzunar si ei frecand lemnele, sa aprinda un foc... Daca le arati bricheta, isi scuipa in san, se dau un pas inapoi, apoi se arunca asupra ta, sfarsind prin a distruge si bricheta pe care nu o pot intelege, si pe tine, imprudentul.

Pentru cel ajuns acolo nu pericolul reprezinta o problema, el chiar nu are de ce sa se teama, dar lipsa de eficienta a demersului sau este o mare insatisfactie, daca nu cumva chiar singura pe care o mai poate incerca.

Sunt semeni pe planeta care se destrupeaza dupa chinuri mari in urma unor ”boli necrutatoare”, este o mare ”penurie de energie” si sunt multe ”nevoi” si ”lipsuri”... El are bricheta in buzunar si toti acestia se incapataneaza sa nu vrea sa stie, deoarece totul este institutionalizat atat de ”bine” incat nimeni nu poate comunica eficient ceva, decat in cadrul acestor mecanisme statutate si, evident, atent monitorizate. Desigur, daca propui semenilor tai ceva lipsit de semnificatie reala si iti mai si sprijini demersul cu suficienti ”bani”, le poti vorbi de la tot felul de tribune. Chiar vei fi tras de maneca de diferite ”media”... Daca insa nu urmaresti nimic si mai ales un profit, incercarea ta este sortita eseculului. Asta inseamna o prima reactie la a nu le respecta ”valorile”. Si sa nu credeti ca opereaza neaparat o ”cenzura” directa. Nu, aici s-a lucrat deja atat de bine incat ”valorile” odata recunoscute opereaza singure o cenzura foarte eficienta.

Amuzant este ca, indiferent gradul de instruire la care au avut acces, tu ai argumente din Cunoasterea Universala pe care le vor putea intelege si recunoaste a fi valabile si corecte. Mintea Nelimitata si Iubirea Creatorului stiu sa se faca intelese de oricine are urechi de auzit si ochi de vazut.

Unii cred ca un semen care a atins un asemenea grad de intelegere si Cunoastere ar trebui sa fie total diferit, eventual sa zboare sau sa treaca prin zid, si asta numai pentru a li se satisface lor mintea limitata. Si, in orice caz, sa fie neaparat ”bogat”, dar in termenii piramidei entropice. Pentru acestia pare sa nu conteze deloc pacea si armonia care aduc singure sanatate in jur, si nici intinderea pe care aceste stari isi face simtita influenta. Aici termenul ”sanatate” vrea sa cuprinda infinit mai mult decat suntem obisnuiti a-i atribui. El cuprinde totul si pe toti, fara posibilitatea unei separari de vreun fel. Este adevarat ca se poate separa cineva cu intentie clara, sa spunem un vecin oarecare, dar nu si restul elementelor Creatiei, chiar ”apartinand” vecinului in cauza. Sa spunem plantele din apartamentul sau sau chiar peretii care il inconjoara. Pentru ca ”sanatatea” se construieste infoenergetic, vibrational daca preferati.

Dragilor, sunt aspecte pe care candva le cunosteam cu totii dar le-am pierdut. S-ar putea numi chiar tehnologii ale mintii, atat sunt de limpezi si sigure. Problema este ca noi trebuie sa fim limpezi si siguri in folosirea lor, cu alte cuvinte sa nu ne indoim sau ”sa avem credinta macar cat un bob de mustar”. Va sfatuiesc sa cititi ”incredere” si nu in altcineva sau altceva decat in voi insiva si in nelimitarea care va este la indemana. Lasati modestia la o parte, nu ati fost creati umili sau modesti ci fiinte de Lumina, ingeri ai acestui plan. Modestia face parte din ”valorile” care v-au fost insuflate cu scop bine definit. Aflat in turma trebuie sa fi umil, nu?!

Insist sa reverificati in inima voastra fiecare ”valoare” care v-a fost predata. Unele va trebui sa le verificati inafara voastra, dar faceti-o cat mai curand. Incepeti sa constientizati ca inteligenta este pretutindeni, nu este un atribut al omului ci al elementelor si incepeti sa stabiliti relatii armonioase cu fiecare din ele. Sunteti 70% apa si va sfatuiesc sa constientizati ca apa este, la randul ei si inteligenta si constiinta. Tot ceea ce va alcatuieste corpul fizic este si inteligenta si constiinta. Dar si tot ce va inconjoara. Incercati sa aveti relatii responsabile cu toate acestea, ca fragmente ale Creatiei. In acest fel va veti duce experienta de viata la un nivel mai ridicat si veti avea numai beneficii. Atentia este instrumentul numarul unu in aceasta etapa de constientizare.

Ascultam ca oile buletinele meteorologice pentru ca am uitat ca ”vremea” se creeaza de catre noi, nu se asteapta ca un dat. La aspectul ei contribuie inteligenta apei, a aerului si cea solara si, ar fi fost cazul, creativitatea noastra constienta. Cu toate aceste elemente noi trebuie sa lucram constient. Aspectul tot mai nazuros al vremii, uneori destul de dizarmonic, este in responsabilitatea noastra de creeatori iresponsabili. Daca veti avea atentia necesara veti vedea si

o legatura intre focarele de tensiune de pe glob si aparitia miscarilor tectonice semnificative ca magnitudine, in special pe scala Mercalli. Metaforic se spunea ca ”nu ne mai suporta pamantul” si poate nu este chiar numai atat.

Ma cam apropii de ceea ce mi-am propus sa fie sfarsitul acestei carti, deoarece nu imi doresc sa aiba un numar de pagini impresionant ci dimpotriva, sa fie ceva care sa nu sperie pe nimeni, macar prin volum. Asadar, ceea ce va mai urma se pote considera a fi un fel de

EPILOG

Unul dintre voi s-a trezit si, vrand-nevrand si-a acceptat ca misiune supraconstienta sa isi trezeasca semenii. Este foarte putin miraculos aceasta, cand ai cunoasterea necesara de a sesiza logica superioara. Pentru ca, liber arbitru iti imaginezi ca ai atunci cand cunoasterea iti lipseste. Apoi realizezi incetul cu incetul imaginea de ansamblu, in care atat tu cat si ceea ce tu faci nu sunt deloc intamplatoare, cum nimic nu este intamplator in cadrul marelui ansamblu al Creatiei.

Cand erai Constiinta, ti-ai propus sa vii in acest plan cu un scop anume, si sunt foarte putine alegerile de facut acolo, apoi ai venit si te-a luat valul. Acest plan cu jocurile lui infinite si cu infinita diversitate de jucarii are tentatii de tot felul, o gama fara limite de experimente de facut si nici nu iti dai seama ca nu este tocmai un joc liber, ca exista masluitori de mare cuprindere. Tot felul de reguli instituite au darul sa te faca sa uiti mereu mai mult cine esti tu cu adevarat si ce anume cauti aici. Esti aproape pierdut, in acest micut corp fizic, cu care ai ajuns sa te identifici. Incetul cu incetul il pierzi si pe el, in iluzia dupa care tot alergi, de a tot invinge si strange de tot felul... Nu asa trebuia sa fie, dar asa a ajuns,,,

S-ar spune ca daca s-a intamplat atunci probabil chiar trebuia sa se intample. La un anumit nivel de intelegere asa este, dupa cum la un altul chiar nu conteaza, dar tot saltand de la un nivel la altul vom risca sa nu intelegem mare lucru si chiar nu avem nevoie de o diversiune in plus. Pentru mai multa coerenta am sa va explic cu un exemplu.

O celula maligna am invatat ca ar fi o celula a propriului corp, care si-a pierdut sau deformat informatia initiala, arhetipala si se inmulteste in mod dezordonat, dupa un program deformat. Fiind a propriului corp, nu este recunoscuta ca fiind intrus si nu este atacata de sistemul imunitar. Nu despre corectitudinea acestei teorii vreau sa vorbesc acum, ci doar sa folosesc acest exemplu cunoscut de intelectul fiecaruia.

Ca atare, raportat la ansamblul corpului, celula canceroasa are un program entropic, prin inmultire acaparand zone mereu mai intinse, dand nastere la chisturi si noduli, la tesuturi tumorale, etc. Daca nu isi pierdea programul initial

era o celula absolut normala a corpului nostru. Desigur ca, atunci cand o vom depista, vom incerca mai intai ”metode de tratament” mai blande, dupa care vom ajunge sa luam o masura radicala: extirparea.

Desigur comparatia nu place intelectului, dar civilizatia noastra a ajuns un ”tesut malign” fata de ansamblul Creatiei si suntem la momentul la care tratamentele blande sunt pe cale de a inceta, urmand cele radicale. Fiecare ”celula” a primit avertismente de tot felul pentru a se trezi la programul arhetipal, multora nu le mai iese nimic din ceea ce ar dori sa intreprinda, nu putini zac de boli cronice sau se tarasc printre dureri acute, altora le-au pierit copii in mod stupid pentru intelegerea lor limitata... Dar toate acestea sunt doar ”ceasuri desteptatoare” fixate pe cand eram Constiinte Constiente, pentru a ne motiva trezirea, caci stiam unde venim.

Mintea limitata insa blocheaza si acum intelegerea superioara, este simplu sa spui ca intamplarea a fost de vina de una sau de alta, dar o entropie nu va putea dainui la infinit in mijlocul Infinitei Armonii. Unul cate unul, daca se va putea, sau in ansamblu daca nu va fi cu putinta altfel, spiritele care suntem vom fi obligate sa ne intoarcem de unde am venit, cu ”temele” nefacute. Nu pentru un joc tulbure si infinit am venit si nici pentru a adormi definitiv...

Sunt fascinat cum, in jurul meu sateliteaza semeni de-ai mei cu care am avut tot felul de relatii de-a lungul timpului. Relatiile actuale desigur nu sunt unde ar trebui sa fie, dar nici banalele relatii bazate pe realitati entropice nu avem. Si meritul le apartine, aparent de neinteles. In spatele corpurilor lor fizice insa sunt spirite puternice, pe care le recunosc si iubesc, cum si ele ma iubesc pe mine.

Absolut tuturor insa le ”merge rau” in acest plan. Mai exact nimic nu le iese asa cum ar dori, uneori chiar surprinzator, caci se agita. In schimb ”Universul” gaseste intotdeauna modalitati de a-i sustine. Evident la limita, caci altfel nu ar mai fi un semnal de trezire. Unii nici nu se mai agita, dar sustinuti tot sunt. Chiar si aceasta ar avea menirea sa-i atentioneze, deocamdata insa au ales inca sa doarma. Desigur ei nu stiu, dar daca se va ajunge la metode de trezire mai dure, nu ar trebui sa fie prea uimiti. Vor avea intreaga compasiune din partea mea, dar ma tem ca nu le va fi mai usor pentru asta. Prezenta mea pe langa ei trebuia sa fi operat mai mult, chiar in mintile lor limitate.

Si voi, citind aceasta carte, puteti sa va multumiti cu a-i procesa datele cu intelectul limitat sau dimpotriva, puteti rezona cu acest continut, recunoscand in cele citite ”adevaruri ale voastre” dintotdeauna, de care poate nu erati suficient de constienti. Puteti alege sa ridicati nivelul experientelor voastre in functie de ”ceea ce v-ati amintit”. Pentru ca noi nu invatam dintr-o astfel de carte, ea nu asta are ca menire, ci doar sa rezoneze cu arhiva din inimile voastre si sa declanseze dezarhivarea. Atat si nimic mai mult. Nu de alta, dar mai mult nu poate exista deoarece acesta este procesul de revelare a Sinelui sau drumul

catre Constiinta Deplina. Va mai amintiti ca pe arhiva ar fi trebuit sa scrie ”Dumnezeu”. ”Eu si cu tatal una suntem” si ”voi sunteti fratii mei” sau ”tot ceea ce eu am putut puteti si voi, ba inca mai mult” pentru fiecare din noi au fost spuse si se leaga foarte bine, chiar si examinate fiind de mintea limitata inca.

Nu ma pot opri sa nu va indemn iar la o stare de atentie, la o revizuire a listei de valori proprii si nu luate cu buna credinta din exteriorul vostru, caci cartile jocului au fost de mult masluite de experti in domeniu, apoi o reesalonare a listei voastre de prioritati. Daca ati mai scapat de o iluzie, aceasta lista se va modifica radical. Permanent ea se modifica, odata cu ”cresterea” noastra, dar adevarata crestere nu uitati ca este din inima si nu din intelect.

In general acordati din ce in ce mai mult credit deciziilor inimii, acolo este ”esenta care sunteti”, nu deciziilor copilotului, mintea voastra limitata. Nu trebuie sa uitati ca ea nu este pe atat de a voastra pe cat v-ar placea sa credeti. Deciziile luate de ea intotdeauna va vor sacrifica fara sa clipeasca in favoarea Constientului Colectiv, acesta la randul sau servind alte interese...

”Valorile” pe care ati fost obligati a le recunoaste nu au voie sa treaca inaintea adevaratelor Valori daca nu vreti ca voi insiva sa fiti o ”celula maligna”. Iubirea pentru semeni nu are nimic in comun cu mila sau chiar cu compasiunea ci este o dovada de intelegere superioara a Adevarului. A va manifesta in functie de acest nivel de intelegere este cel mai firesc lucru, daca nu va veti tot raporta la ceea ce fac sau spun semeni care nu au inca acces la acest nivel de intelegere.

Spiritul de turma trebuia sa fie inlocuit prin intelegerea adevarata a mesajului de Iubire adus de Iisus, ca o eliberare de prezumtive vini si preluarea matura a responsabilitatilor unei evolutii individuale, fapt inca rar intalnit pana astazi. Nu trebuie sa va iluzionati ca o comportare ”etica si morala” ar insemna o evolutie satisfacatoare, ba dimpotriva, inseamna o recunoastere in plus a pseudovalorilor cu care ati fost indoctrinati. Judecati cu inima voastra ce este ”dreptul de proprietate” sau ”banul” din care s-a ajuns a se face o adevarata religie. Vedeti singuri ce ”servicii” aduce civilizatiei noastre sau ce deservicii. Vedeti singuri ce sta la baza entropiei la care am ajuns.

Verificati singuri cum este cu sanatatea corpurilor fizice, priviti atent in jur si vedeti care sunt caracteristicile celor care sunt bolnavi si cu ce se diferentiaza ei de cei care nu se imbolnavesc aproape niciodata. Nu luati de bune povestile cu sistemul imunitar sau alte gaselnite, mergeti mai profund cu intelegerea. Veti constata singuri ca undeva este impricinat un anume nivel -vibratoriu spun eu-

al celor ce se tot imbolnavesc. Cu alte cuvinte, coborarea pe o anumita treapta a vibratiilor, specifica informatiilor respective. Nu uitati ca alcatuirea corpului fizic este urmarea unui complex program informational, care arhetipal a fost facut sa nu fie destructibil. Cu informatiile pe care noi i le-am facilitat l-am adus la slabele lui randamente de astazi. Programul insa este in fiecare celula si este pe deplin resuscitabil.

Modalitatile pentru accederea la Constiinta Deplina pot fi foarte variate si intotdeauna catalizate de prezenta unui ”antemergator”, adica a unuia mai inaintat ”pe cale”. Ideal ar fi un ”Maestru”, dar nu sunt prea multi disponibili. Aceasta deoarece dezarhivarea are loc in contextul creat de paradigma entropica si multe sunt confuziile care sunt de trecut.

Va trebui insa sa iti alegi cu mare grija maestrul, deoarece o pseudocunoastere te va indeparta de momentul dezarhivarii propriei arhive. Un Maestru nu iti va arata niciodata calea lui ci pe a ta, care este unica si pe care doar el o poate simti si scurta prin mijloace de el intrezarite dar specifice tie. El insa nu iti va putea face temele, tot ale tale for fi...

Sa nu credeti ca, daca am apelat la acest termen traditional am decazut din Cunoastere. Mintea limitata desparte niste aspecte care sunt una, caci nu pot exista decat modalitati de accedere la cunoastere oarecum diferite, insa cunoasterea, stiinta ca atare ramane doar una, importanta fiind finalitatea nu modalitatea aleasa. Cea care te duce mai departe mie mi se va parea firesc de dorit oricarei alteia.

Va mai pot sfatui sa fugiti cat puteti de dogme, chiar ambalate frumos cu fundita, sub denumirea de principii. Si, in general feriti-va de toate ambalajele suspect de atragatoare. Cineva a avut prea multa grija de ambalaj...

Fiti foarte circumspecti cu tot continutul eticii si moralei si chiar al traditiilor si istoriei. S-au depus multe eforturi pentru ca ele sa arate exact asa si nu tocmai gratuit. Incercati sa vedeti exact unde au dus aceste eforturi, cam care era menirea lor.

In ceea ce priveste dogmatismul, el opereaza la nivele de-a dreptul surprinzatoare. Il vei descoperi la partenerul de viata, la lacasul de cult dar si la profesorul fiului tau, la medic sau la omul de stiinta, chiar la cercetator. Este urmare a dorintei mintii limitate de a se tot pune la adapost fata de un nou imprevizibil, potentiala amenintare a unei anumite ”sigurante” iluzorii, atribuita staticului de catre mintea limitata. Ea nu va intelege cu adevarat niciodata ca nu exista absolut nimic static, ca exista doar o curgere continua si numai un vesnic moment viu, cel de Acum.

Nu puteti uita ca Legea este Armonie, Bucurie, Iubire si nimic mai mult. Ea nu este de temut. Atitudinile noastre ne pot face sa ne temem, deoarece creaza cicluri cauza-efect perfect armonice, dar care se pot afla in dizarmonie cu

Armonia Intregului. Evident efectele vor fi la fel de dizarmonice. Experientele noastre de viata vor fi din ce in ce mai elevate daca vom avea in vedere aceasta minunata simplitate a Legii. In schimb, daca ne vom conduce vietile dupa norme de conduita, dupa principii etice si morale avem toate sansele sa ne complicam inutil si sa nu mai fim capabili de a distinge linia dreapta.

Va fi util sa intelegem cat mai curand ca fricile nu pot avea nici un fundament real, ca ele apartin unui mecanism fata de care avem dreptul de a ne delimita. Ba chiar ”datoria”, as spune glumind desigur. Pentru ca chiar nu avem nici o datorie, dar avem dreptul sa ”beneficiem” din plin de urmarile alegerilor pe care le facem. Ciclul cauza-efect este in Lege si nu poate fi evitat. El nu mai trebuie perceput ca un ciclu karmic, deoarece vibratia crescand foarte mult, timpul necesar manifestarilor s-a scurtat proportional.

In nici un caz nu trebuie sa uitam ca ”lumea” noastra nu se va schimba decat incepand cu noi insine. Daca vom astepta ca altul sa inceapa, entropia va tot creste pana va deveni insuportabila Armoniei Ansamblului, care va gasi, desigur, modalitatea de a scapa de ea.

Ar fi util sa translatam cat mai repede atentia noastra de la valorile limitate la cele nelimitate, sa ne devina cat mai repede la fel de importanta evolutia semenului nostru in acest plan ca si a noastra proprie. Pentru ca va trebui sa intelegem ca in majoritatea trairilor functionam foarte asemanator principiului vaselor comunicante. Nu poti fii fericire cata vreme un seaman este profund nefericit deoarece ti se va transmite, fara voia niciunuia dintre voi, starea sa. La fel vor sta lucrurile cu absolut toate starile incercate de ceilalti.

Buzunarele Mamei Pamant sunt pline dar nu nelimitate. Lipsurile nu exista decat datorita neintelegerilor noastre: daca unul va strange cat pentru zece, este clar ca zece nu vor mai avea nimic de strans. Ceea ce nu stiati este ca nefericirea produsa si resimtita direct de cei zece se va rasfrange asupra celui care a produs dizarmonia, pe multiple cai: mai intai va resimti empatic senzatia de nefericire care se va transmite automat, apoi va avea de infruntat precis urmarile unui ciclu cauza efect pe care l-a generat. Doar ca, neatent fiind, nu ii va intelege talcul, va spune ca intamplator nu stiu ce accident sau ce boala sau te miri ce altceva s-a abatut tocmai asupra lui... Dumnezeu asta, care tare nedrept mai este cateodata, va spune in sinea lui...

Dragilor, nu trebuie sa va mintiti in legatura cu ceea ce eu afirm aici. Lucrurile stau exact asa, chiar daca par basme. De fapt este chiar o ”poveste pentru trezit” daca va amintiti de titlu. Si este deosebit de reala. Tocmai prin asta ar trebui sa trezeasca, sa declanseze dezarhivarea si apoi sa ma cautati si sa imi spuneti daca si-a indeplinit menirea.

Sper sa va fie greu sa ma gasiti inafara voastra, mai bine cautati-ma in inimile voastre, acolo precis ma veti intalni. Ca persoana nu cred ca as fi prea interesant, desi am invatat multe si din acest plan in aceasta incarnare. Apoi nu

persoana care sunt a scris chiar totul. Pentru aceste motive nici nu voi semna cartea decat cu un pseudonim, facut cadou mie de un spirit la fel de mare ca toate celelalte, dar chinuit de o minte la fel de mica ca a tuturor. Ii multumesc pe aceasta cale.

Sunt multe ”spirite mari” intalnite de mine si care m-au ajutat mult, dar toate ramase inca in spatele unor minti nu suficient de incapatoare. Le doresc din inima sa isi obtina descarcerarea si libertatea la care precis esenta lor tanjeste. Ii astept cu toata iubirea si intelegerea. Stiu sigur ca nu ne-am intilnit nici intamplator, nici pentru prima data ci dimpotriva, ne cunoastem de multe vieti de-a lungul carora ne-am tot facut temele impreuna.

Dragilor, tot ce ati citit aici poate fi demonstrat in foarte multe moduri, dar cel mai profitabil va fi sa le intelegeti prin proprie traire. Desigur nu am atins decat parte din aspecte si desigur nu poti spune chiar totul intr-o carte. Pe de alta parte nici nu m-am ferit in mod expres de a vorbi de ceva anume. Pot spune ca nu am facut referiri la nume sau cai mai vechi sau mai noi sau autori mai celebri sau mai putin. Chiar daca nu este un manual, scopul acestei carti este sa va atraga atentia asupra existentei unor planuri ale Existentei cu rol determinant in evolutia perceputa limitat prin organele noastre de simt si procesate limitat de o minte limitata si ea, alcatuind sisteme de gandire si cunoastere pe masura. Toate acestea pe fundalul unor regii de amploare dar atent disimulate, intinse pe parcursul a cinsprezece secole, cu scopuri meschin deformatoare.

Intelegerea pe deplin a cine suntem noi cu adevarat, preluarea atributelor nelimitarii, despovarati de boli si suferinte este ceea ce propun semenilor mei, cu toata responsabilitatea decurgand din Constiinta Constienta. Bucuria trebuie sa fie starea noastra fireasca iar experimentul viata trebuie facut cu toata detasarea, pentru a ramane in acord cu Armonia Intregului.

Iesirea din turma si evolutia constienta, pe deplin responsabila a individualitatii care suntem fiecare vor face ca banca de date viciata, Constientul colectiv, incetul cu incetul sa dispara. Pentru ca, evoluand direct sub Lege in totalitate, vom beneficia de Cunoastere in integralitatea ei, aceasta insemnand omniscienta.

Trebuie sa fim constienti ca totul se va schimba treptat si firesc. Vor dispare o multime de preocupari fara nici un rost, care acum se datoresc numai jocului si uitarii noastre. Vom tranzita incetul cu incetul de la verbul a face la firescul A FI, vom deveni stari. Asa am fost creati, deci acesta este firescul nostru, chiar daca acum nici macar nu-l putem intelege. In orice caz, ceea ce inca depaseste posibilitatile noastre de intelegere la semenii nostri nu trebuie nici sa ne surprinda si cu atat mai putin sa judecam.

Nimeni nu ne poate obliga sa ii preluam valorile dar nici nu putem obliga pe cineva sa le preia pe ale noastre. Daca avem un plus de cunoastere, o putem impartasi cu iubire iar daca va fi sau nu acceptata este responsabilitatea

destinatarului. Oricum el va trebui sa o experimenteze in propria lui viata, pentru a stii cu adevarat ceva. Asa functioneaza Armonia Legii. O cale infailibila este aceea de a deveni tu insuti un exemplu de necontestat. O marturie vie a ceea ce tu spui. Cine va avea ochi de vazut va vedea. Pentru restul inca nu a venit vremea. Este atat de simplu!

Ce ar putea fi complicat cand esti sub o Lege atat de simpla si atotcuprinzatoare? Cand nu ai de ce sa iti faci probleme, avand tot restul Creatiei alaturi de tine? Intr-o totala Armonie, ce sau cine sa iti produca ceva dizarmonios? Poate vre-un semen care inca nu s-a trezit sa te atinga din greseala. Ce mare nenorocire ar putea sa fie? Doar este in somn, ce responsabilitate ai putea sa-i atribui? Candva se va trezi si nu va mai atinge, nici macar din greseala, pe nimeni.

Pare iar poezie dar nu este ceea ce pare a fi. De aici vine acel ”intoarce si celalalt obraz”. Inca nu am ajuns toti sa intelegem acel minunat de cuprinzator salut din sanscrita, care in urma cu vre-o sase mii de ani spunea ”Divinitatea din mine saluta divinitatea din tine”.

”NAMASTE!”

Despre PIRAMIDE
-capitol atasat-

Dragi semeni, ma simt dator sa adaug un capitol special dedicat piramidelor, aceste adevarate repere de Armonie plasate inexpugnabil atat pe suprafata Terrei cat si a Lunii noastre dar si pe planete invecinate noua. Aceasta datorie vine din faptul ca evolutia mea intreaga, aducerea mea catre Credinta si apoi catre Constienta, se datoreaza acestor minunate structuri. Pentru a putea fi inteles mai usor, voi schita in putine cuvinte, tot ceea ce ea a modificat in evolutia mea. Evident este doar cu titlu de informare si nu are neaparat relevanta pentru Calea altui semen de-al meu, dar nici exclus nu este.

Ca tot omul interesat de a cunoaste, si eu am fost unul din cei care a citit destul de mult, in foarte multe domenii. In aceasta zbenguiala intelectuala apucasem sa citesc de-a lungul anilor cate ceva despre piramide, apoi cateva carti, atunci cand ele au aparut. In minte deja era un semn de intrebare si unul de exclamare in dreptul acestui termen. Cand un bun prieten a venit dintr-un drum mai lung, cu un nou titlu pe aceasta tema si mi-a facut un exemplar cadou, am considerat ca ”s-a strans cam mult” pe aceasta tema pentru a ma mai multumi cu cele doua semne. Si cum continutul cartii era incitant si mintea mea foarte dispusa sa conteste ceea ce autorii sustineau ca experimentasera, eu neacceptand totusi sa ”clasez” un subiect fara argumente rezonabile, am inceput sa merg pe urmele experimentelor lor, de dragul ”de a-mi scoate aceste prostii din cap”. Sunt foarte corect in relatarea mea, chiar asa imi motivasem inceperea experimentelor.

M-am apucat si am construit, conform indicatiilor din una din carti, o ministructura respectand intocmai proportiile Marii Piramide. Primele ”victime” aveau sa devina bietele plante din ghivecele de pe balcon, de care nu prea avusesem grija si care aveau un pamant tare saracit de substante. Le-am udat numai cu apa tinuta 24 de ore sub acea ministructura. Dupa circa doua saptamani ma aflam deja in fata ”unui miracol”, plantele mele toate dand vlastari de tot felul, simultan din mai multe puncte de pe tulpinite. Pur si simplu a urmat o adevarata explozie de viata in balconul meu. Desigur nu am putut sa nu ma minunez. Si pentru ca acest rezultat depasea chiar ceea ce autorii, probabil din prea multa modestie sau prudenta, scrisesera in cartea lor, am simtit nevoia sa diversific experimentele simultan in mai multe directii. Am cautat sa obtin o tehnologie de construire mai facila, care sa garanteze respectarea proportiilor, astfel avand posibilitatea de a face in paralel mai multe experimente.

Pentru a nu ocupa prea mult spatiu, am sa ma limitez la insiruirea unor rezultate obtinute. Desigur plantele au fost un prim pas, urmand ca sa imi indrept atentia asupra belelelor stranse de-a lungul anilor in propriul trup. Eram ”posesorul unei sinuzite” de circa 28 de ani, atat frontale cat si bilaterale. Nu agreasem ideea unor punctii si nici o operatie nu imi surasese, mai ales ca stiam ca sansele de a recidiva erau mari. Ca atare eram dependent de vasodilatatoare, fara de care nu ma puteam descurca deloc. Mi-a venit ideea de a inlocui Bixtonim-ul cu picaturi de apa tinuta sub piramida. Rezultatul a fost ca in doua saptamani am scapat definitiv atat de infectia respectiva, cat si de hemoragiile nazale cotidiene. Mucoasa se refacuse chiar din a treia zi.

Apoi am inceput sa beau aceasta apa, la inceput cu prudenta, apoi ajungand la doi litri pe zi. Sufeream si de hiperaciditate gastrica, vecina cu un inceput de ulcer gastric. De aceea am hotarat sa fac aceasta incercare. In scurt timp prizele de bicarbonat de sodiu sau alte mijloace de neutralizare nu au mai fost necesare, dar aveam sa constat ca, fara sa urmaresc vreun rezultat de acest gen, nu imi mai erau necesari nici ochelarii de vedere pe care ii foloseam la citit(+ 2,50) si aveam sa constat si o serie de modificari majore in atitudinea mea fata de abor darea vietii: mai mult curaj, disparitia senzatiei de stres, o putere de concentrare crescuta si cresterea abilitatilor de a ma adresa semenilor mei.

O surpriza si mai mare aveam sa constat intr-o dimineata, cand primul meu gand a fost: ”Dar desigur ca Dumnezeu exista, cum de am fost atat de orb sa nu vad pana acum?!” Crescut in epoca bine cunoscuta, de o mama care fusese catolica deoarece crescuse si traise primii douazeci si trei de ani in Cehia, apoi venind intre ortodocsii din care se tragea, nu a mai gasit conditiile de a se racorda la vreunul din culte, si de un tata cadru militar, eu am considerat intotdeauna ca sunt ceea ce se numea ateu. In acel ateism din mintea mea, eu formulam cel mai ades ca omul este si Dumnezeu dar si Diavol.

Va dati seama ca in acea dimineata m-am simtit foarte bulversat, caci nu puteam intelege cum te poti culca convins ca esti ateu si sa te scoli cu aceasta idee, care desigur venea dintr-o particica din tine de care nu erai constient pana atunci. Va asigur ca senzatia ar fi uluit pe oricare dintre voi, caci in final era o puternica senzatie de dualitate.

Pe parcursul experimentelor am fost ghidat de o nestavilita sete de cunoastere, acceptand cu drag orice risc al oricarui experiment pe propriul corp, numai sa stiu, sa pot intelege. Ca atare au mai fost multe alte ”descoperiri” uluitoare pentru mintea mea: aveam sa constat ca aceasta apa stie sa vindece rani, sa grabeasca lipirea unor taieturi, sa dezinfecteze sau sa stopeze aparitia basicilor de lichid consecutive arsurilor. Chiar si usturimea de ochi lacrimogena din momentul in care tai ceapa dispare la atomizarea acestei ape pe pleoape. Dar multe acum imi scapa, deoarece au intrat de mult in obiceiul cotidian al familiei si nu le mai sesizez.

Apoi, constatand fara nici un dubiu ca aceasta apa nu a stiut sa faca decat bine, am extins cercetarea prin construirea unei structuri mai maricele, sub care am inceput sa stau cate un sfert de ora. Odata cu aceasta decizie lucrurile au inceput sa capete amploare din ce in ce mai mare. Un eveniment nu tocmai dorit in viata mea avea sa imi puna la grea incercare echilibrul psihic si i-am facut fata tocmai marind la jumatate de ora intervalul de timp petrecut sub acea structura. As putea spune ca a fost un fel de meditatie inceputa intuitiv, eu pana atunci nepreocupandu-ma in nici un fel de vreo tehnica folosita in scoli spirituale, de care aproape nu aveam habar.

Din momentul in care am ales sa petrec zilnic macar acea jumatate de ora sub piramida, pot spune ca ceva sau cineva sau cumva am inceput sa fiu ”ghidat” in viata. Imi ieseau in cale carti, oameni sau evenimente de care aveam nevoie pentru a-mi intregi nivelul de cunoastere si intelegere. Pe de alta parte aspecte pe care mintea mea le urmarea dorindu-le, parca se tot indepartau si nu puteam sa le ating, orice as fi incercat. Cand totul incepea sa fie ”alarmant” de clar, senzatia de drum trasat dinainte devenea tot mai manifesta. Densitatea de evenimente pe unitatea de timp avea sa creasca mereu, toate convergand catre o intelegere diferita a lumii si vietii, mult mai complexa si mai nuantata si o atentie mult mai mare decat cea obisnuita avea sa puna stapanire pe mine.

Intre timp cunoscuti aveau sa afle de preocuparile mele si sa ma roage sa ii ajut, astfel avand oportunitatea de a experimenta si dincolo de limitele propriului meu corp. Au urmat apoi, cum era si firesc, preocupari de terapie. Intre timp cunoasterea mea se marise, ingloband zone care nu imi fusesera prea familiare pana atunci: cite un curs de medicina, carti de diferite niveluri preocupate de intelegerea ”spirituala”, practici terapeutice neconventionale sau

traditionale, oameni care practicau diferite metode terapeutice si multe altele asemenea.

In toate demersurile facute pot spune ca am simtit ca nici un gest nu este intamplator si nici urmarile acestor gesturi ale mele. Senzatia de ”calauzit” nu m-a parasit decat foarte recent, cand nivelul de cunoastere si intelegere a atins valori destul de ridicate. Interesant de remarcat insa a fost altceva: eu aveam in spate motivatia dorintei de a intelege, dar pe parcursul a multi ani nu aveam sa inteleg de fapt nimic ci doar sa observ. Am ajutat semeni sa scape de boli grave dar nu reuseam sa inteleg cu adevarat nimic. Faceam clasica cercetare a mintii limitate care nu reusea, pur si simplu, sa patrunda in adevarul din spatele fenomenelor observate.

Intelegerea avea sa vina dupa multi ani, cand apucasem sa aflu ca nu trebuie musai sa cercetezi cu mintea limitata. Cand simplitatea Adevarului nu mai avea darul de a ma soca in asa masura incat sa imi para de neconceput: abia dupa dezarhivarea despre care v-am tot pomenit. Deci, **iata de fapt ce este PIRAMIDA**: o structura materiala capabila ca, prin armonia matematica cuprinsa in raporturile dintre laturi, unghiuri si restul detaliilor constructive, sa pastreze aparent ”incifrat” programul informational al intregii Creatii, programul arhetipal. Ea poate fi perceputa si ca o forma rezonanta, deoarece recepteaza dar si transmite vibratii de un inalt nivel si mai poate fi inteleasa ca un sistem inteligent si viu, deoarece ordoneaza si armonizeaza multe benzi de frecventa. De aceea nu dimensiunile ei sunt cele determinante ci doar pastrarea raporturilor, cele care, de fapt, detin ”secretele Creatiei”.

Ca atare, prezenta acestor structuri in preajma noastra este absolut si indubitabil benefica, ea aducand Legea intre noi si in corpurile noastre fizice, descatusand limitele mintilor noastre si facandu-le mai permeabile pentru Cunoasterea Absoluta. Incercarea de a le cerceta cu mintea limitata si speranta de a le intelege este o pretentie absurda. Toti cei care au facut-o la acest nivel s-au limitat la ipoteze si observatii, ajungand pana la urma sa se propteasca tot in frici de tot felul.

Dragilor, aceste structuri au pastrat Armonia pentru noi, ele nu au cum sa faca rau iar speculatiile mintii limitate s-au datorat in intregime unor observatii corecte dar absolut eronat interpretate.

Deshidratarea accelerata a unor tesuturi biologice moarte este un fenomen armonios, menit sa impiedice procesele de degradare. Durerile aparute in timpul tratamentelor sunt absolut firesti, deoarece organismul fizic manifesta rezistenta atat la instalarea cat si la dezinstalarea unor dezechilibre energoinformationale. Si toate cele lalte...

Cand am inceput sa practic meditatia, desigur nu am renuntat la structura piramidala de deasupra crestetului. Si in prezent meditatiile mele zilnice, intre 2 si 6 ore, le fac in aceleasi conditii. Pot spune ca am poate mii sau zeci de mii de

ore sub aceasa structura si nu cunosc nici o manifestare care sa se fi putut constitui in vreun semnal de alarma. Am aflat ca au fost discutii pe aceasta tema si prin presa dar sunt absolut convins ca nimeni, niciodata nu va putea, cu mana pe inima, sa afirme ca o astfel de structura i-a indus cu adevarat nici macar un disconfort ci dimpotriva.

Apa, acest lichid despre care chiar nu stim mai nimic desi suntem 70 de procente apa atat noi cat si suprafata acestui Pamant, are surprinzatoarea proprietate de a prelua informatia astfel stocata si a o inmagazina pe termen foarte lung. Tot ea poate transporta aceasta informatie de la ”inceputuri” la nivelul fiecarei celule din corpul nostru fizic si de a reinstaura armonia si Legea la acel nivel. Aceasta apa structurata informational nu se mai ”strica”, alterare obisnuita de acum pentru apa noastra potabila. De fapt ar fi cazul sa intelegem ca, practic, nu apa se altereaza. Ea, fiind solventul cel mai bun pentru o gama foarte larga de substante, este ”martora” proceselor de alterare a substantelor cu care este impurificata.

Absolut la fel cu ”apa sfintita”, odata ce a primit o ”informatie” inalt vibratorie care sa o structureze, se ”separa de substantele care o impurifica”. Daca veti tine 24 de ore apa de la retea sub piramida, spre exemplu intr-un PET de 2 litri, veti constata ca pe fundul sticlei se afla un sediment semnificativ. Agitati bine sticla si apoi lasati-o iar sa se decanteze. Veti vedea ca stratul sedimentat este si mai mare. Fara sa miscati sticla, puteti ”trage” cu un furtunas ca cele folosite la perfuzie, pe principiul folosit la scoaterea benzinei din rezervorul auto, apa curata, evitand sa introduceti furtunasul prea aproape de fundul sticlei. In acest fel obtineti o apa suficient de curata din ceea ce ”reteaua” va aduce, cu pretentia de apa potabila. Aceasta apa o puteti consuma fara teama, a fost ”curatita” de majoritatea impuritatilor si in plus, detine informatie capabila sa readuca ”normalitatea” in ”programele” de functi onare ale mecanismelor intime din interiorul celulelor corpului vostru.

Banuiesc ca am reusit sa explic destul de clar aceste aspecte, pentru a clarifica niste lucruri nu tocmai intelese pana acum. Nu de mult discutam cu un suferind cronic de rinichi, care se lauda ca de mult timp nu bea decat apa fiarta. Spunea ca in acest fel spera sa impiedice formarea calculilor pe care ii tot ”fabrica”, deoarece prin fierbere apa ar pierde sarurile minerale continute. Este foarte probabil sa inceteze sa mai ”produca” pietre, daca mintea sa chiar va alege sa creada ca apa poate pierde saruri prin fierbere, dar asta numai pentru ca mintea sa asa va alege. In realitate apa nu poate scapa de saruri dizolvate prin fierbere, cel mult de diversi compusi organici, dupa cate stiu eu. Dar mai stiu si faptul ca ”apa vie” prin fierbere devine ”apa moarta”, altfel spus, apa fiarta nu mai intretine viata ci aduce entropie in celulele corpului.

Si nu ma pot opri sa nu pomenesc de ”inteleptele obiceiuri” pe care mama sotiei mi le-a adus aminte zilele trecute, observand ca dam fetitei noastre apa

nefiarta. Ea ne recomanda sa-i dam mai bine ceai fiert sau macar apa fiarta, pentru a pastra sanatatea copilului. Pot adauga aici ca fetita noastra de un an si sapte luni nu a consumat de la nastere si pana acum nici un strop de apa ne tinuta macar 24 de ore sub o astfel de structura si laptele pe care I l-am preparat, rece, tot cu aceasta apa a fost pregatit. Nu a baut niciodata lapte cald ci numai la temperatura camerei si nici nu agreaza supele sau mancarea calde. Niciodata nu a avut nevoie de un consult medical dar a beneficiat de cele periodice si intotdeauna a fost remarcata perfecta dezvoltare. Desigur nu stie ce este aceea o pastila sau un sirop si nu vad nici un motiv pentru a afla. Este o fetita vioaie, inteligenta si sociabila, deja interesata de numarat si care opreste copii de varsta ei pe strada si ii imbratiseaza.

Renuntati la aceste obiceiuri absolut nesanatoase, apa fiarta nu este propice vietii, devine apa moarta. Poate ca elimina ”riscul” existentei unor microbi sau germeni patogeni, dar in statiile de epurare tot de acestia se scapa, in principal prin clorurare, in lipsa unor mijloace mai putin chimice si nesanatoase. Poate in cazul apei netratate din mediul rural acest obicei sa aiba o oarecare justificare, deoarece apa din fantani de mica adancime poate ajunge sa fie infestata prin patrunderea unor germeni, dar in mediul urban nu vad util un astfel de obicei. Sunt situatii de exceptie, in cazul unor ”epidemii” in special vara, dar atunci populatia este avertizata sa isi ia masuri de precautie. O alternativa mai buna este insa consumul apei plate, si nu fierberea celei de la retea. Daca este cu adevarat ceea ce scrie pe ambalaj, apa plata este ”apa vie”. Ea a preluat informatii corecte din straturile pe care le-a avut de traversat si poate sustine viata. Pentru a optimiza aceasta informatie, poate fi tinuta in ambalajul original sub o structura piramidala, timp de 24 de ore.

Daca va amintiti ca ”boala” nu este altceva decat o informatie viciata si ca instalarea/dezinstalarea ei este ca o basculare instantanee, ca noi nu vedem aceasta deoarece vedem, practic, doar efectele informatiei, atunci veti intelege de ce apa tinuta sub o structura piramidala poate fi considerata ”panaceu universal”. Ea va avea sarcina sa readuca informatia arhetipala la nivel de celula si sa grabeasca efectele dezinstalarii informatiei viciate numita de noi boala, respectiv sa inlature mai repede urmarile din corpul nostru fizic, pentru a putea si noi constata ca chiar am redevenit sanatosi. Totul este foarte simplu, atat de simplu cum numai Adevarul si Legea pot fi.

Ceea ce am spus mai sus este valabil pentru oricine si pentru orice suferinta instalata pe corpul fizic. Ceea ce va urma se refera la relatia mea cu piramida si nu stiu daca se poate extinde catre general. Este posibil, daca ne amintim de faptul ca in Egiptul Antic in piramide aveau loc initieri. Aceste forme ideale, cu energiile pe care le concentreaza si/sau cu care rezoneaza, pot modifica fundamental toate structurile info-energetice ale unui om cu mine asa s-a intamplat.

Fara sa intru prea mult in detalii, evolutia mea a fost grabita foarte mult, fiind trecut rapid in regimurile vibratorii ale chakrelor celor mai de sus. Dupa ce am fost astfel ”pregatit”, a urmat o perioada si mai condensata in care, in meditatii ”primeam Cunoastere”, multa si din absolut toa- te domeniile, dar nu in limitele mintii umane. Pur si simplu convingeri de o viata se tot rasturnau cu susul in jos.

Apoi a urmat o ”urcare” brusca pe o verticala imaginara, terminata intr-un infinit ocean de lumina blanda si densa, exact ca o ceata stralucind in jur, de o densitate si luminozitate si blandete aparte. Cred ca si eu tot ceata eram, caci nu eram eu si ceata, doua realitati aparte. Nu stiu cat a putut dura, poate secunde sau minute sau ceva mai mult, dupa care a urmat o adevarata ”excursie” pe aceeasi verticala, in ”jos”, dar spre deosebire de ascensiune, acum mi se ”arata” cum a luat nastere ”lumea noastra”. Si desigur, am iesit apoi din meditatie.

Tot ceea ce am trecut aici cu ghilimele sunt cuvinte care incearca sa aproximeze oarecum un termen practic inexistent. De altfel, in toata cartea ghilimelele au fost folosite si pentru acest scop, dar si pentru uzul lor firesc, desigur. Cititorul va trebui sa ma inteleaga, sunt in special stari pentru care cuvinte nu exista. Si va trebui sa caute un sens mai agreabil lui, fara a se departa prea mult de mesaj.

Tuturor celor care au studiat piramida si s-au proptit in frici le recomand deci cu toata iubirea sa renunte la frica si sa isi continue nestingheriti drumul catre Cunoastere. Ceea ce i-a inspaimantat la un moment dat a fost, desigur, o simpla neintelegere. De altfel, doar neintelegerile ne pot inspaimanta, altceva nici nu poate crea acest efect. De ele doar Iubirea ne va vindeca.

Pe de alta parte, tuturor semenilor le recomand cu caldura sa caute sa inteleaga, iar daca nu pot face acest lucru, daca mintea este cu adevarat prea limitata si totusi vor sa isi faca numai bine, sa isi confectioneze astfel de ministructuri pe care sa le tina in preajma lor, cu o latura a bazei orientata pe directia N-S. Daca vor vrea sa consume si apa tinuta 24 de ore sub astfel de structuri, vor constata singuri dupa un timp urmarile. Sistemul imunitar va raspunde dupa circa doua saptamani, cei suferinzi de alergii vor constata ca le-au pierdut in circa doua luni, tot cam in acest interval multi purtatori de ochelari de vedere vor putea renunta la serviciile lor si infinit de multe altele.

Pentru ca toate astea sa poata avea loc este absolut necesar un singur lucru: nu lasati nici o secunda mintii dreptul de a carti, de a se indoi. Daca nu veti avea puterea sa o controlati nici nu merita sa mai incercati ceva, va fi doar pierdere de timp. De ce? Pentru ca ea guverneaza realitatile corpului vostru fizic si daca ea se opune, nu puteti reusi nimic. Aici nu este vorba de psihologie, cum multi au crezut ca inteleg, este vorba de informatie si de modul cum ea poate fi facuta sa opereze.

Sinele vostru este puternic, dragilor, dar el nu poate guverna corpul fizic decat cu acordul si sprijinul unei minti pe cale de a se deschide catre informatia nelimitata. De aceea am insistat cand vorbeam despre aceste lucruri asupra necesitatii de a o face partasa la experientele voas- tre de nelimitare.

Acum chiar imi voi lua ramas bun de la cuvintele pe care ti le-am adresat dar nu si de la tine, prietene, cu care oricum voi fi permanent racordat pe calea informatiei. Daca vei avea nevoie de ajutor, fi sigur ca el va veni intotdeauna. Doar nu lasa mintea sa il limiteze, sa nu emita preferinte de unde ar vrea ea sa primeasca si de unde nu. Ce este al tau este pus de o parte... Tu, cel mult, multumeste...

Cu iubire, octav